

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám*

Az ülésnap megnyitása.....	19411
A Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	19411
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	19411
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	19412
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19413
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19416
A Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről , valamint a Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről , továbbá a Magyarország és a Kazah Köztársaság között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája.....	19417
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	19417
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	19419
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19421
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19425
A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	19427
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	19427
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	19429
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19430
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19431
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	19433
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	19434
Mesterházy Attila (MSZP).....	19435
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19435
A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	19436
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	19436
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	19438
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19440
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19442
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	19446
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	19448
Gúr Nándor (MSZP).....	19449
Witzmann Mihály (Fidesz).....	19450
Volner János (Jobbik).....	19451
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	19453
Kepli Lajos (Jobbik).....	19455
Bartos Mónika (Fidesz).....	19455
Mesterházy Attila (MSZP).....	19456
Witzmann Mihály (Fidesz).....	19458
Kepli Lajos (Jobbik).....	19461
Gúr Nándor (MSZP).....	19463
Heringes Anita (MSZP).....	19463
Németh Szilárd István (Fidesz).....	19464
Volner János (Jobbik).....	19467

Mesterházy Attila (MSZP).....	19469
Witzmann Mihály (Fidesz).....	19470
Mesterházy Attila (MSZP).....	19471
Gúr Nándor (MSZP)	19472
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	19477
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	19478
Kiss László (MSZP)	19481
Gúr Nándor (MSZP)	19483
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	19484
Gúr Nándor (MSZP)	19486
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	19490
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19492
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője ..	19492
Felszólalók:	
Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19497
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19498
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19502
Heringes Anita (MSZP)	19506
Mesterházy Attila (MSZP).....	19507
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	19510
Egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	19512
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	19512
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19515
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19517
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19521
Gúr Nándor (MSZP)	19526
Németh Szilárd István (Fidesz)	19526
Mesterházy Attila (MSZP).....	19528
Volner János (Jobbik).....	19530
Dr. Varga László (MSZP).....	19534
Gúr Nándor (MSZP)	19537
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	19541
A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19546
Varga Szimeon , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója, a napirendi pont előterjesztője.....	19546
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	19549
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19551
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19551
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19552
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19553
Varga Szimeon , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának előterjesztői válasza	19555
A csódeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19556
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	19556
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	19557
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19558
Bánki Erik (Fidesz), előterjesztői válasza	19561

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19562
Bánki Erik a Gazdasági bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője	19562
Felszólalók:	
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	19564
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19565
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19568
Szilágyi György (Jobbik).....	19571
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	19575
Szilágyi György (Jobbik).....	19577
Bánki Erik a Gazdasági bizottság elnökének előterjesztői válasza.....	19578
Napirend utáni felszólalás:	
Farkas Gergely (Jobbik)	19581
Az ülésnap bezárása	19584

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
21. ülésnapja
2015. november 18-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 21. **ülésnapját ezennel megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7352. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, az előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a Magyarország és Koszovó között létrejött kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetése. A szerződésben Magyarország és Koszovó kötelezettséget vállal arra, hogy ilyen irányú megkeresés esetén bűnügyi jogsegélyt nyújtanak egymásnak. A szerződés meghatározza a jogsegélykérelem megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a jogsegélykérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a jogsegélykérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, továbbá költségviselési és adatvédelmi szabályokat tartalmaz.

A szerződés az általános szabályok mellett speciális szabályokat tartalmaz az alábbi jogsegélyekkel kapcsolatban: tárgyak felkutatása és lefoglalása, tárgyak, ügyiratok és okiratok átadása és visszaadása, idézések és eljárású ügyiratok kézbesítése, tanúk, szakértők és terhelték megjelenése, videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás, a fogva tartott személyek ideiglenes átszállítása tanúként való megjelenés céljából, büntetőeljárás átvétele, bűnügyi nyilvántartás alapján történő tájékoztatás, igazságügyi információk megküldése.

A szerződés kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni. A szerződésben nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény, az 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései az irányadók. A szerződés csak akkor léphet hatályba, ha a szerződő felek saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik a szerződés rendelkezéseit.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt képviselőket, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz vezérszónokának, Bartos Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót. Tessék, parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A 10 887 négyzetkilométer területű, az 1999-es konfliktus előtt kétfélmillió fős népességű Koszovó a mai napig megosztja a nemzetközi közösség tagjait az azt elismerő és el nem ismerő országokra.

Magyarország 2008. március 19-én ismerte el Koszovó függetlenségét, melynek fizikai biztonságát a NATO vezette nemzetközi békefenntartó erők, talán ismertebb néven a KFOR és az EU jogállamiságot erősítő missziója, az EULEX igyekszik garantálni. A NATO parancsnoksága alatt működő nemzetközi békefenntartó erőben 331 magyar katona teljesít szolgálatot.

A földrengések szempontjából érzékeny sávban húzódó ország bővelkedik ásványkincsekben, különösen az ón és az ólom világpiaci árának szárnyalása nyit komoly lehetőségeket az ásványkincsek hasznosítása terén.

Nemrég Johannes Hahn uniós bővítési biztos bejelentette, hogy az EU várhatóan hamarosan megszünteti a Koszovóval szembeni vízumkényszert. Emellett közölte, hogy 2020-ig Brüsszel mintegy 650 millió euróval támogatja az ország gazdasági fejlődését, versenyképességének növelését, valamint az államigazgatási problémák rendezését. Hozzátette azonban azt is, Koszovó kötelezettséget vállalt arra, hogy rendezi viszonyát Belgráddal.

Az előttünk fekvő javaslat Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetését tartalmazza. De mielőtt erre rátérnék, érdemes néhány gondolatot szólni arról, hogy hogyan alakultak eddigi kapcsolataink.

A Magyarország és Koszovó közötti kereskedelemről a KSH adatbázisában 2009 óta állnak adatok rendelkezésre. A magyar export 2009 óta dinamikus növekvő tendenciát mutat. Az árucseré nagy részét a Koszovóba történő magyar kivitel jelenti. Ez 2013-ban 22 százalékponttal haladta meg az azt megelőző évi értéket. A Magyarországról Koszovóba irányuló export leginkább a tejtermékek, tojás, vegyi áruk, ruházati cikkek és lábbelik, valamint villamos gépek, közúti járművek, híradástechnikai eszközök, faárúk és gyógyszerek kereskedelmére koncentrálódik.

A koszovói behozatal 2013-ban 90 százalékpontos növekedést mutatott a 2012. évi értékhez képest. A Koszovóból történő behozatal 31 százalékból élelmiszert, 48 százalékból feldolgozott termékeket, 18 százalékból pedig gépeket jelent.

Gazdasági kapcsolataink élénkülése is jelzi, hogy egyre inkább bővül a magyar és koszovói kapcsolatrendszer, melynek egyik lépcsője az előttünk fekvő javaslat. 2015 júniusában írta alá Magyarország és Koszovó a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló kétoldalú nemzetközi szerződést, amely egyebek mellett az ügyészségek együttműködését is szabályozza. Az egyezmény alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi a két ország között a bűnügyi együttműködést, és elősegíti a nemzetközi bűnözés elleni hatékonyabb fellépést. Ezen túl a dokumentum rendelkezései megkönnyítik a bizonyítást, valamint szabályozzák a büntetőeljárásban keletkezett dokumentumok továbbításának, illetve a tanúmeghallgatásoknak a rendjét. Ahogy államtitkár úr is elmondta, az egyezmény meghatározza a jogsegélykérelem megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a jogsegélykérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a jogsegélykérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, továbbá költségviselési és adatvédelmi szabályokat tartalmaz.

Röviden összefoglalva ez az, ami előttünk fekszik, ehhez kérem képviselőtársaim támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/7352. számú törvényjavaslatról tárgyal a Ház, amely Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről szól. A Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között Pristinában, 2015. június 9-én aláírt kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény megkötését az egyre bővülő magyar és koszovói kapcsolatok indokolják. Az egyezmény célja, ahogy államtitkár úr is mondta, a két ország közötti bűnügyi eljárási jogsegélyforgalom jogi kereteinek megteremtése. Alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi a két ország között a bűnügyi együttműködést, és elősegíti a nemzetközi bűnözés elleni hatékonyabb fellépést is.

Az egyezmény értelmében a felek kötelezik magukat arra, hogy az egyezmény rendelkezéseinek megfelelően jogsegélyt nyújtsanak egymásnak az olyan bűncselekményekkel összefüggő büntetőeljárásokban, amelyek büntetése a jogsegélykérelem idején a megkereső fél igazságügyi hatóságainak a joghatósága alá tartozik.

Az egyezmény meghatározza a jogsegélykérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, annak megtagadásának okait, rögzíti a jogsegélykérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, illetve költségviselési és adatvédelmi szabályokat is tartalmaz. Az általános szabályok mellett az egyezmény speciális szabályokat is tartalmaz az

alábbi jogsegélyekkel kapcsolatban: tárgyak felkutatása és lefoglalása, tárgyak, ügyiratok és okiratok átadása és visszaadása, idézések és eljárási ügyiratok kézbesítése, tanúk, szakértők és terheltek megjelenése, videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás és a fogva tartott személyek ideiglenes átszállítása tanúként való megjelenés céljából a megkereső fél igazságügyi hatóságai előtt. Emellett szabályozza a büntetőeljárás átvételének feltételeit, a kérelem tartalmát, a bűnügyi nyilvántartás alapján történő tájékoztatást, valamint az igazságügyi információk megküldését is.

(9.10)

A felek az egyezményt határozatlan időre kötik, illetve bármikor felmondhatják a másik fél részére diplomáciai úton a felmondás időpontját 6 hónappal megelőzően megküldött írásbeli felmondással.

Az egyezmény hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik. Az egyezmény egyes cikkelyei tehát megfelelnek a modern bűnügyi jogsegélyegyezmények nemzetközileg elfogadott rendelkezéseinek, valamint természetesen a hatályos magyar jogszabályoknak is. Éppen ezért az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja a törvényjavaslatot támogatja.

De ez az előterjesztés ugyanakkor lehetőséget teremt arra is, hogy egyrészt a Koszovóval korábban hasonló tárgykörben megkötött nemzetközi megállapodás tapasztalatairól is beszéljünk, másrészt a magyar-koszovói kapcsolat helyzetét, Koszovó politikai és gazdasági helyzetét és nemzetközi kapcsolatarendszerét is áttekintsük.

Az előző parlamenti ciklusban fogadta el az Országgyűlés a Magyarország és a Koszovói Köztársaság között a bűnözés megelőzésében és leküzdésében történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, amely egy 2013. évi törvénnyel került kihirdetésre. Talán hasznos lett volna, ha legalább a jelen törvényjavaslat indoklásában néhány gondolat erejéig azon nemzetközi megállapodás végrehajtásának tapasztalatairól is kaphattak volna tájékoztatást a képviselők, de remélem, a Belügyminisztérium képviselői nem mulasztják el a lehetőségét, hogy talán itt a vita során erről beszéljenek.

Másrészt érdemes egy pillantást vetnünk a magyar-koszovói kapcsolatok helyzetére, a 2008. február 17-én egyoldalúan kikiáltott független Koszovói Köztársaság politikai és gazdasági helyzetére, nemzetközi kapcsolatarendszerére. Magyarország 2008. március 19-én ismerte el Koszovó függetlenségét. Emellett következetesen támogatta Koszovó nemzetközi elismerését, a demokrácia és jogállamiság megszilárdítását. A diplomáciai kapcsolatokat 2008. március 26-án vettük fel. A két ország között az el-

múlt években rendszeresek voltak a magas szintű látogatások, és megkezdődött a szerződéses kapcsolatok kiépítése is. Koszovó már 2009-ben részese volt az európai közös légtér létrehozására irányuló nemzetközi megállapodásnak. 2012-ben született meg a visszafogadási egyezmény, melynek elsődleges célja, hogy a két állam területén jogellenesen tartózkodó, a másik fél állampolgárságával rendelkező személyek, illetve bizonyos esetekben a harmadik országbeli állampolgárok visszafogadásának zökkenőmentességét biztosítsa. Ezt követte a vámszervek, a befektetést ösztönző ügynökségek és az iparkamarák közötti együttműködési megállapodások aláírása. 2013-ban írták alá a korábban már említett, a bűnözés megelőzésében és leküzdésében történő együttműködésről szóló megállapodást és a kettős adózta-
tás elkerülésére vonatkozó egyezményt.

A magyar-koszovói kapcsolatoknak ugyancsak jelentős eleme Magyarország részvétele a koszovói nemzetközi misszióban. Magyarország nemzeti érdeke ugyanis a Nyugat-Balkán stabilitása, ezért jelentős erővel, mintegy félezer katonával veszünk részt a koszovói nemzetközi békefenntartó misszióban. Az elmúlt közel 8 év fejlődő kétoldalú kapcsolatrendszere mellett azonban Magyarországnak kiemelt hangsúlyt kell helyeznie Koszovó európai integrációs folyamatának támogatására is. Hazánk számára is rendkívül fontos a térség stabilitása mellett a koszovói államépítési folyamat sikeressége, egy európai értékeket magáénak valló, demokratikus normákat betartó, működőképes politikai rendszer, illetve piacgazdaság működése.

A függetlenség kikiáltása pillanatában sokan szkeptikusak voltak ebben a tekintetben, és el kell mondanunk, hogy az eltelt közel 8 év mérlege inkább vegyes. Az államépítés intézményi szféráját tekintve - alkotmányozás, törvénykezés, a közigazgatás kiépítése - jól teljesített az önálló Koszovó, de a korrupció megfékezése és a kisebbségvédelem tekintetében már nem ennyire megnyugtató a kép. Az Európai Unió tagjaként Magyarországnak a jelen előterjesztésben foglaltakon túl ezekben a kérdésekben is szerepet kell vállalnia, hogy Koszovó sikeresen harcolhasson a gazdaságát megbénító korrupció ellen, illetve kisebbségbarát környezetet építhessen ki. Magyarországnak kiemelt tapasztalatai vannak a határon túli magyarok okán is a kisebbségbarát környezet, politika és jogszabályrendszer kialakításában, éppen ezért ezekkel a tapasztalatokkal szószólóként is segíthetjük a koszovói építkezést.

Sajnos az államelismerési folyamat is lassú volt, hiszen a nemzetközi közösség e tekintetben is megosztottságot mutatott, ami hátráltatta Koszovó fejlődését. Pozitívum ugyanakkor, hogy az elismerést megtagadó EU-tagállamok sem blokkolták le az EU szerepvállalását, amelyet elősegített a nemzetközi gazdasági szervezetekben betöltött tagság is, hiszen Koszovó 2009 júniusában lett az IMF-nek és a Világbanknak is a tagja. A gazdasági kapcsolatok esetében egészen friss fejlemény, hogy az elmúlt héten

véglegesítette a magyar-koszovói gazdasági együttműködésről szóló megállapodást Szijjártó Péter magyar, valamint Hashim Thaçi koszovói külügyminiszter. A most véglegesített kétoldalú dokumentumot december elején Hashim Thaçi budapesti látogatásán fogják aláírni, amelynek eredményeképpen gazdasági vegyes bizottság jön majd létre. Ezzel egy időben az Eximbank 61,5 millió eurós hitelkeretet nyitott, így lehetőség nyílik a vállalatok közötti együttműködés növelésére is.

Szintén pozitívként említhetjük, hogy a visegrádi országok abban állapodtak meg, hogy szorgalmazzák a nyugat-balkáni térség európai uniós integrációjának felgyorsítását. Emellett létrehozták a Nyugat-balkáni Alapot, de sajnos az nem derült ki, hogy a tagországok mennyi pénzt fektettek az alapba. A magyar-koszovói gazdasági kapcsolatokat esetleges továbbfejlesztésének irányai esetében azonban abból érdemes kiindulnunk, hogy Koszovóban főleg a mezőgazdaság jelent egyfajta hivatalos megélhetési forrást, hiszen az ország területének mintegy 53 százaléka, közel 5743 négyzetkilométer mezőgazdaságlag megművelt terület.

Szintén említésre méltó, hogy Koszovó ásványkincsvagyonra európai szempontból is jelentős, ugyanakkor a feldolgozóipari kapacitás még fejletlen. A bányászati szektorban olyan meghatározó értermékek szerepelnek, mint a nikkell, a cink, az ón és az ólom, valamint az ezüst, ezenkívül számottevő lignitvagyonnal is rendelkezik az ország. Koszovó tehát magyar szempontból jelentős, potenciális lehetőségeket nyújtó gazdasági partner. Ennek megfelelően érdemes folytatni a kétoldalú kapcsolatok kiépítését is.

Úgy ítéljük meg, hogy a két ország között kötött kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló megállapodás kihirdetését tartalmazó jelen törvényjavaslat is hozzájárul a Magyarország és Koszovó közötti kapcsolatok további fejlesztéséhez, ezért ismételten emlétenem kell: az előterjesztés elfogadását az MSZP frakciója támogatja.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr a következő, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi bűnügyi jogsegély különböző államok közötti együttműködést jelent a büntetőeljárás lefolytatása, illetőleg a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megvalósítása érdekében, amennyiben az elkövető személye vagy a bűncselekmény jellege miatt egy adott ügyben több állam is érintett. Ezek az eljárások Magyarország és harmadik államok közötti együttműködésre vonatkoznak, az Európai Unión belül ugyanis más, egyszerűsített szabályok vannak érvényben. Ilyen harmadik állam Koszovó is, mellyel kapcsolatban most a fenti szerződés kihirdetésre kerül.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és Koszovó között megkötött kétoldalú nemzetközi szerződés értelmében a felek vállalják, hogy kölcsönös jogsegélyt nyújtanak egymásnak a bűncselekményekkel összefüggő büntetőeljárásokban. Ennek részleteit szabályozza az előttünk fekvő törvényjavaslat. Magyarország és Koszovó 2015. június 11-én írta alá a tárgyalta szerződést, melyet hamarosan követhet egy kiadatási egyezmény, illetve az elítélt személyek egymás területeire való átszállítását lehetővé tevő megállapodás.

(9.20)

Ezekre a megállapodásokra szükség is van, hiszen főleg a kerítés megépítését megelőzően, de azóta is folyamatosan érkeznek illegális határsértők hazánkba Koszovóból. Az előttünk fekvő javaslat, megállapodás és az ezt remélhetőleg hamarosan követő felgyorsíthatják és megkönnyíthetik az ilyen ügyekben történő döntéshozatalt és büntetés-végrehajtást, ami rendkívül fontos.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja a törvényjavaslatot, így a szerződés kihirdetését természetesen támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár úrtól, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7353. számú, valamint **a Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7354. számú, továbbá **a Magyarország és a Kazah Köztársaság között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7355. számú törvényjavaslatok együttes általános vitája a lezárásig.

Elsőként ismét megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslatok célja Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról, kiadatásáról, illetve kölcsönös bűn-

ügyi jogsegélyről szóló egyezmények kihirdetése. Az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény célja a két ország közötti bűnügyi együttműködés erősítése, valamint az elítélt személyek átszállítására irányuló eljárás hatékonyabb szabályozása annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket.

Az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény meghatározza az elítélt személyek átszállításának feltételeit és megtagadási okait, az eljárás lefolytatása érdekében megküldendő iratokat, rögzíti az átszállítási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, az átadás szabályait, az átvett ítélet végrehajtásának szabályait, rendezi a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat a felek között, valamint az elítélt személy irányába. Az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény rendelkezik az átmenő szállításról, a nyelvhasználatról, a költségek viseléséről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról, a személyes adatok védelméről és a vitarendezésről.

A kiadatási egyezmény célja Magyarország és a Kazah Köztársaság vonatkozásában a kiadatási eljárás szabályainak megállapítása, fokozva ezzel a nemzetközi bűnüldözés és a büntetőjogi felelősségre vonás hatékonyságát. A kiadatási egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekmények körét, a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a kiadatási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, valamint rendezi a harmadik állam részére történő továbbadás, illetve a kiadatási kérelmek ütközésének eseteit.

A kiadatási egyezmény rendelkezik a specialitás elvének érvényesüléséről, az egyszerűsített kiadatásról, az előzetes letartóztatásról, a személy átadásáról, illetve annak elhalasztásáról, az ideiglenes kiadatás intézményéről, valamint az átmenő szállításról. A kiadatási egyezmény tartalmazza továbbá a tárgyak elkobzásáról, a költségviselésről, az adatvédelemről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről szóló rendelkezéseket.

A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény célja Magyarország és a Kazah Köztársaság közötti bűnügyi eljárási jogsegélyforgalom jogi kereteinek megteremtése. A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményben Magyarország és a Kazah Köztársaság kötelezettséget vállal arra, hogy ilyen irányú megkeresés esetén bűnügyi jogsegélyt nyújtanak egymásnak. A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény meghatározza a jogsegélykérelem megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a jogsegélykérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a jogsegélykérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, továbbá költségviselési és adatvédelmi szabályokat tartalmaz. Az egyes egyezmények kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampol-

gárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni. Az egyezményben nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény rendelkezései az irányadók. Az egyezmények csak akkor léphetnek hatályba, ha a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik az egyezmények rendelkezéseit.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy a tisztelt képviselők fogadják el a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bartos Mónika képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka az első a vezérszónoki körben. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Nagy öröm számomra, hogy a Lakiteleki Népfőiskola Mándoky Kollégiumának egykori hallgatójaként és Mándoky Kongur István nyelvész-turkológus özvegyének és fiának jó ismerőseként, valamint az Interparlamentáris Unió magyar-kazah baráti tagozatának tagjaként, amelynek Varga Mihály miniszter úr az elnöke, én állhatok itt a Fidesz vezérszónokaként.

Az előttünk fekvő javaslatok, amelyeket együtt tárgyalunk, csupán egy szeletét képezik a fejlődő, sőt talán mondhatjuk, fejlett magyar-kazah kapcsolatoknak. Elmondhatjuk, hogy a 2010-es kormányváltás után meghirdetett keleti nyitás szellemében a kazah kapcsolatok felértékelődtek. Azonban nem ekkor kezdődött az a kapcsolatépítés, amely egyre szorosabbra fűzi a két ország együttműködését. A Kurultáj, a lovas nomád népek találkozója folyamatos találkozási lehetőséget biztosít, kutatóink ismert és elismert emberek Kazahsztánban, és az, hogy a Kunszövetség 2007 óta tagszervezete a Kazah Világszövetségnek, mind azt mutatják, hogy volt megágyazott alapja a keleti nyitás politikájának területét tekintve a Föld 9. legnagyobb államában, amely 16 millió ember otthona.

A soknemzetiségű, sokfelekezetű ország a 6. helyet foglalja el a világon a nyersanyagforrások bősége tekintetében. Földgáz- és kőolajtartalékai tekintetében a világ első tíz országa között van. A kazahsztáni uránlelőhelyek nagyságra nézve körülbelül a második helyet foglalják el a világ urántartalékai között. A porcelánipar és az üvegipar számára Kazahsztán a lehető leggazdagabb nyersanyagotartálékkal rendelkezik. Az ország földje és hegyei egyaránt magukban rejtik a legritkább drágaköveket, a legkülönbözőbb építő- és burkolóanyagokat.

Érdemes néhány szót szólni arról is, hogy mi jellemzi hazánk és a kultúrájában és természeti kincseiben is gazdag ország gazdasági kapcsolatait. Kazahsztán a FÁK-országok közül Magyarország harmadik legfontosabb gazdasági partnere volt 2013-ban. A kölcsönös gazdasági kapcsolatok a szovjet időkben alakultak ki, ám a rendszerváltás után is

fennmaradtak. A kétoldalú áruforgalom alapvető elemei az energiahordozó gépek és közlekedési eszközök, élelmiszeripari termékek és nyersanyagok. Magyar részről jelentősebb befektetőként a MOL van jelen a kazah piacon.

A magyar export szempontjából perspektivikus ágazatoknak a mezőgazdaság, a gépipar, az építőanyagok, valamint a prémiumkategóriás élelmiszerek és fogyasztási cikkek előállítása tekinthető. Emellett természetesen ígéretes a kazahsztáni magyar olajipari beruházások bővítése is. Gyakorlatilag bármilyen ipari termelés kihelyezése Kazahsztánba jövedelmező lehet. Magyarország stratégiai partnere Kazahsztán, a két ország közötti együttműködési lehetőségek köre meglehetősen széles, idetartozik a mezőgazdaság, a feldolgozóipar modernizációja, a gyógyszer- és egészségipar, a gépjárműgyártás, a magyar technológia exportja és a turizmus is.

(9.30)

A 2015-ös év során Kazahsztánban magyar élelmiszer-ipari, építőipari és olajipari kiállításokat is rendeztek. Örömteljes hír, hogy megerősítést nyert - az NGM tájékoztatása szerint -, hogy Magyarország részt vesz a 2017-ben Kazahsztán fővárosában megrendezendő világkiállításon. Szoros és folyamatosan fejlődő kapcsolatainkat jól mutatja a magas szintű látogatások nagy száma, melyek között elnöki, miniszterelnöki és miniszteri látogatások is szerepeltek. Már utaltam a kulturális kapcsolatainkra. Nem teljességre törekvő kiegészítésként jegyzem meg, hogy 2014-ben Budapesten bemutatták Nazarbajev kazah elnök könyvét, és ugyanebben az évben Kazahsztán egyik nemzeti költője szobrot és sétányt kapott hazánk fővárosában.

Mindezeket azért tartottam fontosnak elmondani, hogy látható legyen, az előttünk fekvő javaslatok nem a levegőben lógnak, hanem egy széles és perspektivikus kapcsolatrendszer egy elemét képezik. Magyarország és Kazahsztán között több kiadatási jogsegély- és foglyszállítási szerződés is érvényben van, vagy tervbe van véve azok aláírása.

Ahogy államtitkár úr is elmondta és részletesen ismertette, a T/7353. számú javaslat keretei között szereplő egyezmény alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi majd a két ország között az elítéltek átszállítására irányuló eljárást annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket. A T/7354. számú javaslatban megfogalmazott egyezmény a kiadatási eljárást teszi egyszerűbbé és hatékonyabbá a két ország között, elősegítve ezzel a nemzetközi bűnözés elleni hatékonyabb fellépést, míg a T/7355. számú javaslat tartalmát képező egyezmény a bűnügyi eljárási jogsegélyek teljesítését segíti. Mindhárom egyezmény és azok egyes cikkei megfelelnek a vonatkozó, nemzetközileg elfogadott rendelkezéseknek, valamint a hatályos magyar jogszabályoknak.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatokat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai általános vitában három egyezményről beszélünk, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény, a kiadatási egyezmény és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetése kapcsán.

Magyarország Kormánya és a Kazah Köztársaság Kormánya között 2014. június 3-án Budapesten aláírt, az elítéltek átszállításáról szóló egyezmény és a kiadatási egyezmény, illetve a 2015. április 1-jén Asztanában megkötött kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény megkötését az előterjesztés szerint az egyre bővülő magyar-kazah kapcsolatok indokolják.

Az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi majd a két ország között az elítéltek átszállítására irányuló eljárást annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket. Az egyezmény meghatározza a központi hatóságokat, az átszállítás feltételeit, az átszállítás megtagadásának okait, az átszállítási kérelem tartalmi elemeit és mellékleteit, az ítélet végrehajtását, valamint engedélyezi az átmenő átszállítást, azaz harmadik állam által a másik fél számára büntetés-végrehajtás átadása céljából átszállításra kerülő elítélt személyek saját területükön történő átmenő szállítását.

A kiadatási egyezmény alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi majd a két ország között a kiadatási eljárást, azaz mindkét fél kiadja a másik fél kérelmére a területén tartózkodó azon személyeket, akiket a másik fél büntetőeljárás lefolytatása vagy bírósági által kiszabott ítélet végrehajtása céljából kiadatási bűncselekmény miatt keres. Az egyezmény meghatározza a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, kijelöli a központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és mellékleteit is, rendelkezik az ideiglenes kiadatási letartóztatásról, sürgős esetben a megkereső fél kérheti a kiadni kért személy ideiglenes, a kiadatási kérelem kézhezvételéig tartó letartóztatását. Az egyidejű kérelmek előterjesztése esetén történő eljárásról, a halasztott átadásról, az ideiglenes kiadatásról, valamint a harmadik állam által a másik félnek kiadott személy úgynevezett átmenő szállításáról is rendelkezik.

A harmadik egyezmény, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény alkalmazása szintén egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi majd a két ország

között a bűnügyi eljárási jogsegélyek teljesítését, azaz a felek kötelezik magukat arra, hogy az egyezmény rendelkezéseinek megfelelően megkeresés alapján jogsegélyt nyújtanak egymásnak az olyan bűncselekményekkel összefüggő büntetőeljárásokban, amelyek büntetése a jogsegélykérelem előterjesztése idején a megkereső fél illetékes igazságügyi hatóságainak a joghatósága alá tartozik.

Az egyezmény ebben az esetben is kijelöli a központi hatóságokat, meghatározza a jogsegélykérelem teljesítésének, megtagadásának és halasztásának feltételeit, a megkeresés formáját és tartalmát. Emellett speciális szabályokat is tartalmaz az alábbi jogsegélyekkel kapcsolatban: személyek és tárgyak felkutatása és azonosítása, idézések és iratok kézbesítése, bizonyítás felvétele a megkeresett, illetve a megkereső fél területén, a videokonferencia útján történő meghallgatás, a fogva tartott személyek ideiglenes átszállítása tanúként való megjelenés céljából, hivatalos vagy nyilvános dokumentumok rendelkezésre bocsátása, házkutatás, lefoglalás és biztosítási intézkedések, banki és pénzügyi információk beazonosítása.

A felek az egyezményeket határozatlan időre kötik, illetve bármikor felmondhatják a másik fél részére diplomáciai úton megküldött írásbeli felmondással. A felmondás a kézhezvétel napjától számított 180 nap elteltével lép hatálya. Az egyezmények hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A törvények végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter fog gondoskodni.

Az egyezmény egyes cikkelyei megítélésünk szerint is megfelelnek a modern bűnügyi jogsegélyegyezmények nemzetközileg elfogadott rendelkezéseinek, valamint a hatályos magyar jogszabályoknak is, éppen ezért az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztést.

De ahogy az előbbi előterjesztésnél is megemlítettem, ez az előterjesztés is alkalmat ad arra, hogy ennek apropóján egy kicsit az értékválasztásról és a kazah-magyar kapcsolatokról is beszéljünk a magyar kormány tevékenységével kapcsolatban. A Magyar Szocialista Párt fontosnak tartotta és tartja a magyar-kazah kapcsolatok elsősorban gazdasági, oktatási és tudományos kapcsolatainak fejlesztését. De a miniszterelnöktől eltérően soha nem éreztük és nem is érezzük inkább otthon magunkat Kazahsztánban, mint például az Európai Unióban.

Ha a magyar kormányfő otthonosabban érzi magát Kazahsztánban, mint az Európai Unióban, az csupán annak köszönhető, hogy az ottani vendéglátói nem fogják számon kérni rajta a demokratikus jogállami normák magyarországi érvényesülését. Számára nyilvánvalóan az is rokonszenves, hogy a kazah államfő az eddigi választásokon mindig 95 százalék körüli eredménnyel győzött, és immár törvényben foglalt joga, hogy mindig újraindulhat az államfői tisztségért, sőt saját utódját is ő jelölheti ki.

Ezen nyilatkozatokat látva féltő, hogy a Brüsszeltől ódzkodó, de a közép-ázsiai ország államfőjének negyedszázados uralmát megirigyelő magyar miniszterelnök megfélemlített arról, hogy Magyarország népszavazással megerősített csatlakozása az Európai Unióhoz és a NATO-hoz tudatos értékvalasztás és felelősségvállalás alapján történt. Ezek az értékek pedig elsődlegesen az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, az emberi és kisebbségi jogok tisztelete, a vállalkozás szabadsága vagy a kulturális, vallási és etnikai sokszínűség védelme. Ezek mentén Magyarország tudatosan vállalt szerepet és felelősséget az azonos értékrendet valló országok közösségében, szövetségi rendszerében.

A magyar-kazah együttműködést, illetve az előtűnk fekvő három előterjesztést is megítélésem szerint az értékek és az érdekek mentén tudjuk megítélni, azaz Magyarország az azonos értékrendet valló országok közösségével való szövetségi rendszerben, a kölcsönös gazdasági előnyökhöz fűződő közös érdekek mentén pedig partneri viszonyban fejlesztheti együttműködését más országokkal, így például Kazahsztánnal vagy akár éppen Oroszországgal. Ennek megfelelően egyetértünk és támogatjuk a magyar-kazah elsősorban gazdasági, oktatási, kulturális és tudományos kapcsolatok erősítését és elmélyítését. Közép-Ázsia legjelentősebb nemzetgazdaságú országába az elmúlt két évtizedben ugyanis már összesen 160 milliárd dollárnyi működő tőke érkezett.

(9.40)

Emellett továbbra is lelkesen csábítja a külföldi befektetőket, az ország hároméves, 24 milliárd dollár értékű fejlesztési és iparosítási-beruházási programot indított; összeállították a második privatizációs csomagot, amelyben az értékesítendő objektumokat sorolták fel. A jelen bűnügyi megállapodások mellett ugyanis a magyar gazdaság számára fontos a MOL kazahsztáni együttműködése, a két ország közötti közvetlen légi járat megteremtése, a nukleáris együttműködés terén a mérnöki szolgáltatások kihasználása, a KazAgro Holding és az Eximbank közös pénzügyi alapjának beindítása, a kétoldalú szakképzési együttműködés vagy akár a kétszáz kazah diáknak biztosított ösztöndíj-lehetőség.

A jelenleg működő vegyesvállalatok lefedik az együttműködés húzóágazatait a gyógyszergyártásban, az elektromos gépek, alkatrészek nagykereskedelmében, az élelmiszeriparban, a gépgyártásban és a vegyiparban. Kazahsztán ugyanakkor szinte minden területen hatalmas lendülettel fogott bele a fejlesztésekbe, ezek végrehajtásához örömmel fogadják a magyar szakértelmet, szakembereket.

A kapcsolatok bővítésének fontos pontja lehet a magyar vállalatok részvétele a kazah mezőgazdaság és feldolgozóipar modernizációjában, valamint a gyógyszer- és egészségipari fejlesztésekben is. A magyar cégeknek kínált lehetőségek mellett érdemes figyelembe venni Kazahsztán regionális elhelyezke-

dését, amely ideális kiindulóponttá teszi a további kapcsolatok építéséhez a térségben. Az ország szorosan együttműködik Moszkvával, az Eurázsiai Gazdasági Unió alapítója, illetve ott van az Oroszország és Kína által dominált katonai- és biztonságpolitika terén is szövetkező Sanghaji Együttműködési Szervezetben is.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatokat tekintve ugyanakkor érdemes megjegyezni, hogy a KSH adatai szerint a FÁK-országok vonatkozásában a legfontosabb relációkban - Oroszország, Ukrajna, Fehéroroszország vagy éppen Kazahsztán - a teljes 2014. évre vonatkozó adatok a kormányzati sikerpropaganda ellenére még mindig nem vagy alig érik el a 2008-as szintet. Valószínűleg Bartos Mónika is ezért beszélt a 2013-as adatokról.

Még rosszabb a helyzet, ha ezeket a számokat csak Kazahsztán esetében vetjük össze. Míg 2008-ban a magyar export 403 millió dollárt tett ki, 2014-ben alig haladta meg a 167 millió dollárt; az import esetében 2008-ban 111 millió dollárt, 2014-ben pedig közel 40 millió dollárt ért el. A számok tükrében felvetődik a kérdés, hogy a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztésének eszközeként létrehozott gazdasági együttműködési kormányközi bizottság vagy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara 2012 májusában megalakult magyar-kazah tagozata, illetve a kazah-magyar üzleti tanács mennyire sikeresen és hatékonyan látja el a rábízott feladatokat.

A kétoldalú kapcsolatok és együttműködés stratégiai jellegét hangsúlyozandó nemrég a két ország között stratégiai tanács felállításáról is döntöttek. Kérdés, hogy a két ország közötti csökkenő volumenű gazdasági kapcsolatok stratégiáját fogják-e tárgyalni? Úgy tűnik, sok bizottság kevés eredménnyel működik.

A két ország közötti relációban potenciális együttműködés lehet a turizmus is. Hazánk közkeletelt célpont történelmi-kulturális emlékei, természeti kincsei, rekreációs lehetőségei miatt is. Úgy tűnik azonban, hogy ennek a lehetőségnek a kiaknázását sem siette el a magyar kormány, hiszen információink szerint a 2017-es expón kívánják Magyarországot bemutatni Kazahsztánban. Kormányzati körök szintén az expó nyújtotta lehetőségként számolnak a műszaki, szellemi együttműködés fejlesztésével a természetvédelem, a zöldgazdaság kialakítása, az infrastrukturális fejlesztések és a vízgazdálkodás területén.

Feltehetően Magyarország sokat tud nyújtani a kazah gazdasági résztvevőknek az említett területeken a know-how-transzfer, a további vegyesvállalatok létrehozása, illetve a szakmai kapcsolatok és az együttműködés révén is. Csupán az a kérdés, miért kell ezzel 2017-ig várni. Ha a jelen előterjesztésben szereplő, az elítéltek átszállításáról szóló egyezményt és a kiadatási egyezményt, illetve a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményt alá tudtuk ilyen gyorsan írni, akkor a fenti együttműködési területeken miért nem tudunk hatékonyabban előrelépni?

Felvetődik a kérdés, hogy miért nem segít a világon harmadikként, 2013-ban megnyitott asztanai magyar nemzeti kereskedőház sem.

Hogyha már a kereskedőháznál tartunk, érdemes megemlíteni azt is, hogy az elérhetőségeiről - posta- vagy e-mail-cím, telefonszám, honlap, munkatársai, működési elvei, tulajdonosi háttere, eredményei, esetleges problémái - semmilyen adat nem áll rendelkezésre, még a szervezet honlapján sem. Egy Kazahsztánba befektetni kívánó magyar cég vagy egy magyar piac iránt érdeklődő kazah vállalkozó vajon hogyan találja meg azt a szervezetet, amelyet elvileg épp azért hoztak létre, hogy elősegítse a befektetéseket a két ország gazdasági kapcsolatainak fejlesztése érdekében?

A kétoldalú kapcsolatok esetében nem véletlenül említettem meg az oktatási együttműködés lehetőségét, hiszen a kazah diákok számára biztosított magyar ösztöndíj-lehetőség mellett érdemes lenne megvizsgálni a kazahsztáni felsőoktatási reform eredményeit is, hiszen annak következtében több kazah egyetem is bekerült a világ ötszáz legjobb felsőoktatási intézménye közé. Az állam 9,5-szer többet költ oktatásra, mint a kilencvenes évek végén, miközben a felsőoktatásban jelentős eredmények látszanak: nyugati sztenderdekhez közelítő PhD-képzés, több egyetem jó helyezése a nemzetközi ranglistákon, aktív külföldi kapcsolatrendszer és a többi.

Végezetül utalva Orbán Viktor nyilatkozatára, miszerint meglehetősen furcsa érzés, hogy az embernek Keletre kell mennie ahhoz, hogy otthon érezze magát, ismételten szeretném hangsúlyozni, hogy mi EU- és NATO-tagok vagyunk Magyarországon, illetve a Kárpát-medencében érezzük otthon magunkat, de a magyar gazdaság érdekében örömmel támogatjuk a magyar cégek kazahsztáni szerepvállalását. A gazdasági kapcsolatok bővítése érdekében pedig támogatjuk mindazon megállapodások megkötését, amelyek elősegítik a két ország közötti jogi együttműködést is.

Ennek megfelelően tehát ismétlem, az MSZP támogatja az elítéltek átszállításáról szóló egyezményt, a kiadatási egyezményt, illetve a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatokat is, sőt a Fidesz Kunszövetségben végzett munkáját is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő három törvényjavaslat Magyarország és a Kazah Köztársaság közötti bűnügyi együttműködést hivatott elősegíteni. E három javaslat kiegészíti egymást. A bűnügyi jogsegéllyel kapcsolatban nem mennék bele a részletekbe, hiszen az előző napirendi pontnál Koszovó vonatkozásában elmondtam ezzel kapcsolatban a legfontosabb tudni-

valókat, röviden azért végigfutnék mindhárom törvényjavaslaton.

A T/7353. számú törvényjavaslat a két ország elítélteinek anyaországba való szállítását könnyítené meg. E javaslat szerint ez segítené az elítélteknek a társadalomba való későbbi visszailleszkedését. Az egyezmény egyes cikkelyei megfelelnek a modern átszállítási egyezmények nemzetközileg elfogadott rendelkezéseinek, valamint a hatályos magyar jogszabályoknak. Ez a másik két törvényjavaslat esetében is igaz, így a T/7354-esnél is, amely a kiadatási eljárásokat hivatott egyszerűsíteni és hatékonyabbá tenni a két ország között, valamint a nemzetközi bűnözés elleni fellépést segíti, míg a T/7355. számú törvényjavaslat célja, hogy egyszerűbbé és hatékonyabbá tegye a két ország között a bűnügyi eljárási jogsegélyek teljesítését, és elősegíti a nemzetközi bűnözés elleni hatékonyabb fellépést.

A törvények elengedhetetlenek, hiszen ha lassan is, de Magyarország és Kazahsztán gazdasági és politikai kapcsolatai erősödnek, amihez szükséges egy stabil jogi háttér. Rengeteg potenciális lehetőség rejlik ebben, és ez nemcsak Kazahsztánra igaz, hanem a környező országok vonatkozásában is ki kell használnunk a kínálkozó lehetőségeket.

Emlékszünk arra, hogy 2013-ban megnyílt a magyar kereskedőház Asztanában, Kazahsztán fővárosában. Jó lenne tudni, milyen eredményeket sikerült azóta elérni. Én már korábbi parlamenti felszólalásaimban, illetve az Európai ügyek bizottsága ülésén is jeleztem azt, hogy szeretnénk érdemi tájékoztatást kapni erről, hiszen fontos lenne azt látni számadatokkal, hogy a keleti nyitás politikája jegyében milyen előrelépéseket tudunk felmutatni az elmúlt évek során.

Jeleztem azt korábban itt az Országgyűlésben, hogy a honlapon sem juthatunk hozzá megfelelő információkhoz. Azóta azért történt itt előrelépés, amit üdvözölni tudok, hiszen most már sokkal átláthatóbb és érdemibb információk találhatóak a weboldalon is, de a részletekbe menő tájékoztatást fontosnak tartanám. Ez persze elsősorban a Külgazdasági és Külügyminisztérium illetékességébe tartozik, de itt e törvényjavaslatok vitájánál is fontosnak tartottam ezt megjegyezni.

2015. július 16-a fontos dátum: jelentős változás történt akkor, hiszen Magyarországról már vízumot sem szükséges kiváltanunk, hogy Kazahsztánba utazunk, ha az utazás maximum 15 napos.

(9.50)

Ez komoly lehetőségeket rejthet a gazdasági kapcsolatok növelésében. Kérjük tehát a kormányt, hogy további ehhez és a fenti egyezményekhez hasonló szerződésekkel, megállapodásokkal fejlesszék tovább a keleti országokkal való kapcsolatainkat. Számunkra, jobbikosok számára rendkívül fontos a keleti nyitás politikája, és bízunk benne, hogy érdemi eredményeket tudunk felmutatni a következő idő-

szakban. Várjuk a tájékoztatást, amelyet említettem, és természetesen ezeket a törvényjavaslatokat támogatni tudjuk, a kihirdetés elfogadásához szavazatunkat biztosítjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra senki nem kért lehetőséget. Írásban nem jelezte előre senki felszólalási szándékát.

Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem, ezért az együttes általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e a szólni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik, tisztelt Országgyűlés, a **környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7395. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Nagy István úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának. *(Jelzésre:)* De mivel ő nincsen itt, ezért Németh Zsolt államtitkár úr az, aki előterjesztőként föl szólal.

Tehát megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, kérem, mondja el előterjesztői szövegét. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény 20 éves fennállása alatt ugyan többször módosult, de koncepcióját tekintve nem változott. A tisztelt Országgyűlés elé terjesztett törvény módosítási javaslat sem kívánja új alapokra helyezni, csak további elemekkel bővíti, illetve bizonyos pontokon egyértelműsíti, észszerűsíti a szabályozást.

A törvénytervezet három fő tématerülethez kapcsolódóan állapít meg szabályokat, nevezetesen a zajvédelem, a meteorológia és a levegőtisztaságvédelem területén. A zajvédelmi szabályozás kapcsán a törvénytervezet az önkormányzati rendeletalkotással összefüggő kérdésekre terjed ki. A módosítás ezen a téren nem hoz jelentős változásokat, de a szabályozást áttekinthetőbbé és egyértelműbbé teszi. Az önkormányzati jogalkotást igénylő zajvédelmi feladatok jelenleg széttagoltan, több törvényben jelennek meg. Az új szabályozás az áttekinthetőség javítása érdekében ezeket a feladatokat egy jogszabályban, a környezetvédelmi törvényben gyűjti össze. A módosítás ugyanakkor nem jelent tartalmi változást, az önkormányzatok továbbra is a csendes területek, illetve a zaj ellen fokozottan védett területek kijelölésére, valamint a helyi zajvédelmi szabályok megállapítására alkothatnak rendeletet.

A törvénytervezet egyértelművé teszi azt is, hogy a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgított területek vonatkozásában a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlésének jogkörébe tartozik a helyi zajvédelmi rendelet megalkotása, megnyílik tehát a lehetőség a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlése számára, hogy a Margitszigetre vonatkozóan a zajvédelmi szabályokat meghozza.

A meteorológiával összefüggő feladatok ellátása az időjárási tényezők levegőtisztaságra, ökoszisztémákra gyakorolt hatása miatt vitathatatlanul kapcsolódik a környezetvédelemhez. A meteorológiai szolgáltatás a klímaváltozás folyamatának nyomon követése, előrejelzése miatt egyre fontosabbá válik. Az időjárási adatok előállítása, az előrejelzések, veszélyjelzések készítésének társadalmi haszna ugyancsak megkérdőjelezhetetlen. Ennek ellenére a meteorológiai tevékenység végzésének szabályairól és az állam által ellátandó feladatokról jogszabályaink nem rendelkeznek. A törvénytervezet ezt a hiányosságot pótolja.

A meteorológiai tevékenység tartalmának pontos meghatározása és az ezzel összefüggő állami feladatok megállapítása garanciát jelent arra, hogy a meteorológiai adatok és információk a társadalom egésze számára rendelkezésre álljanak.

A törvény módosítással megnyílik továbbá a lehetőség egy olyan kormányrendelet megalkotására is, ami mind az állami, mind pedig a versenyszférában megteremti a meteorológiai tevékenység megfelelő szintű ellátásának szakmai garanciáit.

Hangsúlyozni kívánom, hogy a törvény módosítást követően az Országos Meteorológiai Szolgálat és a repülésmeteorológiai feladatok ellátásában részt vevő Magyar Honvédség Geoinformációs Szolgálat feladatköre változatlan marad.

A jogalkotás harmadik fő célja a törvény levegőtisztaság-védelemmel és zajvédelemmel összefüggő felhatalmazó rendelkezéseinek módosítása. A törvénytervezet rendelkezései ezen a téren a kormányzati szervek közt fennálló munkamegosztáshoz való igazodást szolgálják. A jövőben csak azokhoz a környezetvédelmi tárgyú miniszteri rendeletekhez szükséges az egészségügyért felelős miniszter egyetértése, amelyek a miniszter feladatkörét ténylegesen érintik. Az olyan, közvetlen egészségügyi hatásokkal járó területek szabályozása, mint a levegőtisztasági, zajterhelési és rezgésterhelési határértékek meghatározása vagy a légszennyező anyagok veszélyességi osztályba sorolása továbbra is az egészségügyi tárca közreműködésével valósul meg. Ugyancsak kapcsolódnak a feladataink a légszennyezettség mérése és értékelése terén is.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a szakmai javaslataikkal, hozzászólásaikkal, szavazásukkal támogassák a környezetvédelmi törvény módosításáról szóló javaslat hatálybalépését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások következnek. Ismét megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz vezérszónokának. Tessék!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is említette expozéjában, a jelen javaslatban módosításra ajánlott, a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény az elmúlt két évtizedben többször változtatásra került, de koncepciója, az irány, amelyet képvisel, stabil maradt. Ahogy elhangzott, az előttünk fekvő javaslat sem kívánja új alapokra helyezni. Az egyszerűsítés, egyértelműsítés, észszerűsítés kifejezések hangzottak el vele kapcsolatban. Ezek a fogalmak pedig fontosak és hasznosak, ha eredményesen akarunk fellépni a környezetvédelem területén. Főleg akkor van ez így, ha három, tartalmában inkább kettő olyan területet érint a módosítás, amely teljesen behálózza életünk pillanatait születésünktől a halálunkig.

A zaj életünk minden percében jelen van, és szinte láthatatlan módon képezi részét hétköznapijainknak. A zajártalmak alattomos módon, sokszor általunk kontrollálatlanul okoznak visszafordíthatatlan hatást halláscservünkben. Nem csoda, ha sokan - és nem csak időskorban - halláskárosodástól szenvednek. Ezért igenis jó és hasznos, ha egy közösség vezetőinek, az önkormányzatoknak az ezzel kapcsolatos feladatai egy jogszabályban kapnak helyet.

A javaslat kiegészíti a környezetvédelmi törvényt azzal, hogy a települési önkormányzat hatáskörében lehetőség van a területek zajvédelmi szempontból fokozottan védetté nyilvánítására, csendes övezet kijelölésére, helyi zajvédelmi szabályok megállapítására. Az imént említett kijelölési lehetőségeknek az a célja, hogy megőrizzék azokat a területeket, amelyek környezeti állapota jelenleg is kedvező.

A másik nagy terület, amellyel a módosító javaslat foglalkozik, a hazai meteorológiai tevékenység szabályozása. A meteorológia egy ókori tudomány, elnevezése Arisztotelésztől származik, azonban az évezredek során hatalmas fejlődésen ment keresztül. Talán az egyik legnagyobb ugrás az 1950-es években volt megfigyelhető, amikor lehetővé vált a számítógépekkel történő számítás és az ezekkel végzett kísérletek végrehajtása. Az ily módon csupán néhány évtized alatt megszerzett tapasztalatokra alapozva azonban évezredek, sőt tízezer évek folyamatait próbáljuk megismerni, de nemcsak a múltat, a jelent, hanem a jövőt is.

(10.00)

Ezért, ahogy az államtitkár úr is utalt rá, az éghajlatváltozás megfékezése érdekében tett küzdelmünk egyik fő eszköze a meteorológia, de iránymutató, csak néhányat említve, a mezőgazdaságban, az orvostudományban, sőt mindennapi szokásaink alaku-

lásában is. Ezért fontos és előremutató, ha a meteorológiai tevékenység, az ezzel kapcsolatos állami feladatok megfelelően vannak szabályozva, a javaslat ezt szolgálja.

A harmadik terület pedig, amellyel a módosító javaslat foglalkozik, a felhatalmazó rendelkezések köre. Az államtitkár úr is említette, ezek tisztázzák például, hogy mely környezetvédelmi tárgyú miniszteri rendeletekhez szükséges az egészségügyért felelős miniszter egyetértése, melyhez nem. Ahogy elhangzott, a közvetlen egészségügyi hatással járó területek idetartoznak, egy példa: a levegőtisztaság vagy a légszennyező anyagok kérdése, azok veszélyességi osztályba sorolása. Azt, hogy ez milyen fontos ezekben a napokban, amikor küzdünk például PM10-terheléssel, nem is kell külön hangsúlyozni.

Az államtitkár úr expozéjában több részletre kitért, én ezeket nem szeretném megismételni, csupán arra kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. A környezetvédelmi általános szabályokról szóló törvény módosítása fekszik most előttünk. Ahogy már előttem is többen elmondták, a zajvédelmi feladatok jelenlegi széttagoltságát most próbálják megoldani, a törvényi szabályozás eddig több törvényben volt. A módosítás szerint az önkormányzati zajvédelmi feladatok egy jogszabályban, a környezetvédelmi törvényben kapnak majd helyet. A kerületektől, ahogy látjuk, elveszik ezeket a feladatokat, és egyértelművé válik az is, hogy a Margitsziget vonatkozásában a Fővárosi Önkormányzat alkot majd helyi zajvédelmi rendeleteket, ha már megszerezte ugyebár magának a tavalyi évben.

Az OMSZ jogállását, feladatát, hatáskörét, működését a kormány eddig rendeletben állapította meg. A szabályozás felsorolja az állam által végzett meteorológiai tevékenység körébe tartozó egyes feladatokat. A jövőben azokhoz a környezetvédelmi tárgyú miniszteri rendeletekhez, amelyek az egészségügyi miniszter tényleges feladatai körébe tartoznak, kell majd csak az egészségügyi miniszter egyetértése, és a környezetügyért felelős miniszternek megszűnik a felhatalmazása az időjárás tényezők légszennyezettségére gyakorolt hatásának mérésével, vizsgálatával, ellenőrzésével és értékelésével kapcsolatos szabályok megalkotására. A miniszterek feladatköreinek szabályozását látjuk ebben a módosításban, de azt nem szabad elfelejteni, hogy a felelősségük, a probléma hosszú távú megoldására van törekvés és javaslataik megtevése ettől függetlenül még nem változik meg.

Utolsó bizottsági ülésünkön, ami a Fenntartható fejlődés bizottsága ülése volt, meghallgathattuk, hogy az asztmás betegek száma jelentősen növekedett az elmúlt időszakban. Ezért is fontos, hogy pontosan határoljuk le, hogy mely miniszter feladatkörébe tartozik ezen feladatok és ezen problémák megoldása, és hogy hosszú távon milyen javaslatokat tesznek le az asztalunkra, hogy ezek a problémák megoldódjanak.

Azt is végighallgathattuk, hogy a lakossági felhasználásban, a fűtésnél a lakosság erőteljesen váltott az elmúlt időszakban, és sokkal többen szén, fa és biomassza elégetésével fűtik be lakásaikat. Azt gondolom, ez komolyan befolyásolja a légszennyezettségi adatokat, ez komoly felelőssége a kormánynak, hiszen az emberek az elmúlt időszakban már a gázzal áttértek ezekre a fűtési lehetőségekre. A legtöbb ember vidéken, a falvakban már a gázt nem használja, mert nem tudja a gázzámláját kifizetni, ezért tértek át erőteljesen a fára, a szénre és a biomasszára. Sajnos, sok helyen végighallgathattuk még az önkormányzatoktól is azt, hogy az emberek nedves fával fűtenek a legtöbb esetben, ami meg még rosszabb ilyen szempontból is. Kérem, figyeljenek oda ezekre a kérdésekre, hiszen az OECD-jelentésben is olvashatjuk, hogy 72,2 év a férfiak átlagéletkora Magyarországon, és 79,1 a nőké. Miután az asztmás megbetegedések száma jelentősen nő, ez erőteljesen befolyásolja az emberek életminőségét.

A téli hónapokban észlelhető az is, hogy a hulladékok fele egyszer csak eltűnik a szemetesekből. Láthatjuk azt, hogy a hulladékok nagy részét ma vidéken az emberek sajnos elfűtik, ezért nincs hulladék a szemetesekben. Kérem a kormányt, jól gondolja át mind a rezsipolitikáját, mind a hulladékpolitikáját, és egy kicsivel többet foglalkozzon a vidéki emberek problémáival. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik vezérszónoka következik, Kepli Lajos képviselő úr. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy technikai jellegűnek is mondható javaslat, a környezetvédelmi törvénynek egy technikai jellegűnek mondható módosítása fekszik előttünk. Ahogy az államtitkár úr is említette, illetve többen a felszólalók közül, most egy módosítása van az 1995-ben elfogadott 1995. évi LIII. törvénynek. Ez már a sokadik módosítása, de alapvetően 1995-ben egy korszerű és Európában szerintem a legjobbak között lévő környezetvédelmi törvényt fogadott el a Magyar Országgyűlés. A környezetvédelem helyzetére ez általában is elmondható és a jogalkotásra is, hogy ez a helyzet azóta fokozatosan csak romlott, illetve néhány területen tapasztalható kisebb javulás.

A környezetvédelmi törvény újrakodifikálására, illetve új törvény megalkotására lehet, hogy szükség

volna, de ez most szerintem nem időszerű kérdés valóban. A törvény módosításával a kisebb problémák, a technikai jellegű, egy törvény alá rendezés és hasonló jogtechnikai feladatok orvosolhatók. Ahhoz, hogy új környezetvédelmi törvény szülessen, új koncepcióra, új szemléletre is szükség volna, ahhoz pedig egy új kormányra volna szüksége Magyarországnak. Jelen pillanatban ez a kérdés nincs napirenden.

Ami napirenden van, az a környezetvédelmi törvény módosítása, meteorológiai, zajvédelmi és egyéb technikai jellegű pontosításokban, aminek tekintetében egyetértünk a módosítási javaslatokkal, és azt támogatni tudjuk, hiszen rendkívül fontos, különösen a klímaváltozás hatásaira tekintettel, hogy a meteorológiai tevékenységek azon része is a környezetvédelmi törvényben szabályozásra kerüljön, amely akár a klímaváltozás hatásainak megállapításával, előrejelzésével, becslésével függ össze, illetve az ehhez szükséges adatok beszerzésével és az adatszolgáltatással, ami akár légköri feltérképezést vagy bármilyen más egyéb adatgyűjtést jelent.

Ami a zajvédelmet illeti, az szintén egy nagyon fontos terület, és azt hiszem, talán a környezetszennyezés válfajai közül, a környezetterhelések közül még mindig a zajszennyezést vesszük a legkevésbé komolyan, pedig az emberi egészségre ugyanolyan káros hatással, ha nem károsabb hatással van, mint bármely más szennyezési forma, akár a légszennyezés, akár az ivóvíz elszennyeződése. Folyamatosan, egész életünkben egyre inkább jelen van a zaj mint környezeti ártalom, és különösen a nagyvárosokban ez már annyira az életünk részévé vált, hogy sokszor fel sem tűnik, de ennek ellenére egészségünket, idegrendszerünket folyamatosan őrli fel, és anélkül, hogy ezt észrevennénk, rombolja az emberi egészséget, így különösen oda kell figyelni rá, mert nem annyira látványos, mint a légszennyezés vagy a talajszennyezés, a vízszennyezés, de legalább annyira veszélyes.

Azt gondolom, a jelenleginél akár még szigorúbb szabályozásokkal is lehetne ezen a területen segíteni azért, hogy felesleges zajterhelésekkel az emberek életét ne terheljük vagy ne nehezítsük. Ma jó néhány olyan zajforrás van még jelen életünkben, aminek, hogy úgy mondjam, nem indokolt feltétlenül a léte vagy legalábbis a zajkibocsátás mértéke, és e tekintetben azt gondolom, akár jogalkotói vagy törvényhozási feladatokkal is lehetne ezen segíteni. Az egyik legértékesebb dolog talán az emberek életében a regenerálódás, a felfrissülés, a pihenés, amit csak egy csendes környezetben lehet véghezvinni ahhoz, hogy az ember idegrendszere is megfelelően regenerálódjon; mondjuk, két munkanap vagy két farszto nap között az alváshoz mindenképpen csendre és nyugalomra van szükség, és sokszor ezt sem kapják meg az emberek a hétköznapi életben. Ezek civilizációs ártalmak, mondhatnánk, de mindenképpen indokoltá teszik, hogy komolyabban foglalkozzunk a problémával.

Nyilván most itt csak egy technikai jellegű pontosítás az, hogy egy törvény alá rendezi, és a telepü-

lési önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartozik a területek zajvédelmi védetté nyilvánítása, a csendes övezetek kijelölése.

(10.10)

Az pedig a korábbi jogalkotási folyamatok eredménye, hogy a Margitsziget esetében a Fővárosi Önkormányzat alkothat helyi zajvédelmi rendeletet, hiszen a Fővárosi Önkormányzat illetékességébe került át a kerületi illetékességből.

Összességében még egyszer a végén elmondhatom, hogy támogatni tudjuk ezt a módosító javaslatot, szakmailag, szakpolitikailag támogatható javaslatok szerepelnek benne. A végén szereplő, különböző miniszteri hatáskörökbe rendelt feladatok, a zajszennyezettségi határérték és a környezeti zaj egészségügyért felelős miniszter egyetértésével történő megállapítása mindenképpen indokolt, illetve a földtani közegegre vonatkozó határérték vízvédelemért felelős miniszter egyetértésével történő meghatározása szintén, azonban ezek technikai jellegű módosításoknak vagy pontosításoknak nevezhetők.

Hosszú távon a mi javaslatunk ezzel kapcsolatban mindenképpen a zajvédelmi előírások szigorítása, illetve a környezetvédelmi jogalkotás, a környezetvédelmi kodifikáció megfontolása a kormány részére. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következik az LMP vezérszónoka, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2013-ban egyszer már nekifutott az Orbán-kormány a meteorológiai tevékenység állami monopóliummá tételének, de az elemi erejű országos felháborodás miatt visszakoztak. Most ugyanezzel próbálkoznak, de már kerülő úton, olyan törvénymódosítást fogadtatnának el, amely egyrészt állami feladattá teszi a környezet- és klímavédelemhez, árvíz- és belvízvédelemhez, az erdővédelemhez, valamint az élet- és vagyónbiztonság megóvásához szükséges meteorológiai adatok gyűjtését és információk szolgáltatását. Másrészt felhatalmazást ad a részlet-szabályok, valamint az állami feladatellátás hatáskörének rendeleti megállapítására. Ebbe a megfogalmazásba kényelmesen belefér, hogy a cél ismét az állami meteorológiai monopólium megteremtése, csak épp most már fű alatt, rendeleti úton, és nincs okunk feltételezni, hogy a Fidesz lemondott volna erről az anakronisztikus, de a jelenlegi kormányfilozófiához jól illeszkedő tervről.

A korábbi törvénytervezetben az szerepelt - és tartunk tőle, hogy hamarosan egy kormányrendeletben is azt látjuk majd -, hogy kizárólag az tehet közzé időjárási adatokat, akit előzőleg az állami meteorológiai monopolszervezet, az Országos Meteorológiai Szolgálat erre felhatalmazott, és akinek az adatszol-

gáltatási infrastruktúráját az állami szerv hitelesítette. A bürokratikus és pénzigényes procedura miatt megszűnhet annak a több ezer elemből álló, százezres civil közönség által üzemeltett, országos lefedettségű mérőhálózatnak a működése, amelyre az interneten hozzáférhető meteorológiai tartalomközlők támaszkodnak.

Ez az észlelőrendszer, illetve az ingyenes adatoknak a szociális médián keresztül megosztása olyasféle lokális időjárási anomáliák esetén, mint amilyen a 2013-as hóvihar volt, lényegesen gyorsabb és pontosabb tájékoztatást tesz lehetővé bármilyen központosított állami rendszernél. Jellemző, hogy amikor a miniszterelnök a hókaoosz idején látogatást tett a katasztrófavédelemnél, az operatív törzs monitorai az idokep.hu szélterképét mutatták, vagyis a katasztrófaelhárítók is az önkéntes észlelők adataiból tájékozódtak. Ha az állam saját maga szeretne egy ilyen lefedettségű rendszert létrehozni, az több tízmilliárdos egyszeri befektetést igényelne, nem beszélve a nonstop rendelkezésre álló magánmeteorológusok ingyenes munkájáról, ami lehetővé teszi, hogy a közönség valós időben folyamatosan frissülő, ingyenes meteorológiai és környezetvédelmi információkhoz jusson.

A kormány a végül elfektetett módosítás indoklásában a nemzetközi meteorológiai szervezet, a WMO ajánlásaira hivatkozott, ám a WMO kifejezetten a kétcsatornás, állami és közösségi információközlés mellett foglalt állást. 2010-ben pedig a szervezet publikált egy tanulmányt, amely szerint az önkéntes észlelők a web2 révén megtöbbszörözhetik az állami meteorológiai szolgálatok hatékonyságát.

A XXI. században a közösségi alkalmazások, a drónok és az internet világában a meteorológia nem lehet állami monopólium, egy ilyen irányú módosítást az LMP sem elfogadni, sem támogatni nem tud. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Írásban sem jelzett senki. Ám normál szót kérő képviselők sorjázna itt. Elsőként Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény, illetve annak a módosítása, hiszen ez egy több mint húszéves jogszabály, és mindenképpen már több ponton módosításra szorul. Valójában ezek a módosítások, amiről most tárgyal a Ház, mindmind jogtechnikai jellegű, tehát az állampolgárok mindennapjait nem érinti, azonban mégis az önkormányzatok és az állam feladatainak ellátása szempontjából fontos kérdéseket szabályoz.

Ahogy államtitkár úr is előterjesztőként említette, három fő témakör köré csoportosulnak ezek a

módosítások, ez a zajvédelem, a meteorológia, illetve a levegőtisztaság védelmének a területe.

A zajvédelem kérdéskörében az önkormányzatok tekintetében egyértelműen átláthatóbbá és tisztábbá válnak a jogszabályok, illetve ennek a környezetvédelmi feladatai, hiszen jelenleg szétszórva, elszórva több törvényben kerülnek ezek meghatározásra, és most ez valójában egy jogszabályi egységsítés e tekintetben.

A meteorológia tekintetében az állam által ellátandó feladatokat állapítja meg és pontosítja ez a jogszabály, és ez a módosítás egyáltalán nem szól arról, amiről az LMP-s képviselőtársam az előbb beszélt, amivel kapcsolatban itt riogatótt. A meteorológiai adatok természetesen elérhetővé válnak a társadalom egésze számára.

A levegőtisztaság védelme és a zajvédelem tekintetében a kormányzati szervek között fennálló munkamegosztást határozza meg és pontosítja ez a jogszabály.

Én azt kérem a képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezen, elsősorban jogtechnikai jellegű módosításokat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Én csak egy rövid észrevételt tennék az alapján, amit a képviselőtársaim elmondtak, és amire Heringes Anita is utalt. Ugye, látszik, hogy nem nagyon tudják eltalálni, hogy melyik miniszter hatáskörébe tartozzon és micsoda, ezért az egyik javaslat az lenne, ennek apropóján arra felhívnánk a kormány figyelmét, hogy érdemes lenne egy önálló környezetvédelmi tárcát létrehozni; ha már tájékoztatási minisztérium, propagandaminisztérium lehet, akkor, szerintem, van annyira fontos ez a kérdés is, hogy talán legyen egy ilyen.

Illetőleg, érdemes talán többet zöldszervezetekkel konzultálni, mert hátha ők egy kicsit nagyobb tapasztalattal, tudással rendelkeznek, mint önök. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Ezért az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, V. Németh Zsolt államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(V. Németh Zsolt bólint.)* Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a mostani törvényjavaslat - mint azt többen említették - technikai jellegű módosításokat tartalmaz, a jogszabály alkalmazhatóságát segíti. Néhány ettől eltérő álláspontra térnek csak ki, hiszen Kepli Lajos képviselő úr kitért arra, hogy módosítási javaslata van például a kormányra

vonatkozóan, mi viszont ezt a kérdést továbbra is a választók számára tartanánk fontosnak, eldöntendőnek, és úgy látjuk, hogy a választók viszont ragaszkodnak hozzá. Tehát ezt a kérését jelenleg teljesíteni nem tudjuk.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony vetette fel egy régebbi élménye kapcsán a mögöttes szándék lehetőségét a meteorológiai adatokra vonatkozóan. Hadd említsem meg képviselő asszonynak azt, hogy az elmúlt időszakban a Meteorológiai Szolgálat többmilliárdos fejlesztést hajtott végre, így az ország egészét lefedő, nagyon jó minőségben működő radarhálózatot hoztunk létre. Ezek az adatok nyilvánosak, és nem kívánjuk a továbbiakban sem ezt a rendszert megváltoztatni, mindazon adatok, amelyek az állampolgárok számára a biztonságérzetükhöz fontosak vagy más közérdekű adat képezhető belőle, információ nyújtható, ezután is elérhetőek lesznek.

Én egyébként nem hiszek abban, hogy a mai technikai feltételeket meghaladó módon lehetne magánmeteorológiai adatot nyerni.

(10.20)

Akik jelenleg szolgáltatnak és láthatjuk őket akár a televíziós műsorokban, azok valamennyien az Országos Meteorológiai Szolgálat adataira támaszkodnak, és én úgy vélem, hogy ez így lesz a továbbiakban is. Nincs más szándék a törvényjavaslat mögött, mint amit az expozéban is említettem. Tehát célunk az, hogy a meteorológiával összefüggő jogszabályok egy helyen legyenek, a környezetvédelmi törvényben, és a törvény hatálybalépését követően is az Országos Meteorológiai Szolgálat, illetve a repülésmeteorológiai feladatok ellátásában részt vevő Magyar Honvédség Geoinformációs Szolgálat feladatköre változatlan marad.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a törvény támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására, tisztelt Országgyűlés, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7397. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, T/7397. számú törvényjavaslat célja, hogy a hulladékról szóló törvény módosításával a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást fenntartható, optimalizált és a szolidaritás elvét figyelembe

vevő rendszerré alakítsuk. Az intézkedésekkel elérni kívánt célok a következők.

A rezsi-csökkentés vívmányainak megőrzése. A lehető legkevesebb hulladék ártalmatlanítása lerakással. Az Európai Unió által előírt hasznosítási célok teljesítése. Termikus hasznosítás mint végpont kiépítése, valamint a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtési rendszer teljes körű működtetése, amely biztosítja a területileg optimalizált közszolgáltatás ellátását. A lakosság részére a helyi sajátosságokat figyelembe vevő, közel egységes színvonalú szolgáltatás biztosítása, az ellátás biztonságának javítása, a rendszerben jelenleg fennálló veszteség kivezetése, valamint az önkormányzati rendelkezési jog biztosítása.

A megoldás alapelve egy egységes, nonprofit közszolgáltatási rendszer kialakítása nullszaldós működéssel. A jelenleg működő közszolgáltatási rendszer ugyanis önmagában nem motivál a hasznosításban rejlő gazdasági lehetőségek kiaknázására, ezért szükség van a rendszer átalakítására. A cél elérése érdekében a hulladékgazdálkodási közfeladat állami és önkormányzati közfeladatból kell hogy álljon. Az önkormányzat továbbra is megtartja a hulladékgazdálkodással kapcsolatos, vagyis a közszolgáltató kiválasztásával, adott esetben működtetésével, a helyi közszolgáltatásra vonatkozó rendeletalkotással összefüggő önkormányzati hatásköreit, feladatait.

Az állam kialakítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás országos tervét, melyhez igazodóan megállapítja, hogy egy-egy fejlesztés megfelel-e a tervnek, továbbá meghatározza a minimális hulladékgazdálkodási közszolgáltatási színvonalat területenként, meghatározza a közszolgáltatási díjat, valamint meghatározza a szolgáltatási díjat, melyet a helyi közszolgáltatást ellátó szervezetnek fizet, és ellátja a központi koordinációs feladatokat, a díjbeszedést és a kintlévőség kezelését.

Az állami feladatok ellátására az állam koordináló szervezetet hoz létre, amely felett az irányítási és tulajdonosi feladatokat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításáért felelős miniszter látja el. Mindezek alapján négyoldalú jogviszony jön létre a lakos, az állam nevében eljáró koordináló szervezet, az önkormányzat és a helyi közszolgáltatók között, amelyben egyrészt az önkormányzat és a helyi közszolgáltató között közszolgáltatási szerződés jön létre, illetve adott esetben marad fenn, amely a helyi közszolgáltatás ellátásának feltételeit határozza meg. Az önkormányzat köteles a közszolgáltatási szerződésben és a rendeletében a minimális szolgáltatási színvonalnak megfelelő tartalmat előírni. Másrészt a közszolgáltató jogszabály alapján köteles az ellátott szolgáltatásról adatot szolgáltatni az államnak. Harmadrészt az állam a koordináló szervezeten keresztül szolgáltatási díjat fizet a helyi közszolgáltatóknak, amely egy normatív alapon meghatározott alapidőből indul ki, és a közszolgáltató által adott adatszolgáltatásban szereplő feltételeknek megfelelően kerül korrigálásra, a jogszabályban rögzített

korrekciós tételekkel. Negyedrészt: a közszolgáltató begyűjti a hulladékot a lakosoktól.

A lakosok a közszolgáltatási díjat az állam, vagyis a koordináló szerv részére fizetik meg. A törvényi előírások alapján fennálló díjfizetési kötelezettség keretében az állam jogosult a jogszabályban meghatározott rezsi-csökkentett közszolgáltatási díjat számlázni, beszedni, behajtani. Fontos kiemelni továbbá, hogy az önkormányzatok számára a törvényjavaslat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatáshoz kapcsolódó vagyonelemekre vonatkozóan önkéntes alapon lehetőséget biztosít a vagyonkezelésbe adásra.

A létrehozandó holdingszervezet a tulajdonosi jogok gyakorlását nem változtatja meg, csak a vagyonkezelői jogokat, és azokat is csak önkéntes alapon, gazdasági érdekből vezérelt módon. A megoldás ezáltal megfelelően biztosítja az alaptörvény szerinti önkormányzati önrendelkezési jogot, továbbá a közösségi jogból fakadó kötelezettségek teljesítését.

Tisztelt Országgyűlés! Annak maradéktalan biztosítása érdekében, hogy a törvényjavaslatból az előbbiek szerint kiemelt jogalkotói célok a hulladékgazdálkodás területén a lehető leggyorsabban megvalósuljanak, kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások következnek. Bartos Mónika képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka az első, tessék!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben tárgyalta az Országgyűlés a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény módosítását. Akkor is, előtte is sokszor felvetődött a viták során, hogy szükség lenne a hulladékgazdálkodás szabályozásának felülvizsgálatára, a hulladékgazdálkodással kapcsolatos hiányzó feladatok elvégzésére. Nem csoda, hogy erre szükség van, hiszen az emberi civilizációval egyidős a hulladékok megjelenése, melyből egy átlagos magyar állampolgár naponta több mint egy kilót termel.

A termelt hulladék mennyisége becslések szerint tovább nőhet, ha nem teszünk valamit, de teszünk, hazai és uniós szinten egyaránt. Nem szeretnék nagyon visszamenni az uniós hulladékokkal kapcsolatos szabályozás történetében, de szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét arra, hogy milyen célszámokat fogalmaz meg a tagállamok, így Magyarország számára is a 2008-as hulladékkezelési irányelv.

2020-ig újra fel kell dolgozni a települési hulladék felét. 2020-ig a háztartásokból származó hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást tömegében minimum 50 százalékra kell növelni. 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani a háztartási hulladék kezelésére. A települési hulladék részeként lerakásra

kerülő, biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget az 1995-ben országos szinten képződött mennyiséghez képest 2016. július 1-jéig 35 százalékra kell csökkenteni. 2020-ig a nem veszélyes építési és bontási hulladékok 70 százalékát kell újra feldolgozni vagy hasznosítani. 2016-ig a szárazelemek 45 százalékát kell összegyűjteni.

A célszámok teljesítése nem könnyű, és nem könnyű azon célok elérése, vívmányok megtartása sem, amelyeket államtitkár úr expozéjában említett. A célok elérése érdekében szükségesek az előttünk fekvő módosításban foglaltak. Mik is ezek? A javaslat pontosítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén az önkormányzati és az állami hatáskörök elkülönítését, ami segíti az Európai Unió által is előírt hasznosítási kötelezettségek teljesítését.

(10.30)

A hatáskörök precíz lehatárolása és egy precízebb koordináció segíti az intenzívebb hulladékhasznosításra való ösztönzést.

A hulladékgazdálkodás hazai rendszerének átalakítása konkrét lépéseket igényel. Ilyenek: a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása, beépítve a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás átfogó, egységes koordinációjának megteremtéséhez szükséges rendelkezéseket, felhatalmazásokat; nemzeti hulladékgazdálkodási koordináló és vagyongazdálkodó szervezet létrehozása egy új, állami tulajdonban álló gazdálkodó szervezet alapításával; ezen túl az állami hulladékgazdálkodási közfeladatok gyakorlására, e körben kiemelten a közszolgáltatási díj beszedésére és az ehhez kapcsolódó kintlévőségek kezelésére, valamint a hulladékgazdálkodással kapcsolatos önkormányzati vagyongazdálkodásra, amennyiben az önkormányzatok a vagyongazdálkodásra a holdíngot önkéntesen felkérjük. Továbbá országos hulladékgazdálkodási közszolgáltatási terv készítése szükséges, amely biztosítja a közszolgáltatás szervezeti és területi felépítésének optimalizálását, a közszolgáltatás színvonalának egységesítését.

Mindezek hozzásegíthetik hazánkat ahhoz, hogy egy országos szinten összehangolt hulladékgazdálkodási rendszerrel egészségesebb környezetet biztosítsunk a jelen és a jövő generációknak, legyen kevesebb a lerakott hulladék, növekedjen az újrahasznosított hulladék aránya, elérjük a kitűzött uniós és hazai hasznosítási célszámokat, teljeskörűen működhessen a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés, hazánk minden pontján közel egységes színvonalú hulladékszállítási szolgáltatás lehessen, mindez oly módon, hogy megőrizzük a rezsicsökkentés eddig elért eredményeit.

Összefoglalva, a javaslat célja a hazai hulladékgazdálkodási közszolgáltatás holdingalapú megszervezésének kialakítása, melynek alapelve, ahogy államtitkár úr is említette, az egységes nonprofit közszolgáltatási rendszer kialakítása nullszaldós műkö-

déssel. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az elképzeléseket a javaslat támogatásával.

Zárásként pedig szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét a jövő héten kezdődő európai hulladékcsökkentési hétre, melyet minden év novemberének utolsó hetében rendeznek meg, ennek keretében önkéntesek saját ötleteiket megvalósítva hívják fel a figyelmet arra, hogy milyen fontos a hulladékok keletkezésének megelőzése, a keletkezett mennyiség csökkentése, a termékek újrahasználatára, valamint az anyagok újrahasznosítására. Érdemes nyomon követnünk ezen megmozdulást, az európai hulladékcsökkentési hét eredményeit is. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka jön. Tessék!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány hulladékgazdálkodási szappanoperájának következő epizódját láthatjuk. Miután a tegnapi napon szavaztunk pont a hulladékról szóló törvény előző módosításáról, most ismét előttünk fekszik egy újabb módosítás.

Tovább erőltetik azt a rossz irányt, amire már többször fölhívtuk az önök figyelmét, hogy ez így egy nem fenntartható rendszert hoz létre. Tovább erőltetik azt az irányt, amit a hulladékgazdálkodó cégek, az önkormányzatok, a civil szervezetek, a felhasználók, a lakosság és mindenki ellenez most már, csak az önök önféjűségéből megy tovább a módosítás ahelyett, hogy ezt a törvényt, ahogyan már a múltkor is említettem, kidobnánk a kukába, és egyeztetések után, minden hozzáértő szakemberrel való egyeztetés, beszélgetés, a lakossággal, az önkormányzatokkal való egyeztetés után egy olyan, hulladékról szóló törvényt hoznánk létre, ami fenntartható a jövőben is.

Többször végighallgathattuk mind államtitkár úrtól, mind a Fidesz vezérszónokától, hogy a rezsicsökkentés vívmányainak megőrzése az egyik elsődleges céljuk. A rezsicsökkentés vívmányai közé tartozik, amit már önök is bevallottak, hogy a téli hónapokban a hulladékok felét a lakosság elégeti. Azt gondolom, hogy ez egy olyan vívmány, amihez csak gratulálni tudok, tisztelt képviselőtársaim.

Egyet vegyenek észre, hogy az emberek aszerint válogatnak a csekkek befizetése között, hogy mi az, amit kikapcsolnak először, mi az, amit egyébként is elvisznek, akkor is, ha nem tudom befizetni, meg mi az, ami egyébként - például a víz - akkor is jár nekem, ha nem tudom befizetni a csekket. Jelen pillanatban úgy állnak az emberek ehhez a kérdéshez sajnos, hogy a szemétdíj az, amit hátrébb raknak a sorban, mert tudják, hogy ha a villanyszámlát vagy a gázsámlát, ha esetleg még gázzal fűtenek, nem fizetik ki, azt kikapcsolják. Az a probléma, hogy önök nem látják az emberek problémáit ebben a kérdésben sem, a hulladék kérdésében sem.

Most láthatjuk azt, hogy szabályozni próbálják újra ezt a törvényt, és az Európai Unió által előírt hasznosítási kötelezettségek teljesítése érdekében elkülönítik az önkormányzati és állami hatásköröket. A módosítás szerint az állami feladatok ellátására állami céget alapítanak, amelyen keresztül a jogalkotó szerint biztosítottá válik az Európai Unió által meghatározott kötelezettségek teljesítése.

Az uniós kötelezettségek teljesítésére létrehozott szelektív gyűjtési rendszerek veszteségesek a mai napon is. Többször felhívtuk a figyelmüket arra, hogy látszik az, hogy a közszolgáltatók ellehetetlenítése, a számtalan új adó, járulék és díjak befizetésére kötelezése eljutott most már odáig, hogy ezen közszolgáltatók szeretnék jól végezni a munkájukat, hiszen környezettudatos emberek vannak ezeknél a közszolgáltatóknál, de jelen pillanatban nem feldolgozzák ezt az összegyűjtött szemetet, hanem alapvetően inkább lerakják, merthogy olyan helyzetbe kerültek, hogy már nem tudják a munkájukat úgy végezni, ahogy kellene. De ez az önök hibája, tisztelt képviselőtársaim és államtitkár úr, az önök szabályozásának hibája, hiszen régen egy fenntartható, jól működő rendszer volt a hulladékgazdálkodásban. Éves szinten 40 milliárd forint nagyságrendű értéket veszítenek el a cégek azzal, hogy a hulladékban rejlő haszonanyagokat, ahelyett, hogy kinyernék, mint ahogy említettem, lerakják.

A közszolgáltatás finanszírozása évi 13 milliárd forintos hiánnyal küszködik. Kérem szépen, ne legyenek önfejtűek ebben a kérdésben, hallgassák már meg a szakma és a benne dolgozó emberek szavát ebben a kérdésben, mert akkor tényleg létre tudnánk hozni egy olyan, hulladékról szóló törvényt, ami mondjuk, még működőképes is lenne.

A problémánk az, hogy tényleg most már lassan hetente módosítjuk ezt a törvényt, hetente toldozák-foldozzák ezt a törvényt, és amikor pedig az ellenzék határozati javaslatban szeretné fölívni a tényleges hibákra az önök figyelmét, akkor azt a határozati javaslatot elutasítják azzal, hogy nincsenek hibák a hulladékgazdálkodás rendszerében, nincs miről beszélnünk. Még azt sem engedik meg, hogy a Parlament falai között megvitassuk ezt a kérdést, és mondjuk, elmondjuk azokat a felvetéseket, amiket a határozati javaslatban is leírtunk. Tényleg az a problémánk, hogy lassan már vitanapot kellene kezdeményeznünk, ahol mondjuk, fölkerhetnénk olyan embereket is, akik értenek ehhez a területhez, mert minden héten beszélünk róla, de a megoldások nem jók, amiket a Fidesz-KDNP-kormány tesz erre a kérdésre.

Az, hogy most egyébként létrehozzák az állami holdingot, sajnos egyre jobban látszik és körvonalazódik az, amiről már nagyon régóta tartunk, hogy eljutunk odáig, hogy itt is majd egy nagy állami közszolgáltató cég jön létre, amiről majd az állam irányít mindent, ő mond meg mindent, ő szedi be a pénzt, einstandolja a nonprofit önkormányzati tulajdonú cégektől az eszközöket, és azt gondolják, hogy

ugyanezen törvényi szabályozással majd egy fenntartható rendszer jön létre.

Ha így maradnak a szabályok, akkor attól, hogy az államhoz kerül ez a feladat, majd nem lesz fenntarthatóbb, tisztelt képviselőtársaim, hiszen, mint ahogy elmondtam, a polgármesterek számára nem mindegy az, hogy a szemetet elviszik-e vagy nem. Ők az utolsó pillanatig küzdeni fognak azért, hogy a lakosság elől, a házuk elől elvigyék a szemetet, még akkor is, amikor egyébként ez jelen pillanatban egy ráfizetéses rendszer, és bár az önkormányzatoknak már nincs miből hozzárakni, de attól függetlenül az utolsó csepp energiájukat is beleteszik, hogy a szolgáltatás fennmaradjon és elvigyék a szemetet a lakosság háza elől, hiszen a polgármesterekhez a lakosság bármikor be tud csöngetni, ha nem tennék meg és nem végeznék el a feladataikat.

Önök egyre jobban és egyre többször rossz színben próbálják feltüntetni ezeket a nonprofit cégeket, és önök is azt mondják, hogy nonprofit cégekre van szükség, hogy nullszaldós legyen a rendszer, de jelen pillanatban ez nem egy nullszaldós rendszer, jelen pillanatban ez egy veszteséges rendszer.

Tényleg kérem, államtitkár úr, nagy tisztelettel, hiszen tudom, hogy önt foglalkoztatja ez a kérdés, az ön számára fontos a környezetvédelem és a hulladékgazdálkodás, hogy üljön le azokkal az emberekkel, hallgassa meg azokat az embereket, akik dolgoznak ebben a szakmában, azon önkormányzati tulajdonú cégekben lévő vezetőket, akik mindennap megküzdnek ezekkel a problémákkal, hogy mondják el, hogy ők milyen rendszert látnának fenntarthatónak és a jövőben is jónak, mert akkor végre olyan módosítást lehetne elérni, ami fenntartható rendszert hozna létre.

(10.40)

Vagy egyszerűen csak tényleg álljunk neki egy új törvény megalkotásának, ne toldozgassunk-foldozgassunk, ne játsszuk ezt a szappanoperát, mert tényleg már vicc kategóriába megy, hogy hetente egyszer módosítjuk a törvényt azért, mert önök ismét találtak benne egy hibát, amivel úgy tudják átformálni a törvényt, hogy önöknek legyen jó és önöknek legyen igaza. Ne legyenek önfejtűek, kérem szépen! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A Jobbik vezérszónoka következik, Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök azt gondolják, hogy mindenféle problémára minden területen megoldás lehet az, ha egy nagy állami koordináló szervezet létrehoznak, amely megpróbálja orvosolni a problémát, holott a szelektív hulladékgyűjtés, illetve hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén a probléma gyökere jóval mélyebben van.

2010 előtt, mielőtt képviselővé választottak volna, a hulladékgazdálkodásban is érdekelt cégeknél környezetvédelmi megbízottként dolgoztam, és volt némi rálátásom a hulladékpiacra. Tudom, hogy a 2008-2009, a válság kirobbanása előtti időkből a másodlagos nyersanyagok, vagyis a szelektíven gyűjtött műanyag-, papír- vagy fémhulladéknak volt ára. Sokszor mesterségesen felpumpált és igen magas ára, ami gazdaságossá tette, hogy ezeket a másodnyersanyagokat a hulladékból kinyerjék, értéksítsék, újrahasznosítsák. Azonban ez 2009-et követően megváltozott. Igencsak visszaesett a padlóra, és a fennmaradásukért küzdöttek azok az egykori MÉH-telepek privatizálásából kialakult hulladékgazdálkodó cégek, amelyek erre álltak rá korábban, hogy különböző vállalkozásoktól átvették ezeket az újrahasznosítható hulladékokat. Ők igen nehéz helyzetbe kerültek az azt követő években, talán még a mai napig sem állt teljesen talpra ez a hulladékpiac, és nyilván úgy, mint a 2008 előtti időkből volt, nem is fog, hiszen részben mesterségesen felpumpált gazdasági folyamatokból származtak azok az árbevétel, illetve a másodlagosnyersanyag-árak.

Azonban a kormánynak igenis nagy felelőssége van abban, hogy a lakosság részére nyújtott hulladékgazdálkodási közszolgáltatást megpróbálja, ha nem is nyereséges, de legalább nullszaldóssá tenni, hogy ezek a közszolgáltató cégek ne menjenek csődbe, és a lakossági közszolgáltatás úgy legyen biztosítható, hogy ez ne kerüljön extra nagy teherbe az adófizető állampolgároknak. Logikusan végiggondolva a kérdést: hogyan tudjuk ezt biztosítani, ha nincsenek olyan másodlagosnyersanyag-árak, amelyek lehetővé tennék, hogy gazdaságosan, rentábilisan, profitorientáltan valamely vállalkozások kinyerjék a lakossági hulladékból a műanyag-, fém-, textil- vagy más egyéb frakciókat, papírt természetesen. Akkor még mindig ott van, hogy ezeknek a jó nagy része egy termikus hasznosításra alkalmas frakció. Tehát ha anyagában történő újrahasznosítás nem jöhet szóba, akkor az európai uniós hulladékhierarchia szerint is a lerakás előtt még mindig ott van a termikus hasznosítás.

Az a hibája ezeknek a regionális hulladékgazdálkodási létesítményeknek és az egész magyarországi jogalkotásnak jelen pillanatban, hogy nem nagyon számol termikus hasznosítással, illetve ennek a technikai feltételei nincsenek megfelelően kiépülve. A hulladékégetés - hétköznapi nyelven - nem szerepel rendszerszinten ebben a koncepcióban. Az utóbbi időben a kormánytól, az államtitkár úrtól, illetve a kormány más tagjaitól is lehet hallani persze, hogy ebbe az irányba el kellene mozdulni, és ez valóban hozzásegíthetne ahhoz, ha ezekben a regionális hulladékkezelő rendszerekben a termikus hasznosítás lehetőségei is megfelelően ki lennének használva, hogy a rezsicsökkentés is hosszabb távon, talán még a jelenleginél is nagyobb mértékben biztosítható legyen. Túl azon, hogy a hulladékszállítási közszolgáltatás tartósan alacsonyabb áron lenne tartható,

még egy megújulónak talán nem nevezhető - bár van, aki a megújuló energiák közé sorolja ezt is, én talán nem sorolnám oda -, mindenesetre egy kedvezőbb árú, akár távhő- vagy villamosáram-termelési rendszer jöhetne létre.

Természetesen Nyugat-Európában ez egy bevett gyakorlat. Nálunk részben környezetvédelmi, részben politikai okokból az elmúlt évtizedekben ezt bojkottálták folyamatosan, és civil szervezeteket, a lakosságot olyan félinformációkkal látták el vagy félretájékoztatták őket, amitől társadalmi nyomás is volt az ügyben, hogy a hulladékok termikus hasznosítása, a hulladékégetés csak visszafogott mértékben valósulhasson meg. Természetesen mi sem azt mondjuk, hogy minden település határában hulladékégetőt kellene építeni, és kizárólag az erősen kiválogatott, teljesen homogén, erre alkalmas frakciók termikus ártalmatlanításáról lehet szó. De jelen pillanatban, azt gondolom, a gazdasági körülmények és a rezsicsökkentés, ha úgy tetszik, hosszú távú fenntartása ezt mindenképpen indokoltá teszik.

Létre lehet hozni egy országos koordináló szervezet, amely az egyes települési önkormányzati hulladékgazdálkodási közszolgáltató feladatot ellátó szervektől átveszi a díjbeszedés vagy a hátralékkezelés feladatait, vagy akár a vagyonnevelési feladatokat is. Bár azt mondja a törvény, hogy ez önkéntes, de van ott egy kitétel, hogy amennyiben nem adja át, akkor a fejlesztéseket csak úgy valósíthatja meg, ha az országos szervtől valamiféle nyilatkozat birtokában van. Tehát valamiféle akadályt gördít a települési önkormányzatok elé. Magyarul érdekeltté lesznek téve az önkormányzatok abban, hogy a vagyonnevelési jogot átadják az országos koordináló szerv számára. Nem biztos, hogy a rendszer ettől működőképesebb lesz.

A sajtóban elég sok hírt hallunk arról, hogy az összeomlás szélére sodródnak ezek a hulladékgazdálkodási szervezetek, és a lakosság hulladékgazdálkodási ellátása, különösen a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés terén még továbbra sem teljes, továbbra sem tökéletes. Ezt is orvosolni kellene a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtő járatok teljes körűvé tételével és - ez az én vesszőparipám, a korábbiakban is mindig elmondtam - ennek a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékokra történő kiterjesztésével.

Ez tovább csökkentené annak a veszélyét, hogy ezek a hulladékok a lerakóba kerüljenek, vagy ha termikus hasznosításról van szó, akkor ne adj' isten, a termikusan hasznosítandó frakciók közé. Jelen pillanatban ugyanis akár elhasznált elemekről, sütőzsiradékról, vegyszerekről vagy bármi másról van szó, ami háztartási méretekben keletkezik az embereknel, azt legtöbbször vagy információjuk, vagy egyéb lehetőség hiányában a háztartási hulladékok közé dobják, így kerül ki a regionális hulladékkezelő rendszerbe, ahol vagy kiszűrjük belőle, vagy nem, és végül a lerakóban köt ki, ami természetesen nem egy követendő példa.

Természetesen kialakult már, hogy különböző bevasárlóközpontokban, csomópontokban, forgalmasabb helyeken vannak olyan gyűjtőedények, ahol elhasznált fénycsöveket, elemeket, akkumulátorokat le lehet adni, vagy például a gyógyszertárakba a lejárt szavatosságú gyógyszereket vissza lehet vinni, de sajnos az emberek környezettudatossága még nem tart itt. Sokan sajnos egy lépést sem nagyon akarnak tenni azért, hogy elvigyék különböző helyekre, hanem a legegyszerűbb módon szabadulnak meg ezektől, és akkor még azt a sajnálatos esetet nem is mondtam, hogy nagyon sokan egyszerűen eltüzelik a saját kazánjukban.

Különösen, mondjuk, ha használt olajról vagy háztartásban keletkező egyéb éghető anyagról van szó, akkor meg aztán szinte ez a természetes út vidéken, hogy megy a kályhába vagy a kazánba, növelve a helyi légszennyezettséget és a veszélyes anyagok levegőbe kerülését. Azonban az emberek sokszor nem is nagyon tudnak mást tenni, hiszen rendes, normális fűtőanyaggal, tüzelőanyaggal nem rendelkeznek, mert nincs rá pénzük, és így kényszerből is hulladékot égetnek. Ez természetesen nagyon rosszat tesz a helyi települési levegőminőségnek, és nyilvánvalóan tilos is a törvény által szabályozottan. De ha az ember a megfagyás vagy a hulladék eltüzelése között kell hogy válasszon, akkor nyilvánvalóan az utóbbit választja, eléggé el nem ítéhető módon. De ezt természetesen azzal is el lehet kerülni, ha olyan feltételeket biztosítunk a lakosság részére, hogy erre ne kerüljön sor.

(10.50)

Összességében nem látom azt, hogy önmagában ettől a módosítástól már eljön a Kánaán, és ezek a hulladékgazdálkodási rendszerek működőképessé válnak vagy mindenki megelégedésére fognak szolgálni. És azt sem látom benne, hogy a rezsicsökkentés tartósan, hosszú távon ettől fenntarthatóvá válik, vagy azok a kintlévőségek, amelyek mértéke jelen pillanatban is elég magas, mert az emberek nem nagyon tudják a szemétszállítási díjat megfizetni, behajtásra tudnának kerülni. Ha az embereknek nincs pénzük, akkor teljesen mindegy, hogy az önkormányzati kezelésben vagy állami kezelésben vagy, így sem meg úgy sem fog befolyjni a kasszába.

Azt gondolom, elsősorban az emberek anyagi helyzetén kellene segíteni, de természetesen nem ennek a törvényjavaslatnak a tárgya, másodsorban pedig a hulladékgazdálkodási rendszert vagy nullszaldóssá, vagy nyereségessé kellene tenni, amit az általam már említett eszközökkel lehet biztosítani, hogy ezek a rendszerek hosszú távon is fenntarthatóak legyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az LMP vezérszónoka a következő felszólaló, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvény ismét a kormány elhibázott politikája miatt ellehetetlenülő egyes közszolgáltatások csövégét, a rosszul kialakított intézményi, jogi és gazdasági szabályozórendszer tüneti kezelését célzó intézkedésekről szól, legyen az kommunális hulladékgazdálkodás, kéményseprés vagy a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtése.

Fedőneveként ez a törvény az 1013/2006 EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98 EK európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletének felváltásáról szóló bizottsági rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg. Az azonban kérdés, hogy miért pont most, hiszen ezen előírásokat már régen harmonizálhattuk volna. A válasz könnyen adódik. Ürügyként jól szolgálnak, miközben a Fidesz-kormány rossz szakpolitikai következményének tűzoltását ebbe a köntösbe lehet bújtatni.

Nézzük tehát a salátatörvényt részleteiben! A helyzet a következő. Az állami és az önkormányzati hulladékkezelő cégek 2013-ban 15 milliárd forintnyi veszteséget halmoztak fel. Az államosított vízszolgáltatóknál 5,4 milliárdos volt a deficit. Az önkormányzati tulajdonú távhőcégek 42 milliárd forintnyi kompenzációra, azaz központi veszteségfinanszírozásra szorultak. 2014-ben is nagyságrendileg ugyanekkora volt a veszteség, és a deficittermelés az idén is hasonló ütemben folytatódik. A kéményseprők pedig az ország hét megyéjében befejezték a szolgáltatást, mert nem akarják tovább fizetni az állam által rájuk kényszerített veszteségeket.

Az ok mindenütt hasonló: az Orbán-kormány túlterhelte különadókkal és egyéb költségnevelő intézkedésekkel a szolgáltatókat - energiaszolgáltatók különadója, közműadó, felügyeleti díj, hatósági regisztrációs díj, lerakási járulék, úthasználati díj -, utána pedig rájuk kényszerítette a rezsicsökkentést. A költségszint akár 30-40 százalékkal is nőhetett, miközben a díjak kismértékben még csökkentek is. Miután szintén a kormány döntése nyomán a hulladékszektorban csak legalább 50 százalékban önkormányzati, illetve állami tulajdonú cégek tevékenykedhetnek, a rendszerbe kódolt veszteség jellemzően az önkormányzatok vállát nyomja.

A túladóztatás szintjére jellemző, hogy a szolgáltatók által beszedett díjak közel fele a megállíthatatlanul burjánzó állami elvonásokra megy el, és közvetlenül az államkasszába folyik be - ki tudja, mire? A vízszolgáltatás, a hulladékkezelés és a távhő területén összeszámolt 60 milliárd forintnyi veszteség csak a jéghegy csúcsa. Az érintett cégek a fejlesztésen és a karbantartáson is spórolnak, hogy a káraikat mérsékeljék, és az elmaradt beruházások számláját előbb-utóbb szintén az adófizetők fogják állni, vagy közvetlenül, ha a költségvetésnek kell kipótolnia a cégeknél elmaradó ráfordításokat, vagy pedig közvetve, a leromló szolgáltatási színvonal formájában.

Ezt már a bőrükön érezhetik a Gödöllő központú Zöld Híd konzorcium ügyfelei, ahol a hulladékkezelés lehetetlenült el a mintegy 300 ezer lakost kiszolgáló rendszerben, a fenti okok miatt. Itt már nemcsak a költségek fedezésére nem jut pénz, hanem a kötelező felújításra sem, így hamarosan az adófizetők vehetnek majd új tömörítő- vagy válogatógépet százmilliókért, a lestrapált régi helyett. De nemcsak Gödöllő körzetében jelentkezik a probléma. A Siófok környéki Siókom Nonprofit Kft.-nél 150 milliós hiány halmozódott föl, elképzelhető, hogy ez a helyi adók emelésére kényszeríti az önkormányzatokat. A Szomhull, a Szombathelyi Hulladékgazdálkodási Közszolgáltató Nonprofit Kft. tavaly 105 millió 887 ezer forintos veszteséggel zárt, amit szintén az önkormányzat kényszerült kifizetni.

Az egyik törvénymódosítási témakör tehát a hulladékgazdálkodás. Ehhez tudni kell, hogy az egyes közszolgáltatások ellátásáról szóló 2013. évi törvény ez év tavaszi módosítása a települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási közszolgáltatás helyreállítására vonatkozó kötelezettségének fenntartása mellett azt írja elő, hogy a közszolgáltatás helyreállításáig, de legfeljebb a végrehajtási kormányrendeletben meghatározott időtartamig kerülhet sor a kijelölt közérdekű szolgáltató általi ideiglenes ellátásra. A tavaszi módosításban valójában arról volt szó, hogy a kormány önkormányzati és hulladékgazdálkodási politikája sok helyen reménytelenül ellehetetleníti az önkormányzatokat, többek között a hulladékgazdálkodási kötelezettségük teljesítésében, ezért a katasztrófavédelemnek közérdekű szolgáltatót kell kijelölnie.

Szomorú realitás, hogy a helyzet rendezésére a gyakorlat szerint még az átmeneti szolgáltatás 9 hónapja vagy annak meghosszabbítása sem elegendő, ezért az alapvető okok megszüntetése helyett kormányrendeletben rugalmasan szabályozták az ideiglenes ellátás időtartamát. Vajon mennyibe is kerül nekünk valójában a rezsicsökkentés? Ehhez képest a mostani javaslatuk célja, hogy 2016. január 1-jét követően a rendszeresített gyűjtőedényméretek esetében alkalmazható hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj hogyan alakul, csak hab a tortán.

A következő témakör a kéményseprés, amelynek megvitatása azonban a közeljövőben korántsem maradhat csak ezen törvénymódosítás keretei között. Itt újra tetten érhető a kormány átgondolatlan, ám nem kevésbé számító politikája. Az új divat szerint ez a közérdekű tevékenység is átkerül a katasztrófavédelem hatáskörébe. Korábban az átmeneti ellátásra irányuló kijelölés az új kéményseprőipari közszolgáltatási szerződés megkötéséig, de legfeljebb 9 hónapos időtartamra történhetne. A kijelölés ezt követően 3 havonként, legfeljebb egyéves időtartammal volna meghosszabbítható. Ezzel szemben a jelen, az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvény módosítása szerint az átmeneti ellátásra irányuló kijelölés az új kéményseprő-ipari közszolgáltatási szerződés megkötéséig, de legfeljebb a kormány rendeletében meg-

határozott időtartamra érvényes. Ebből aztán lesz, ami lesz, még akkor is, ha a kéményseprő szakma csendesebben vagy radikálisabban, de egyértelműen tiltakozik ezen megoldás ellen.

A következő témakör ismét az EU és Magyarország sajátos macska-egér harcának példája. A hulladékgazdálkodási törvény 60.§ (1) bekezdése szerint a hulladékot elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból ez megvalósítható. Az Európai Bizottság viszont a hulladék-keretirányelv magyar jogba való átültetése miatt indított eljárás keretében kifogásolta e megfogalmazást, és arra kérte a magyar hatóságot, hogy módosítsák a rendelkezést, tekintettel arra, hogy abban csak a műszaki megvalósíthatóságra kell hivatkozni. Vagyis ne lehessen kibújni a kötelezettségek alól egyéb, mondva csinált ürügyek révén.

A törvénymódosítás következő tétele arról szól, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény szerint a települési önkormányzat köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének szervezéséről, de nincs arra az esetre szabályozás, ha a településen a közszolgáltatás bármelyik szerződő fél jogellenes tevékenysége folytán vagy a közszolgáltató kiválasztására irányuló eljárás eredménytelensége miatt átmenetileg szünetel.

(11.00)

Ezt a szabályozási hiányosságot kívánja pótolni a törvény. Ez újfent egy, a lakosság életét nehezítő mutyigyanús fordulatként értékelhető. Pedig e közszolgáltatás szünetelése egészségügyi kockázatot hordoz magában. A körülmények megítélése és mérlegelése a tiszti főorvos feladata.

A fentiekből is látszik, hogy miközben a kormány minden feladatot maga alá gyűrni igyekszik, és kisajátítani akarja a támogató vállalkozásai részére, leginkább csak kárt okoz mindannyiunknak. Lehet ezt támogatni? Az LMP azt gondolja, hogy nem. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most független képviselő felszólalására van mód. Kérdezem a független képviselőt, kíván-e szólni. Jelzi, hogy nem.

Kétperces felszólalás következik akkor. Nyitrai Zsolt képviselő úr a szó két percben, Fidesz.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Kétperces felszólalásomban az MSZP vezérszónokának kijelentéseire kívánok reagálni.

A hulladékról szóló törvény módosítása valójában az állami holding felállításáról szól, amelynek fő célja a rezsicsökkentés vívmányainak megőrzése, az ellátás biztonsága - ez sosem volt meg teljesen ebben a szektorban -, a veszteség kivezetése az önkormányzati rendszerből, hosszú távú cél az egységes színvo-

nalú és fenntartható működésű hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer kialakítása; itt természetesen a közszolgáltatáson van a hangsúly. Mi azt gondoljuk, hogy ez egy jó és helyes irány, sőt, hamarabb meg kellett volna már tenni ezeket a lépéseket.

Képviselő asszony azt mondta, hogy nem volt egyeztetés e jogszabálytervezet parlament elé kerülését megelőzően. Én ezt egyértelműen cáfolum, hiszen az önkormányzati vezetőkkel több olyan egyeztetés is történt, amelyeken én magam személyesen is részt vettem. Tehát azok a kijelentések, amiket a képviselő asszony mondott, nem fedik a valóságot.

Mi azt mondjuk, hogy ez a rendszer akkor működik, ha egységes az irányítás, egységes a koordináció és a vagyonnevelés. Mindez természetesen úgy történne meg a jövőben, hogy az önkormányzatok megtartanák a feladataikat, elsősorban a rendezelőkötés és a közszolgáltató kiválasztása területén. A koordinációt a nemzeti fejlesztési miniszter látja el, és e jogszabály elfogadása következtében szükséges lesz megalkotni az országos hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tervet is. Természetesen ez egy első lépés, egy állomás, hiszen ahhoz, hogy az általunk elérni kívánt cél bekövetkezzen, még további jogszabályok megalkotására lesz szükség. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr következik, MSZP, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyitrai képviselőtársam, azt hiszem, értem, amiről beszél. De a következőket szeretném kérdezni öntől. Itt az önkormányzati és az állami hatáskörök elkülönítéséről esik szó a törvénytervezetben. Nem kívánom felsorakoztatni az állami feladatok megjelenését a hulladékgazdálkodás kérdéskörétől, annak az arányossági céljaitól az erőforrás-optimalizálásig és sok minden egyéb másig, inkább azt szeretném tudakolni, mindazok mellett, hogy ezeknek az önkormányzati és állami hatásköröknek az elkülönítésében próbálnak előrelépni, én úgy érzékelem, hogy a gondok alapvetően ugyanúgy megmaradnak. Ugyanúgy megmarad a hiánnyal való küszködés, ugyanúgy megmarad az elérhető haszon elvesztése; itt a lerakásról és sok minden egyéb másról beszélhetnénk. Nem látom a tartalmi megoldásokat e tekintetben a törvénytervezet vonatkozásában.

A másik gondom és bajom gyakorlatilag az, hogy szinte még le se zárunk egy törvényt, amely szintén a hulladékgazdálkodás kérdéskörét érinti, és már újlag egy másik törvénnyel kell szembenézni a Parlament falai között. Tudja, kérdést vet fel az emberben, hogy a normális közszolgáltatást, a biztonsággal történő közszolgáltatást hogyan lehet így biztosítani, hol van a jogbiztonság, hol van az, amikor a szolgáltatást végzők világosan, tisztán tudják azt, hogy mikor, hogyan és minek kell megfelelni.

Tehát azt akarom mondani, ugyanúgy, mint ahogy a közbeszerzéssel kapcsolatosan, hogy azon a

napon, amikor tárgyaltuk az egyik törvénytervezet keretei között, este egy másik törvénytervezet keretei között a közbeszerzést, ugyanaz tapasztalható itt a hulladékgazdálkodás vonatkozásában is. Ez a jogalkotási rendszer, formula elfogadhatatlan, mert bizonytalanságot szül. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kétperces szerecsére nincs. Most normál hozzászólások következnek, elsőként kormánypartii felszólaló, Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom őszintén, eredetileg nem terveztem, hogy hozzászóló ehhez a napirendhez, de az MSZP vezérszónokának, Heringes Anita képviselő asszonynak a gondolatai mindenféleképpen megszólalásra ihlettek. Nagy részét már reagálásában Nyitrai Zsolt képviselőtársam megtette az MSZP-s vezérszónoklat gondolataival kapcsolatban, azért néhány általam fontosnak tartott említést én is megtennék.

Ahogy szoktuk mondani, azért annak van valami diszkrét bája, amikor egy szocialista politikus a csekkéről, illetőleg a nehéz lakossági terhekről, a családok gondjairól próbál nekünk itt beszámolni az Országgyűlésben egy konkrét napirend kapcsán. Hogy idézni tudjam a képviselő asszonyt, felírtam a kis cetlimre. Úgy fogalmazott, az a probléma, hogy önök - mármint hogy mi - nem látják a problémát. Tisztelt képviselőtársam, nem az a probléma, hogy nem látjuk a problémát. Azt hiszem, az igazi probléma sokkal inkább az, hogy önök, szocialisták olyan nyira fordítva ülnek a lovon, hogy szegény lónak lassan már a másik oldalán is kinó a feje, mert nyolc év szocialista kormányzás eredménye tulajdonképpen nem volt más - ha már itt a rezsiket, a csekket és a családokat érintő lakossági terheket tetszett említeni -, mint hogy a rezszi tekintetében Európa legmagasabb gázárát és második legmagasabb áramárát fizették a magyar családok. Ezzel szemben a Fidesz által, amely nem látja a problémát, intézett gazdaságpolitika és rezsicsökkentés hatására ma már a második legolcsóbb az Európai Unióban Magyarországon a gáz ára. Önök lassan mondták, hogy mindenki értse, mégis tizenöt-ször emeltek rezsziárakat. Ezek után csekkéről és lakossági terhekről beszélni, azt gondolom, hogy enyhén szólva is arcpirító.

2012 óta egyébként az áram, a gáz és a távhő ára összességében közel a negyedével csökkent, és ha már most a hulladékiszállításnál vagy szemétszállításnál tartunk, akkor fontos megemlíteni, hogy ezenkívül más közszolgáltatások ára is csökkent: vízdíj, szennyvízdíj, csatornadíj, a PB-gáz ára, a kémenyseprés ára és többek között a napirenden az ön által is felvetett szemétszállítás ára is. Ezeknek a lépéseknek egyébként az lett az eredménye, hogy ma már egy átlagos magyar család az önök által véghez-

vitt, meglehetősen kudarcos kormányzási időszakkal szemben évente körülbelül 100-150 ezer forintot tud megtakarítani. Azt gondolom, ez mindenféleképpen óriási eredmény.

Ami a Fidesz-KDNP politikája, kormányzási szemlélete és a baloldal, a szocialista kormányok szemlélete vagy kormányzási gondolatmenete között jól érzékelhető különbség - s azt gondolom, ebben nagyon nem kell vitatkoznunk -, az az, hogy míg önök folyamatosan a megszorításokra építették a politikájukat, megszorították, kizsákmányolták a családokat, ezzel szemben a Fidesz mindig olyan lépéseket próbál előterjeszteni és foganatosítani, ami a magyar családoknál egy kicsivel több pénzt tud hagyni, egy kicsit növeli a családok mozgásterét, egzisztenciáját és megélhetési biztonságát egyaránt.

Végezetül: a kritika nyilván nagyon fontos, még akkor is, ha nem jogos, és itt a parlamentben van a helye, hogy ezeket a kérdéseket megbeszéljük, átbeszéljük. Nagyon fontos a kritika, hiszen segíti a tisztánlátást és a tájékoztatás pontosítását, de mindezen szempontok mellett azt hiszem, jó lenne, ha ezt a tényyszerűség talaján tudnánk megtenni, mert ha vannak is problémáink, azt itt közösen kell megpróbálni megoldani. Közös sikereinknek, Magyarország sikereinek, a magyar családok sikereinek pedig jó lenne, ha együtt tudnánk örülni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Volner János képviselő úr következik, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én most a törvényjavaslat kapcsán a saját településem és a választókerületem nehézségeiről szeretnék beszélni. Nem egyedülálló az a helyzet, amiben mi vagyunk, hiszen jó néhány hasonló helyzetű település és országrész küzd ezekkel a problémákkal.

Én magam egy Pest megyei tanyán élek egy Csemő nevű településen, olyan helyen, ahol a lakosság kétharmada tanyán él, és mindössze egyharmada számít a faluközpontban élő embernek. Nagy a szegénység a környéken, a rendszerváltás idején még kijárt a kisvasút erre a környékre, és az emberek az általuk megtermelt zöldséget, gyümölcsöt a kisvasúttal hozták be a régióközpontnak számító Ceglédre.

(11.10)

A kisvasút értelmét veszítette, a termelés megszűnt, az emberek elszegényedtek, és most olyan helyzetbe kerültünk, hogy ezek az elszegényedett emberek a háztartási hulladékot gyakorlatilag elásák a környéken. Ez az általános modell.

Miért is történik ez? Azért, mert senki nem jön oda házhoz, senki nem viszi el az emberektől a hulladékot. Most megnéztem, államtitkár úr, az előbb a Google útvonaltervezőjével: az én tanyámtól a helyi, regionális hulladéklerakó 13,8 kilométernyi közúton

megteendő távolságra van. Egy szegény ember nem fogja 14 kilométeren keresztül gyalog vagy éppen biciklivel kihordani oda a szemetét, ez biztos. Valamilyen megoldást próbál találni a problémára. A szemetéért nem jönnek el. Nagyon sokszor sajnós az a megoldás, hogy elássák ezt a hulladékot vagy eltűzelik azt, ami még eltűzelhető a téli hónapokban. Egyik megoldás sem egy előremutató, XXI. századi megoldás.

Amiről Kepli Lajos képviselőtársam beszélt, szintén olyan probléma, amely nemcsak nálunk nincs megoldva, hanem országszerte sem, hogy például a lakosságtól a sütőzsiradékot, az elemeket, a különböző veszélyes hulladéknak számító tárgyakat begyűjtésük, a szelektív hulladékgyűjtés menjen házhoz. Amiért a kormány ettől a lépéstől ódzkodik, bár európai uniós irányelvek tolják Magyarországot ebbe az irányba, de a kormány szeretné nyilvánvalóan olcsóvá tenni a hulladékszolgáltatást, a hulladékszállítás költségeit, lenyomni ezeket a költségeket, és ez a módszer, hogy ha a tanyákra is elmennének, és elhoznák az emberektől a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtéssel a hulladékot, nyilván drágítaná a rendszer működését, és ez nem tenne jót a rezsi-csökkentés politikájának, adott esetben feljebb nyomhatná az árakat.

Mégis azonban azt gondolom, fontos lenne szembeülni azzal, hogy az a gyakorlat, ami vidéken történik, egyszerűen nem tartható. Azért, mert a kormány félrenéz, és ezzel a problémával nem foglalkozik, attól még ez sajnós napi gyakorlat. Nemezszer megtörtént már a környékünkön, hogy a lopott kábelről a műanyag részt leégető cigányokra rendőrt kellett hívni, mert sűrű fekete füst szállt fel a környéken. Azokra az emberekre is, akik adott esetben hasonló módon tüzeltek, és adott esetben a kábel, a lopott kábel műanyag részeit használták fel a lakásuk fűtésére, velük szemben is hatósági intézkedést kellett kezdeményezni. Azért van arra szükség, hogy házhoz menjen mindenhol a szelektív hulladékgyűjtés, hogy az ilyen esetek ne fordulhassanak elő.

Nagyon fontosnak tartanám azt is, hogy azon a gyakorlaton változtassunk, amit mi is látunk a saját településünkön, és más településeken is hasonló módon történik a hulladékok úgymond kezelése. Mi is történik? Bekerül az úgynevezett regionális hulladéklerakóba a háztartási hulladék, nagyon nagy mennyiségben vegyes hulladékként kerül be, válogatás nélkül, utána pedig a hulladéklerakó személyzete földet hord erre, földdel takarja be az eltemetett hulladékot. Gyakorlatilag nem történik ezzel semmi, mint hogy eltemetjük a saját szemetünket, nem a tanyákon adott esetben, hanem központilag eltemetjük a hulladékot. Nyugat-európai példák már igazolják azt, hogy ha válogatása történik meg a hulladéknak, azzal helyben munkahelyeket lehet teremteni, a hulladékkal adott esetben energiát lehet előállítani; egy hulladékválogatás nemcsak munkahelyet teremt, de a környezetet is kíméli, hiszen ilyen módon vissza lehetne forgatni az újrahasznosítható hulladékokat

nagyobb arányban. Tehát én azt kérem a kormánytól, hogy ezen a gyakorlaton változtassanak végre, mert az Európai Unió is támogatja ezeket a fejlesztéseket. Azt gondolom, hogy kellő gondossággal egy óriási lépést lehetne ezen a téren előre tenni.

A kormányra várok. Államtitkár úr nyilvánvalóan részt vehet a parlamenti vitában, gombot nyomhat. Azt kérem, hogy ne a zárszóban mondja el, hogy miért rossz, amit az ellenzék gondol, mert ez rendszeresen így szokott történni, hogy már akkor nincs lehetőség arra, hogy reagáljunk, hanem államtitkár úr maga is vegyen részt a vitában, és vitassuk meg ezt a kérdést, hiszen az Országgyűlés a vita terepe. Ez erre való. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is úgy voltam, ahogy Witzmann képviselőtársam, nem kívántam hozzászólni a mai vita során, de pont az ő felszólalása ösztönöz mégis, hogy néhány gondolatot megosszak önökkel.

Képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy fontos a tisztánlátás, és fontos rávilágítani egy filozófiai különbségre az ellenzék, a Magyar Szocialista Párt és a Fidesz-kormányzat tekintetében. Igen, képviselőtársam, fontos a tisztánlátás, mert meg kell vizsgálni, hogy 2012 előtt mit tettek önök az energiaár tekintetében, hiszen megszüntették azt az árkompenzációs rendszert, ami még az azt megelőző időszakban egy 80 milliárdos tételt tett ki, ami a kisfogyasztókat segítette volna. Ez volt az az időszak, amikor a köz-műszolgáltatók kintlévőségei megduplázódtak, és hiába harsogják most, hogy mennyivel csökkentek a kintlévőségek, még mindig magasabbak, mint a 2012 vagy 2010 előtti időszakban, tehát egyszerűen a magyar fogyasztók nem tudták fizetni azt az árat, amit az árkompenzáció kiesése miatt nekik önök miatt meg kellett fizetni.

Érdemes valóban rávilágítani arra a különbségre, amit ön is említett, hiszen most már rengeteg kutatás bizonyítja azt, hogy például a családi adókedvezmény rendszere csak a jobb módú családoknak segít, az összmagycsaládosok tekintetében a felső egyharmad vitte vagy viszi el a családi adókedvezmény sikereit és eredményét. Az önök által rendkívüli módon dicsért rezsicsökkentés, amely segít a magyar családoknak, szeretném felhívni a figyelmét, hogy ennek a díjcsökkentésnek a háromnegyedét a jobb módú egynegyed élvezhette, hiszen például míg egy kisfogyasztónál ez egy pár ezer forintos megtakarítás, addig egy nagyobb fogyasztói körnél ez akár több tízezres havi megtakarítást jelenthet. Ezért mondtuk végig azt, hogy igazságtalan az a társadalomfilozófia, amiben önök gondolkodnak és megvalósítják ezeket a programokat, mert csak a jobb módú, felsőbb rétegek élvezik ennek a hasznát. Nyilván

ez fontos önöknek mint szavazóbázis, de eközben pedig a családok kétharmada és a fogyasztók háromnegyede nem igazán élvezi ennek az előnyét. Sőt, ha azt nézzük, hogy az úgymond rezsicsökkentés mellett önök milyen terheket róttak a magyar családokra, gondolok itt a harmincféle új adóra, amit bevezettek, a megemelt áfára - 27 százalékos az áfa -, ami az ételmisszerben nekik pluszkiadás, gondolok a tranzakciós adóra - tudjuk jól, hogy a munkavállalók és a családok is bankszámlán kapják a fizetésüket -, ott milyen növekmény volt tapasztalható, de akár a telekommunikációs adót is említhetném, ahol milyen pluszkiadásai voltak.

Szeretnék végre hallani egy olyan összehasonlítást, hogy amúgy amit ön említ, hogy egy évi 100-150 ezer forintos megtakarítás mellett ezek a kiadások, amelyeket önök bevezettek az elmúlt időszakban, milyen pluszterhet jelentettek a magyar családok számára. Lehet, hogy önök is meglepődnének, és többbe kerülne az élet a magyar családoknak, de azt önnek bizton állíthatom, hogy például a személyi jövedelemadónál az adójóváírások kivezetésével és ezekkel a pluszadókkal a családok többsége rosszabbul járt az önök felfogásában. Ez az igazi különbség közöttünk, képviselőtársam, hogy míg ön és az ön pártja, az önök kormánya a jobb módú és amúgy is jobban boldoguló családokat és állampolgárokat segíti, addig elengedte a kezét több százezer vagy akár több millió magyar honfitársunknak, és ezt mi rendkívüli módon igazságtalannak tartjuk.

Nézzük meg a jelen helyzetet is, ha már itt tartunk a rezsiköltségeknél. Amikor elindult ez a folyamat, egyből termett egy-két jó barát, akinek a zsebébe lehetett 100-150 milliárdos nyereséggel megtömní. Gondolok itt a MET-ügyre, ahol az olcsó gáz hasznát önök, kihasználva ezt a helyzetet, nem a magyar lakosság, a családoknak juttatták el, hanem egy offshore háttérű gazdasági társaságnak, például Orbán Viktor kötéltbarátjának, Garancsi Istvánnak. De említhetném azt is, hogy miközben megfeleződött a világpiacon az olajár, illetve a gázár is jelentősen csökkent mind a nyugati, mind a keleti piacon, ennek a hasznát önök nem adják oda a magyar családoknak. A mi javaslatunk szerint igazságosan, átlagfogyasztásig kellene mérsékelni az árakat, és végre valóban, ahogy ön is fogalmazott, az átlagembereknek, az átlagcsaládoknak lehetne ebben segíteni.

(11.20)

De hát ez sem olyan régi hír, hogy a rezsicsökkentés egyik legfontosabb elemét, amitől fenntartható tud lenni, hogy a családok akár 30-40 százalékot is megtakarítsanak azzal, hogy az ingatlanokat, a lakásaikat, az épületeket, amelyekben laknak, le lehetne szigetelni, ki lehetne cserélni a nyílászárókat, lehetne korszerűsíteni a fűtésrendszert, de ezt az uniós pénzt, amit erre el lehetne költeni, önök nem adják oda a magyar családoknak, hanem a saját állami intézményrendszert szeretnék ebben kiemelni

és nekik adni ezt az összeget. Tehát itt van például három olyan ügy, ahol akár több százmilliárdos, ha most így gyorsan összeadnánk, akár ezermilliárdos tételről beszélhetünk, amit nem a magyar családoknak kívánunk odaadni, hogy igazságos és fenntartható energiaár-csökkenésben részesüljenek, hanem saját berkeiken belül kívánják ezt az összeget felhasználni.

Ez a filozófiai különbség, mert a mi javaslataink szerint ennek ott lenne a helye a magyar családoknál és a magyar fogyasztóknál. Én kérem, hogy gondolkodjon el, hátha nem olyan rossz ez a felfogás, hogy azoknak segítsünk, akik erre rászorulnak vagy akiknek erre szükségük van, és ne azokat segítsük tovább, akik amúgy is boldogulnak a világban és az életben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalással folytatjuk a munkát. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Engem is Witzmann képviselő úr ihletett meg. Az ügyben szeretnék érdeklődni, tisztelt képviselő úr, hogy mi újság van Siófokon. Ha már a képviselő úr megszólalt és hulladékgazdálkodási ügyben szólalt meg, akkor azt is tegye meg, hogy tájékoztat minket arról, vajon igazak-e azok a súlyos korrupciós vádak, amelyek a korábbi siófoki városvezetés kapcsán most felvetődtek és felmerültek.

Ezek szerint, többek között, engedély nélküli hulladékgazdálkodási tevékenységet is végzett (*Mesterházy Attila: Szégyen!*) az a Balaton-parti kft., amely a város strandjait üzemeltette többek között, ezzel a hulladékgazdálkodás rendjének bűncselekményét és más bűncselekményeket megvalósítva vagy ezek gyanúját felvetve.

Ez ügyben természetesen a feljelentés megtörtént, a mostani polgármester világította át a korábbi dokumentumokat, és nagyon szeretnénk tudni, anélkül hogy prejudikálnánk vagy bárkit elítélnénk előre, hogy a képviselő úr mit tud, mint a terület egyéni országgyűlési képviselője, ezekre a vádakra mondani. És a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése különösen annak fényében elég súlyos bűncselekmény, hogyha valaki itt a hulladékgazdálkodás törvényességéről akar kormánypárti képviselőként kioktatni minket, ellenzéki képviselőket. Én nagyon szeretném, hogyha erről egy reagálásban a képviselő úr beszámolna nekünk. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Normál szót kérő képviselői felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Bartos Mónika képviselő asszony, Fidesz!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Heringes Anika képviselőtársam nagyon népszerű ma, mert több képviselőtársamhoz kapcsolódva én is az ő felszólalására szeretnék reagálni.

Szerintem ez jól van így, hiszen egy vitában vagyunk, és jó, hogyha gondolatot tudunk cserélni.

Képviselőtársam a rezsicsökkentés eredményeit kérdőjelezte meg, és ezt azzal indokolta, hogy télen az emberek a keletkezett hulladék felét elégetik. Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a múlt héten ülésezett a Fenntartható fejlődés bizottsága. Ezen az ülésen többek között a PM10 és a levegőszennyezés volt az egyik témánk. Ezen a képviselő asszony is részt vett. És ott elhangzott, nem a kormány képviselőinek a részéről, hanem szakértők, civilek részéről, hogy amit az emberek elégetnek, és amiért az emberek elégetik, annak elsősorban nem a díjak nagyságához, hanem 70 százalékban a tudatlansághoz van köze. És akkor az asztalunkon volt egy nem új keletű kampány, egy működő kampány, amit a kormány indított, ez a „Fűts okosan!” kampány, és ez pontosan ezt az ismerethiányt igyekszik orvosolni.

Úgyhogy szeretném képviselőtársaim figyelmét erre felhívni, és kérni, hogy ezt a kampányt népszerűsítsék a lakosok körében. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Valóban, engem is ez a rezsikérdés ihletett meg, főleg, hogy a főrezsibiztos úr is itt van a teremben.

Szóval, amiről Tóth Bertalan képviselő úr beszélt, azt érdemes lenne egyszer komolyan venniük, hiszen mégiscsak vannak olyan intézkedései a kormánynak, amelyek azt mutatják, hogy elindultak abba az irányba, amit mi is javasoltunk a rezsicsökkentés idején.

Mi azzal teljesen egyetértünk, hogy Magyarországon az egyik legnagyobb problémája a családoknak az, hogy nincs elég jövedelem, és ha nincs elég jövedelme vagy bevétele a családnak, akkor értelemszerűen a kiadási oldal is nagyon fáj mindenkinek. Tehát a rezsikiadásokat valamilyen módon csökkenteni kell.

Most ezeket a kiadásokat sokféleképpen lehet csökkenteni. A kormány választott egy utat. Mi sosem a célt kritizáltuk, sőt a célban szerintem mindenki egyetértett - nincs olyan politikus, aki nem ért egyet ezzel -, csak azt mondtuk, hogy ezt el lehetne más úton érni, igazságos úton és fenntartható módon, ami ráadásul a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe veszi, ha már itt hulladékgazdálkodási kérdésekkel foglalkozunk és az imént, az előző napirendi pontban pedig a környezetvédelem kérdéseivel foglalkoztunk.

Mi azt javasoltuk vagy azt mondtuk, hogy igazságtalan az, hogy minél többet fogyasztok - most leegyszerűsíttem - az energiából, annál nagyobb állami támogatást kapok. Erre utalt Tóth Bertalan. Mi azt mondtuk, hogy a gazdagoknak nem kellene adni ebből a rezsicsökkentésből semmit sem, tehát aki az

uszodáját fűti például, az ne kapjon ebben nagyobb támogatást, mint aki mondjuk, egy panellakást fűt 42 négyzetméteren Budapesten. Ez volt az egyik állításunk.

A másik az, hogy fenntarthatóan kellene a rezsi-csökkenést végrehajtani. Hosszú távon, látható módon, már most is gondokat okoz, hogy hol milyen hatósági árat szab meg adott esetben a kormányzat. Tehát hogy egyszerűen látszik, hogy dőlnek össze ezek a cégek, amelyek ezzel foglalkoztak, vagy az önkormányzatnak kell kiegészíteni a költségvetésüket. Ezt persze honnét tudják megtenni? Az emberektől elvett adó formájában. Tehát ha lehetne egy ilyen párhuzamot húzni, akkor lehet, hogy a rezsi-csökkenést egyébként megfinanszírozzák tulajdonképpen az emberekkel.

Tehát ezért mondtuk mi azt, hogy egyrészt ha már az olaj ára ilyen alacsonyan van, amiről Tóth Bertalan sokszor beszélt, akkor talán érdemes lenne egyrészt az önök által választott úton továbbmenni, valóban, meg a gazdasági növekedésből is többet adni az embereknek. De hosszú távon mégiscsak az lenne a környezetkímélő megoldás, hogyha a fűtésrendszerek korszerűsítését, a nyílászárócserét, adott esetben a különböző szigetelési módszereket támogatnák, mert ezáltal, különböző civil szervezetek becslései alapján, 20-40 százalék közötti rezsiköltség-megtakarítást is el lehetne érni, méghozzá hosszú távon, egy egyszeri befektetéssel. Tehát magyarul, hogyha a kormányzat nagyobb forrásokkal, akár európai uniós, akár kvótaeladásból származó bevételből, vagy magyar állami forrásokból azt támogatná, hogy a magyar családok a saját lakásaikat - és mindegy, hogy az családi ház, emeletes ház vagy társasház - tudnák szigetelni, ki tudnák cserélni a konvektorokat, a fűtésrendszereket tudnák korszerűsíteni, vagy éppen megújuló energiaforrásokat tudnának felhasználni ebben, akkor bizony az sok minden pozitív célt jelentene, vagy pozitív eredménnyel járna hosszú távon.

Egyrészt csökkenne a kiadása a magyar családoknak, ez szerintem egy nagyon fontos cél. A második, hogy bizony környezetkímélő módon tudnánk elérni ezt a célt, mégpedig úgy, hogy a kibocsátás és sok minden Magyarország számára kedvezőbben alakuljon, hiszen energiatakarékos megoldásokat alkalmaznánk, és ahogy szokták mondani ebben a kérdéskörben nálam felkészültebb kollégák és szakértők, az el nem fogyasztott energia a legzöldebb energia. Tehát én azt gondolom, hogy ez mindenféleképpen fontos.

És a harmadik, ami ugyan nem kötődik szorosan ehhez, de van ennek egy gazdasági oka is, hogy miért érdemes ezen az úton elindulni. Ugyanis hogyha egy ilyen típusú rezsi-csökkenésbe fogunk, akkor az a magyar kis- és középvállalkozói szektornak is egy komoly lehetőséget ad, hiszen mind a nyílászárók, mind a fűtésrendszer-korszerűsítés, mind akár a zöldgazdaság keretében a megújuló energiaforrások használata bizony konkrét iparágak fejlesztését, fej-

lődését is segítheti, és rendkívül sok magyar kis- és középvállalkozót tud vagy tudna megbízáshoz juttatni hosszú távon, mégpedig úgy, hogy a kapacitásokat is tudja bővíteni, tehát a szolgáltatás minőségét és az eladások mennyiségét is bővíteni tudnák. És ez egybevágy egyébként a mindenkori kormányznak, a mostani kormányznak is az elképzelésével, hogy a kis- és középvállalkozói szektornak segítséget kell adni a piacra jutásban, illetőleg abban, hogy minél nagyobb forgalmat tudjanak bonyolítani, minél jobb minőségben, és hogy minél több helyen tudjanak adott esetben beszállítóként is megjelenni.

(11.30)

Tehát mi azt gondoljuk, hogy mind a hulladék-gazdálkodás, mind más területeken a rezsi-csökkenésnek ez a módja az, amelyik előrébb vinné az országot a modernizációs úton, ez lenne környezetkímélő, és ez hozná magával azt, hogy a családoknak is kevesebbe kerülne a mindenkori rezsi. Ha egy ilyen felújítás tulajdonképpen elvégzésre kerül egy adott ingatlanon, akkor ennek még egy utolsó pozitív eredménye is van, ez pedig az, hogy magának az ingatlanoknak az értéke is nőni fog.

Magyarul: azt gondolom, ennél jobb megoldást nehezen lehet elképzelni, ezért erre ösztönöznénk a kormányt, hogy a néhány helyen megjelenő programot bővítsék, jelentősebb forrásokkal egészítsék ki, és akkor valóban egy nagy lépést teszünk abba az irányba, hogy Magyarországon olcsóbb legyen a rezsi, és sokkal zöldebb, tehát környezetkímélőbb módon valósuljon meg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Witzmann Mihály képviselő úr következik, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször is megszólítottam, nagyon népszerű voltam, köszönöm szépen. Reagálnék.

Tóth Bertalan képviselőtársammal kezdeném, családtagok tekintetében, bár nem ez a napirendi pont, de akkor beszéljünk erről is. Na, ha valamiben tényleg csendben kellene maradnia az MSZP-nek, kedves képviselőtársaim, akkor az pont a családok támogatása, ugyanis önök voltak azok, akik elvették a családi adókedvezményt annak idején, megszüntették egy tollvonással. Az elmúlt négy évben - számokat kért tőlem, én most szerencsére megnéztem, és ezekre tudok önnek válaszolni -, csak az elmúlt négy esztendőben mintegy 800 milliárd forint maradt a magyar családok zsebében a családi adókedvezmény révén. Tavaly 900 ezer szülő érvényesítette ezt a kedvezményt. Ha ez annyira rossz, amennyire önök annak gondolták - és minden bizonnyal annak gondolták, nemcsak azért, mert most kritikákkal illetve a hozzászólásában, hanem minden

bizonytalosságnak gondolták, mert valamiért megszüntették, tehát biztos azért kellett megszüntetni, mert önök úgy vélték, hogy ez nem szükséges -, akkor miért élt 900 ezer szülő ezzel a lehetőséggel csak a tavalyi évben Magyarországon?

Említette Tóth Bertalan képviselőtársam azt is, hogy az alacsony jövedelműeket ez kizárja, mert olyan ez az új rendszer. Ebben sincs igaza, tisztelt képviselőtársam. Ismét arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy próbáljunk meg a tényszerűségek talaján maradni, ugyanis az alacsony jövedelműek számára is elérhető ez a lehetőség, történt erre jogszabályi módosítás, miszerint a járulékokból is igénybe vehetik, és a járulékokból is levonhatják. Egyébként itt is - számokat kért -, hogy számokat mondjak: ennek köszönhetően évente már mintegy 240 milliárd forint marad a magyar családoknál az alacsony jövedelműek számára történő igénybevétel lehetőségének a felhasználása révén.

Ha tényleg családtámogatás, akkor azért ne hallgassuk el a gyest, amiről ön nem nagyon beszélt. Ismét három évig jár a gyest, ezt is önök szüntették meg, illetőleg csökkentették le egy évvel, és vették el a hároméves korig tartó gyest lehetőségét a kisgyermeket nevelő szülők, családok elől, és csökkentették kettő esztendőre. Jelenleg ezt - hogy itt is a számoknál maradjunk - 160 ezren veszik igénybe.

Olyan újítások - amelyekről az önök kormányzása idején nemhogy nem hallottunk, hanem még ötlet szintjén sem merült fel -, mint a gyed extra, tovább segítik a családok helyzetét; a részletekbe nem mennék bele. Azt gondolom, azt sem az MSZP-kormány, hanem a Fidesz-KDNP-kormány foganatosította. Említhetném még az új babakötvényt, ami korábban szintén megszüntetésre került, és ismét a családok helyzetét szolgálja vagy próbálja támogatni, de mondhatnám a családtámogatások terén a bölcsődei férőhelyek számának emelkedését is. Ha egyébként ennyire rossz ez a családpolitika, akkor csak azon érdemes elgondolkodni, hogy miért van az, hogy az utóbbi években egyre több a házasságkötések száma, és miért van az, hogy az utóbbi években egyre több gyermek születik Magyarországon. A legjobb indikátor nem az, amit mi itt a parlamentben elmondunk, hanem amit egyébként a statisztikai adatok a társadalom részéről alátámasztanak.

Az uniós forrásokat is tetszett említeni, képviselőtársam. Emlékszem rá, 2010-ben, amikor átvettük a kormányzás lehetőségét, a Fidesz-KDNP átvette a kormányzás lehetőségét, az európai uniós források - amik az előző, a 2007-2013-as ciklusban 8000 milliárdot tettek ki - lehívását tekintve nem nagyon büszkélkedhettek. Ha jól emlékszem, 6-7 százalékon volt a tényleges kifizetések mértéke 2010 áprilisában. *(Dr. Tóth Bertalan: Rosszul emlékszel.)* Mennyi volt? *(Dr. Tóth Bertalan és Gúr Nándor közbeszól.)* Itt nem pontos most az állításom, úgy emlékszem, hogy nem érte el a 10 százalékot sem, ezzel szemben a 2007-2013-as ciklus végére sikerül a 100 százalékos forrásfelhasználást biztosítani.

Áttérnék a Jobbikra. Örülök, hogy Kepli Lajos képviselőtársam a Balaton túlpártjáról is élénken nyomon követi a Siófokon és a déli parton zajló eseményeket. Bár én nem szólítottam meg a Jobbikot, de örömmel beszélgetek erről is önökkel. A Jobbik papírtigrise ismét nagyot ugrik, és próbál harapni, de sajnos ebbe általában beletörik a foga, úgy veszem észre. Ezzel kapcsolatban csak azt szeretném megkérdezni Kepli Lajos úrtól, hogy mit keres a csizma az asztalon, ugyanis az elmúlt napokban napvilágot látott a siófoki önkormányzat tulajdonában lévő Balaton-parti Kft. korábbi működését vizsgáló anyag, amely kapcsán, ha már megszólítottam, én is néhány gondolatomat megosztanám önökkel.

Nyilván minden egyéni választókerületből bejutott országgyűlési képviselőnek - nyilván a listáról bekerülteknél ez nem igaz - az egy fontos szempont, hogy nap mint nap azon dolgozzanak, hogy lehetőség szerint legjobb tudásuk szerint és lelkiismeretesen ellássák a feladatukat, és a térségben élő, történetesen én magam a Somogy 4. választókerületben élő több mint 80 ezer választópolgárnak meg tudjunk felelni és segíteni tudjak a mindennapi problémáikban. Szeretném csak úgy halkán jelezni, hogy ez a több mint 80 ezres választókerület 71 településből áll, és nyilván a körzet székhelyeként nyilvántartott Siófok központi szerepe ebből a székhelyszerepből fakadóan nyilvánvaló is.

Azt azonban mindenkinek be kell látnia, hogy a térség országgyűlési képviselőjének minden településre egyaránt figyelnie kell. Mindezek ellenére szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy az országgyűlési képviselőnek nem feladata, sőt nincs joga, illetőleg hatásköre sem arra, hogy egy-egy önkormányzati cég, egy-egy önkormányzat vagy egy önkormányzati intézmény napi ügymenetét befolyásolja, vagy annak a működésébe beavatkozzon. Ha ilyen jogkör ismer, tisztelt Kepli képviselőtársam, ön országgyűlési képviselő, akkor kérem, hogy mutassa meg ezt a hivatkozott jogszabályt.

Mivel Siófokon sem polgármesteri, sem önkormányzati képviselői feladatokat nem látok el és nem láttam el soha, az önkormányzati cégek menedzsmentjében ugyanígy nem töltök be és nem töltöttem be soha semmiféle pozíciót, így a Balaton-parti Kft. működésével kapcsolatban, én azt gondolom, hogy a személyemet bármilyen formában említő feltételezések láttán jogosan merülhet fel bennem az előbb önhöz idézett kérdés, hogy akkor mit keres a csizma az asztalon. Miért engem szólít meg abban az ügyben, amiben egyébként nekem kompetenciám nincs?

Persze, azt is jól tudom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a politika alapvetően nem egy békés műfaj, pláne nem Magyarországon, mégis azt gondolom, hogy szánalmas és elkeseredett próbálkozásnak tartom azt, hogy a társadalmi elfogadottságát tekintve történelmi mélyponton lévő baloldal és az Európa legsúlyosabb korrupciós botrányával és az idegen hatalmak szolgálásával gyanúsított Kovács Bélát a soraiban tudó, most egyébként élénken mosolygó

(Kepli Lajos a fejét az asztalhoz ütögeti.) és a fejét az asztalba ütő jobbikos képviselők, valamint egyébként a Siófokon nagyon sok esetben mostanában a politikai függetlenség álarcát magukra feszegetni próbáló, úgynevezett függetlenek, akik egyébként a Jobbik és az MSZP összeállásával tudtak győztes polgármestert állítani Siófokon - ezt azért nagyon gyorsan szögezzük le, hogy az ellenzéki nagykoalíció remekül működött Siófokon, mi volt a minta kísérleti példánya ennek, amikor az MSZP, a DK és a Jobbik nagyon nagy szerelemben, kart karba öltve és egymást hátba veregetve közösen álltak be egy független jelölt mögé. Látom, hogy mindent megpróbálnak elkövetni annak érdekében, hogy a siófoki önkormányzat gazdálkodásának különféle ügyeibe egyébként a választott országgyűlési képviselőnek is szerepet osszanak, de az a helyzet, hogy még egyszer meg tudom kérdezni: milyen alapon próbálják meg ezt tenni?

A közelmúltban egyébként elkészült a Balatonparti Kft.-nek a működését vizsgáló, előttem olvasható anyag. Ennek a megállapításaival én nem tudok érdemben foglalkozni, hiszen ez nem az én hatásköröm - ahogy az előbb mondtam -, ám szerencsére az ilyen vizsgálatok lefolytatására és az azokból származó szakmai következtetések levonására Magyarországon megvannak az illetékes szervek, ezen hatóságok feladata, tisztelt képviselőtársam, az ilyen ügyek kivizsgálása, felderítése, és ahogy ön is mondta, szerencsére ezek folyamatában zajlanak. És azt is úgy vélem, hogy a siófokiak joggal várják el - ez az én személyes véleményem, ha kérdezi a személyes álláspontomat ezzel kapcsolatban -, hogy a befizetett adóforintjukból fenntartott önkormányzati pénzek felhasználásáról kapjanak egy tiszta, objektív és átlátható képet.

(11.40)

Magánemberként és a térség országgyűlési képviselőjeként csak azt tudom mondani, hogy én magam is ebben vagyok érdekelt, hogy a siófokiak miharabb pontos, objektív és valóban világos képet kapjanak arról, hogy a városban mi történt.

Tisztelettel kérem képviselőtársamat, hogy ebélti gondolataimat és állásfoglalásomat elfogadni szíveskedjék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szeretve tisztelt Képviselőtársaim! Arról kell önöket tudósítanom, hogy jelenleg a hulladékról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája van. Nem korlátozva önöket képviselői jogaikban, tisztelettel kérem a házszabály alapján, hogy a lehetőségek szerint a hulladékról szóló törvény módosításáról fejtsék ki izgalmasabbnál izgalmasabb véleményüket.

Így aztán most kétperces kör következik. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, egyben a figyelmeztetést is megértettem. A

fejmemnek imént az asztalba történő beverése elég szerény reakció volt arra, amit a képviselő úr összehordott az előző felszólalásában, azt hiszem, ennyi botorságot egy felszólalásban régen hoztak már össze itt, az Országgyűlés falai között, pedig azért akadt példa jócskán tőlem balra meg jobbra ülő frakcióban is erre.

Először is, képviselő úr, az Alaptörvény és az országgyűlési képviselők jogállását szabályozó törvény nem tesz különbséget egyéni és listás képviselő között a mandátum tekintetében, sehol nem láttam olyat, hogy a választópolgárok ügyeinek lelkiismeretes képviselése kizárólag az egyéni országgyűlési képviselők feladata lenne. (Witzmann Mihály: *Ez a hulladék megint? - Heringes Anita: Te beszéltél róla! - Witzmann Mihály: Nem én kezdtem! - Az elnök csenget.*) Ezután, miután ön elmondta, hogy 71 települést képvisel, és 71 települést egyformán kell képviselnie, kikérte magának, hogy én az egyik, a 71 település legnagyobbján, Siófokon történt hatalmas korrupciós botrányról felvilágosítást kértem és álláspontját kértem, amely egyébként az ön pártját is a jelek szerint vagy legalábbis a vádak szerint igen erőteljesen érinti.

Én mindössze felvilágosítást kértem, és az álláspontját szerettem volna tudni, ehelyett ön heves magyarázkodásba kezdett, és folyton mentegetőzött (Witzmann Mihály: *Félreértett!*), hogy nem tisztje ezzel kapcsolatban felvilágosítani. Itt hűtlen kezelés, többrendbeli csalás és a hulladékgyűjtés rendjének megsértése és több bűncselekmény kapcsán történt feljelentés, nyomozás folyik, nem tisztzem, hogy ebben állást foglaljak.

Még egyszer: az előbb is elmondtam, hogy nem akarok prejudikálni, csak információt szerettem volna kapni mint egyéni országgyűlési képviselőtől (Witzmann Mihály: *Csak sugallni!*), hiszen a hulladékgyűjtési törvény módosításáról beszélünk (Witzmann Mihály: *Ez most az?*), és azt hiszem, mivel egy hulladékgyűjtési bűncselekményről is szó van, talán aktuális volt, hogy erről megkérdezzem önt.

A többi zöldségre, amit itt összehordott, nem válszólnék. Még csak annyit, hogy ha egy független jelölt mögé - akár mint Siófokon, akár mint Pakson - több ellenzéki párt is beáll (Witzmann Mihály: *Veszprémben is!*), aki a korrupciós rendszerrel le akar számolni (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), az nem jelent koalíciót, az az önök súlyos vereségét jelenti, mint ahogy, mondjuk, 80:20 arányban Pakson is megtörtént...

ELNÖK: Képviselő úr, két perc!

KEPLI LAJOS (Jobbik): ...úgy Siófokon is megtörtént. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr két percben, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Értem az elnök úr intelmeit, ezért nyomtam kétpercest és nem normált. Ebben a kétpercesben megpróbálom elrendezni azt, ami nem ide tartozik, és utána majd visszatérünk a hulladékgazdálkodási dolgokhoz.

Hát, Witzmann Mihály képviselőtársamnak segíteni szeretnék. Nem beszélt például a Hazaváró-programról, amelynek keretei között 11 embert sikerült hazahozni abból a 600 ezerből, akik miattuk menekültek el ebből az országból, hogy meg tudják élni az életüket. Ennyi csak ahhoz illesztetten, hogy mit is tettek, hogyan segítettek az emberek életét. Abba már nem is akarok belemenni, hogy hogyan fosztották meg az embereket a saját pénzüktől, a 3000 milliárd forintos nagyságrendtől. Sok minden egyéb másról tudnék még beszélni, amiről Witzmann képviselőtársam elfelejtett szónokolni.

De a legfontosabb: ha már hulladékgazdálkodás, ha már rezsicsökkenés, akkor azt szeretném mondani önöknek, hogy tudják, ha az emberek zsebében, kezében nincs megfelelő nagyságrendű pénzforrás - beszélhetnek önök rezsicsökkentésről vagy bármi másról, nem tudják kifizetni adott esetben még az önök által csökkentett mértékű szolgáltatási díjakat sem, mert a fizetésük még nagyobb értelemben és értékben csökkent, mint ahogyan, mondjuk, önök által a rezi csökkent -, akkor baj van. Tudják, nem a plakátokon kell telehazudni ezt az országot. A minimálbér növekedése tekintetében mindenki tudja már, hál' istennek, ebben az országban, hogy a minimálbér vonatkozásában jelen helyzetben 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénz van az emberek zsebében, mint 2010-ben, miközben önök 32 ezer forinttal több járulékkerhet tettek rá a minimálbérre, és önök a haszonélvezők, nem a munkavállalók.

Na szóval, azokban a dolgokban kellene előbbre lépni, amelyek az emberek érdekét szolgálják, és nem telehazudni a világot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a normál szót kérő képviselői felszólalásokhoz. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP, tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm szót. Én is Witzmann Mihályra szeretnék mindenképpen reagálni és az ő felvetéseit továbbfűzni, hiszen ha az ember beüti a „hulladékudvar”, „Siófok” és „botrány” szavakat, akkor egy hangfelvételtől cikkek tömkelege kerül elő. Jó pár cikk, jó pár újságcikk született erről a hangfelvételtől, ahol többen hallani vélik például a képviselőtársam hangját is, és a saját is állítólagosan az ön és az akkori fideszes polgármester hangját véli felfedezni ezen a felvételen, amely a somi szelektív hulladékudvar építéséről szól. Biztosan nagyon kellemetlen lehet a fideszes többség számára ez a hangfelvétel, hiszen itt még állítólagosan az akkori polgármester úr arról beszél, hogy két hét múlva eldől, hogy állítólag az ön

kampányát a Közgép hogyan fogja a továbbiakban finanszírozni. Nyilván kellemetlen az, amikor egy, most már nem kedvelt cég jelenik meg egy ilyen kérdésben, és biztos kellemetlen most keresni, hogy akkor a jövőben hogyan fogják megoldani a kampányfinanszírozást.

Egy országgyűlési képviselőnek egy feladata van *(Dr. Vas Imre: Azért van több is!)*: ha bűncselekményt észlel, akkor neki feljelentést kell tenni. Reméljük, ez az ügy lezáródik lassan, és látjuk, hogy ön észlelt-e bűncselekményt, és amennyiben tényleg történt bűncselekmény és észlelte, akkor miért nem tette meg önmaga a feljelentést. Abból is látszik, hogy a népszerűségük ebben a városban eltűnt, hogy miután ez a felvétel megjelent, akkor elvesztették a választásokat Siófokon, de elég erőteljesen, hiszen az emberek úgy döntöttek, hogy nem kívánják a továbbiakban önökkel együtt élni és együtt dolgozni, és nem kértek a siófokiak abból, hogy önök vezessék a várost és önök az ő érdekeiket képviseljék.

És pont a képviselőtársam volt az, aki azt mondta, hogy maradjunk a ténszerűség talaján. Hát, akkor maradjunk a ténszerűség talaján, és nézzük meg a gázár-kompensáció elvétele előtti és utáni számokat! 2010 januárja és 2012 januárja között 20,3 százalékkal nőtt a gáz ára azok számára, akiknek semmilyen kompensáció nem járt, a legnagyobb mértékű kompensációt igénybe vevőknek pedig 56 százalékkal drágult a gáz ára. Ugye, az EU 27-átlag alapján csak a 2010. és 2011. év volt az, amikor Magyarország átlépte ezt az átlagát.

Képviselőtársam! Akkor, amikor a gáz világpiaci ára 50 százalékkal csökken, akkor önök nem a lakosság felé viszik tovább ezt a gázár-csökkentést, hanem önök éppen csak a saját kis mutyijaikat viszik tovább, és a saját kis cégeiket próbálják meg minél gazdagabbra, nagyobbra növeszteni. Azt gondolom, ezzel kapcsolatban a képviselőtársaimban több alázat kéne hogy legyen, és azt gondolom, lehet, hogy jobb lett volna, ha pont Siófokról pont ön ebben a kérdésben nem szólal meg. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Németh Szilárd képviselő úr, Fidesz, tessék!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Maradva a hulladékgazdálkodási törvénynél és a rezsicsökkentésnél, a valóság talaján, illetve megfogadva Gúr Nándornak azt a mondatát, hogy az embereken kell segíteni, nem telehazudni a világot, szeretném kijelenteni, hogy továbbra is hazugnak, hiteltelennek és cinikusnak tartom, amit az MSZP képviselői művelnek akár rezsicsökkentés, akár hulladékgazdálkodás kapcsán itt a parlamentben most már immáron harmadik órája *(Heringes Anita: Fáj, hogy dolgozni kell?)*, mert azt hiszem, 2002 és 2010 között, amikor kormányon voltak, akkor annak pont a szöges ellenkezőjét cselekedték, mint amilyen javaslatokat most

például hallhattunk tőlük a hulladékgazdálkodás megerősítéséről, illetve a rezsicsökkentésről.

Ha egy pillanatra még a rezsicsökkentésre visszatérhetünk, a gáz ára 206 százalékkal, a villany ára 98 százalékkal nőtt 2002 és 2010 között akkor, amikor ebben a nyolc évben a kumulált infláció 58 százalék volt - 58 százalék -, és a cégek, amelyek ezt a hihetetlen nagy, a lakossági gázár-, illetve villanyár-, áramáremelésből származó hasznot kisíbolták az országból - gyakorlatilag olyan 1060 milliárd forint az, amit simán ki lehetett vinni az országból -, a magyar emberekkel fizettették meg.

(11.50)

És azért kellett a magyar embereknek megfizetni, mert azon az egyetemes szolgáltatási piacon, ahol a kormány, illetve a parlament tud olyan döntéseket hozni, tud olyan jogszabályokat hozni és alkalmaztatni, amellyel megszabható az áram ára, amit mi megtettünk 2012. január 1-jétől többször is, több lépcsőben, ezt ők is tudták volna alkalmazni, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok, de nem tették. Sőt, eljutottunk odáig, hogy amikor kénytelenek voltak letérdelni az IMF előtt, és könyörögni egy kis hitelért, hogy be ne dőljön az ország (*Bangóné Borbély Ildikó: Mennyi most az államadósság?*), akkor Bajnai miniszterelnök úr még azt is bevállalta, hogy 2010. április 1-jétől, még egyszer mondom a dátumot, 2010. április 1-jei hatállyal megszüntetik a gázár-kompensációt. Április 6-án voltak a választások. Tehát gyakorlatilag egy olyan nemzetközi szerződést kötött, amit még népszavazással sem lehetett volna megmáskítani. Tehát körülbelül ennyit a szocialisták igazmondásáról.

A 2002 és 2010 közötti nyolc évben tizenötször emeltek a lakossági piacon áramarat és gázarat. Ráadásul - felhívnám a figyelmüket - akkor, amikor a villanyárampiacon vagy gázpiacon 2008 februárjától meredeken csökkentek az árak, akkor kilencszer kaptak lehetőséget a cégek arra, hogy mindent, még azokat a bírságokat is elszámolják a lakossági gázárban, amiket azért vetettek ki nagy néha egyébként az elvtársak, mert a szolgáltató cégek nem végezték el rendesen a munkájukat.

Nos, a hulladékgazdálkodásról is jobb lenne csöndben lenni. 2006 és 2010 között a Fővárosi Önkormányzat képviselőjeként azt láttam folyamatosan, évente többször is, hogy a nagyhatalmú Főkefe, illetve a Főkefe nagyhatalmú vezérigazgatója, aki - tudjuk nagyon jól - 46 évet töltött el a vezérigazgatói székben, '64-től 2010-ig, folyamatosan azért járt be a Fővárosi Közgyűlésbe, hogy a kukáját megemeltesse. Nézzék meg, mi történt! Tehát folyamatosan erről szólt a fáma. 2010 után meg csökkent ennek a díja. 2010 után csökkent többek között a zöldlombhulladék-zsák díja is. 2010 után azt a programot, amit a Domszkyék jó kis bulinak tartottak - Domszky főpolgármester úr -, a szelektív hulladékgyűjtő szigetek... - emlékeznek még ezekre,

mennyi volt a városban? Ez semmi más nem volt, mint egy nagy biznisz, ugyanis semmilyen haszna nem volt a szelektív hulladékgyűjtő szigetek kihelyezésének, mint hogy valakiknek le kellett gyártani szerintem ezeket a szelektív hulladékgyűjtő edényeket, meg kialakítani a helyeket, és ez egy nagyon nagy üzlet lehetett annak idején. Ezzel mind kijelölték azt az utat hosszú időre, amivel most itt küzdünk, és amire ez a törvényjavaslat választ szeretne adni. De ugyanígy vagyunk az uniós pénzek elköltésével. Az Európai Uniótól nyakra-főre jöttek a lehetőségek arra, hogy hulladéklerakókat építsenek különböző cégek, és a működtetésének a hasznát aztán eltegyék. Azt meg valakiknek meg kellett fizetni, ezek meg az emberek voltak.

Az egyik legbonyolultabb rezsicsökkentési akció, az a hulladékos, illetve a kéményseprős, amire itt már többen hivatkoztak. Ez a kettő volt rendkívül bonyolult, mert ezen a területen országos szinten nemhogy egységet nem lehetett látni, hanem ahány hely, annyi szokás volt, akár árban, akár kukában, akár a begyűjtési időpontban, tehát minden egyébben.

Azt gondolom, hogy ezen a területen rendet kell tenni, és az egyik célja ennek a törvénynek, hogy egységessé váljon, fenntartható legyen a rezsicsökkentés, és valódi közszolgáltatás legyen, és ezt a közszolgáltatást még némi innovációval is meg lehessen spékálni. Többek közt szerintem az nagyon téves kép volt, amit élénk vetített képviselő úr a tanyákról: ha megy a szelektív hulladékgyűjtés a tanyákon, akkor nem fogják elégetni a lopott kábel műanyag bevonatát? Ezt nem is értem, nekem teljesen kiesik ez a történet, hogy itt milyen összefüggést lehet látni.

De amit képviselő asszonytól hallottunk, az elég egyértelmű. Minden kutatás azt mutatja, a Műszaki Egyetemnek vannak erre különböző kutatásai, hogy a hulladékok égetése, akár a tanyavilágban, akár pedig a vidék Magyarországon vagy pedig a nagyobb városok külső kerületein, szokás kérdése. (*Heringes Anita: Persze, mint a gyermekéhezés, nem? Az is szokás kérdése.*) Tehát nem azért égetik el, mert nem tudják fenntartani a lakás hőjét, és ezért fűteni kell műanyag pohárral vagy nem tudom, mivel. Annyi azért leesik az embereknek, hogy a műanyag pohár hőértéke nem lesz akkorra, hogy azzal pótolni lehessen vele akármilyen fűtőanyagot. Tehát ez tudati kérdés, és szerintem nem érdemes ezeket összekeverni a hulladékgazdálkodás fő kérdéseivel, és nem érdemes összekeverni a rezsicsökkentés fő kérdéseivel.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, mondhatnánk még egyéb beruházásokat... - még egy a hulladék-problémához, például a csepeli szennyvíztisztító. A csepeli szennyvíztisztító egy gigaberuházás volt, Közép-Európa legnagyobb környezetvédelmi beruházása, 130 milliárd forint ment rá. Ez a beruházás az elvtársak ideje alatt úgy zajlott le, úgy épült fel, hogy például a szennyvíziszap elégetéséről senki nem gondoskodott, tehát az egész egyszerűen kimaradt a pályázatból. Pályázható lett volna a történet. Ma is a szennyvíziszapot el kell szállítani erről a területről.

Tehát ennyit ezekről a beruházásokról. Itt elhangzott a Zöld Híd. A Zöld Hídnál gyakorlatilag olyan presztízsbetűhívások voltak - építmények felhúzója, különböző nagy teljesítményű autók, válogatógépek megvásárlása -, amire semmi szükség nincs, aminek az árát beépítették a szemétdíjba, és az embereknek kellett kifizetni, és ezért kellett ezen a részen beavatkozni.

Mi azt szeretnénk, hogy a rezsicsökkentés - és amíg Fidesz-kormány van, addig ezt a politikát fogjuk képviselni - fenntartható legyen. És a közszolgáltatások is fenntarthatók lehessenek. A törvényjavaslat egyébként ezt a célt szolgálja. Úgyhogy kérem önöket, hogy inkább támogatni szíveskedjenek, mint végighazudozni az egész napot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Volner János képviselő úr, Jobbik. Tessék!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, Witzmann Mihály képviselő úrra szeretnék jómagam is reagálni. Képviselő úr, egy dolgot szeretnék a figyelmébe ajánlani, amikor Európa legnagyobb korrupciós botrányáról beszél: akkora összegről van szó, amit egyébként teljesen jogszerűen, a párttörvény előírásainak megfelelően adományozott az a bizonyos Kovács Béla, akit ön itt megnevez, aminél jelenleg többet keresnek havonta az önök által támogatott törvények alapján különböző állami vállalatok vezetői. Még egyszer mondom, havonta többet keresnek, képviselő úr. Remélem, leesik a különbség, mert önök voltak azok, akik pófátlanul magas bérezésről beszéltek még nem is olyan régen, 2010 környékén.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy akkor, amikor Bartos Mónika képviselőtársam arról beszél, hogy a „Fűts okosan!” program megvalósításával milyen előrelépést lehetne elérni, és kizárólag az emberek tudatlanságát okolja azért, mert elégetik a hulladékot: képviselőtársaim, Németh Szilárd képviselő úr, világosan elmondtam, a mi tanyánktól a hulladéklerakó 13,8 kilométerre van közúton, olyan szegény ember élnek a környékünkön, mint a templom egerei. Ezeknek az embereknek nincs még biciklire se sokszor pénze, mert ha ellopják a biciklijét, akkor gyalog jár, mert nincs más megoldás. 13,8 kilométerre kellene elvinni a szemetét, mert nem jönnek ki érte házhoz. És erre az a rossz megoldás születik, hogy elégetik a hulladékot vagy ellássák a hulladékot. Nem a tudatlanság - a szegénység és az elképesztő kiszolgáltatottság elegye szüli meg ezeket a rendkívül rossz megoldásokat, én is így gondolom. Erre az lenne a megoldás, képviselő úr, hogy házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés történik, és begyűjtik ezektől az emberektől is a hulladékot. Mert, még egyszer mondom, nem tudatlanságból égetnek, hanem egy elképesztő szegénység szenvedő alanyai.

Fontos azt is elmondani, hogy amikor a lakosság tudatosságáról beszélünk, a Jobbik képviselői havon-

ta egy napot önkéntes munkával töltenek, én jómagam is önkéntes munkával foglalkozom. Szedtünk például kompletten, a Jobbik-frakció minden tagjával együtt szemetet a migránsok után a déli határszélen, szedek egyébként a saját településemen is a szociális munka keretében szemetet.

(12.00)

Ez a szemétszedés alapvetően elkerülhető lenne akkor, ha ezektől az emberektől begyűjtenék a hulladékot, úgy, ahogy az egyébként kívánatos lenne európai módon.

Fontos azt is megnézni, hogy vajon hogy gazdálkodtak a különböző hulladékgazdálkodó cégek a rájuk bízott lehetőségekkel, illetve mit tettek meg a kereteken belül. Érdemes megnézni azt, hogy kilenc hulladékgazdálkodó cég közül kettő nem rendelkezett az önköltség kiszámításához szabályzattal sem, és további négy társaság szabályzata nem megalapozott tételeket tartalmazott a hulladékgazdálkodás önköltségének kiszámítására.

Magyarul, képviselőtársaim, ott tartunk, hogy a Fidesz által átalakított rendszerben olyan módon gazdálkodtak tulajdonosi felelőtlenséggel az önkormányzatok a birtokukba került gazdasági társaságokkal, hogy a kilenc cég közül négy kalkulációja nem volt megfelelő, kettőnek meg egyáltalán nem is volt az önköltségre kalkulációja. Magyarul, úgy néz ki, hogy kilenc cégből hat gyakorlatilag csapnivalóan végezte a tevékenységét. Elképesztő, hogy ilyen módon lehet közösségi tulajdonban levő vállalatokat birtokolni.

Amikor arról beszélünk, képviselőtársaim, hogy az állam mennyire jó gazda vagy mennyire nem, akkor azok, akik ellenzik az állami vagy önkormányzati tulajdonú gazdálkodó szervezeteknél, pont arra gondolnak, hogy a Fidesz által megvalósított gyakorlat hogyan történik. Részint szétlopják ezeket a cégeket, részint pedig a legalapvetőbb okmányok, szabályzatok sem készülnek el, egy elképesztő felelőtlenséggel történik a részükről ezeknek a cégeknek a birtoklása.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt is fontos elmondani, hogy amikor úgy fogadjuk el a hulladékgazdálkodásról szóló törvényt a Fidesz, hogy nem volt még törvényi előírás sem arra, hogy egyáltalán a cégek üzleti tervet készítsenek, képviselőtársaim, akkor fölvetődik az, hogy vajon mennyire történik felelős vagyongazdálkodás ezeknek a cégeknek a vagyonával.

Érdemes megnézni az Állami Számvevőszék vizsgálatát „Fókuszban a közszolgáltatás” címmel. Leírják benne ezeket a hiányosságokat, többek között azt is, hogy gyakorlatilag a legalapvetőbb követelményeknek sem feleltek meg ezek a cégek, nem érvényesült a tulajdonosi szemlélet a tulajdonos

önkormányzatok részéről, és annak köszönhető ez az elképesztő szégyellnivaló összevisszaság, amiért szintisztán a kormánykoalíciót terheli a felelősség, hiszen ők alakították át a rendszert, és nekik kell viselni az ebből fakadó következményeket.

Még egyszer mondom, képviselőtársaim, ha kilenc cégből hatnál csapnivaló hiányosságokat állapít meg az ÁSZ, az egy elképesztően szomorú bizonyítvány. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm képviselő úrnak. Megadom a szót kettő percre Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Valóban, az előttem hozzászólók inspiráltak, hogy egy kétperces hozzászólásban egy-két olyan kérdést, amiről Witzmann úr beszélt, rendbe kellene tenni.

Annak azért van egy diszkrét bája, hogy azok oktatnak ki minket arról, hogy hogyan kell választást nyerni, akik éppen Siófokon elvesztettek egy választást és éppen Csepelen szintén, de ezt most tegyük zárójelbe. Talán a Fideszen belül vannak jobb példák, akik sikeresen vitték ezeket a kampányokat, mint az imént megszólalók.

De most ezt félretéve itt a vitában, azt az egy kérdést szeretném rendbe rakni ebben a két percben, hogy Witzmann úr, tudja, az a különbség a mi meg az önök hozzáállása között a szociálpolitikai kérdésekben, hogy az MSZP egy baloldali szociáldemokrata pártként a rászorulókat akarja segíteni. Tehát azoknak az embereknek akar a szociálpolitika eszközével több lehetőséget, segítséget adni, legyen szó éppen a rezszi tekintetében vagy a hulladékgazdálkodás tekintetében, vagy bármilyen kérdés tekintetében, például a családtámogatás tekintetében is.

A mostani rendszert mi azért kritizáljuk, és akkor lehet, hogy nem jól fogalmaztunk, vagy ön nem akarta érteni, mert azt mondjuk, hogy ez csak a gazdagabb, jómódúbb családoknak segít, akiknek van olyan fizetése, amiből adott esetben a különböző adójóváírásokat, adókedvezményeket igénybe tudja venni. Nem azt mondtuk, hogy ezt meg kell szüntetni, hanem azt mondtuk, hogy ezt ki kell egészíteni azzal, hogy azok a családok, amelyeknek a körében nincs ilyen magas fizetés, azok is bizony tudják igénybe venni ezt a segítséget, hiszen a kisebb fizetés nagyobb gondot jelenthet egy család szociális helyzetében. Tehát ezért mi azt mondjuk, hogy a rászorulókat, az elesetteket, azokat kell támogatni, akiknek adott esetben a lobbijereje vagy a hangja nem hallatszik el olyan messzire, mint sok minden más társadalmi csoportnak.

A másik, hogy a 2008-2010 közötti időszakot, nem tudom pontosan eldönteni, önök egyszer arra használják az érvelést *(Az elnök csenget.)*, hogy... Bocsánat, akkor fogom folytatni egy másik hozzászólásban.

Köszönöm szépen. Elnézést, elnök úr. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ígérem, hogy utoljára kértem szót ebben a vitában.

Nagyon örülök neki, hogy Mesterházy Attila képviselőtársam ilyen nyugodt hangnemben és valóban a konstruktív vita talaján állva próbált beszélni ezekről a dolgokról. Én is ezt próbáltam az előbb, amikor azt mondtam a családi adókedvezmény kapcsán, hogy pontosan a rászorulóknak számára került kiterjesztésre, hogy a járulékaikból is igénybe vehetik tulajdonképpen ezt a lehetőséget. Azt gondolom, hogy ebben nincs köztünk vita. Vita maximum abban lehet köztünk, tisztelt képviselőtársam, hogy 2010 előtt miért nem adtak ennek akkor nagyobb hangsúlyt.

De nem szeretnék tovább visszaélni senkinek a türelmével, ezzel a kérdéssel foglalkozni, csak a választási eredményeket azért tisztázzuk akkor Siófokon, mert megszólítottam. Tehát a népszerűsége utalva Heringes Anita-nak válaszolnám: Siófokon az országgyűlési választásokon a Fidesz jelöltje 6300 szavazatot kapott, a baloldal jelöltje, ha jól emlékszem, 3500 körüli szavazatot kapott. *(Heringes Anita: Utána jött ki a hangfelvétel, ugye?)* Azt gondolom, ez elég egyértelmű. Az önkormányzati választásokon nyolc egyéni választókerületből hetet megnyert a Fidesz jelöltje *(Bangóné Borbély Ildikó: A módosított választási törvény segítségével.)*, és az EP-választásokkor - bocsánat, itt városi adatot nem tudok mondani, itt a választókerületi adatot tudom ismertetni - 11 101-et kapott a Fidesz, 1989-et az MSZP. Azt gondolom, eléggé szignifikáns.

A hangfelvételekkel kapcsolatban pedig, ha megengedik, akkor szeretnék erre is válaszolni, mert tudom, hogy ez egy mindig, mindig visszatérő téma, és talán ennek itt az elejét is tudjuk venni. Nos, a Központi Nyomozó Főügyészség *(Bangóné Borbély Ildikó: Ó, Polt Péter!)* bűncselekményre utaló nyomot nem talált, így az ügyet jogerősen lezárta. Egyébként én három nappal vagy két nappal a hangfelvétel megjelenése után megtettem becsületsértés és rágalmozás ügyében a feljelentést. Igazságügyi szakértői vélemény van a birtokomban, amely egyébként a manipulációt nem zárja ki, sőt valószínűsíti, hogy ez történhetett a hangfelvételekkel.

A harmadik dolog. A Szombathelyi Járásbíróság a hangfelvétel ügyében az azt közlételevő médiaszolgáltató főszerkesztője az általuk megjelenített cikk tartalma miatt bocsánatot kért tőlem becsületsértés és rágalmozás ellen indított perben.

Itt szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy amennyiben a jövőben ezzel a témával kapcsolatban az előbb említett tények ismeretében bárki előhozakodik a fentiekhez hasonló, valótlan tartalmú közlé-

sekkel vagy éppen sugalmazással, ebben az esetben vele szemben minden jogi lépést meg fogok tenni. Köszönöm szépen. *(Heringes Anita: Egészségedre!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ahogyan Hiller alelnök úr, ülést vezető elnök úr is jelezte, kérem a képviselőtársaimat, hogy elsősorban és másodsorban a törvénnyel foglalkozzunk.

Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát folytatva az előző gondolatmenetet, mert valóban ott kicsúsztam a két percből, és köszönöm a türelmét.

Tehát azt akartam, azt a gondolatot akartam csak ott befejezni az iménti hozzászólásomban, hogy, még egyszer mondom, nem vitatjuk azt, hogy ez az adókedvezmény, adójóváírás lehetősége fontos a magyar családoknak. Csak továbbra is azt mondjuk, hogy az a kiterjesztés, hogy mindennel együtt, amiről fideszes képviselőtársam beszélt, még mindig nem találja el megfelelően azokat a társadalmi csoportokat, amelyeknél a legnagyobb igény mutatkozna az állami segítségre vagy pedig a szolidaritásra. Ezért mondjuk azt, hogy bizony ezen változtatni kell, több támogatást kell adni a szegényeknek, kevesebbet a gazdagoknak. Ebben van egy jelentős különbség a Fidesz és az MSZP álláspontja között, ez egészen biztos.

A másik, amiről Németh képviselő úr is beszélt. Azt el kellene döntenie a Fideszben, hogy mikor mihez használják azt az érvelést, hogy mi történt 2008-2010 között, mert néha arról beszélnek, hogy akkora válság volt, akkora baj volt, hogy azt nekik utána rendbe kellett tenni, máskor meg azt mondják, hogy ami a költségvetés egyenlegét javító intézkedés volt, az felesleges volt, és miért nem változtattunk rajta. Ezt arra akartam elmondani, hogy azért kritizáltak bennünket, mert a gázártámogatásokat megszüntette a kormányzat.

(12.10)

Ez igaz, de attól még az is igaz, hogy 2010 előtt akkor is olcsóbb volt a rászorulóknak számára a gáz a gázár-kompenzáció miatt, mint ami most a rezsicsökkentés után elérhető az emberek számára. Csak még egyszer mondom: akkor egy nagyon komoly pénzügyi válság közepén kellett a magyar költségvetést valamilyen formában egyensúlyban tartani.

Az is nagyon fontos mondat, és ebben szerintem a fideszes képviselőkkel egyet tudunk érteni, legalábbis akarok keresni ilyen pontokat, hogy fenntarthatóvá kell tenni a rezsicsökkentést, csak abban megoszlanak a vélemények, ahogy én látom, hogy mitől lesz fenntartható ez a rezsicsökkentés. Mi úgy látjuk, és sok önkormányzattal és polgármesterrel beszélünk, bizony ők úgy érzik, hogy egyik kezével az állam ad a választópolgároknak, de utána az önkormányzaton keresztül tulajdonképpen vissza is veszi

az emberektől ezeket a forrásokat. Tehát magyarul az emberekkel fizettetik meg ennek a rezsicsökkentésnek az árát, ami szerintünk semmiféleképpen nem helyes és nem jó. Ez még akkor is így van, ha ez nem tetszik a fideszes képviselőknek.

A másik, hogy én is arra akartam utalni, amiről jobbikos képviselőtársam beszélt, hogy Magyarország nem egyenlő Budapesttel. Tehát könnyen lehet, hogy vannak eredmények, sőt készséggel el is fogadom, hogy fantasztikus eredményeket ért el a főváros - bár ezt is vannak, akik kritizálják -, de azért számos olyan település van Magyarországon, ahol ez a fajta hulladékgazdálkodás, ez a fajta szelektív hulladékgyűjtés, amiről ön beszélt, nem működik. Nemcsak hogy a szemetet nem gyűjtik, hanem még busszal sem lehet bizonyos településekre eljutni, és gyalogolni kell. Azt gondolom, hogy ott valóban nem azon gondolkodnak az emberek, hogy mennyire tudatosan tudják szelektíven gyűjteni a hulladékot, és éppen ezért azt egyébként üdvözli az MSZP-frakció is, hogy lesz egy tudatformálási kampány a szelektív hulladékgyűjtés kapcsán, mert bizony kell úgymond nevelni is az embereket arra, hogy ez miért fontos, és hogyan lehet ezt megvalósítani.

Ehhez a kampányhoz még egy dolog egészen biztosan kell: a logisztikai háttér minél könnyebben elérhető legyen, hiszen azon szokott állni, bukni egy ilyen hozzáállás, hogy mennyire okoz pluszerőfeszítést az adott embernek, családnak, hogy egy ilyen szelektív hulladékgyűjtésben részt vegyen, vagy pedig ne vegyen részt az adott személy.

Köszönöm szépen, elnök úr. Ennyi volt. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A normál szót kérők és a két percre szót kérők sorába most már belépett még egy személy. Akkor két percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Próbálok intelmét figyelembe venni a hozzászólásomnál. Ezért csak részben térek el attól, ami a hulladékgazdálkodási törvénnyel kapcsolatos. De részben kénytelen vagyok kitérni, mert Witzmann Mihály képviselőtársam amikor adókedvezmények kérdésköréhez illetően beszél, akkor azt elfelejti hozzátenni, hogy hatodik éve kormányoznak. Hatodik éve kormányoznak, és - mikor? - jelen időszak az, amikor erről egyáltalán szót lehet ejteni.

Tudja, olyan ez, elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, mint amikor a napokban találkozunk adótípusú törvénytervezetekkel, és azt látjuk benne, hogy mi lesz majd 2018. január 1-jétől. Az embereket elsődlegesen nem az érdekli, hanem az, hogy mi van ma, és az, hogy mi lesz, mondjuk, 2016-ban. Úgyhogy kormánypárti képviselőtársaimnak inkább azt szeretném mondani, hogy ne ilyen messzi jövőben történő vizionálásokat tegyenek, hanem a mindennapok problémáinak megoldásával meg a közeljövő kérdés-

körével foglalkozzanak. '18 utáni dolgokkal ne foglalkozzanak, nem kell, ne erőltessék!

A másik része a történetnek, ami a hulladékgyűjtési törvényhez való visszatérést jelenti, az igazából arról szól, hogy Németh Szilárd képviselőtársam a valódi közszolgáltatás kérdésköréit feszegeti. Szeretném jelezni, hogy ma nagyon sok esetben a katasztrófavédelem által történő kijelölés medrében haladva van - ha szabad azt mondani - közszolgáltatás. Ez a valódi közszolgáltatás, hogy több mint száz településen zajlik több százezer embert érintően a katasztrófavédelmi felügyelet, hatóság kijelölése kapcsán a közszolgáltatás elvégzése? Ha ez a valódi közszolgáltatás (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), azt hiszem, bajban vagyunk. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót újra Gúr Nándor képviselő úrnak, 15 perces időkeretben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor most már nem kitekintve ilyen értelemben és nem meghivatkozva Witzmann Mihály képviselőtársam szavait, magáról a hulladéktörvényről, a hulladékgyűjtést érintő dolgokról.

Elhangzott a Házban ma már, hogy alapjaiban nem másról szól ez a történet, mint arról, hogy az állami és az önkormányzati hatáskörök elkülönítésére kerül sor. Én úgy gondolom, úgy érzem, azt hiszem, igazam is van, hogy ez a történet azt hordozza magában, hogy hogyan lehet egy olyan - idézőjel - biznissz, amelyben még van fogható forráslehetőség, újra olyan helyzetbe tenni, központosítani, ami megint valakik érdekét szolgálja. Láttunk már ilyet az elmúlt időszakban, nem kell hogy példák sokaságát mondjam, ma is elhangzott a Házban több.

Azt gondolom, hogy az a folyamat, ami gyakorlatilag a hulladékgyűjtés célfelületén, fókuszán, az országos céljain kívül, a fejlesztési irányok megjelölése mellett, a regionális koordinációt és ezekkel együtt az erőforrások idézőjelbe tett optimalizálását hordozza magában, és annak az állami feladatok közé való sorolásaként vagy azt az állami feladatok közé sorolásaként jeleníti meg, az nem kérdőjeles, tehát hogy azt a célt szolgálja, hogy megint az a fajta központosítás induljon el, amely szűk berkek érdekét fogja kielégíteni az elkövetkezendő időszakban.

Azt gondolom, hogy ez nem a valódi közszolgáltatás. A valódi közszolgáltatás az, amikor az emberek érdekeit szem előtt tartva, az ő érdekeik szerinti cselekvések jelenítődnek meg, nem pedig - mint ahogy az előbb mondtam - kevesek érdekei, de azok aztán nagyon.

Nem látom a létező gondoknak, a létező problémáknak a megoldására, feloldására való törekvéseket. Mindenki tudja, hogy óriási hiánnyal küzd a közszolgáltatás. Mindenki tudja, hogy a hulladékgyűjtés tekintetében is 10 milliárd forintos

nagyságrendű ez a tétel, amiről beszélek, a hiány tekintetében. Azt hiszem, 13 milliárd forintos.

Mindenki tudja azt is, hogy létező, meglévő haszon elvesztéséről van szó. Tudják azok, akik ezt teszik, s tudják azok is talán már, akik csak kívülről tekinthetők részeseinek a történetnek. Az, hogy nem feldolgozzák, válogatják a hulladékot olyan mértékben és mennyiségben, mint ahogy lehetne, hanem lerakókban helyezik el, ez nyilvánvaló veszteségtartalmat jelent, a haszon elvesztését. Nem becslések, hanem megalapozott számítások mutatják azt ki, hogy ez 40 milliárd forintos nagyságrendet ölel fel.

Államtitkár úrral már az előző hetekben egy másik törvény keretei között szót váltottunk, ami arról szólt, hogy a behajthatatlan követelések kérdéskörével hogy áll a történet. Azt mondják a kormánypárti politikusok, hogy csökkenés, csökkenés van, én meg azt mondom, hogy 4 és fél milliárd forintos nagyságrendű a behajthatatlan követelés 2014-es adatok szerint. A '15-öst majd meglátjuk az év végére, hogyan néz ki.

Van egy másik nagy tétel a létező gondok, problémák szintjén, amiről már szó esett megint csak a korábbi tárgyalás kapcsán, ez a termékdíjakból történő bevétel és annak az újraosztása a szolgáltatóknak, a közszolgáltatóknak való juttatás tekintetében. Államtitkár úr megpróbált megnyugtatni minket a múltkor, hogy ez a durván inkább a 70 milliárd forinthez közelítő nagyságrendű összeg mind-mind a hulladékgyűjtés érdekeit szolgálóan használandó fel, miközben úgy tudom, 3 és fél milliárd forint az a nagyságrend, ami a közszolgáltatóknak való direkt visszajuttatással párosul. Tudom, majd az lesz az összefoglaló válasza - nem menet közben, hanem majd amikor a végén reflektál -, hogy de hát fejlesztésekhez, sok minden egyéb máshoz illetetten hazai forráskiegészítésként ezeket a pénzeket használják fel.

(12.20)

Azt gondolom, hogy ha a termékdíjból történő bevételek ilyen nagyságrendben születnek, akkor a közszolgáltatók felé a normális működés megteremtése, megerősítése érdekében nagyobb arányban kellene hogy visszafordítódjék. És azt gondolom, hogy a kormánynak meg a gazdaságpolitikájának a minőségbeli javítása elérésén keresztül kellene megteremtetni azokat a forrásokat, amelyek egyébként az európai forrásokhoz lehívható pénzek kiegészítő hazai részeként állnának rendelkezésre.

És hát, mint ahogy mondtam, azt is gondnak és problémának látom, hogy a Németh Szilárd által említett valódi közszolgáltatás tekintetében a katasztrófavédelem az, amely gyakorlatilag a kijelöléseket elvégzi nagyon sok esetben. Az én emlékképeim szerint 108 eset volt az elmúlt esztendőben, nagyjából 200 ezer főt érintően. Azt hiszem, hogy ez sem egy igazából jó, valódi közszolgáltatási pálya életre hívása vagy működtetése, merthogy ezek a kényszer-

kijelölések adott esetben a szolgáltatás minőségének mikéntjére is befolyással vannak.

A másik része a dolognak, ami szerintem jelentőséggel bír, a szelektív gyűjtés kérdésköre. Úgy látom, a polgármesterekkel és sok mindenki mással való egyeztetés alapján azt merem mondani, hogy a háttérfeltételek nincsenek olyan megalapozottsággal megteremtve, mint ami ahhoz lenne szükséges, hogy ez jó színvonalon működjön. Nem véletlenszerű, hogy még mindig „hulladékhegyekkel” találjuk magunkat szembe akkor, amikor az elmúlt évtizedben rengeteg, rengeteg illegális hulladéklerakó hely felszámolására került sor.

Nem tudom megkerülni és nem is akarom megkerülni Bartos Mónika gondolatait, amelyek igazából arról szóltak, hogy az emberek buták, és hát ebből fakadóan gyakorlatilag a tudatlanságuk alapján tüzelnek adott esetben szeméttel, sok minden egyéb mással. Nem. Nem, sajnos azt kell mondjam, képviselőtársam, nyugodt lelkülettel, az élettapasztalatom mondatja velem a közvetlen ilyen helyzetek ismerete tekintetében, hogy sajnos ez az esetek messze-messze döntő többségében nem tudatlanság. Lehet, hogy van részben ilyen is, de messze-messze döntő többségében nem az. Egyszerűen az, hogy olyan szinten vannak kiszolgáltatott helyzetben ezek az emberek, hogy ha melegeket akarnak érezni maguk körül, akkor akár a saját kárjukra is cselekedve tesznek ilyen lépéseket. A fának meg a szénnek az ára számukra a megfizethetetlen kategóriát jelenti.

Ha pedig van, mint ahogy ön mondja, tudatlanságbéli gond és probléma, mondom, szerintem nem ez az elsődleges, még a prioritási sorban nem is a másodlagos, lehet, hogy valahol a 32., de ha van ilyen, akkor tudja, az oktatás, a felvilágosítás rendszerében nem a futballtudományok oktatásának rejtelmében kellene elkezdni gondolkodni, hanem pontosan olyan típusú dolgok vonatkozásában, amelyek társadalmilag hasznos hozamot tudnak termelni. Merthogy kezdeményezőleg léphetne fel a miniszterelnök irányába e tekintetben, hátha célba tudna érni, és a maga által vélt dolgok tekintetében megoldásokat tudna találni.

2010 kormányváltását követően figyeltem a közszolgáltatás tekintetében, a hulladékszolgáltatásra is igaz a dolog, a szolgáltatási díjak alakulását. Tudják, hogy mivel találtam magam szembe? És nemcsak én, nagyon sokan, akik ezt megtették. 2010 után a hulladékszolgáltatási díjak így (*Mutatja.*) meredeken, így meredeken, meredeken megemelkedtek 2011-ben, majd 2012-től ilyen apró pici lépésekkel, rezsicsökkentés, apró pici lépésekkel nyalókákat adtak az emberek szájába. Aztán próbálok összehasonlítani, mondjuk, 2015 magasságában 2010-hez viszonyítva ezeket a szolgáltatási díjakat, és nem azt látom, hogy húha, milyen jó a helyzet, mennyivel kevesebb ma, 2015-ben ez a szolgáltatási díj, mint 2010-ben volt.

Az a fajta rezsicsökkentés, ami a végén azt hozza ki, hogy több ma, mint ami volt, mondjuk, 2010-ben, az nekem nem rezsicsökkentés. Az az emberek be-

csapása. A közbenső, nagymértékű megemlése a szolgáltatási díjaknak, majd utána ebből fakadóan apró részletekben, folyamatosan valaminek a visszaadása az nem eredmény, az becsapás. Nem akarok megint más példákat használni, hogy mit csináltak a minimálbér tekintetében és sok minden egyéb más vonatkozásában. Még egyszer. Lehet, hogy időszakosan át lehet verni az embereket, de nem behazudni kell a szemükbe. Nem! Hanem, ha van mód és lehetőség, akkor igen, az emberek érdekében cselekedve egy jobb, egy eredményesebb, egy számukra kedvezőbb világot kell tudni építeni. Ez minden aktuális kormány felelőssége. Most az önké, aztán 2018 után majd másoké.

A dolog lényege, hogy ha rezsicsökkentésről vagy igazságosságról, vagy gáz-, olajárról beszélünk, akkor hozzá kell tenni a dolgokhoz azt is, hogy ha beszélnek ezekről az ügyekről, akkor mondják el, vállalják, hogy ma az olajár, a gázár kevesebb mint fele, mint hat évvel ezelőtt volt. Ja, hogy ebből csak a töredékét juttatják el azok irányába, akiknek hasznélvezőknek kellene lenni, és még mindig lefölnöznek, és közben azzal dicsekednek, hogy kisebbek a költségek? Hát a világpiaci árak határozzák meg ezeknek a folyamatoknak az alakulását! Mindemellett a fogyasztók több mint 70 százaléka nem hasznélvezője ezeknek a folyamatoknak. A hasznélvezők alapvetően a jobb módúak, nem ismétlem Mesterházy Attila és mások szavait a miként okán, de a jobb módúak, önké meg a haverok nyilván. Azt kell mondjam, hogy ha hulladékgazdálkodás, ha bármi más, ami közszolgáltatás, ott tényleg az igazságosság elvét követve azoknak kell segítséget nyújtani, akik mértékadó módon rászorultabbak. Önök nem ezt a pályát választják. Önöket a rászorultság kezelése, annak segítése nem érdekli. Önök a jobb módú emberek irányába fordultak. Mindenki, aki meg sanyarú sorsban éli az életét, azoktól meg elfordultak.

A fenntarthatóság tekintetében nem részletezem azt, amit Mesterházy Attila elmondott, nem részletezem. De azt mindenképpen el kell mondjam, hogy mindazok a folyamatok, amelyek akár a megújuló energiaforrások, akár bármi más, a szigetelések, konvektorcserek és sok minden egyéb más kapcsán elvégzendők lennének, és mértékadó források felhasználását kellene telepíteni ehhez illesztetten, azok nemcsak a vállalkozások megerősödését szolgálják. És nem azzal kellene szembenézni, hogy tízezerrel mennek tönkre a vállalkozások Magyarországon, és csökken a vállalkozások száma, hanem valós, adóforintokat termelő foglalkoztatási bővüléssel is párosulna.

Nem közfoglalkoztatás-bővüléssel, nem statisztikai hazudozásokkal a külföldön munkatevékenységet végző magyar állampolgárok statisztikába történő beleszámításával, hanem valós, adóforintokat termelő foglalkoztatási bővülésekkel. Olyan irányba kellene elmozdulniuk, amelyek ezeket a folyamatokat erősítik. Akkor, akkor szolgálnák az emberek érdekeit.

Utolsó mondatként nekem egy kérésem van. Azon gondolkodjanak minden tekintetben, ha hulladékgyűjtésről, bármi másról, közszolgáltatásról van szó, hogy úgy cselekedjenek, hogy az emberek messze döntő többségének, főleg a rászorultaknak az érdekét szolgálja, és az alapvető ígéreteik irányába próbáljanak elmozdulni, ami pedig arról szól, hogy 1 millió új munkahelyet a gazdaságban, az adóforintot termelők szintjén. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Kettő percre Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, azzal egyetértünk, hogy a környezettudatosságra nevelés és a környezettudatosság bevezetése nagyon fontos. De egy kicsikét hadd mondjam már el a saját tapasztalatomat, hogy vidéken, otthon a szelektív hulladékgyűjtés hogyan működik, azt igazolva, hogy vidéken nem tud minden működni, ami Budapesten működik.

Én egy 6 ezer fős városban élek Kabán, mellettünk az egyik járási központ Püspökladány. Havonta egy műanyag zsákot kapunk, amelyben szelektíven gyűjthetjük a dobozokat, műanyag edényeket. Havonta egyszer szállítják el - jelzem, havonta egyszer -, és ez nagyon érdekes nyáron, amikor a tejedobozokat összegyűjti egy család, illetve a tejeszacskókat vagy a műanyag edényeket, s mivel egy hónapban csak egyszer szállítják el ezeket a hulladékokat, ki kell mosni előtte. Az persze teljesen jó, hogy mossa ki az ember, csak akkor az egyik kezünkkel adunk, a másikkal meg elveszünk, mert amit megspóroltunk azzal, hogy szelektíven próbáljuk gyűjteni, azzal, hogy mindennap kimossuk ezeket az edényeket, a pénzt lényegében leöntjük a mosogatóba. Ez nem működik úgy, hogy havonta egyszer szállítják el! Lehetőséget biztosítanak a szelektív gyűjtésre, de havonta csak egyszer szállítják el ezt a szemetet.

A másik: képviselőtársam is kitért arra, hogy Németh Szilárd azt mondta, hogy mennyi a műanyag poharak fűtőértéke. Bocsánat, de az emberek nem azért tüzelik el a műanyag dolgokat és mindenféle szemetet, mert nem lennének tisztában azzal, hogy kevesebb a fűtőértékük, mint a gáznak vagy a fának, hanem azért, mert rá vannak kényszerítve, hogy mindent eltűzeljenek, amit otthon hulladékként fellelnek. Azt gondolom, jó lenne, ha a kormányból jó néhányan a tél közepe előtt eljárnának vidékre, és megnéznék, hogy mitől van szmog a vidéki településeken, mert nem az autóktól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Soron kívül kért szót V. Németh Zsolt államtitkár úr. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában eddig elhangzottakra kívánok reagálni.

Az elmúlt órákban a gyermekéhezéstől a minimálbéren át a hőszigetelésig terjedő nagyívű vitában, ha valamiféle közös gondolatot, nevezőt keresnénk, akkor az egy filozofikus kérdés, mégpedig az, hogy hol van az állami és az önkormányzati feladatellátás optimális határa. Én, aki azért önkormányzati ember is voltam, úgy vélem, hogy mindenképpen a helyi tudásnak, a kreatitásnak, a helyi érdekérvényesítő képességnek, a sajátosságnak, az optimális üzemműretnek az érvényesítése miatt nagyon sok szolgáltatás esetén bizony helyben van a döntés helye, a helyi önkormányzatnál. Ugyanakkor számos olyan példát tudunk felsorolni, ahol bizony ez nem működik.

Nemcsak Keppli Lajos képviselő úr járatos az önkormányzati hulladékgyűjtési rendszerek terén, hanem én is évekig voltam egy nagy, többszáz településes rendszernek, társulásnak a szervezője, illetve operatív vezető testületének a tagja, amely képes volt bemutatni az önkormányzati működés paródiáját. Vannak területek, ahol nem bízzák az önkormányzati közösségre a közszolgáltatások ellátását ma sem. Például nem az önkormányzatok szabják meg, hogy mi az optimális területe a mentőszolgálat ellátásának. Vajon önkormányzati alkuk révén létrejönne egy gazdasági és szakmai optimum? Egészen biztosan nem. És bizony ez a helyzet a hulladékgyűjtés területén is. Én hiszek abban, hogy van tartalék mind a működésben, mind a fejlesztések területén egy koordinációnak.

Nézzük meg az elmúlt évek fejlesztéseit! Számos olyan példát tudunk felsorolni, hogy egy regionális rendszer szélén lévő hulladékudvar pont szomszédos egy másik hulladékudvarral, azért, mert az önkormányzati alkuk közben ez bizony így alakult ki, s némely esetben presztízsberuházásokra is sor került. Azért időszerű most ennek a jogszabálynak a tárgyalása, mert egy új időszak indul, és én biztos vagyok abban, hogy másféle fejlesztési igénye van az önkormányzatok körében, a társulások körében megfogalmazott, csupán néhány járásra vagy másfél megyére kiterjedő rendszernek, és más egy országosan koordinálnak. Létre kell hoznunk egy olyan rendszert, amelyben túl tudunk nézni a helyi érdekeken. Még egyszer mondom, ez nem jó vagy rossz, hanem szükségszerűen alakult ki az önkormányzatoknál az effajta érdekérvényesítés.

S azért a működés területén is vannak tartalékok, hiszen az ellátási körzetek optimális megszerzésére most lehetőség van. Bár a szolgáltatók száma jelentősen csökkent az elmúlt években, de elképesztő szóródás van ma is, van négytelepüléses rendszer és van több száz is. Ezeket ki kell használni. S be kell valljam, hogy ebben az időszakban ezek különösen kellemtlenül érinthetik a szolgáltatókat. Nem jó ma szolgáltatásvezetőnek lenni ezeknél a cégeknél, de nekünk nem az a feladatunk, hogy feltétlenül az ő

érzékenységre figyeljünk csak, hanem magára a szolgáltatást igénybe vevő lakosra.

Itt viszont ki kell jelenteni, hogy az a felsorolás, amit Heringes Anita tett meg, hogy ki mindenki tiltakozik a mai hulladékgazdálkodási rendszer ellen, hogy elégedetlenek a cégek, az önkormányzatok, a civilek... - de a lakosokat egy kicsit halkabban mondta, mert a lakosok abszolút nem elégedetlenek. Ma Magyarországon nincs ellátatlan település, nincs szükségellátás, tehát a lakosok semmit nem vesznek észre az ebből az átmeneti időből adódó kellemetlenségből. Én bízom abban, hogy ez a jogszabály ezt az átmeneti időszakot le fogja zárni.

Bartos Mónika szólt a hulladékcsökkentési hétről, egy nagyon fontos elemről, amiről talán keveset beszélünk a hulladékhierarchia kapcsán. Valamennyiünknek az az érdeke, hogy a hulladék mennyisége ne nőjön. Sikertelenek leszünk akkor, ha a gazdasági növekedéssel arányban a hulladék mennyisége nő Magyarországon; egyébként csökken, tehát vannak ebben eredményeink. Én nem hiszek ebben, mert nem azt prognosztizáljuk, hogy nőni fog a hulladék mennyisége.

És hadd védjem meg, képviselő asszony a tekintetben, hogy bizony a hulladékegetés jelentős része ismerethiányból fakad. Az emberek jóval érzékenyebbek például a közlekedés okozta légszennyezésre, mint arra, amit saját maguk követnek el. A szomszéd avarégetése még mindig a vasárnap délután 1 órakor történő fűnyírás okozta kellemetlenkedéssel egyenértékű kategóriába sorolandó, holott ez nem csupán megmérgeésit bennünket, hanem mérgeez is. Bizony néha a nénik, akik a spartheltnél eltüzelik a kötött kardigánjukat, azt hiszik, hogy a negyven évvel ezelőtti természetes anyagból készült ruhadarabbal fűtenek be, holott közben PET-palackból készült ez a termék. Vagy égetik a PVC-t, jó nála melegedni, s közben az a foszgén kerül ki a levegőbe, amit az első világháborúban még harci gázként használtak. És ez nem feltétlenül csak a szegény rétegek sajátossága. Az interneten adnak egymásnak tanácsot. Nekem senki ne mondja azt, hogy napi internetfelhasználók azok, akik aztán a szegénységük miatt nyúlnak ahhoz a megoldáshoz, hogy a PET-palack meg a különféle dobozok elégetése mellett melegedjenek. Szó nincs arról! Elképesztő ismerethiány van ezen a területen, tehát van feladatunk ebben.

A 24. órától szólnak most már az ellenzéki képviselők a közszolgáltatással kapcsolatban. Hát meg kellene nézni, hogy mikor tették szóvá először a közszolgáltatók tarthatatlan helyzetét, hogy itt a vég, aztán össze fog omlani. Ez a világtörténelem egyik leghosszabb 24. órája! Nem térdeltek le azok az említett cégek, amelyek érdekében itt szót emeltek, ma is működnek.

(12.40)

Nem feldolgozzák a közszolgáltatók, hanem lerakják a hulladékot. Dehogyan van ez így! A lerakási

járulék arra készíti őket, hogy minél kevesebbet rakjanak le, kifejezetten javul évről évre, hónapról hónapra a mutató. Magyarországon egyre kevesebbet raknak le, egyre több az anyagában történő hasznosítás, és bizony a házhoz menő szelektív gyűjtés, amivel egyetértek, van tökéletesítenivaló rajta, de az nem várt eredményeket hozott már eddig is. Nem 10-20 százalékkal, jóval nagyobb mértékben megnőtt az anyagában hasznosítható hulladék haszonanyag mennyisége.

Hallgassuk meg a közszolgáltatókat - javasolta Heringes Anita képviselő asszony. Nos, én azok közé tartozom, aki meghallgatja a civil szervezeteket és a közszolgáltatókat is, rendszeres kapcsolat van közöttünk, és ahol lehet, a javaslatokat meg is fogadjuk.

Kepli Lajos képviselő úrnak köszönöm a szakszerű hozzászólását, és azt is, hogy a Jobbik frakciója a termikus hasznosítást nem tartja ördögtől valónak. Azt látjuk, hogy Magyarországon ez 9 százalékos tesz ki, a környezettudatosságáról híres Ausztriában 36-ot, a skandináv országokban meg 50 fölötti arányt jelentenek. Azt a vitát kell lefolytatnunk, hogy vajon mit kell elégetni. A tárca véleménye - hangsúlyozom, a tárca véleménye - az, hogy egy nagyon erős szelektivitás után kétséges, hogy a vegyes hulladékból szabad-e még haszonanyagot kinyerni, mert ennek az anyagában történő hasznosítása gondot jelent. A termikus hasznosítás viszont lehetetlenné teszi a maradéknak a termikus hasznosítását, tehát külön RDF-égetéssel az égethetőség határa alá megy le a vegyes hulladék. Ezt a vitát le kell folytatni, és ennek megfelelően fogja a kormányzat meghozni a döntéseket. De egészen biztosan egy jelentős termikus hasznosítás fog megjelenni a következő időszakban. Minden országban, ahol fel tudtak mutatni eredményeket a lerakás csökkentése terén, ott ez az elem kihagyhatatlan. Sokan evolúciós zsákutcának nevezik azt, hogy a hulladékot a végletekig kiválogatjuk, hiszen technikailag meg lehet csinálni, és olyan anyagokat hozunk létre, aminek egyrészt nincs piaca, másrészt jóval többbe kerül, mint akár a termikus hasznosítás.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony tanácsadója kijátszotta a képviselő asszony éberségét, mert egy olyan szakvéleményt rakott elé, amely az előző hulladékgazdálkodási törvényre vonatkozik; kéménysepről ebben a mostaniban nincs szó.

Mesterházy Attila képviselő úr szólt a rezsicsökkentés lehetőségeiről, hogy vannak még. Igen, ezt tesszük. Ezt tesszük például az Országgyűlés által tegnap elfogadott javaslattal, amely a 60 és 80 literes gyűjtőedények bevezetésére vonatkozik. Tehát mi nemcsak jogszabállyal próbáljuk készíteni a lakosságot arra, hogy elkülönítetten gyűjtse a szemetet, hanem meg is jutalmazzuk, aki ezt teszi, hiszen kevesebb lesz a vegyes hulladék mennyisége, ha valaki kiválogatja a papírt, a fémeket, az üveget és a műanyagot. Következésképp nincs szükség akkora gyűjtőedényre, mint amekkora a válogatás előtt szükséges volt. Ez egy további rezsicsökkentés lehetőségét je-

lenti, mindamelllett az ipar számára egy tisztább és nagyobb mennyiségű haszonanyag keletkezik.

Gúr Nándor képviselő úr kitalálta, így lehetőséget ad arra, hogy újra elmondjam, Magyarországon a termékdíjból beszedett összeg utolsó fillére is a környezet- és természetvédelmet szolgálja. Tehát azon kívül, amit a hulladékhasznosításra fordítunk, azon kívül, amit a környezetvédelmi intézményrendszer fenntartására fordítunk, még önerőként szolgál a 2800 milliárdnyi környezet- és természetvédelmet szolgáló európai uniós és hazai forrású beruházások hazai társfinanszírozásához.

Volner János képviselő úr egy érdekes problémára irányította rá a figyelmet. Az elmúlt években az egyik legsikeresebb hazai finanszírozási program a tanyaprogram volt, amelynek a további lehetőségeit vizsgálja a kormányzat. Számos olyan eleme van, ami bekerül a vidékfejlesztési programba, és a párhuzamos finanszírozás miatt kikerülhet a tanyaprogramból. De érdemes megvizsgálni, amire a képviselő úr rávilágított, hiszen foglalkoztunk a tanyán élők élet- és vagyonbiztonságával, szociális ellátásával, az úttal, és van egy elem, amely, úgy véljük, megoldatlan. Javaslatként meg fogjuk vizsgálni, hogy vajon a hulladékgazdálkodás területén egy nagyobb komfortot jelenthet-e ez a lehetőség.

Kitért arra is a képviselő úr, hogy az önköltség képzésére vonatkozó szabályok hiányoztak a szolgáltatóktól. Egy okkal több, hogy szükség van egy nagyobb állami figyelemre és koordinációra.

Végezetül pedig hadd utaljak Bangóné Borbély Ildikó gondjaira, aki azt mondta, hogy nem megfelelő színvonalú ellátás az, hogy egy hónapban egyszer viszik el a szelektívet. Szerintünk sem. Ezt tehát fejleszteni kell tovább. Szerintünk közelíteni kellene a szolgáltatóknak is a lakossági szokásokhoz és igényekhez. Bízom abban, hogy elérhetjük azt a szintet is, hogy egyszerre viszi el a szolgáltató minden frakciót. Vannak erre javaslatok. Technikailag már megoldható. Tehát van például olyan magyar fejlesztésű jármű is, amely képes arra, hogy a különböző frakciókat egy gépkocsiban elszállítja. Egészen biztosan erre éveket kell várni, de a legeredményesebbek akkor leszünk, ha a szolgáltatók eleget tesznek a lakossági elvárásnak is.

Végezetül megköszönöm képviselőtársaim figyelmét, és kérem majd a támogatásukat. A továbbiakban Zsigó Róbert államtitkár-kollégám fogja a tárca képviselőjét ellátni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagy érdeklődéssel hallgattam az államtitkár úr szavait, és örülök neki, hogy a vita ezen szakaszában is reagált.

Ha megengedi és megengedik a jelenlévők, miután nagyon sokan elmondták, hogy vidéken mi van, és a korábbi csepeli polgármester pedig elmondta,

hogy milyen jó is Budapesten a helyzet, én is megosztanám a saját tapasztalataimat ezzel kapcsolatban, mert hátha csak arról van szó, hogy mi a III. kerületben vagyunk ilyen sanyarú sorsúak, és minden máshol jobb a helyzet.

Csatlakoznék ahhoz, amit az államtitkár úr mondott, hogy hányszor is viszik el ezeket a szemetekeket, hányszor is történik a hulladék begyűjtése. Önkritikusan bevallom, hogy én nem tapasztaltam ezt az átmeneti állapotot, ami a törvényhozás okán van ebben az ügyben. A közszolgáltatás folyamatos gyenge hanyatlását tapasztaltam. Ebben nem tapasztaltam sem erősödést, sem visszaesést. Úgy látom, hogy a szelektív hulladékgyűjtésre nagyon sok fejlesztés rárér még. 2010 óta a sokadik vezetését fogyasztja el az FKF, a fővárosi hulladékgyűjtéssel is foglalkozó közműcég. Mindenképpen érdekes megjegyezni, hogy például Horváth Bélának, korábbi jobboldali politikusnak azért kellett mennie a hírek szerint az FKF éléről, mert még Rogán Antal is megirigyelhetné a szervezet felduzzasztási törekvéseit, annyi tanácsadóval dolgozott. Ez a rendszer nyilvánvalóan nem működőképes és nem jó rendszer, ez egy vízfej, nem tud hatékonyan működni.

Éppen ezért van az, hogy a lakossági panaszok folyamatosak a szelektív gyűjtéssel kapcsolatban. A panellakásokban korábban is, 2013 előtt és 2010 előtt is lehetőség volt szelektív gyűjtésre. Az erre szolgáló úgynevezett zsákok számát, amelyeket kihelyeztek, megkritikálták 2010-et követően, illetve az ürítésüket csökkentették.

(12.50)

A családi házas övezetben is azt lehet látni, hogy körülbelül kéthetente egyszer viszik el az illegális - bocsánatot kérek, az is jelentős probléma -, nem illegális, hanem szelektív szemetekeket. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a családi házas övezetben és a panellakásokban is gyakorlatilag kialakult az, hogy mindenki ilyen szatyrokban állomásoztatja a szelektív hulladékát, és éppen amikor megtelt az adott szelektív gyűjtő, akkor vár arra, hogy mikor viszik el a következőkben. Ez egy nagyon jó XXI. századi megoldás egyébként. A feleségem jobban tudja koordinálni ezt a rendszert, bevallom őszintén, én kevésbé, de ezeket a szatyrokat mi is kerülgetjük. Időnként már a hét vége felé kezd kicsit kínossá válni ez a szituáció. Persze, ez most humorosnak tűnik, de valójában azt lehet mondani, hogy ha a fővárosban is ez a helyzet, akkor mondjuk, távoli az az igazság, hogy minden rendben van.

Nagyon nagy probléma az olaj összegyűjtése. Erre 2013 előtt egyébként volt lehetőség, most egyre kevesebb lehetőség van. Aki háztartást vezet, pontosan tudja, hogy jelentős mennyiségű szennyezett olaj keletkezik a főzés során. Ennek az összegyűjtésére gyakorlatilag szervezett fővárosi lehetőség most kevés adódik, bár van olyan cég kétségtelenül, amely ezt végzi egyébként. Én is, amikor tankolni megyek,

akkor mindig viszek magammal étolajat is, amely egy roppant érdekes kombináció egyébként, egy kicsit szürreális helyzetet teremt. Reméljük, hogy nem fogom összekeverni, hogy mit hova kell önteni.

Ugyanakkor azonban felmerül az a kérdés is - és ezt némileg érintette a korábbi csepeli polgármester -, hogy milyen gonosz dolog volt a szelektív szigetek létesítése a fővárosban különböző EU-s pénzekből. Most nyilván messzire vezetne arról beszélni, hogy az EU-s pénzekkel kapcsolatos önkormányzati korrupció és a fideszes polgármesterek közötti különös szerelmi kapcsolatok szálát általában boncolgassuk. Most azonban ezzel kapcsolatban csak érdemes megjegyezni, hogy ha felmegyünk a Főkefe honlapjára, akkor azt láthatjuk, hogy 2013. március 25-én kezdtek meg a gyűjtőtartályok kiszállításával a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtést Budapest területén, ami egyébként a KEOP-1.1.1/B/10-11-2011-0002 uniós pályázati rendszerből finanszíroznak. Valójában nem történik más, nem az van, amiről beszélt a korábbi csepeli polgármester, hogy itt korábban az uniós pénzeket nem tudom, kik nyűlkálták, mellesleg egyébként zömében akkor is fideszes polgármesterek voltak sajnos hatalmon, és most szemben nem tudom, mi van, hanem valójában arról van szó, hogy a fővárosban most is egyébként uniós források segítségével történik ennek a rendszernek a kiépítése.

Nem szeretném, ha túldimenzionálnák a kérdés jelentőségét, csak azért lássuk be, hogy itt valójában arról van szó, hogy az Unió jelentős forrásokat biztosít a szelektív hulladékgyűjtés rendszerére, amit 2013-at megelőzően egyféle képpen, 2013-at követően másféle képpen költenek el. Én magam rendkívüli módon támogatnám egyébként, ha az a program valóban sikeres lenne, amely a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtésről szólna. Jelen pillanatban nem látom ezt. Amikor a III. kerületben több hetet kell várni arra, hogy a családi házas övezetből elvigyék a szelektív hulladékot, amikor mindenki a saját lakásában vagy házában a szatyrokat kerülgeti, amikor a különböző, általa összegyűjtött szelektív hulladékot már nem tudja hol tárolni, amikor egy hónapot kell várni arra, hogy például a füvet elvigyék, akkor azt kell hogy mondjam, hogy van még mit fejlődni ezen a téren. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Németh Szilárd államtitkár úr...

ELNÖK: Németh, de nem Szilárd...

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, igen, bocsánatot kérek, így van, Németh Szilárd egy másik képviselőtársunk. Tehát államtitkár úr az állam és az önkor-

mányzat feladatellátása közös határainak a hollétét emlegette. Azt mondta, hogy helyben van a lehetőségek többsége. Én meg azt mondom, hogy helyben van a korlátok sokasága. Példát mondok rá. Nézzék meg minden dologban a finanszírozhatóság kérdését! A finanszírozhatóság tekintetében például az önkormányzatok szintjén kötelező feladatokban, feladatfinanszírozási dolgokban hogy állunk. Nincsenek jó értelemben vetten lefinanszírozva azok a feladatok, amelyek kötelezően ellátandóak, tehát a feladatfinanszírozás tekintetében, akár személyi, akár dologi költségek vonatkozásában gyakorlatilag küszködnek az önkormányzatok. Ezzel szemben azt mondják önök, hogy kedvezményeket adnak az önkormányzatoknak. Mondok példákat rá. Mondjuk, az adózás tekintetében... - illetve nem is az önkormányzatoknak, hanem az érintett polgároknak.

Adózás tekintetében múlt héten, e héten tárgyaltuk, hogy példaként a külföldi autópályadíjak 7,5 százalékos mértékét az önkormányzatnak befizetendő kötelezettségekből le lehet számítani. Ez önkormányzati forráskiesést jelent. Rendben van, jó a fuvarozóknak, de önkormányzati forráskiesést jelent. Az állam úgy cselekszik, mintha ő lenne a jótéteményes, miközben áthárítja a terhet az önkormányzatokra, és ő csak szavakban beszél arról, hogy hogyan segíti az embereket. Nem ő segíti, hanem az önkormányzati bevételek csökkenése hívja ezt életre.

Egy szó mint száz, a végén: nem mondani kell, hanem csinálni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, 15 perces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. V. Németh államtitkár úr szavaira szeretnék néhány gondolattal reagálni. Elég markánsan a felszólalásában azt erősítette meg, hogy a lakosság tudatlanságából adódik ez az egész probléma, a szelektív hulladékgyűjtéssel összefonódó probléma.

Hadd mondjak már el néhány adatot! Sajnos, csak 2013-as táblázatot tudok most itt felolvasni. Egy tanulmányban a leghátrányosabb helyzetű kistérségeket vizsgálták. Az egyik táblázat azt összesíti, hogy a kielégítetlen szükségletek aránya a jövedelmi szegénységben élő háztartások között a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben. Leszögezi, hogy a tanulmány szerint ezekben a térségekben körülbelül 1 millió ember él, közöttük 200 ezer gyermek, akik közül 120 ezer él szegénységben.

Ha rezsicsökkentésről beszélünk, itt a 2009-es, '11-es és '13-as adatok szerepelnek, hogy mire nem jut ezekben a térségekben a családoknak: ennyivalóra 2009-ben 38,5 százaléka nem tudott megfelelően költeni, 2011-ben 54 százaléka, 2013-ban 48,6 százaléka. Rezsire - és ezt szeretném kiemelni - 2009-ben nem tudott költeni 42,5 százaléka, 2011-ben 61,6

százaléka, 2013-ban 65,3 százalék. Értik?! Rezsicsökkentés és hogy milyen mértékben emelkedett: 21 százalékkal emelkedett azoknak az aránya, akik a rezsit nem tudták már normálisan kifizetni 2009-hez képest. Gyógyszerre 33,6 százalék 2009-ben, 2011-ben 40,2 százalék és 2013-ban 46,4 százalék. Közlekedésre 2009-ben 21,2 százalék, 2011-ben 32,7 százalék és 2013-ban 30,8 százalék. Amikor azt mondja az államtitkár, hogy tudatlanságból fakad, hogyha az emberek mindent eltűzelnek, mondjuk a PVC-t is, akkor azt gondolom, hogy akkor nem a mai valóságról beszélünk. Vidéken a saját településen is utcákból van úgymond kikapcsolva télen a fűtés, mivelhogy nem használják az emberek, mert minden más eszközt vesznek ma használatba, mert nem tudják a rezsicsökkentés ellenére sem a gázszámláikat kifizetni.

Visszatérve a szelektív hulladékgyűjtésre, a hulladékszigetek megszüntetése főleg a vidéki településeken szerintem elég nagy kárt okozott. Központi helyeken voltak ezek a hulladékszigetek kialakítva, megint csak Kabával példálózom, az egyik részén, a fürdő mellett. Az emberek hozzászórtak, hogy bizony időközönként már tudták, hogy mikor viszik el a konténereket, szépen odamentek autóval, biciklivel vagy gyalog, és szépen elhelyezték a szelektív hulladékgyűjtőben a felesleges hulladékokat.

(13.00)

Most megszüntették. Azért mondom csak ki-mondottan azt, hogy fürdőről beszélünk, most a kabai fürdő előtt nincsen arra lehetőség, hogy akár a helyi lakosság vagy akár a turisták, ami szemét keletkezett, bedobhassák. Most az van, hogy kijönnek a területről, és eldobják oda, ahova éppen látják. Ez nem jó, mert itt a felelőssége megvan magának a lakosságnak is meg a turistáknak is, hogy nem szemelünk, ez egy alapkérdés, de maga a hulladékszigetek megszüntetésénél arra hivatkozva, hogy most már háztól szállítják el, ez még nem megoldás. Visszatérve Kiss László képviselőtársamra, igen, az nem megoldás, hogy a szelektív hulladékgyűjtést, mondjuk, havonta egyszer oldják meg. Egy olyan rendszert kell kiépíteni, ha vidéken hetente szállítják el a hulladékot, akkor legyen arra lehetőség, és ne azt hordozza magában, hogy ezzel többet kell majd fizetni, mert mindig arról beszélünk, hogy ha sűrűbben szállítják el a hulladékot, akkor tuti biztos, hogy az lesz a vége, hogy többet fogunk érte fizetni, de szerintem egy olyan konstrukciót kell kidolgozni, amivel tényleg tudjuk velni a lakosságot a környezettudatoságra, de biztosítani is neki lehetőséget, hogy ő ezt tudja művelni nap mint nap. Értsék meg, az nem működik, hogy havonta egyszer szállítják el a szelektív hulladékot, és mondom, főleg nyáron okoz ez problémát, mert egy, sokkal több vizet használunk, ha kimossuk ezeket a dobozokat, akkor meg a vízdíjat fogja nehezebben az ember kifizetni, meg én ezt pazarlásnak tartom, hogy ilyen mértékben pazarol-

juk az ivóvizünket, hogy a hulladékot kimossuk, jóformán, ez nagyfokú pazarlás. A másik meg, hogy 40 fokos melegben az ember nem teheti meg, hogy ez hónapon keresztül ezeket a palackokat meg ezeket a hulladékokat vagy a lakásában, vagy a kertjében valahol gyűjtögeti; azért ez elég szatirikus, főleg nyáron.

Szóval, én azt gondolom, hogy javítani kell ezeken a szolgáltatásokon, és főleg úgy kell javítani ezeknek a számoknak a tudatában, amit felolvastam - és itt csak a leghátrányosabb helyzetű térségeket olvastam fel, a többi térségről nem beszéltem -, hogy ez ne jelentsen a lakosságnak pluszterhet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kívánok többször hozzászólni, ha ezekben a kérdésekben, amelyekről szó esik, menet közben kapok pozitív visszaigazolásokat; amennyiben nem, akkor majd még néhány dologról szólnom kell.

Ott hagytam abba az előbbi kétperces hozzászólásomban, hogy helyben vannak a lehetőségek, mondta az államtitkár, én meg úgy folytattam, hogy a korlátok még inkább helyben vannak, s mondtam rá egy példát, ez a példa a finanszírozhatóság tekintetében a feladatfinanszírozás, kötelező feladatellátás, annak a személyi, dologi költségeihez kapcsolódó önkormányzati finanszírozási nagyságrendeket, tételeket érintette, s a konkrét példa az adótörvénynyel kapcsolatos volt, amit most a napokban, az elmúlt héten tárgyaltunk.

Az, hogy a kormány olyaténképpen cselekszik, hogy fürdőzik, napfürdőzik, tetszeleg, mintha ő jót tenne, de az ő cselekedetei arról szólnak, hogy az önkormányzatok irányába hárít át terheket, oda helyez kötelezettségvállalási kényszereket, és így - idézőjel - tesz jót például az említett fuvarozókkal, mármint hogy a külföldi autópályák díjainak 7,5 százalékát az önkormányzati befizetések terhére elszámolhatják. Ez nem pálya, ez nem jó pálya! A kormány, hogyha a törvényein keresztül jót kíván tenni az emberekért, akkor saját maga teremtsen meg a finanszírozási háttereit ennek, vagy ha máson keresztül kívánja ezt megoldani, akkor a finanszírozásbeli kiesések fedezetét biztosítsa az önkormányzatoknak, ez a minimum korrektség szintje. Önök a törvényalkotósaik kapcsán nem ezt teszik.

De mondom egy másik példát is, hogy ne ragadjunk le egy példánál íyeténképpen. Például megint csak a napokban, talán tegnap tárgyaltuk vagy tegnapelőtt az önkormányzatokat érintően például a kistéleplési, de nemcsak kistéleplési polgármesterek javadalmazását. Azzal álltak elő önök, akik csökkentették mértékadó módon a polgármesterek illetményét, hogy adják meg a lehetőségét, mármint a parlament adja meg a lehetőségét annak, hogy ezeket az illetményeket 30 százalékkal meg lehessen emel-

ni, de úgy, hogy az önkormányzat saját bevételeinek a terhére. Megint államtitkár úr szavaira térek vissza, hogy helyben vannak a lehetőségek többségében. Hol? Hogyan? A korlátok vannak helyben, amiket önök állítanak, nem a lehetőségek.

És hogyha belegondolunk ebbe a faramuci törvénytervezetbe, akkor a saját maguk által elkövetett, szerintem becseltnak vélt intézkedéseiket, amelyekkel a polgármesterek illetményét mértékadó módon csökkentették, most úgy akarják kompenzálni, hogy közben a terheket áthárítják az önkormányzatra, és a polgármester és az általa irányított önkormányzat, település szintjén próbálnak feszültséget szítani. Mert hogyha egyéb feladatok ellátására sincs forrása az önkormányzatoknak, sőt olyanokra sem, amelyeket kötelező módon el kell látnia, akkor hogyan lenne egyrészt bátorsága, de nem is ez, hanem a tisztességes gondolkodás alapján hogyan nyúlna egy olyan intézkedéshez az érintett polgármester, hogy a saját javadalmazása legyen az elsődleges kérdés?

Tehát hoznak egy olyan törvényt, amellyel megint áthárítanak, és amelyet nyilván a polgármesterek messze, messze, messze döntő többsége, ha ezt elfogadnák, nem csinálná meg, mert fontosabb számára a településének az apró pici gondjai sokaságának a megoldása, mint a saját bérfejlesztésének a 30 százalékos növelése az önkormányzat bevételeinek a terhére. Ez nem tisztességes. S akkor önök arról beszélnek, hogy a lehetőségek ott vannak az önkormányzatok szintjén.

Azt gondolom, még egyszer, ha korrekt, tisztességes, mindegy, hogy közszolgáltatásról, hulladék-gazdálkodásról, bármilyen típusú történetről beszélünk, ami a feladatok megosztása tekintetében az állam és önkormányzat közötti szabályozásokat érint, akkor ezt úgy kell megtenni, hogy ha bárki többletfeladatot kap, akkor a többletfeladathoz többletfinanszírozási háttérrel kell biztosítani, és hogyha kötelezettséget rovnak bárkire, akkor annak a megoldásához szükséges eszközöket, feltételeket is biztosítani kell.

A másik dolog, amiről mindenképpen beszélni akarok, Németh Zsolt államtitkár úr elmondása alapján most már nem egyedül van képviselő asszony, Bartos Mónika, hanem ketten vannak államtitkár úrral, akik azt mondják, hogy bizony, a tudatlanság. Én nem állítom azt, hogy az ismeretek hiánya bizonyos értelemben nem játszik szerepet abban, hogy vidéken, a tanyavilágokban, sok mindenhol másutt tényleg a szemétnak a nem szakszerű gyűjtése, felhasználása történik meg, hanem bizony, olyan dolgokat is elégetnek, amelyeket nem lenne szabad, akár még toxikus anyagokat is. Nem állítom, de azt mondom, hogy a kényszeredettség, a nehéz sorba való jutás ettől nagyobb mértékben határozza meg ezeknek a folyamatoknak az alakulását. De ha igaz, hogy a tudatlanság, mint ahogy önök állítják, s butának tartják az embereket, ez is ott van, akkor meg még egyszer azt javaslom, hogy ilyen típusú kérdé-

sekben, környezettudatosság, gazdasági kérdések, pénzzel való gazdálkodás, sok minden egyéb más tekintetében történjen meg az oktatási rendszerben és egyéb más felvilágosítások tekintetében az, aminek meg kell történnie, ne pedig a futballtudományok ismeretének az oktatása legyen a fókuszban.

(13.10)

Fontos; fontos a foci, de azt hiszem, ezeket messze-messze felülírják ezek a kérdések. Úgyhogy, ha már ketten vannak, képviselő asszony meg államtitkár úr, akkor most már nem egyedül, hanem ketten és más partnereket gyűjtve maguknak - mondjuk, Németh Szilárdot is, aki a rezsiküzdő elharcosa -, Orbán Viktor meggyőzésére menjenek csokorban, karéjban, és ezt a tudatosságszemléletet érvényesítsék. Biztos könnyebb is lesz most majd, ha pozicionális tekintetben sikerül rezsibiztos úrnak előbbre lépnie.

A másik dolog, ami még talán fontos, az a lerakási járulékok kérdése. A lerakási járulékok - tehát hogy több pénzt szed be az állam - bizonyos értelemben nyilván kényszerítő, kikényszerítő hatásokat is életre tudnak hívni, de azt gondolom, hogy mindig az a fontos, hogy ezeknek a kikényszerítő hatásoknak az eredményeképpen történő bevételek növekedése hová jut. Visszafordul-e oda, ahova vissza kell fordulnia? Magyarul, a valódi közszolgáltatás színvonalának a javítását eredményezi-e, vagy ezek a pénzek egészen másutt folynak el? Azt gondolom, hogy vissza kell folynia és abba az irányba kell felhasználódjon, amiről Németh Szilárd is szóhasználatában megemlékezett, hogy a valódi közszolgáltatást, a valódi közszolgáltatás színvonalának a javítását kell hogy szolgálja. Szeretném, ha ebben egyértelmű visszaigazolást kapnék majd a kormányzat válaszában.

És még két gondolat befejezőképpen. Annak örülök, hogy államtitkár úr a Bangóné Borbély Ildikó által elmondott dolgokhoz illesztetten elmondta és visszaigazolta azt, hogy a szolgáltatás színvonalának a növelése egy fontos feladvány, és ebben törekedni kell arra, hogy mondjuk, ne havi szinten egyszer vigyék el azokat a szelektív gyűjtés eredményeképpen összerakott zsákokat, amelyek főleg a nyári hónapokban érdekes helyzeteket tudnak teremteni. De még egyszer mondom: önök hatodik éve kormányoznak. Hat év kormányzását követően vagy annak az időszakában ezekről már nem beszélni kellene, hanem ezeknek a megoldását régen meg kellett volna teremteni.

És ha rezsicsökkentés, akkor hozzá kell tennem azt is és megerősítem azt is, hogy meg kell nézni, hogy időben előrehaladva a rezsicsökkentés mellett mennyire nőtt azoknak az aránya, akik a szolgáltatási díjakat nem képesek befizetni. Mit jelent ez? Vagy azt jelenti, hogy nem igazak azok a történések, amelyekről önök beszélnek a rezsicsökkentés tekintetében, mert előtte jóval megemelték az árakat és utána csak részleges csökkentéseket tettek, és ennek

az eredményeképpen a mai szolgáltatási díjak magasabbak, mint öt vagy hat évvel ezelőtt voltak. Vagy van egy másik területe is, hogy beszélni lehet a rezsi-csökkentésről, és eközben, mondjuk, a fizetések tekintetében meg kevesebb forráshoz, pénzhez jutnak hozzá az emberek. Persze, még egyszer mondom: hazug plakátok sokaságain lehet hirdetni, hogy nő a minimálbér, meg újra nő a minimálbér meg még fog nőni, akkor, amikor az emberek meg kevesebbet érő pénzt vesznek a kezükbe. Ez mind gátja és korlátja, mind gátja és korlátja annak, hogy adott esetben az önök által mondott csökkenő rezsi-költségek tekintetében nő azoknak a száma és aránya, akik nem tudják kifizetni azokat a költségeket, amelyek szolgáltatási díjként kifizetendőek. Változtatni kellene ezen.

Abba az irányba kellene elmozdulni, ami arról szól, hogy az emberek messze-messze döntő többségének a kezében többet érő pénz legyen fizetés gyanánt, hogy a szükségszerűen ellátandó szolgáltatásokból fakadó díjak kifizetését minden gond és probléma nélkül meg tudják tenni. Önök nem ezt az utat választják. Önök azt az utat választják, hogy keveseknek sokat, és sokaknak kevesebbet; keveseknek sokat meg még többet, és sokaknak kevesebbet. Nem megyek tovább. Nem akarok arról beszélni, hogy mit tettek évekként ezelőtt, mit neveztek pófátlan fizetéseknek, 2 millió forint, mit adóztattak meg 98 százalékos adóterherrel, most meg 5 millió forintos nagyságrendű fizetéseket szórnak szét akár a pénzügyi szektoron keresztül, akár más stratégiai felületeken át.

Azt akarom mondani, hogy fizetést, tisztességes megélhetési alapot biztosító fizetést kell adni az emberek kezébe, amiért megdolgoztak, nem el kell venni tőlük. Nem olyan minimálbérrendszert kell építeni, ahol a kormány öt év leforgása alatt 32 ezer forinttal több járulékkerhet rak a minimálbérré, és ő a haszonélvezője és nem a munkavállaló, hanem olyat, ahol ezeket a többletkezeseket az állampolgárok irányába forintosítják jövedelemként, és eljuttatják az embereket oda, hogy a minimummegélhetés alapjait fedező források a kezükben legyenek, és akkor ki fogják tudni fizetni a szolgáltatási díjakat, és akkor nem lesz probléma azzal, hogy egyre nő azoknak a száma és aránya, akik elmaradásokban szenvednek.

És az utolsó gondolat pedig arról szól, hogy a hulladék és a hulladékgazdálkodás tekintetében mindig jobb a prevenció, mint az utánlövés. Gondolják végig azt, hogy ha pótlólagosan és utólagosan kell cselekedni valami tekintetében, az milyen költségtöbbleteket jelent. Éppen ebből kifolyólag azt gondolom, hogy mind a tekintetben, hogy ha szelektív gyűjtés, akkor időben és normális keretek között történő elhordásról kell gondoskodni. Ha normál hulladékgazdálkodás és hulladékszállítás, akkor olyan feltételeket kell kialakítani, ahol nem a katasztrófavédelmi kijelöléseken keresztül történik meg mindez.

És a legvége a történetnek az, hogy nem lehálaszni, nem kizsákmányolni, nem központosítani kell mindazt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi*

az idő leteltét.), amiben még látnak valamit, hanem az emberek érdekét szolgálva és a vállalkozásokat nem tönkretéve kell cselekedni. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Nincs jelzés.*)

Mivel jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom, és megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Többórás vitán vagyunk túl, én egyrészt itt a végén néhány percben rabolnám csak az idejüket, beszélnék arról a sokrétű vitáról, amelyben nagyon sokfajta téma előkerült, és erre, ha megengedik, akkor reagálnék, mert azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselők, leginkább a szocialista képviselők nyilván azért mondták ezt ilyen sokszor el, mert reakciót kérnek erre. Másrészt természetesen beszélnék a törvényjavaslattal kapcsolatban is, amiről meglátásunk szerint egyébként a legkevesebb szó esett ebben a vitában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Több ellenzéki, hogy egészen igazságos legyen, szocialista képviselő sorolt számadatokat az elmúlt időszakról, statisztikai adatokat 2009-től 2013-ig különböző témákban, és több képviselő elmondta, beszélt az elmúlt hat év kormányzásáról és még több ellenzéki képviselő beszélt a rezsi-csökkentésről. Akkor szerintem érdemes itt, a vita végén tiszta vizet önteni a pohárba ezzel kapcsolatban, mármint az elmúlt hat esztendő kormányzásáról, illetve a 2010-es állapotokról, merthogy ez sokszor szóba került.

(13.20)

Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy azt mondjam a szocialista képviselőknek, hogy 2010-ig ők kormányozták az országot, és 2010-ben úgy vettük át a kormányrudat, hogy Magyarországot Görögországgal egy lapon említették mindenhol, és a csőd szélén tántorgott az ország. Óriási IMF-hitel terhét nyög-tük, kiszolgáltatottá tették az államot, az önkormányzatokat és a családokat is, hiszen eladósodott az állam, az önkormányzatok is - akikért most agdódtak - eladósodtak, és a családokat devizahitelek terhei sújtották, a magyar gazdaság pedig túlzott-deficit-eljárás alatt volt. Ez az a helyzet nagyon röviden összefoglalva, amely valóban arról szól, hogy milyen állapotban volt hat esztendővel ezelőtt az ország.

Ehhez képest, tisztelt ellenzéki képviselők, az elmúlt közel hat évben az emberekkel együtt olyan

helyzetet teremtettünk, amelyben az IMF-hitelt idő előtt visszafizettük (*Dr. Tóth Bertalan: A 3000 milliárdos magánnyugdíjpénztárból.*), Magyarországot a túlzottdeficit-eljárás alól kimentettük, az állam eladósodottsága csökkent, az önkormányzatok adóságát rendeztük, a devizahitelek pedig megszűntek Magyarországon, Azzal szemben, amit 2002 és 2010 között a Gyurcsány-Bajnai-kormányok csináltak, bevezettük a családi adórendszert, munkahelyteremtéssel foglalkozunk - mert azt gondoljuk, hogy az embereknek munkájuk kell legyen -, nagyságrendekkel többet költünk a gyermekétkeztetésre, mint önök.

Ha már ennyit beszéltek a rezsicsökkentésről, igen, az ígéreteikkel ellentétben önök tizenötször emelték a gáz árát, kétszeresére a villanyáramét, háromszorosára pedig a gázét. Ezzel szemben - önök Németh Szilárd urat emlegették sokszor - a kormány egyébként Németh Szilárd képviselő úr óriási munkájával együtt csökkentette a családok terheit, csökkentek a családok rezsiköltségei. Ma mindenféle statisztika alapján egy átlagkeresettel rendelkező családnak 100 ezer forinttal kevesebb a terhe. Ha már ennyit emlegették az elmúlt öt esztendő, azt gondoltam, tisztelt elnök úr, hogy itt a vita végén erről is érdemes néhány szót szólni.

Egyébként a vitára visszatérve, V. Németh Zsolt államtitkár úr a vita addigi szakaszában megtett felszólalásokra reagált, én ezzel kapcsolatban két dolgot szeretnék csak említeni. Kiss László képviselő úr beszélt a szelektív hulladékgyűjtés fontosságáról és arról, hogy ebben az ügyben előre kell lépni. Igen, V. Németh Zsolt államtitkár úr is a válaszában azt mondta, hogy ezzel egyetértünk, és tesszük is a dolgot, egyébként a mostani törvényjavaslat is tesz erre felé lépéseket, hogy valóban erősítsük a szelektív hulladékgyűjtést.

Gúr Nándor képviselő úr nagyon sok mindenről beszélt - ebbe nem akarok belemenni -, az önkormányzatok finanszírozásáról, a hulladékgazdálkodásról. Én mint volt városvezető, polgármester ebben gyakorlati tapasztalattal is rendelkezem, de azt gondolom, ezzel a témával nem akarom húzni most az időt. Gúr Nándor szó szerint azt mondta, hogy nem mondani kell, hanem csinálni. Tisztelt Képviselő Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat éppen arról szól, hogy csináljuk azt, amit egyébként V. Németh Zsolt államtitkár úr a vita elején elmondott, hogy a rezsicsökkentés vívmányait megőrizzük, amelyről ez a javaslat szól, hogy a lehető legkevesebb hulladék ártalmatlanítása történjen meg lerakással, hogy az Európai Unió által előírt hasznosítási célok teljesüljenek, és hogy egy kiszámítható ellátásbiztonságot tudjunk biztosítani ezen a területen.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A hulladékról szóló törvény általános vitájának a végén én is azt kérem, hogy támogassák azt, hogy ezen célok, amelyekről a vita elején és a vita közben is beszéltünk, minél hamarabb életbe léphessenek. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm

szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigó Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7398. sorszámon, továbbá az ahhoz érkezett állami számvevőszéki tájékoztató a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A tájékoztató anyagot a frakcióvezetők kezhez kapták, képviselőtársaim pedig a Terembiztos Szolgálatnál is átvehetik. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat módosítási indítványai elsősorban négy fő törvény köré csoportosíthatók. Ez a négy fő törvény: az atomenergiáról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint az energiahatékonyságról szóló törvény. Mivel a felsorolt törvények mind az energetika tárgykörébe tartoznak, így indokolt volt a törvények egy törvényjavaslatba történő foglalása.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat céljai és módosításának szükségessége az egyes energetikai szakterületeken a következők: az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény 2016. január 1-jén hatályba lépő, hatáskörátvitelhez szükséges törvényi szintű módosítási javaslatot tartalmazza.

Jövő év január 1-jétől a sugárvédelemmel kapcsolatos, jelenleg az ÁNTSZ Országos Tisztifőorvosi Hivatala és az egészségügyért felelős miniszter irányítása alá tartozó fővárosi és megyei kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szervének részeként működő regionális sugáregészségügyi de-centrumok hatáskörébe tartozó hatósági eljárások és feladatok átkerülnek az Országos Atomenergia Hivatalhoz, így módon a korábbi osztott rendszer helyett egy egységes sugárvédelmi hatóság jön létre.

A törvényjavaslat a hatáskörök változásával összefüggő kiegészítő módosításokat tartalmazza, úgy mint az országos személyi dozimetria nyilvántartásra vonatkozó szabályok, a sugárvédelmi szakértőkre vonatkozó rendelkezések, a sugárvédelmi képzettségre és annak nyilvántartására vonatkozó szabályok, valamint a hiányzó, talált és lefoglalt nukleáris

és más radioaktív anyaggal kapcsolatos módosítások. A sugárvédelemmel összefüggő hatósági feladatok Országos Atomenergia Hivatalhoz kerülése létszám-, eszköz- és ezekhez kapcsolódó forrásátcsoportosítást nem von maga után, a hivatal számára a szükséges erőforrásokat korábban az Országos Atomenergia Hivatal hatósági feladatellátását biztosító anyagi és humán erőforrások rendelkezésére állásához szükséges intézkedésekről szóló 1850/2014-es kormányhatározat biztosítja. Megjegyzem, hogy a Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvényben meghatározottak szerint ettől függetlenül a fővárosi és megyei kormányhivatalok költségvetése - a sugárvédelmi feladatkörök átadása ellenére - továbbra is növekedett, tehát január 1-jével növekedni fog ezeknek az intézményeknek a költségvetése.

A módosítások következő csoportja a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvénnyel összefüggésben foglalható össze. A javasolt módosítások között szükségesnek tartom kiemelni elsősorban a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló európai bizottsági rendelet végrehajtásához szükséges törvényi szintű rendelkezések megállapítását, amellyel Magyarország teljesíti a vonatkozó jogharmonizációs kötelezettségét.

A bizottsági rendelet a piacműködést szabályozza azáltal, hogy a másnapi és napon belüli piacokra, a piacszervezésre és a rövid távú kapacitásszámításra vonatkozó előírásokat tartalmazza, növelve ezáltal az európai villamosenergia-piacok összekapcsolásának hatékonyságát, a szervezett villamosenergia-piac feladatainak részletesebb meghatározásával működésük egyértelműbb, hatékonyabb szabályozását.

(13.30)

A bizottsági rendeletnek megfelelően bővül a hivatal feladatköre, a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal feladatköre. A hivatal látja el ezentúl az EU-rendelettel kapcsolatos hatósági feladatokat és kötelezettségeket, így dönt többek között a kapcsolódó módszertanok, szabályzatok elfogadásáról vagy a másnapi és napon belüli kereskedelmet ellátó piaci szereplő tevékenységének felfüggesztéséről vagy kijelölésének visszavonásáról.

A hivatalnak az egyes szolgáltatások minimális követelményeit tartalmazó úgynevezett garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos szankcionálási jogköréhez kapcsolódóan pontosító rendelkezés kerül beiktatásra a villamos energiáról és a földgázellátásról szóló törvényben egyaránt. A hivatal a szabályozás szerint a garantált szolgáltatások nem teljesítése esetén az egyedi felhasználók részére teljesítendő kötbérfizetési kötelezettséget ír elő a közigazgatási határozataiban. A módosítás értelmében a jogkör megerősítése vált céllá, eszerint a szankció alkalmazásának eredményességét növeli a módosítás oly módon, hogy a felhasználók igényérvényesítése, kérése nélkül is kötelesek legyenek a szolgáltatók

megfizetni a számukra kiszabott kötbért. A módosítás tehát a felhasználók érdekének védelmét és az engedélyesek magas színvonalú szolgáltatás nyújtására történő ösztönzését biztosítja.

Szeretném megemlíteni továbbá, hogy a korábbi évek gyakorlatával összhangban az árelőkészítő hatóság, azaz a hivatal javaslata alapján az úgynevezett villamos energia „külön kezelt pénzeszközök” 2016. évi mértékét is szabályozni kívánja az előterjesztés. Ezek a pénzeszközök a szénipari szerkezetátalakítási támogatás, a villamosenergia-ipari dolgozók kedvezményes árú villamosenergia-ellátásának támogatása és a kapcsolt termékszerkezet-átalakítás támogatását foglalják magukba. A pénzeszközök mértékére vonatkozó módosítás eredményeképpen a nem lakossági fogyasztók által fizetendő terhek kismértékben, de csökkenteni fognak 2016-ban. Megjegyzem, hogy a rezsiszökkentés óta ezek a terhek a lakossági fogyasztókat nem érintették, és nem is fogják érinteni a jövőben sem.

Ezen túlmenően a villamosenergia-törvényt módosító javaslatok részét képezi a megújuló energiaforrásból és a hulladékból származó villamos energia kötelező átvételéhez kapcsolódó elszámolási rendszer, az úgynevezett KÁT-rendszer módosítása, amelynek eredményeképpen a szereplők bürokratikus terhei, valamint a rendszer egészének működtetési költségei is csökkenthetők.

2016. április 1-jétől a teljes KÁT-os energiamentiség a szervezett energiapiacra kerül értékesítésre - ez a HUPX nevű energiapiac -, illetve megtörténik a felkészülés a HUPX napon belüli szekciójának bevezetésére.

A KÁT-rendszerben jelenleg a termelőktől a Mavir veszi át a megújuló energiából és hulladékból származó áramot, és ennek időben egyenletes - zsinór - részét a mérlegkörfelelősökre, általában a kereskedőkre allokálta egy hónappal előre, az időben változó részét pedig naponta a HUPX-en keresztül értékesíti. A KÁT-rendszer működtetésének bevételekkel nem fedezett költségét a mérlegkörfelelősök, kereskedők fizetik meg az átvett villamos energia árában, ami mintegy 50 forint/kilowattóra.

A kereskedők jelenleg egy hónappal látják csak előre, hogy milyen áron és milyen mennyiségben kell a megújuló energiából és hulladékból származó villanyt átvenniük, azonban a fogyasztókkal jellemzően éves szerződésekkel vannak kapcsolatban. A kereskedők ezt a bizonytalanságot kockázati felárként érvényesítik a fogyasztók felé, amelynek mértékére, egyébként erre a kockázati felár mértékére szabályozás nincs.

A módosítás elfogadását követően a Mavir a megújuló energiából és hulladékból származó áram egészét - mind a zsinór-, mind pedig a változó áram egészét - a HUPX-en keresztül fogja értékesíteni, és csupán az értékesítéssel nem fedezett költségeket osztja szét a kereskedők között. Így pontosan meghatározhatók a költségek, amit a kereskedők a fogyasztók számára is egyértelműen fel tudnak tüntetni a

számlákon. Ezzel eltűnik a kereskedői kockázati felár, és a fogyasztó számára is átlátható lesz a helyzet. Így tehát az adminisztráció egyszerűsítéséről és az átláthatóság növeléséről beszélhetünk a módosítás kapcsán.

Emellett a módosítási javaslat felkészül a HUPX-en történő, napon belüli értékesítés bevezetésére is. Ez is pénzügyi megtakarítást fog hozni a rendszer működésében. A megtakarítás oka, hogy a HUPX-értékesítés és a valós időhöz még közelebbi időpont - egy nap helyett órákról beszélünk - a KÁT-os termelés pontosabb megbecsülhetőségét vonja maga után, az értékesítés ehhez a megbecsült összeghez igazítható és a kiegyenlítő energiaigény is csökkenthető. Az előzetes szakmai becslések értelmében akár évi 1,5 milliárd forintot megtakarítás is elérhető a KÁT-rendszer alkalmazása során.

Érdekes ebben a kérdésben kitekinteniünk a németországi gyakorlatra is. A vonatkozó németországi rendszer a Bizottság iránymutatása alapján abba az irányba változott. A kötelezően átvett villamos energiát tőzsdén értékesíti a rendszerirányító, ugyanakkor egyre inkább áttérnek a németek a prémium típusú támogatásra, amikor a termelő saját maga értékesíti a villamos energiát, és ehhez árkiégésztést, úgynevezett prémiumot kap. Tehát a németeknél is van egyfajta pénzügyi allokáció. A német szabályozás másik fő iránya a tenderek bevezetése a megújuló termelők támogatásának meghatározására, szintén a bizottsági iránymutatással összhangban történik.

Az iránymutatás alapján és az említett gyakorlatot is figyelembe véve a jövőben Magyarországon is tenderezést és prémium típusú támogatást kell majd bevezetni, legalábbis az új belépők vonatkozásában. A módosítás szerint tisztán pénzügyi allokáció bevezetése tehát ily módon az új, prémium típusú támogatási rendszer felé tett lépést is jelenti egyben.

A törvényjavaslat harmadik fő pillérét a földgáz-ellátási 2008. évi XL. törvényt érintő módosítások képezik, amelyek alapját a mindennapi jogalkalmazás kapcsán felmerült gyakorlati tapasztalatok adják. A módosítások egyrészt a kereskedelmi platform működtetéséhez kapcsolódó együttműködést kezelik és pontosítják, remélhetőleg jobban támogatják, és az együttműködési kötelezettséget erősítik meg a kereskedelmi platform üzemeltetője, a szállítási rendszer-üzemeltető és a szervezett piaci engedélyes között.

A módosítások egy másik része az egyetemes szolgáltatók kivonulásához kapcsolódó eljárásra vonatkozik. Ez pedig kifejezetten a csoportos beszédű megbízásokhoz kapcsolódik, ugyanis a korábbi szolgáltató által megkötött vagy létrehozott csoportos beszédű megbízások automatikusan átkerülnek az új szolgáltató érdekkörébe, tehát ezáltal a kedvezményezett személyében történő jogutódlás esetén a teljesítésre az új megbízás esetén is a régi beszédű megbízások keretei között kerülhet sor. Ez a rendszer egyrészt csökkenti a bürokráciát, biztosítja a

jogbiztonságot a fogyasztók részére, és a felhasználók, valamint az új belépő szolgáltató adminisztratív terheit is csökkenteni fogja.

A további módosítási javaslat a kivonuló szolgáltató helyettesítésével kapcsolatban az a kiegészítő szabálytervezet, mely szerint bizonyos okok esetén a hivatal az új szolgáltató engedélyét visszavonhatja az új szolgáltató határozatával kapcsolatban. Ez a körülmények lényeges megváltozása esetén történhet meg, így azonban megfelelően biztosítható az esetlegesen előre nem látható változások esetén is a fogyasztók megfelelő ellátása.

A törvényjavaslat negyedik és egyben utolsó fő pillére az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény módosítása, amely az energetikai auditálással kapcsolatos szabályokat értelmezi egységesen. A módosítás következtében az energetikai auditálásra kötelezett nagyvállalatok köréből kivételre kerülnek a legalább 25 százaléban önkormányzati és kormányzati tulajdonban levő vállalkozások, amelyek alkalmazotti létszámuk és bevételük szerint önmagukban nem minősülnek nagyvállalatnak. Hangsúlyozom, itt a nagyvállalatokat továbbra is terheli az energetikai auditálási kötelezettség, függetlenül attól, hogy kormányzati vagy önkormányzati tulajdonban van.

(13.40)

Ez a mentesség csak azokra a legalább 25 százaléban önkormányzati és kormányzati tulajdonban lévő vállalatokra, gazdálkodó szervezetekre vonatkozik, amelyek nem minősülnek nagyvállalatoknak. A többnyire kis létszámú, alacsony bevételű önkormányzati cégek számára anyagilag megterhelő és szakmailag is indokolatlan az energetikai auditálásra való kötelezés.

Végezetül a jelen törvényjavaslattal az említett négy fő törvény módosításain túlmenően módosításra kerül a távhőszolgáltatásról szóló törvény is, amely ismételten fogyasztóvédelmi rendelkezéseket tartalmaz, amelyek szerint a hivatalnak az engedménnyel szemben kiszabott bírsága nem jelentkezhethet az árképzésnél költségnövelő tényezőként, ezáltal rögzítésre kerül, hogy az engedélyes a jogellenes működéséből származó többletköltséget, azaz a szankciós jelleggel kiszabott bírságot nem háríthatja át a fogyasztóra, azaz az ügyfélre. A fentiekben túlmenően a jogszabálycsomag a bányászatról szóló törvényre vonatkozóan tartalmaz igencsak abszolút jogtechnikai jellegű pontosító rendelkezéseket, és remélhetőleg ezek a jogtechnikai pontosító rendelkezések a bányászati célú tevékenységet jobban tudják majd szolgálni.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján, az elmondottak alapján kérem, hogy az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az államtitkár úr nagyon széleskörűen és mélyrehatóan ismertette ennek a törvénycsomagnak, az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvénycsomagnak a céljait és eszközrendszerét. Én csak néhány mondatban szeretném megerősíteni a lényegét, illetve azt, hogy a Fidesz képviselőcsoportja miért támogatja, és miért kéri önöket, hogy támogassák önök is ezt a törvénycsomagot.

Ahogy említette már az államtitkár úr, ez összesen hat törvény módosítását célozza meg ebben a tárgykörben. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. számú törvény kisebb jogtechnikai módosításokat tartalmaz, azt gondolom, ezzel nem kell különösebben foglalkoznunk. Azonban az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításának célja elsősorban a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény 28. §-ának (2) bekezdése alapján az atomenergia alkalmazási körében, a sugárvédelem érvényesítése érdekében szükséges szabályok megalkotása.

A törvényjavaslat célja továbbá a hiányzó, talált és lefoglalt nukleáris és egyéb radioaktív anyagokra vonatkozó szabályok felülvizsgálata és korszerűsítése. A sugárvédelmi hatáskörrel kapcsolatban törvényi szinten szükséges szabályozni az országos dozimetriai nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseket is, a sugárvédelmi szakértői tevékenységre vonatkozó szabályokat, valamint a sugárvédelmi képzettségre és annak nyilvántartására vonatkozó törvényi előírásokat. A törvény módosítás tartalmazza a hiányzó, talált és lefoglalt nukleáris és egyéb radioaktív anyagok fogalmának meghatározását, továbbá egyértelművé teszi, hogy ezen anyagokkal, valamint az ezen anyagok jogellenes birtoklásával kapcsolatos bejelentést követő intézkedéseket kormányrendelet fogja meghatározni.

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosítása a bírságolás mint szankció árképzés során történő figyelembevételének kizárása és a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter tájékoztatásának biztosítása érdekében szükséges. Erről egyébként az előző napirendben is említettünk már pár mondatot, hogy az volt a gyakorlat 2002 és 2010 között, mondjuk, az energetikai hivatalnál, hogy gyakorlatilag azokat a bírságokat is, amelyeket egyébként felhalmoztak a külföldi tulajdonú szolgáltató cégek, rá lehetett terhelni a magyar emberekre. Tehát ha ők jogellenes cseleke-

detet hajtottak végre vagy piacellenes magatartás miatt bírságot szabtak ki rájuk, akkor ezt a bírságot is elszámolhatták költségként, és ezt a magyar emberekkel fizettették meg, ezért került például többé a gáz, ezért kellett a gázáremelést meg a villamos áram áremelését tizenötször is biztosítani abban a nyolc évben számukra.

A negyedik ilyen törvény, amit módosítunk, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény. Ennek a célja az első villamosenergia-üzemi és -kereskedelmi szabályzat, a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló 2015. július 24-ei európai bizottsági rendelet jogharmonizációja. Erről teljes egészében beszámolt az államtitkár úr, úgyhogy én ezt nem részletezném.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény a gyakorlati tapasztalatok alapján kezeli a kereskedési platform működtetéséhez kapcsolódó együttműködést, továbbá megkönnyíti az egyetemes szolgáltató engedélyének visszavonásához kapcsolódó eljárást. Ezen túlmenően pedig a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati módosítási javaslatokat foglalja magában.

Végül, az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény módosításának célja az energetikai auditálással kapcsolatos szabályok egységes értelmezésének megkönnyítése: a hatálybalépést követő négy hónap során felmerült jogalkalmazási kérdések alapján kiveszi a csupán az állami és az önkormányzati tulajdonosi befolyás miatt nagyvállalatnak minősülő vállalkozásokat az auditálási kötelezettség alól, valamint megkönnyíti az energetikai auditálási kötelezettség teljesítésének ellenőrzését a nagyvállalatok kötelező regisztrációjának előírásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy, ahogy az elején is mondtam, a Fidesz egyértelműen támogatja az egyes energetikai tárgyú törvények módosítását, meg is fogja szavazni, és erre is kérem önöket, hogy önök is támogassák a törvénycsomagban foglaltakat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron sokadik alkalommal tárgyalunk energetikai tárgyú törvényeket és azoknak a módosítását. Jelen esetben is, ahogy elhangzott, hat jogszabály módosítására kerül sor egy úgynevezett salátatörvényben. Arról is hallottunk már, hogy melyek ezek a törvények: a bányászatról szóló, az atomenergiáról szóló, a távhőszolgáltatásról szóló, a villamos energiáról szóló, a földgázellátásról szóló és az energiahatékonyságról szóló törvények módosítása az, amiről most beszélünk.

A bányászatról szóló és az atomenergiáról szóló jogszabályok tartalmát az államtitkár úr is és Németh képviselőtársam is részletesen ismertette, a többi törvényt is, ezért én azokat a rendelkezéseket szeretném kiemelni, amelyekről esetleg nem esett szó, vagy más véleménye van az MSZP-frakciónak.

A távhőszolgáltatásról szóló törvény módosítása során itt csak érintőlegesen került megemlítésre, hogy az energiapolitikáért felelős miniszter mellett a Miniszterelnökséget vezető minisztert is tájékoztatnia kell az energiahivatalnak. Itt többször a viták során már felvettem, hogy jó lenne, ha a kormányzat már eldöntené, hogy valójában ki felel a magyar energiapolitikáért. Itt a színpalak mögött látjuk Seszták Miklós és Lázár János küzdelmeit, de a legnagyobb probléma az, hogy ez inkább gátja az energiapolitika jó irányba terelésének, mint hogy hasznára válna, tehát ez a jogszabály-módosítás is tulajdonképpen egy ilyen presztízsharcot jelent, hogy most már a Miniszterelnökséget vezető minisztert is kell különböző adatokról értesíteni. Jó lenne, ha egy minisztérium felelne ezért a nagyon fontos nemzetstratégiai politikáért.

Szó esett a villamos energiáról szóló törvény módosításáról is.

(13-50)

Itt egyebek mellett a kapacitásfelosztás és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló EU bizottsági rendelet végrehajtásáról van szó, és amiatt szükséges a magyar törvényt is módosítani. Szó esett a másnapi és a napon belüli piacokra, piacszervezésre és a rövid távú kapacitászámításra vonatkozó előírásokról, a KÁT-rendszer, a villamos energia kötelező átvételéhez kapcsolódó elszámolási rendszer egyszerűbbé és átláthatóbbá tételéről, továbbá hogy a szerzett villamosenergia-piacon a közeljövőben várhatóan bevezetésre kerülő napon belüli kereskedelem adta lehetőségekre fel lehessen készülni.

Nagyon érintőlegesen esett szó arról, hogy bizonyos összegek, illetve olyan árképzési tételek változnak, amelyek most a villanyszámlákban szerepelnek. Itt beszéltünk a szénfillérről, ami növekszik, 0,21 forint/kilowattóráról 0,25 forint/kilowattórára. Viszont a korábbi villamosenergia-ipari dolgozók kedvezményes áramár-támogatása, az úgynevezett C-tarifa 0,13 forint/kilowattóráról 0,07 forint/kilowattórára, azaz talán a felére csökken ez a támogatás. De megjelenik az úgynevezett távhőfillér csökkentése is, ez 2,08 forint/kilowattóráról 1,75 forint/kilowattórára csökken.

Itt azért mégiscsak felmerül egy kérdés, legalábbis a távhőfillérről kapcsolatban, hogy ez megjelenik-e majd a számlákban is, megjelenik-e majd az árképzésben. Igazából kérdésként felmerül, hogy mi ennek az oka, hogy most ezt az összeget lehet csökkenteni. Tán nem az véletlenül, hogy a távhőszolgáltatók olcsóbban jutnak hozzá a gázhoz mint energia-

forráshoz a nemzetközi piacokon tapasztalható ár-csökkenés miatt, és most már nem szükséges úgymond ilyen magasan tartani ezt az összeget? Tehát mód és lehetőség van ennek csökkentésére, vagyis nem termelődik a távhőszolgáltatóknál olyan veszteség, amit kompenzálni kell például a nemzetközi piacon tapasztalható gázár-csökkenés miatt.

A földgázellátásról szóló törvény módosítása kapcsán is hallhattuk, államtitkár úr elmondta, hogy milyen rendelkezéseket tartalmaz. Az energiahatékonyságról szóló törvény módosításának célja, hogy elősegítse a törvény energetikai auditálással kapcsolatos szabályainak egységes értelmezését. Itt tulajdonképpen tehermentesít bizonyos szereplőket ez alól a kötelezettség alól. Azért várjuk, hogy mi a végkifutása ennek az auditálási folyamatnak. A piaci szereplők közül sokan azért ennek annyira nem örültek, mert olyan adatok birtokába is jut a magyar kormányzat, illetve az állam, ami azért akár a piaci működésben fontos adat egy-egy cégnek, miközben a magyar állam tulajdonosa lett egy nemzeti közműszolgáltatónak. Bízom benne, hogy nem arra használja majd ezeket az adatokat, információkat az állam mint tulajdonos, hogy akár visszaéljen a versenytársaival szemben ezzel.

Nos, mindezek alapján, a sok törvénymódosítás alapján azért szeretnék kérdéseket megfogalmazni államtitkár úr felé. Nagyon bízom benne, hogy legalább a vita végén kapok majd rájuk választ. Ugye, szó esett arról, hogy az atomenergiáról szóló jogszabály célja a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos törvény módosítása, és hallhattuk a híradásokban, amint Lázár János el is ismerte azt a tényt, hogy az Európai Bizottság kifogásolja a Paksi Atomerőmű kivitelezőjének kiválasztási folyamatát, és úgymond leállította az összes erőmű-kapacitásfenntartással kapcsolatos beszerzéseit.

Erről kérdezném államtitkár urat, hogy mi az igazság, és mivel készül a magyar kormányzat, hogy ezt az úgymond „akadályt” elhárítsa a beruházás elől. Hiszen a kapacitásfenntartással kapcsolatos törvényjavaslat tárgyalásakor folyamatosan a mi frakciónk is jelezte, hogy problémát okoz, ha nem nyílt versenyben kerül kiválasztásra a kivitelező, hanem egy 1966-os - már Németh Szilárd elvtársozásáról is eszembe jut, egy 1966-os -, a Szovjetunióval megkötött szerződés alapján került sor ennek a beruházásnak az elindítására.

A másik, amit már említettem kérdésként, hogy az áramtarifában előirányzott, összesen 35 filléres csökkenés megjelenik-e majd a számlákban és az árakban. Itt szeretném feltenni azt a kérdést, hogy ha ennek az az oka, hogy a nemzetközi piacon csökkenő gázár miatt a távhőszolgáltatók már nem szorulnak rá olyan mértékű állami támogatásra, akkor miért nem jelenik meg ez a gázár-csökkenés, a nemzetközi piacon tapasztalható energiaár-csökkenés a magyar lakossági árakban. Miért tartalékolja a kormányzat ezeket az összegeket? Miért nem juttatja el a magyar fogyasztókhöz?

A következő kérdésem, hogy a megújuló energiaforrások új támogatási rendszere hol van, és mikor tudunk majd erről tárgyalni. A jelenlegi rendszer csiszolgatása nem jelent ösztönzést az új beruházások irányába. A kormány 2011 óta ígéri folyamatosan az új KÁT-rendszert, az úgynevezett METÁR-rendszert, de ennek egyelőre nincs nyoma. 2010 óta a pécsi biomassza-erőmű kivételével gyakorlatilag nem épült komolyabb megújuló energiaforrást használó erőmű, és a kormány 2010 óta, tudatosan vagy nem szándékosan, de mégiscsak akadályozza a megújuló energiaforrások magyarországi hasznosításának nagyobb térnyerését, bizonytalan, kiszámíthatatlan szabályozási környezetet teremtett, és a korábbi szélerőműtendert is leállította.

Kérdés még, ha már energetikánál és atomenergiánál tartunk, hogy igazak-e azok az újságban megjelent hírek, bár itt Németh Lászlóné államtitkár aszszony utalt rá, illetve Lázár János miniszter úr egy kérdésemre utalt rá, de mégis szeretném itt államtitkár úrtól megkérdezni, hogy ténylegesen le akarja-e állítani a kormány a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetéseket, amelyek célja a Paksi Atomerőmű leszerelési költségeinek biztosítása lenne.

Bár a 2015. évi őszi törvényalkotási program alapján be kellett volna nyújtani az EU III. szabályozási csomagjának nemteljesítéséből eredő kötelezettségzegési eljárás megszüntetése érdekében a szükséges szabályváltozásokat, ezt most ebben a törvényjavaslatban nem látjuk. Szeretném kérdezni, hogy mi ennek az oka, és amit itt már említettem, hogy a sajtóban megjelent egy miniszterelnökségi vitaanyag, hogy a kormányzat gyakorlatilag számos ponton elismeri, hogy tudatosan sértettek uniós jogot, de nyilvánvalóan ezzel valamit tenni kell.

Szeretném megkérdezni, ha már államtitkár úr itt van, bízom benne, hogy válaszol is rá, hogy valóban igaz-e, hogy közel ezermilliárd forintot kívánnak fordítani állami energetika-cég-vásárlásokra. Ez is a miniszterelnöki vitaanyagból kiderült, és a Miniszterelnökség államtitkára itt a parlamentben is és egy konferencián is megismételte. Nekem igazából az a kérdésem, hogy nem lenne-e célszerűbb ezermilliárd forintot inkább energetikai, energiahatékonysági beruházásokra fordítani. Nem lenne-e célszerűbb például ebből az ezermilliárd forintból elindítani egy olyan hosszú távú felújítási programot, amiről az előző napirend keretében sokat beszéltünk, szigetelés, nyílászárócsere, épületgépészet felújítása, ami fenntartható árcsökkenést tudna biztosítani a magyar családoknak? És nemcsak panelre gondolok, hanem családi házakra, társasházakra.

A Magyar Tudományos Akadémiának volt egy konferenciája, amelyen volt szerencsém részt venni. Ott a tudósok, egyetemi oktatók felvázoltak egy hosszú távú, 40 éves projektet, programot, ami állami támogatást is, önerővállalást is, vagy akár valamiféle hitelkonstrukciót is feltételezve azt mutatta, hogy 30-40 százalékkal csökkenhet az energiateljesítménye egy-egy háztartásnak, ha átesik egy ilyen felújítási programon.

(14.00)

Azért ezermilliárd forintból, akár lakossági szerepvállalásból, vagy ha a nemzeti közmuvelőszolgálatot teljeskörűen elkezd a munkáját, akkor a megtakarítás egy részéből nagyon nagy eredményeket lehetne elérni, és ez közvetlenül megjelenne a lakosságnál mint megtakarítás. És el is hangzott itt az előző vita során, Mesterházy képviselőtársam is elmondta, hogy a legolcsóbb energia mégiscsak az el nem fogyasztott energia. Szeretném, ha államtitkár úr válaszolna ezekre a kérdésekre, hogy ön is osztja-e Lázár Jánosnak azt az álláspontját, hogy az európai uniós támogatás nem használható fel hazai lakossági energiahatékonysági program finanszírozására.

Bízom benne, hogy kapok választ a kérdéseimre, mindennek ellenére szeretném bejelenteni, hogy a szocialista frakció nem támogatja az előterjesztést, mivel a törvényjavaslat nem teljeskörűen tárgyalja a jogharmonizációs kötelezettségeket, nem tartalmazza a megújuló energiaforrások magyarországi hasznosítására vonatkozó ösztönzőket, nem gondoskodik a megfelelő olaj- és gázárak lakossági energiaárakban történő érvényesítéséről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat lényegéről, az abban foglalt szakpolitikai intézkedésekről már valamennyi előttem felszólaló képviselőtársam, illetve államtitkár úr is beszélt. Engedjék meg, hogy érintőlegesen én is beszéljek ezekről a részben jogtechnikai, részben valóban szakmai, szakpolitikai módosításokról. Több törvényt módosítunk most egyetlen törvénycsomagban. Talán ami a legkisebb vagy legkevésbé jelentős módosítás, az a bányászatról szóló törvény módosítása, amely mindössze egy jogtechnikai jellegű módosítást tartalmaz.

Ennél talán egy fokkal jelentősebb az, amely az atomenergiáról szóló törvény módosításában foglaltakat illeti. Itt részben a Paksi Atomerőmű bővítéséről szóló törvény alapján vált szükségessé a módosítás, illetve a sugárvédelmi hatáskörökkel kapcsolatos kérdések rendezése miatt, amely az Országos Atomenergia Hivatalhoz rendezi ezeket a hatásköröket. Itt az országos dozimetriai nyilvántartással kapcsolatos rendelkezéseket volt szükséges törvényi szinten pontosítani, és ehhez kapcsolódóan, illetve ettől részben függetlenül is a sugárvédelmi szakértői tevékenységre és a sugárvédelmi képzettségre, annak a törvényi nyilvántartására vonatkozó előírásokat. Ezek is olyan adminisztratív jellegű és szabályozó, talán koherenciazavart csökkentő intézkedések, amelyek természetesen támogathatók részünkről, hiszen segítenek átláthatóbbá és nyilvánvalóbbá tenni ezeket az adat-

bázisokat, valamint az országos dozimetriai nyilvántartás helyzetét is rendezni.

Természetesen nincs kifogásunk a talált és lefoglalt nukleáris és egyéb radioaktív anyagokra vonatkozó szabályzat korszerűsítése ellen sem. Azt gondolom, a mindenkori kormánynak és szaktárcának vannak olyan feladatai, amelyek azokra a korszerűsítésekre és aktualizálásokra vonatkoznak, amelyek a kormány adott szakpolitikai hozzáállásán érdemben nem módosítanak. Azt hiszem, hogy ez is ezek közé az intézkedések közé tartozik.

Már szó esett arról, Tóth Bertalan képviselőtársam is említette - ha már az atomenergiáról szóló törvényről beszélünk -, hogy egy érdekes kérdés merült fel a sajtóban az utóbbi időben a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap sorsával kapcsolatban. Én is várom államtitkár úr erre vonatkozó válaszát. Bár tudom, hogy nem tartozik szorosan véve ehhez a törvényjavaslathoz, de mégiscsak energetikai tárgyú törvényekről beszélünk, s a legnagyobb hazai villamosenergia-termelő létesítmény, a Paksi Atomerőmű sorsa talán ilyen szempontból is összefügg az energetikai tárgyú törvényekkel.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.
Hiszékeny Dezső elfoglalja a jegyzői széklet.)*

Ha valóban eltekint a kormány a Paksi Atomerőmű befizetésétől a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba, azzal a jelen meglévő összegnél nyilván befagyasztja a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba befolyó összeget, hiszen a legnagyobb rész mégiscsak a Paksi Atomerőmű befizetéseiből folyt be ebbe az alapba, bár tudom, hogy vannak más források is. S itt nyilván nukleáris biztonsági kérdések is szóba kerülnek, hogy mennyiben befolyásolja ez hazánk nukleáris biztonsággal kapcsolatos megítélését a nemzetközi atomenergetikai szervezetek részéről.

Másrészt pedig felmerül annak a kérdése, hogy meddig lehet elmenni a villamos áram önköltségi árának csökkentéséért vívott harcban, amihez nyilván köze van a rezsicsökkentésnek vagy a rezsicsökkentés Brüsszel általi rosszallásának, hiszen valahogyan fenn kell tartani a villamosenergia-árszintet, és az önköltségi ár egy jelentős részét Paks esetében a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetés tette ki. Egy-két kisebb módosítással tudnak még ezen faragni, de talán ez a legjelentősebb, amire most ráakadtak, és amivel előállt a kormány, és kiszivárgott információk alapján ezt Németh Lászlóné is megerősítette egy sajtónyilatkozatban. Erre mindenképpen szeretnénk választ kapni.

Ami a távhőszolgáltatással kapcsolatos 2005. évi törvény módosítását illeti: talán törvénybe foglalás nélkül is evidens volna az ember számára, de ezt nyilván jogilag is rendezni kell, hogy a szolgáltató a rá kiszabott bírságot teherként a fogyasztóra nem háríthatja tovább. Azt hiszem, ez egy elég evidens dolog, de úgy tűnik, hogy hazánkban ez jelen pillá-

natban mégsem az, ezért ezt törvényi szinten is rögzíteni szükséges. Az egy dolog, hogy az energiahivatal által kiszabott bírság a fogyasztói ár kalkulálása során nem tüntethető fel árképző tényezőként, az viszont más kérdés, hogy más módon, a kiskapukat kihasználva tudja-e ezt az árban érvényesíteni, vagy pedig teljes egészében az ő saját profitjából és hasznából kell hogy megfizesse. Ez mindenesetre egy pozitív lépés afelé, hogy a fogyasztóknak ne kelljen átvállalniuk az esetlegesen kiszabott bírságot, vagy ne kelljen a távhő árában megfizetniük.

Ha már a távhőnél tartunk: megkaptuk az Állami Számvevőszék jelentését a távhőszolgáltató társaságok ellenőrzési tapasztalatairól. Itt a távhőárakkal kapcsolatban megfogalmazásra került, hogy elég nagy eltérések voltak a díjkalkulációban, nyilván részben annak köszönhetően is, ami a mostani törvényben szabályozásra kerül, hogy bírságot vagy más egyéb tényezőt árképző tényezőként tüntettek fel. A 2008-14-es időszakot vizsgálva a legnagyobb eltérés még 100 százalékos volt, ami az időszak végére 63 százalékosra csökkent az egyes távhőszolgáltató cégek között.

Az árképzésben voltak hibák, és a jogalkotó ezt is igyekszik orvosolni. Ez ugyan most csak egyetlen hiba tekintetében történik meg ebben a törvényjavaslatban, nevezetesen, hogy a bírságot mint árképző tényezőt nem építhetik be, de nyilván vannak más olyan típusú hibák is, amelyek ebben a számvevőszéki vizsgálatban feltűntetésre kerültek. De ehhez a részletes tanulmányt, amely az interneten is hozzáférhető, kell tanulmányozni.

Ami a kintlévőségeket illeti: egy mondattal kitérnék még a számvevőszéki jelentésre. Mindenképpen áruklódó, hogy 2008 és 2014 között a követelésállomány nőtt, és nőttek a kintlévőségek is, s ezen belül nőtt a hosszú távon nem behajtható követelések, díjhátralékok állománya. A vizsgálat szerint ennek a díjhátralékok nem megfelelő kezelése az oka, tehát a határidőn túli, a lejárt követelések nem megfelelő kezelése.

(14.10)

De egyáltalán már az, hogy ezeknek az állománya nőtt, ez egyben azt feltételezi, hogy egyre kevesebb ember tudja Magyarországon - a 2008 és '14 közötti időszakot figyelembe véve - időben kifizetni a távhő- és a rezsiszámláját. Érdekes volna megnézni, hogy a rezsicsökkentés utáni időszakban ez hogyan változott. Erre külön ez a jelentés nem tér ki, hogy ez javult-e vagy stagnált, vagy esetleg, ne adj' isten, romlott. Mindenesetre a probléma jelenleg is fennáll, tehát akár a távhő tekintetében vagy más rezsidijak tekintetében az emberek nem tudják ezeket a kötelezettségeiket időben teljesíteni.

A villamos energiáról szóló törvény módosítására lépnek tovább, ami egy Európai Unió belüli harmonizációt elősegítő technikai módosítás. Ez a piac működését szabályozó rendelet átültetése miatt történt

vagy történik folyamatosan, finomítások, újrarendelések meg aktualizálások is nyilván. Most jelen esetben a másnapi és a napon belüli piacokra, piacszervezésre és a rövid távú kapacitászámításra vonatkozóan tartalmaz előírásokat. Illetve a villamosenergia-törvénynek még a KÁT, a kötelező átvételi támogatáshoz kapcsolódó elszámolási rendszer egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele és a szervezett villamosenergia-piacon a közeljövőben várhatóan bevezetésre kerülő napon belüli kereskedelem adta lehetőségekre való felkészülés is célja. Ahogy államtitkár úr is elmondta, megszűnik a fizikai allokáció, tehát a teljes KÁT-os energiamennyiség a HUPX-en keresztül kerül értékesítésre. Reméljük, hogy ténylegesen - ahogy az indokolásban szerepel, de reméljük, hogy valóságban is úgy lesz - megnöveli a kereskedők és a fogyasztók mozgásterét a portfóliójuk összeállításában ez az intézkedés, hiszen lehetővé teszi az utólagos elszámolást. A Mavir által kiszámított és közzétett KÁT-felár közvetlenül továbbhárítandó a fogyasztók felé, és így - az előbbiekhöz kapcsolódóan - nem lesz szükség a kockázati felár beépítésére az árakba, ami az ellátást olcsóbbá teheti. Nagyon reméljük, hogy a várakozásokhoz képest valóban ez így fog alakulni. Tartalmaz még olyan részletet a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal kapcsán, azon jogkörének a megerősítését, amely során a hivatal automatikus kötbérfizetési kötelezettséget írt elő a szolgáltatóknak vagy elosztóknak a garantált szolgáltatások nem teljesítése esetén. A földgázellátásról szóló törvény kapcsán is elhangzott már itt a korábbiakban gyakorlatilag minden olyan érv, amit elmondhatnánk. Itt is főként technikai jellegű módosításokról van szó.

Én inkább néhány szót az energiahatékonysággal kapcsolatos törvény módosításáról ejtenék, hiszen az energiahatékonysági beruházások kapcsán ennek aktualitása is van: a közelmúltban napvilágot látott olyan sajtóhír, amely szerint energiahatékonysági beruházásokra a közeljövőben, a jövőben Magyarországon csak középületek esetében lesz vissza nem térítendő támogatásra lehetőség. Itt - becslések szerint - százmilliárdos nagyságrendű forrástól esnek el a hazai lakásállomány tulajdonosai, illetve azok a magyar emberek, akik ennek a vissza nem térítendő támogatásnak a felhasználásával szerették volna otthonaikat energetikailag korszerűsíteni és hatékonyabbá tenni.

Azt már számtalanszor elmondtuk itt, a Parlament falai között, hogy a hosszú távú, igazán tartós rezsicsökkentés feltétele az volna, hogyha ezek az energetikai korszerűsítések, energiahatékonysági beruházások minél nagyobb arányban megvalósulhatnának, és az emberek zsebében maradna az a pénz... - tehát úgy maradna az emberek zsebében, hogy ezeknek az energetikai beruházásoknak a nyomán már meg sem kellene termelni azt az energiát. A meg nem termelt energia a legolcsóbb energia - ez a közhely is elhangzott ma már itt talán többször is. Ha épületszigeteléssel, gépészeti korszerűsítéssel,

nyílászárócserevel az otthonok, főleg a családi házas, korábbi építésű, nem annyira modern, úgynevezett Kádár-kockák, amelyek talán a legnagyobb energiafalók Magyarországon, korszerűsítésre kerülnének, akkor jelentős energiamegtakarítás is elérhető volna. Jelen pillanatban úgy tűnik, hogy erre legalábbis vissza nem térítendő támogatás formájában nem lesz lehetőség. Reméljük, hogy a jövőben mégiscsak változni fog a kormányzat álláspontja ezzel kapcsolatban, hiszen az európai uniós támogatások esetében ez a lehetőség fennáll, ez hazai kormányzati döntés alapján került átcsoportosításra a középületek irányába, ami természetesen szintén egy szükséges dolog, de - még egyszer mondom - a rezsicsökkentés a magyar emberek zsebében akkor tudja megtartani hosszú távon a pénzt, hogyha olyan energiahatékonysági beruházásokkal párosul, amelyek ezt biztosítják az ő részükre hosszú távon is.

A módosítások alapvetően támogatandók a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója részéről is, bár mi sem tartjuk ezt teljes körű megoldásnak, de nyilván ennek a törvényjavaslatnak nem is az a célja, hanem hogy technikai módosításokat, aktualizálásokat vigyen be a jelenleg hatályos törvényjavaslatokba. Úgyhogy a zárószavazás során a támogatásunkról tudjuk biztosítani a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő nem tartózkodik a teremben, így független képviselő felszólalására nem kerül sor. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megadom a szót Heringes Anita képviselő aszszonynak, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon, öné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Miután még választ eddig nem kaphattunk, én egy kicsit még egyszer aggódásomról szeretnék önöknek beszélni, ez a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap kérdése. Felröppentek a hírek ennek az alapnak a befagyasztásáról, merthogy született egy tanulmány, amit Németh Lászlóné, az ön volt minisztere kért, hogy készítsenek el. Ebben a vitaanyagban, ami elkészült a sajtóhírek szerint, és ami a Miniszterelnökség asztalán landolt, az van, hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap befagyasztásra kerülne, mégpedig úgy, hogy '98 óta minden évben fizetnek be, mind a Paksi Atomerőmű, mind a költségvetés ebbe az alapba, pontosan azért, hogy a jövőnk megalapozott legyen, és pontosan azért, ami az alap létrejöttének fő célja is volt, hogy a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésének, a kiegészítő üzemanyagok átmeneti tárolásának és a nukleáris létesítmények leszerelésének finanszírozásáról ne a jövő generációjának kelljen majd gondoskodnia.

Ez a vitaanyag arról szól, hogy a Paksi Atomerőmű a továbbiakban nem fizetné be a Nukleáris Alapba a pénzt, és itt nem gyűlne ez a pénz tovább. Ugye, 324 millió forint volt ebben az alapban. 17 év alatt gyűlt-gyűlt a pénz, eddig csak önök voltak azok, akik két éven keresztül megállították a befizetéseket, amikor kormányon voltak. Tényleg az az egy kérdésünk van, hogy eddig olyan szépen működött ez a dolog, olyan szépen gyűlt a pénz ebben az alapban, pont azért, hogy a jövőnket ne éljük föl előre, a vitaanyagot tegyék a helyére, amiben ez az ötlet felmerült, ezt a vitaanyagot dobják a kukába, mert véleményünk szerint, nem lehet felélni a jövőnket, ha már felelősségteljes döntéshozók '98-ban úgy döntöttek, hogy gyűjteni kell előre a pénzt erre.

Nyugtasson meg, államtitkár úr, ezt az ötletet nagyon régen elvetették. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP-képviselő-csoport. Megadom a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én két kérdésben szeretnék inkább kritikái észrevételeit megfogalmazni, hiszen Tóth Bertalan részletesen beszélt az egész törvényről és az ezzel kapcsolatos frakciós álláspontokról. Két olyan téma van, amit megfontolásra ajánlanék a kormány számára, hogyha ezen a területen a kormány előrelépést érne el, ami az energetikával vagy éppen a környezetvédelemmel kapcsolatos törvények szempontjából is fontos és jó lehet, sőt még a korábban említett rezsicsökkentéssel is összefügg.

(14.20)

Ami számomra az első fontos téma, hogy a megújuló energiaforrások új támogatási rendszerével kapcsolatban milyen szándékai vannak a kormánynak, hogy mikor kerül valamilyenfajta új stratégia, új cselekvési terv, új szabályozási környezet elfogadásra. Hiszen azt látjuk, hogy az, ami most történik, tulajdonképpen a jelenlegi rendszer toldozgatás-foldozgatása, de ez semmilyen módon nem jelent ösztönzést az új beruházások számára; nem inspirálja arra a vállalkozásokat, hogy ebbe a területbe fektessenek, és gyakorlatilag nem épült komolyabb megújuló energiaforrást használó erőmű a pécsi biomassza-erőmű kivételével 2010 óta. Vannak szakemberek, akik úgy fogalmazzák, hogy a kormány 2010 óta akadályozza a megújuló energiaforrások magyarországi hasznosításának nagyobb térnyerését, pontosan azzal, hogy egy ilyen kiszámíthatatlan szabályozási környezetet teremt, és korábban leállította a szélerőműtendert is.

Ezt azért tartom fontosnak, nemcsak környezetvédelmi szempontból látom azt fontosnak, hogy a

megújuló energiák, zöldenergiák egyre nagyobb teret kapjanak ebben az úgynevezett energiamixben, és korábban egyébként ezért is kritizáltuk a hatástanulmányok elmaradását a Paksi Atomerőmű bővítése kapcsán, hiszen azt mondtuk, hogy meg kéne nézni azt, hogy a következő 50-100 évben mi az az energiamix, ami legjobban szolgálja Magyarország gazdasági és fogyasztásbiztonsági érdekeit. Hiszen ha erre ennyi pénzt elköltünk, több ezer milliárdot, akkor természetesen ez kiszorítja a zöldenergia vagy a zöldenergetikai beruházások támogatását és fejlesztését.

Egyik részről fontos energetikai szempontból, hogy mi történik ezen a területen, de a másik szempontból, a zöldgazdaság oldaláról közelítve meg a kérdést, szerintünk ennek van gazdaságpolitikai és foglalkoztatáspolitikai aspektusa is, hiszen számtalan tanulmány szól arról, hazai és külföldi egyaránt, hogy a zöldgazdaságban rejlő foglalkoztatáspolitikai lehetőségek bizony kiaknázatlanok még Magyarországon. Mi tehát arra inspirálnánk, arra kérnénk a kormányt, hogy gondolkozzék el azon, hogy a zöldgazdaságba történő befektetések, mind anyagi befektetések, mind támogatási oldalról történő befektetések, illetőleg a jogszabályi környezet ösztönzőbb megfogalmazása bizony szerintünk nem csak környezetvédelem, nem csak energetika, hanem a magyar gazdaság szempontrendszer és a foglalkoztatáspolitikai, az új állások, az új munkahelyek teremtése szempontjából is kiemelt jelentőséggel bírhat, legyen szó akár a mezőgazdaságról, akár más területről.

A másik ilyen pont, amit államtitkár úr figyelmébe szeretnék ajánlani, szintén a sajtóhírekben megjelent, hogy a Miniszterelnökség készített egy vitaanyagot, ami a médiában is olvasható volt, és ebben úgy fogalmaznak, ha jól emlékszem, hogy körülbelül 1000 milliárd forintot kíván fordítani az állam úgynevezett energetikai-cég-vásárlásokra, és ha jól értettem Tóth Bertalan szavait, akkor egy szóbeli kérdésre nagyjából ezt meg is erősítette a tárca egyik államtitkár asszonya.

Szintén azt kérdezném, hogy ez az 1000 milliárd forint rendkívül nagy összeg, még akkor is, ha MFB-s forrásból kerül finanszírozásra, de ez már egy akkora nagy szám, amiből akár egy 4-6 éves energetikai fejlesztési programot is lehetne indítani a magyar családok számára. És ennek is lenne gazdaságot élénkítő aspektusa, hiszen ha egy szigetelésre, fűtésrendszer-korszerűsítésre, nyílászáró-korszerűsítésre és -cserére költhetnék el a magyar családok a saját lakásaik fejlesztése kapcsán ezt az összeget, évente tervezve, akkor erre a magyar kis- és középvállalkozói szektor konkrét iparágakat tudna ráépíteni. És ha ez egy 4-6 éves, előrelátható, kiszámítható ciklust jelent a kis- és középvállalkozások számára, akkor az ehhez szükséges banki hitelezéstől kezdve a kapacitásbővítés vagy -fejlesztés logikáján is tudnának invesztálni ezek a vállalkozások ebbe. Arról nem is beszélve, hogy szintén rengeteg új állást tudnának teremteni azáltal, hogy tipikusan az ilyen korszerűsíté-

tési munkákat nem nagy multinacionális cégek végzik, hanem a szigeteléstől a fűtésrendszer cseréjén át az ablakok, nyílászárók cseréjéig ez tipikusan kis- és középvállalkozások számára meghatározott tevékenység tud lenni. Ráadásul magyar vállalkozók számára, hiszen nem valószínű, hogy erre különösebben nagy érdeklődés lenne külföldről, külföldi tulajdonú cégek szempontjából. És éppen azért, mert ahogy Tóth Bertalan is fogalmazott, a legjobb energia, a legzöldebb energia az el nem használt energia, energiahatékonyság szempontjából is ez egy kiemelt célkitűzés lehet, hiszen jóval lehetne csökkenteni a mennyiségi felhasználását a különböző energiahordozóknak, és ez környezetvédelmi szempontból, de aztán a költségoldalról is komoly megtakarítást jelentene a magyar családoknak. Ebből kifolyólag ez valóban egy fenntartható, hosszú távon fenntartható rezsicsökkentést tenne lehetővé; hozzáteve azt is, hogy nemcsak a költségei csökkennének ezeknek a családoknak, hanem bizony az értéke is megnőne azoknak az ingatlanoknak, házaknak, amelyek ebben a tekintetben felújításra kerülnek.

Ez azért is fontos, mert nemcsak fenntarthatóvá válik ezáltal a költségek csökkentése, hanem egy kicsit igazságosabban is osztja el a lehetőségeket az emberek között, hiszen a mi javaslatunk alapján ez egy nagyon kis önrésszel működő pályázat kéne hogy legyen, amit a tulajdonosoknak, a lakástulajdonosoknak fizetni kellene, és nem volna szabad korlátozni ezt a felújítási munkát csak kizárólag a panellakásokra, hanem meg kéne nyitni minden magyarországi lakás tekintetében ezt a lehetőséget. Ami viszont azt is lehetővé tenné, hogy a rezsicsökkentésben azok, akik nem gázzal fűtenek, hátrányosabb helyzetben vannak, ez a lehetőség viszont mindenki számára egyformán igazságosan adna lehetőséget arra, hogy csökkentsék a különböző típusú költségeiket.

Úgyhogy ez a két olyan észrevétel lenne, ami mind a kettő a zöldenergiához, az energetikán belül a megújuló energiaforrásokhoz kötődik. Ha tehát a zöldgazdaságba fektetne a kormány, akkor az is hozna foglalkoztatáspolitikai előnyöket, gazdasági növekedésbeli előnyöket, illetőleg ha egy ilyen 1000 milliárd nagyságrendű, 4-6 éves programot indítanak, akkor ez pedig szintén ugyanezekkel a hatásokkal járna, pörgetné a gazdasági növekedést, új munkahelyeket teremtene, és új iparágakat tudna megerősíteni Magyarországon. Ráadásul mindezt a teljes magyar vállalkozói spektrumban tudnák elérni. Köszönöm szépen, elnök úr, ennyit szerettem volna elmondani. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a képviselő urak és a képviselő asszony részvételét a vitában. Meg kell mondanom, hogy e vita kicsengése a tárcám számára pozitív volt, mert érdemben az előterjesztés szakmai tartalmát senki nem vitatta. Más okok vezettek arra, hogy az MSZP frakciója az előterjesztést a támogatásáról nem biztosította. Köszönöm a Jobbik frakciónak, hogy hasonlóan a Fideszhez, támogatja az előterjesztett törvényjavaslatot.

A vita során számtalan leágazása volt ennek a törvényjavaslatnak, amelynek legfőbb mondandója az, hogy önmagában véve amit előterjesztettünk, az szakmailag indokolt, azzal szemben jogi, érdemi és stratégiai kifogás nem merül föl, ellenben természetesen az energetika egy nagyon szentitív és nagyon szerteágazó terület, amelynek rengeteg olyan leágazása van, amelyben bizonyos folyamatok elindultak. Bizonyos folyamatok nem abba az irányba mennek, ahogy az ellenzék gondolja, mert ők úgy gondolják, hogy vannak azok az irányok, amiket ők gondolnak, hogy az egy helyes irány, mi meg úgy gondoljuk, hogy amit mi gyakorolunk energiapolitikában, az a helyes irány, és szerintünk helyesebb irány is, de ez így van rendjén. Az a fontos, hogy a magyar energiastratégia és a magyar energiapolitika eleget tegyen a fenntarthatóság, az ellátásbiztonság és a megfizethetőség elveinek.

(14.30)

Úgy látom, hogy tekintettel a rezsicsökkentésre és az előterjesztésből is következő változásokra, ez az irány biztosított a ma hatályos energiapolitika szempontjai alapján is. Ahogy említettem az exozémban is, vannak olyan intézkedések, amelyek bevezetésével például pont a megújuló energiáknak az alkalmazhatósága válik egyre versenyképesebbé, és mindez oly módon, hogy nem kell olyan mértékű, az emberek pénztárcáját terhelő állami támogatási rendszert alkalmazni, amelyek mondjuk, elvinnék a rezsicsökkentés előnyeit, eredményeit, és megakasztaná azt a folyamatot, amely például a kintlévőségek számában és a késedelembe esett fogyasztók számában az elmúlt három év alatt bekövetkezett.

Csak mondok egy pár adatot: 2012. május 31-én, tehát a rezsicsökkentés előtti időszakban mindösszesen 1,4 milliárd forint kintlévőség volt, 2015 májusában ez nem érte el az egymilliárd forintot. De ugyanez vonatkozhat az érintett fogyasztók számára is, több mint 3 millió fogyasztót érintett a hátralékban levés 2012. május végén, ma ez 1,8 millió embert érint, tehát jóval kevesebbet. Ez is mutatja, hogy az a vita, hogy valóban több pénz maradt-e az embereknél a rezsicsökkentés által, ez mindenféleképpen az adatok alapján nyilvánvaló bizonyítást nyert.

A kérdésekre válaszolva: én megmondom őszintén, hogy egy kis pontosítást eszközölök Tóth Bertalan képviselő úrhoz. Ez a törvényjavaslat nem a Paksi

Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos projekttervet módosítja, hanem az atomenergiáról szóló törvényt, az egységes sugárvédelmi feladatoknak a rögzítésével.

S amit az előbb is mondtam, hogy nagy vita van - és ezt Mesterházy képviselő úr is említette, Tóth Bertalan képviselő úr is -, hogy mi van a megújuló forrásból származó energiatermeléssel, mi annak a jövője. Én nagyon biztatónak látom a jövőt, és a jelenlegi helyzetet is biztatónak látom, ugyanis ha a 2020-as EU-s célunkat nézzük, ami azt jelenti, hogy a Magyarországon megtermelt energia 14,65 százaléka kell hogy származzon megújuló forrásból, ebben a részben az időarányos teljesítéssel jól állunk. Biztos vagyok benne, hogy azok a beruházások, azok a műveletek, amiket a KÁT-nak az előbb említett átalakítására és a megújuló forrásból származó energia versenyképessé tételéért teszünk, ez biztosítani fogja ezt a részarányt, és a 2020-as vállalásunkat teljesíteni fogjuk.

A másik, hogy az energiahatékonyság növelése Magyarországon hogyan áll? Kérem tisztelettel, ezzel kapcsolatban is azt tudom mondani, hogy időarányosan jól állunk, bár természetesen az, hogy nem lehetünk elégedettek, nem dőlhetünk hátra. De azt azért el kell mondani, hogy Magyarországon az elmúlt években az energiafelhasználási igény, tehát hogy milyen mennyiségű energiát használtak fel az országban, bizony jelentősen csökkent, például a gázfelhasználás is közel 30 százalékkal csökkent a 2010-es évhez képest. Ez is azt mutatja, hogy az energiahatékonysági beruházások, amelyek nemcsak a lakosságot érintik, hanem igen nagy szerepet vállal ebből a magyar ipar is, jól teljesített, tehát az energiahatékonysági beruházások következtében az energiafűggségünk az energiafelhasználási igény szempontjából jelentősen csökkent. Úgy gondolom, hogy ez is mutatja, hogy az az irány, amit a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-kormány energiapolitikájában követ, ilyen eredményeket hoz, ilyen eredményekre lehetünk büszkéek, illetve ha nem is büszkéek, de biztatást kaphatunk, hogy az a cél, hogy minél kevesebb, minél alacsonyabb legyen az energiafelhasználás Magyarországon, ez teljesülni tud, és ezáltal ténylegesen az energiamegtakarításból származó jövedelmeket az emberek fogyasztásra tudják majd fordítani.

Kérdés érkezett a tekintetben, hogy mi a helyzet az energiahatékonysági beruházások támogatásával a lakosság irányában. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a szocialista kormányok idején ez nem volt annyira központi kérdés, hogy a családi házak támogatását is biztosítsák, kizárólag a panelprogramban jeleskedtek, azt is úgy, hogy sok vita folyt, és sok baráti cég gazdagodott meg ezen. De hozzá kell tennem, az kétségtelen tény, hogy a mostani európai uniós támogatási rendszerben magánszemélyek részére közvetlen támogatást nem lehet nyújtani, de mindentől függetlenül a magyar kormány eltökélt abban, hogy mintegy százmilliárd forintnyi visszatér-

rítendő támogatást fog biztosítani erre a célra, és ehhez megfelelő, nulla százalékos kamatot, azaz kamatmentes hitellehetőséget is fog biztosítani, amelynek értelmében a magánépületek, tehát a magántulajdonban lévő házak támogatása is biztosított. De emellett azért meg kell említenem, hogy az „Otthon melege” programnak mintegy 80 százalékát magánszemélyek használták fel lakóházak fűtés- és épületenergetikai korszerűsítésére. Tehát ez az „Otthon melege” program és a korábbi hasonló projektek is benne vannak abban, hogy Magyarországon érzékelhető módon csökkent az energiafelhasználás a lakossági oldalon is. A KNPA-val kapcsolatban én annyit tudok mondani, hogy ez egy vitaanyag, nem kormányzati álláspont; majd vitatkozunk akkor, amikor ez a vitaanyag minősítést nyert, és esetleg ebben kormányzati döntés lesz. Készen állok erre a vitára a későbbiekben, de úgy gondolom, hogy ennek a tárgyalása jelen pillanatban igen erősen idő előtti.

Úgy gondolom, hogy ezekre a kérdésekre, amelyek felmerültek jelen pillanatban a vita során, én igyekeztem, ha nem is olyan részletességgel, ahogy egyébként más szakmai fórumokon erről lehet nyíltan és őszintén beszélgetni, de átfogó módon igyekeztem válaszolni. Még egy dolog: azt elfelejtettem említeni, illetve nem vette figyelembe Tóth Bertalan képviselő úr sem ezeknek az indokolt költségeknek az alakulásával kapcsolatban, hogy az eddig sem hatott az egyetemes szolgáltatást igénybe vevők, azaz a lakossági fogyasztók által fizetendő árra. Tehát a csökkenés fő oka például a távhőtermelők esetében a hivatal által megvizsgált indokolt költségek alakulása, azaz az indokolt költségek csökkenése, de ez nem minősül állami támogatásnak, mert ez egy árszabályozási elem mindössze. Úgy gondolom, illetve megemlítem, hogy a szocialista képviselők is meggondolják, és szakmai alapon állnak hozzá ehhez az előterjesztéshez, és ők is fogják tudni támogatni szavazatukkal a törvényjavaslat törvényként történő elfogadását. Köszönöm figyelmüket, és várom jobbító módosító indítványait, ha van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7401. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója:

Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat számos, az állampolgárok számára a mindennapi életviszonyokban érvényesülő és a napi életvitelt könnyítő szabályt fogalmaz meg. A javaslat egyszerűsítő szabályokat tartalmaz a közúti közlekedés működtetéséhez kapcsolódó egyes hatósági eljárásokra. Ezek részben kapcsolódnak egyes uniós szabályozások változásaihoz, a szabálysértések esetében az ügyfelek értesítési kötelezettségére vonatkozó feltételek szigorításához, továbbá egyes szakmai képesítési követelmények megszerzésének egyszerűsítéséhez.

(14.40)

Az útdíjfizetési rendszer szabályainak módosításával célunk a hatékony és eredményes szankcionálás megvalósítása, amely az úthasználókat jogkövetésre ösztönzi, ugyanakkor ügyfélbarát és egyenlő bánásmódban részesíti a belföldieket és a külföldieket egyaránt.

A javaslat módosításokat fogalmaz meg a kereskedelmi forgalomban egyre növekvő arányú internetes vásárlásokhoz kapcsolódó fogyasztói panaszok kezeléséhez is. A módosítási javaslatokból a fontosabbakat kiemelve:

A törvényjavaslat módosítja a szabálytalan parkolás esetén fizetendő pótdíj megfizetésére rendelkezésre álló határidő számításának módját. A hivatalos postai értesítő kézbesítésének napjától számítja a határidő kezdetét. A módosítás kiszámíthatóbb helyzetet teremt az állampolgárok számára, elősegítve a jogkövető magatartások bizonyíthatóságát, továbbá a jogorvoslati lehetőségek érvényesítése is könnyebbé, egyszerűbbé válik.

A javaslat megteremti a közúti járművek műszaki megfelelőségét vizsgáló piacfelügyeleti rendszer alapvető szabályait. A rendszer eljárási alapja a szakértői intézmény által kiadott jármű-, járműalkatrész-alkalmassági tanúsítások, illetve jóváhagyások kötelező alkalmazása. Az európai uniós előírásokon alapuló módosítás célja a két- vagy háromkerekű járművek, valamint a négykerekű motorkerékpárok, valamint a hozzájuk forgalmazott alkatrészek hamisításának visszaszorítása. A jogosulatlan közúti áru fuvarozás elleni hatékonyabb fellépést teszi lehetővé az a módosítás, amely alapján a közút kezelője a tömeg- és tengelysúly-ellenőrzésekkel egyidejűleg a külföldi fuvarozók közlekedésiengedély-használatát is jogosult ellenőrizni.

A módosító javaslat érinti a 3,5 tonna feletti tehergépjárművek megtett úttal arányos díjfizetési rendszerét is. Ennek célja, hogy az útdíjfizetés nélkül vagy szabálytalanul közlekedő nehézsúlyú járművek esetén a szabályozás világosabb kereteket határozzon meg a tilalmazott magatartások tekintetében, egyszerűsítse a díjellenőrzésben közreműködő szervezetek feladatait, ugyanakkor megteremtse a jogalapját az olyan felhasználóbarát gyakorlatnak, amely az igazságtalannak vélt bírságok kiszabását előzi meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezen módosítások célja, hogy a fuvarozók azonos feltételekkel vehessék igénybe az ország úthálózatát, megvédjük a jogkövető fuvarozók érdekeit, és csökkentjük a díjat nem fizető fuvarozók által okozott versenyhátrányokat. Az útdíjfizetési rendszer e-matricás szabályait megszegőkkel szemben hatékonyabb fellépést tesz lehetővé az a szabály, amely szerint a pótdíjfizetési felszólítás kiküldésére csak a szabályszegő üzemben tartó adatainak felderítését követően van lehetőség.

A jelenleg hatályos szabályozás szerint a jogosulatlan úthasználat időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül postára kell adni a pótdíjfizetési felszólítást. A külföldi jogosulatlan úthasználók adatait nem tartalmazza a magyar járműnyilvántartás, ezért azonosításuk esetenként meghaladhatja a 60 napos határidőt. A módosítás megoldást nyújt a nehezebben azonosítható belföldiek és a határon átnyúló együttműködéssel utolérhető külföldiek felelősségére vonására is. A módosítással, továbbá a matricás útdíjfizetési rendszerben jelenleg alkalmazott pótdíjazás szabályai 2016-tól is változatlanul alkalmazandók lesznek.

A javaslat az európai parlamenti és tanácsi rendeleti szintű szabályozás változása miatt az illetékes hatóság engedélyéhez köti a menetíró készülékek, magyarul a tachográfok alkalmazásával kapcsolatos beépítési, vizsgálati, javítási és gyártási tevékenységek ellátását.

Ugyancsak változtatást javasol a törvényt módosítás a személygépkocsik és a kistehergépkocsik időszakos hatósági vizsgálatára vonatkozó hatásköri szabályokban. E járművek vizsgálatát az erre a célra kialakított, kijelölt vizsgálóállomások hatáskörébe utalja, felszabadítva ezzel a kormányhivatalok által működtetett műszakvizsga-bázisok korábban lekötött kapacitásait. A módosítás tisztább, átláthatóbb, költség-hatékonyabb helyzetet teremt a műszaki vizsgáztatások területén, és nem utolsósorban csökkenti a várakozó sorokat.

A vasúti vagyonnal kapcsolatos törvényi rendelkezéseket érintő javasolt módosítások célja, hogy a vasútüzemhez szükséges vagyon tulajdonosi és vagyongazdálkodási helyzete tartósan, hosszú távon rendeződjön, elősegítve a beruházási projektek mielőbbi lezárását és üzemeltetési feltételeinek rendezését. A javaslat megteremti továbbá az állami tulajdonú gyorsforgalmi utak mentén létesített hírközlő hálózatok egységes vagyongazdálkodását, amellyel a közúti hírközlő hálózat hasznosítását gyorsabbá, egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi.

A kereskedelmi forgalomban az internetes vásárlás aránya folyamatosan növekszik, ezzel párhuzamosan emelkedik a fogyasztói panaszok száma is. A felmerülő problémák megoldását szolgálja a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos törvény módosítása. Az alternatív vitarendezési eljárások közé tartozó online vitarendezési eljárások előnye olcsóságukban, egyszerűségükben és gyorsaságukban rejlik. Mind a fogyasztó, mind a vállalkozás számára előnyösek,

mivel igénybevételekkel a bírósági eljárások és költségek elkerülhetők. Az online vitarendezést szabályozó uniós rendelet lehetővé teszi majd a fogyasztók és a kereskedők számára, hogy az internetes vásárlásokból adódó vitákat az egységes uniós online vitarendezési platformnak köszönhetően elektronikus úton rendezzék, egy térítésmentesen igénybe vehető interaktív és felhasználóbarát honlapon keresztül.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy az eddigiekben részletezett törvénymódosítási javaslatokat megvitatni, a jobbító szándékú módosításokat megtenni és a törvényjavaslat elfogadásával a kormány célkitűzéseit támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat két témakör szabályozásán kíván változtatni, egyrészt a közlekedés, másrészt a fogyasztóvédelem. Ezek közül én a közlekedés tárgykörébe tartozó szabályokkal kapcsolatban fejtem ki álláspontunkat, a fogyasztóvédelemmel kapcsolatosan pedig majd Németh Szilárd képviselőtársam mondja el az álláspontunkat.

Az Európai Unió közlekedéspolitikájának célja, hogy az összes szárazföldi, vasúti, vízi- és légiközlekedési módot alkalmazó integrált hálózatok révén az Európai Unió egész területén biztosítsa a személyek és az áruk zökkenőmentes, hatékony, biztonságos és szabad mozgását. Magyarországon a nagykapacitású autópályák, autópályák már erőteljesen befolyásolták az ország térszerkezetét, a regionális kapcsolatokat, átstrukturálták a városok belterületét, és kihatnak területszerkezetekre is.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása számos szakmai és EU-jogharmonizációs okból szükséges törvénymódosítási javaslatot tartalmaz. Az autópályákon és autópályákon e-matrica nélkül vagy helytelenül megváltott matricával közlekedő 3,5 tonna alatti járművek és autóbuszok pótdíjazására vonatkozó változások azt célozzák, hogy a belföldi és a külföldi jogtalan úthasználók szankciók kiszabása során azonos elbírálásban részesüljenek.

(14.50)

Ezt meghaladóan az autópályákon és autópályákon e-matrica nélkül vagy helytelenül megváltott matricával közlekedőkkel szemben jelenleg alkalmazott pótdíjazást 2016. január 1-jétől is indokolt fenn tartani.

Az útdíjrendszer átalakítását követően 2015 folyamán lezajlott vizsgálatok során megállapításra került, hogy az e-matrica nélkül vagy helytelenül megváltott matricával közlekedőkkel szemben nem feltétlenül szükséges hatósági úton fellépni. A pótdíjbeszedés hatékonysága, a szankcionálás kellő visszatartó ereje jelenleg is alkalmazott ügyfélbarát, méltányossági elemeket tartalmazó, szolgáltatási szemléletű ügyintézés keretében egyaránt biztosítható.

A kormány döntött a gyorsútnak mint gyorsforgalmi úthálózat útosztályba tartozó új útkategória bevezetéséről. A gyorsutak megvalósítási céljukat tekintve regionális viszonylatokban magas szolgáltatási szintű kapcsolatot biztosítanak a megyei jogú városok és az ipari-technológiai központok számára, továbbá biztosítják az egyes kisebb jelentőségű tranzitkapcsolatok létrehozását.

A gyorsutak fő műszaki jellemzőit tekintve általános esetben 110 kilométer/órás tervezési sebességű, kétszer kétsávos, osztott pályás, csökkentett keresztmetszetű, burkolt üzemi sáv - leállósáv - nélkül, amelyek a gépjárművek visszatartására alkalmas fizikai elválasztásával, valamint külön szintű, illetve szabályozott szintbeli csomópontokkal rendelkeznek. A törvényjavaslat elsődleges célja a fentiekben ismertetett új útkategória jogszabályi bevezetése, a gyorsutakra vonatkozó törvényi szintű szabályozás megerősítése.

Az időszakos műszaki vizsgálatok hatásköri szabályai is módosulnak. A jövőben a fővárosi és megyei kormányhivatalok üzemeltetésében lévő vizsgálóházaknak, műszaki vizsgabázisoknak a személygépkocsik és a kistehergépkocsik - a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeg alatti járművek - tekintetében a műszaki vizsgáztatási jogosultsága megszűnik. E körben szükségesnek tartom megemlíteni, hogy a változás nem járhat a járműtulajdonosok részére díjnövekedéssel, azaz a kijelölt vizsgálóállomások nem kérhetnek magasabb díjat a jelenleg személygépkocsira előírt 16 290 forint vizsgadíjnál, így őket ebből hátrány nem érheti. Továbbá a hatóságnak fokozott figyelmet kell fordítania a kijelölt vizsgálóállomások ellenőrzésére.

A tengely- vagy össztömeg tekintetében túlerhelt járművek közlekedése a nemzeti útvagyorra, illetve a közlekedés biztonságára egyaránt veszélyt és kockázatot jelent. Ezért a nemzeti tengelytúlsúly- és kapcsolódó ellenőrzéseket támogató hálózat kialakításának célja egy olyan komplex, országos közlekedési hatósági nemzeti tengelytúlsúly-ellenőrző rendszer kialakítása, amely a meglévő állami tulajdonú közúthálózat igénybevételevel összefüggő jogosultságokat tartalmazó közúti közlekedési rendszerek együttműködési lehetőségeit kihasználva biztosítja a túlerhelt járművek engedély nélkül vagy engedélyben foglaltaktól eltérő közlekedésének visszaszorítását, a szabálytalanul közlekedő járművek üzemben tartóinak szankcionálását.

Kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Majdnem egyet is lehetne érteni államtitkár úrral, hogy az előttünk álló törvénymódosítások tartalmazzanak olyan elemeket, amik a lakosságnak sok terhet levesznek a válláról, de ebbe a salátatörvénybe azért jó érdekes dolgokat is elbújtattak.

A gyorsút fogalmának bevezetésével - Vas Imre képviselőtársam elmondta - minőségi utakat fognak létrehozni. Ezt majd bővebben én is ki fogom fejteni, ami szerintem teljesen ellentétes lesz a képviselőtársamtól az imént elhangzottakkal szemben. De néhány dolog magáról a törvénymódosításról.

A törvényjavaslat célja 13 közlekedési tárgyú és kapcsolódó törvény együttes módosításával a gyorsútnak mint a gyorsforgalmi hálózati útosztályba tartozó új útkategóriának a bevezetése. Bővebben majd később szólnék erről. Az állam tulajdonában álló gyorsforgalmi autópályák mentén létesített elektronikus hírközlő hálózat szabad kapacitásainak optimális kiaknázása, amivel szerintem teljesen egyet lehet érteni. A nemzeti tengelysúlymérő ellenőrző rendszer - a továbbiakban TS - kialakítása, amely a meglévő állami tulajdonú, a közúthálózat igénybevételével összefüggő jogosultságokat tartalmazó közúti közlekedési rendszerek együttműködési lehetőségeit kihasználva biztosítja a túlerhelt járművek engedély nélküli vagy az engedélyben foglaltaktól eltérő közlekedésének visszaszorítását, a szabálytalanul közlekedő járművek szankcionálását.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása egyrészt megteremti a nemzeti tengelysúlymérő rendszer mint az informatikai rendszer kialakításának törvényi kereteit, az adatkezelés szabályait. A törvényjavaslat kijelöli a megvalósítás során építőként eljáró NÚSZ Zrt.-t. A gyakorlati tapasztalatok figyelembevételével az ellenőrzés hatékonyabbá tétele érdekében a közúti forgalomban végzett ellenőrzés szabályait is részletezi a törvényjavaslat.

Az e-matrica nélkül vagy helytelenül megváltott matricával közlekedővel szemben jelenleg alkalmazott pótdíjazás 2016. január 1-jétől történő további fenntartása, a fogyasztói jogviták online vitarendezési fórumára vonatkozó szabályozás kialakítása. A tervek szerint az online platform az összes nemzeti alternatív vitarendezési fórumot - nálunk békéltető testület - össze fogja kötni. Ez az egyetlen belépési pont egy interaktív, felhasználóbarát weboldal lesz, ami az EU összes hivatalos nyelvén térítésmentesen rendelkezésre áll majd.

Ezen túlmenően a kereskedők honlapján további tájékoztatást nyújt majd a fogyasztóknak az OVR-platformra mutató link. A fogyasztók és vállalkozások ezenkívül vitáik online rendezéséhez az OVR-

platformot igénybe vehetik, ahol panaszukat az EU bármely hivatalos nyelvén benyújthatják. A platform segítséget nyújt a határokon átnyúló viták rendezésében, különösen, ha a felek különböző tagállamban élnek, és nincs közös nyelvük. A törvénymódosítás az OVR-rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg. Ne legyen kötelező az állampolgároknak lakcímváltozás esetén cserélniük a gépjárművük forgalmi engedélyét.

Most néhány észrevételt azért tennék a legfontosabb módosításhoz, a gyorsutak bevezetéséhez. Fel kell tenni a kérdést, vajon mennyire lesznek biztonságosak az Orbán Viktor és kormánya által beharangozott csodautak, jó minőségű utak?

A kormány határozatot hozott a „gyorsút” gyorsforgalmi út kategória bevezetéséről, az erről szóló kormányhatározatot a Magyar Közlönyben tették hozzá. A határozat leszögezi, a kormány egyetért az új gyorsforgalmi út kategória bevezetésének szükségességével a kitűzött közútfejlesztési célok elérése érdekében. Ennek alapján a nemzeti fejlesztési miniszternek az érintett miniszterek bevonásával gondoskodni kell az új gyorsforgalmi út kategóriára vonatkozó jogszabályi és műszaki környezet kialakításáról. A határozat szükségesnek tartja viszont, hogy például a gyorsút mellett is megépüljön a vadvédelmi kerítés, a gyorsút megépítésekor a szintbeli keresztezések között a legkisebb távolság 15 kilométer lehet, a szintbeli keresztezésekben pedig a jelzőlámpás forgalomszabályozás az elsődleges.

A gyorsút tervezésekor a terveket úgy kell elkészíteni, hogy a gyorsutat magasabb gyorsforgalmi út kategóriára, autópályára, autópályává lehessen fejleszteni. Felkéri a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy vizsgálja meg, a gyorsforgalmiút-fejlesztéseknél mely esetekben alkalmazható az új úttípus, és ott, ahol erre lehetőség van, az előkészítést haladéktalanul kezdjék meg. A jogszabályi és a műszaki környezet módosulását követően pedig az új gyorsforgalmi út kategóriájának megfelelő meglévő úthálózati elemeket sorolják át ebbe a kategóriába.

(15.00)

Bár még egyetlen méter sem épült meg Magyarországon ebből az új útszakaszból, de azt látjuk, hogy máris heves vitát váltott ki a miniszterelnöki ígéretekkel született ötlet az akkor még nem létező új úttípus, a gyorsút miatt. Előkészítő dokumentumokból kiderült, hogy jelentősen nőhet a balesetek száma, legalábbis az olyan szakaszokon, ahol autópályák folytatásaként épülne meg a vadonutúttípus, és így váratlanul szintbeli keresztezések jelennének meg, a tervek pedig azt vetítik előre; hiszen a Tasó László államtitkár által nemrég beharangozott gyorsutak nagyrészt autópályákkal kötnék össze a megyei jogú városokat, illetve a határokat.

A forgalombiztonsági kockázatra és a nagy forgalomra való tekintettel nem javasolták a gyorsutat például a Csorna-Sopron-országhatár, a Bóly-ország-

határ vagy az MO-Abony közötti szakaszon, ide inkább biztonságosabb autótutat vagy autópályát terveznek. Nem menekül meg viszont a gyorsút építésétől például az M4-es és Kaposvár vagy az M1-es és Pápa közötti szakasz. Ott is gyorsút lesz, ahol az előterjesztők szerint van olyan kockázat, de alacsony az előre jelzett forgalom, így Vásárosnamény és Záhony, valamint Vásárosnamény és Beregdaróc között, az ukrán oldalon ugyanis nem tervezik az építkezés folytatását.

A szakmai javaslat eredetileg az volt, hogy nevezék kiemelt főútnak az új teremtményt, ám ezt nagyon hamar elvetették, mert a miniszterelnöki ígéretet... - ugyebár Orbán Viktor végigroadshow-zta Magyarországot, mindenütt több milliárd forintért útépítés, és nem erről szóltak az ígéretet. Orbán Viktor vidéki körútján többször elmondta azt, hogy a megyei jogú városokat be kell kötni a gyorsforgalmiút-hálózatba. Most ezt a kockázatos kompromisszumot valósítják meg ezzel a törvénymódosítással.

A kormányzati tervek alapján az autótutakon megengedett 110 kilométer/órával hasíthatunk nem is nagyon sokára az úgynevezett gyorsutakon. A két úttípus annyiban hasonlítana egymásra, hogy mindkettő kétszer kétsávos, és fizikailag elválasztják a két forgalmi irányt, ezzel azonban vége is a hasonlóságnak. Az új találmány egyéb jellemzői alapján inkább a főutakra hajaz, amelyeken azonban csak 90 kilométer/óra a megengedett legnagyobb sebesség, kereszteződések szaggathatják meg ugyanis, akár 10 kilométerenként országos közutak keresztezésénél, települések kapcsolatát biztosítaná csomópontoknál, lakott területen kívül, illetve azok határán pedig megengedett a körforgalom kialakítása is. Külön szintű kereszteződés csak elvétve, különösen indokolt esetben épülhet, például nyílt szakaszon a gyalogos- és kerékpáros forgalom átvezetésére, de vadjáratokat lehetőség szerint korlátozott számban, csakis egyedi vizsgálat alapján építhetnének. A vasúti kereszteződéseknel előbb eldöntene a forgalom alapján, hogy érdemes-e fenntartani a vonalat, a mezőgazdasági utak átvezetését pedig kis költségű, csökkentett méretű műtárgyakkal képzelik el.

A szakma azt mondta, hogy agyrém ennek az úttípusnak a bevezetése, de úgy látszik, hogy a kormányt ez nem zavarja, Orbán Viktor körbejárta az országot, megígérte. Idéznék a Zalaegerszegen tett nyilatkozatából: Zalaegerszeg nem tudja egyedül megoldani az elszigeteltségből fakadó problémáit, nem tud önerőből autópályát építeni, ezt csak kormányzati eszközökkel lehet elvégezni. Azt is hozzátette Orbán Viktor, hogy a zalai megyeszékhely bajainak tekintélyes része abból származik, hogy nincs megfelelő megközelíthetősége, mint ahogy van még néhány olyan megyei jogú városa az országnak, amely nem teljes jogú része az ország gazdasági vérkeringésének, mert csak nehezen érhető el. Orbán Viktor vidéki körútján korábban valóban azt lengette be, hogy a megyei jogú városokat beköti a gyorsforgalmiút-hálózatba, most ezt kockázatos kompro-

misszummal valósítják meg. Az a bökkenő, hogy a grandiózus tervhez nincs elegendő forrás, például az Uniótól útépitésre 460 milliárd remélhető ebben a hétéves ciklusban, ami durván fele az előző ciklushoz, az előző időszakhoz képest. Az ígéretet így a beruházási költségek markáns csökkentésével próbálják teljesíteni; ez, amit mondtak jó néhány esetben, hogy csökkentett műszaki tartalommal fognak utakat építeni.

A megoldás a külön szintű kereszteződések kiiktatása, amelyek az útépitések egyik legköltségesebb eleme, ugyanakkor az autópályák és az autótutak, gyűjtőnéven gyorsforgalmi utak fő ismérvei a balesetveszélyes szintbeli kereszteződések megelőzésére kitalált többszintű csomópontok. A gyorsutakat a szegényesebb kivitelezés ellenére mégis gyorsforgalmi útnak neveznék el, egyszerűen a kategória kitégítésével, több mint egy tucat jogszabály módosításával, sőt általános érvényű műszaki előírások alóli felmentéssel fogják ezt megvalósítani.

A gyorsút olcsóbb lenne a jelenlegi műszaki előírások alapján épülő gyorsforgalmi utaknál. A fejlesztési tárca becslése szerint legalábbis 1 kilométer autópálya 2,5-4 milliárd forintból épül, az autótút fajlagos költsége 2-2,7 milliárd forint, ehhez képest 1,5-2,5 milliárd közé lövi be a gyorsút kilométerköltségét. Ekkora különbségért vállalná a balesetveszélyesebb hibridek építését a kormány.

Még néhány adatot elmondanék, csak a balesetveszélyekről. Az autópályákon a halálos balesetek gyakorisága, az 1 milliárd járműkilométerre jutó halálos balesetek száma harmada-negyede, mint a többi úttípusnál. Az autótutak 10-20 százalékkal rosszabbul teljesítenek a sztrádáknál, de még mindig sokkal biztonságosabbak a többi úttípusnál. Vészjósló konstellációnak tűnik, hogy az új úthibrid, a gyorsút paraméterei a főutakra illenek, a megengedett sebesség viszont az autótutakéval fog megegyezni.

Néhány gondolat még, hogy nemcsak azért került törvénymódosításba ennek az úttípusnak a bevezetése, mert Orbán Viktor végigroadshow-zta az országot, hanem - biztos emlékszik még a parlament - 2014-ben kibukott, hogy az M4-es nem fog megépülni. Nagyon sok hazugság hangzott el a Parlament falai között is, nagyon sok sajtónyilatkozat megjelent, hogy kartelleztek, az Európai Unió fogja ezt az ügyet vizsgálni, nem akarja támogatni, végül mindenről kiderült, hogy nettó hazugság volt. Az Európai Unió a kezdetektől fogva nem támogatta ennek az útszakasznak a megépítését, és 2014-ben maga Orbán Viktor és kormánya is tudta már, hogy az Európai Unió nem fogja támogatni, a költségvetésbe nem építették be, ennek ellenére még a 2014. év végén 60 milliárd forinttal módosították ennek a szakasznak a költségvetését, majd 2015 májusában bejelentette Lázár János, hogy szerződést bontanak. Innentől fogva került be a köztudatba, amikor számon kértük a Parlament falain belül is a kormányzatot, ennek az úttípusnak a bevezetése, az útnak a megépítése valamikor, most már teljesen nem tud-

juk, hogy mikor fogják ezt befejezni, vagy mikor fognak egyáltalán valamit ott az Abony-Fegyvernek szakasszal kezdeni, a csökkentett műszaki tartalommal megépített útszakaszról. És most már itt van a törvénymódosítás.

Önök az nem fogja zavarni, hogy a szakmától kezdve mindenki leírta, hogy ez sokkal balesetveszélyesebb lesz. Az Abony-Fegyvernek szakaszon az elmúlt öt évben 165 balesetben 311-en sérültek meg, és 26-an haltak meg. A kormányzatot ez nem zavarja, sőt a kormányzat olyan útszakaszt akar ide megvalósítani, amely fokozni fogja ennek a halálútnak nevezett útnak a megépítését, folytatását. Én úgy gondolom, hogy valamikor ennek a felelősségét majd a mostani kormányzatnak vállalnia kell.

Ezért, emiatt a Magyar Szocialista Párt ezt a csomagot nem fogja tudni támogatni, módosítókat fogunk benyújtani hozzá; ha azokat a kormányzat támogatja, akkor tudjuk csak támogatni, így, ebben a formában nem tudjuk elfogadni ezt a csomagot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán nem tanulság nélkül való, hogy különböző pártok különböző hangsúlyokat találnak meg egy törvényjavaslaton belül, és különböző érdekeket képviselnek. Én most nem különböző útépítő cégek érdekeiről szeretnék beszélni, mint amire utalást tettek a szocialista képviselőtársak a törvényjavaslatot érintően, hanem arról szeretnék beszélni, ami az embereket a legnagyobb számban érinti és foglalkoztatja.

Az egyik legfontosabb kérdés, amit ez a törvényjavaslat szabályoz, a parkolási kérdés, illetve a parkolási bírságok kérdése.

(15.10)

Miről is van szó? 2010-ben a frissen megalakuló Országgyűlés átalakította a parkolás szabályait oly módon, hogy közösségi tulajdonba kerültek azok a parkolási cégek, amelyek például fővárosszerte is működtek, majd egészen abszurd gyakorlat vette a kezdetét: ha egy autós huzamosabb időn keresztül nem jelentkezett a pótdíj befizetésével, akár azért, mert lemaradt a pótdíj befizetésére felszólító „Mikulás-csomag” kézbesítéséről - ugye, a pesti köznyelv így hívja azt a zacskóba rejtett csekket, amit bőkezűen kiállítottak a parkolóőrök az autósok részére -, akkor megfizette a várakozási díj negyvenszeresét. A későbbiek folyamán nemegyszer bírósági eljárások követték ezt az esetet. Egészében véve megismerhető volt az az egészen abszurd gyakorlat, hogy bírságbevételekből nagyobb bevétele keletkezett a parkolási cégeknek, legalábbis itt a fővárosban, mint amit

egyébként parkolódíj-bevételekből realizálni tudtak. Magyarul: agyonbírságolták az autósokat.

Államtitkár úr, ön nagyon sok, közlekedéssel és energetikával foglalkozó törvényt visz itt a parlamentben a minisztere helyett is, és foglalkozik ezekkel. Ha azt mondom önnek, hogy önök, a Fidesz-kormány, fejőstehénként tekintenek az autósokra, akkor, azt hiszem, az államtitkár úr - legalábbis saját magában - egyetért velem. Mire is gondolok most, amikor azt állítom, hogy a Fidesz fejőstehénként tekint az autósokra? Kimagasló mértékű, 27 százalékos áfát, európai uniós rekordszintű áfát fizettetnek meg Magyarországon az autósokkal. Olyan szintű egy nagyon egyszerű, alsó-középkategóriás autónak a regisztrációs adója, ami gyakorlatilag egészen elképesztő, hiszen több országban egyszerűen nem fizetnek regisztrációs adót, és jelenleg, megjegyzem egyébként, egy 125 köbcentis segédmotor-kerékpárnak - több helyen legalábbis ennek minősül ez a járműkategória, Magyarországon gyakorlatilag motorkerékpárként tartjuk nyilván - megfelelő összegű egy személyautónak a regisztrációs adója. Itt hozzáteszem, hogy ebben az esetben önmagában már a regisztrációs adó léte is problémás, hát még az, hogy ezt az egyébként máshol támogatott járműkategóriát agyonsarcolják Magyarországon, és nem teszik lehetővé a terjedését.

Fontos azt is megállapítani, hogy például a kormány nem tett annak érdekében semmit, hogy törvényi szabályozás foglalkozzon a dugódíj kérdéssel, azért, mert most látható, hogy a beszorított helyzetű, kiszolgáltatott anyagi helyzetben lévő Fővárosi Önkormányzat ki fogja vetni a budapesti autósokra a dugódíjat. Ezzel kapcsolatban egy elképesztő hazugságcunami indult el kormánypárti politikusok részéről - azt állították, hogy kötelező kivetni, meg a Hungária körútnál kell meghúzni, a Hungária-körgyűrűn belüli területre kell hogy érvényes legyen ez a bizonyos dugódíj, de a valóság az, hogy az Európai Unió nem mondta meg, hogy mekkora területre kell hogy kiterjedjen a dugódíj. Megítélésünk szerint bőven elég lenne csak a belső területekre kivetni ezt a bizonyos dugódíjat.

Azt is nagyon fontosnak tartom, államtitkár úr, amit önök nem hangsúlyoztak, de azért valljuk meg őszintén, a tények magukért beszélnek: miért is kell ezt a bizonyos dugódíjat bevezetnie a Fővárosi Önkormányzatnak, és miért nem tesz ez ellen a kormány semmit? Nagyon fontos tanulság volt az, hogy a 4-es metró fejlesztése gyakorlatilag értelmetlen volt. Jelenleg elképesztő közpénzeket fordítanak arra, hogy egy sületlen, szakmaiatlan, hibás koncepciót hajtsanak végre Budapest közlekedési fejlesztésében, mert elterelik az összes dél-budai járatot a 4-es metró felé, és a 4-es metróban ilyen módon próbálnak majd megfelelő utasszámot produkálni azért, hogy az Európai Unió ne kérje vissza a fejlesztési forrásokat. Sokszor az eljutási idők nőni fognak a közösségi közlekedésnél, ahelyett hogy csökkennének a 4-es metró megújításával.

Nem tudom, hogy erről tud-e, államtitkár úr, mi néhányan tudunk erről a kérdésről, hiszen foglalkoztunk Budapesttel: van olyan buszjárat, ami egy nyomvonalon közlekedett a 4-es metróval, és amikor a 4-es metró a tesztüzemét futotta Magyarországon, azaz utasok nélkül közlekedett, megállt a megállóban, kinyitotta az ajtót, majd becsukta és továbbment, lassabban tette meg az utat, mint a vele párhuzamosan közlekedő, a felszínen a forgalomban haladó közforgalmú autóbusz, aminél az utasok be- és kitöltésének idejével is számolni kellett a megállóban. Magyarul: egy olyan fejlesztést hajtott végre Budapest, aminek az égvilágon semmi értelme nem volt, hiszen még egy, a felszínen, azonos nyomvonalon közlekedő, utasokat szállító autóbusz is gyorsabb tudott lenni, mint ahogy a 4-es metró közlekedett az ajtókat csupán nyitva, csukva az utasforgalom-mentes közlekedés során. Tehát egyszerűen elképesztő az, ami itt folyik, és én nagyon kérem, államtitkár úr, hogy a kormány hasson oda, hogy ha Demszkyék elrontották, önöknek nem fontos, úgy gondolom, tovább fokozni az örületet azzal, hogy egészen egyszerűen áthangolja a budapesti Fővárosi Önkormányzat Dél-Budapest közlekedését. Itt, úgy gondolom, a kormánynak lenne tennivalója, hogy segítsen ezen a jelenlegi helyzeten, nem pedig egy önök által szándékosan függésben tartott, forráshiányos Fővárosi Önkormányzatnak.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy hogyan kezelné a Jobbik a fizetős parkolás kérdését. Mi azt mondtuk, államtitkár úr, hogy a fideszes politikusokkal ellentétben mi nem fejestehénné néznénk az autósokat, nem büntetnénk őket állandóan, hanem gondoskodnánk arról, hogy akinek van BKV-bérlete, az ingyen vehesse igénybe a P+R parkolókat. Jelenleg - ezt most első kézből tudom önnek mondani, mert én is rendszeresen P+R parkolóban parkolok - nem lehet ezt így igénybe venni, hiszen fizetniük kell az autósoknak, gyakorlatilag egy BKV-menetjegy árának megfelelő összeggel megsarcolják őket, és nem tudják hasonló módon ezeket a parkolóhelyeket igénybe venni.

Fontosnak tartanánk azt is, hogy több P+R parkoló épüljön; tudom, ebben van már némi előrelépés a korábbi Demszky-korszakhoz képest, de fontosnak tartjuk azt is, hogy lehetőség szerint többszintes parkolók épüljenek, és ne újabb közterületeket foglaljunk el az autók számára.

Érdemes megnézni azt, államtitkár úr, hogy amikor a kormány arra hivatkozik, hogy van-e valamilyen forrás vagy nincs, akkor pontosan mire és mennyit tudtak költeni adott esetben fideszes vezetésű önkormányzatok. Például nem tudom, az államtitkár úr tudta-e, hogy a migrációs krízis idején a Fővárosi Önkormányzat elő tudott egy akkora összeget teremteni csak a migrációs probléma kezelésére, amennyiből egy ezer férőhelyes P+R parkoló megépíthető lett volna. Tehát van ott pénz, ha nem költi el az önkormányzat másra, és bizony fontos lenne a Budapest környéki autósok számára megteremteni

annak a lehetőségét, hogy ne bírságokkal szembesüljenek, ne az elképesztő összegű parkolási díjakat kelljen megfizetniük, hanem érdemes lenne azon a lehetőségen is elgondolkodni, hogy a helyben lakó embereknek legyenek fix parkolóhelyeik, azonkívül aki budapesti autós, az pedig nagyon kedvezményesen vagy akár ingyen is egyes övezetekben parkolhasson azért, mert például van BKV-bérlete, és alapvetően a BKV járatait használja a fővárosban tömegközlekedésre.

Az is érdekes volt, hogy amikor a mögöttem ülő Tokody Marcell, a Jobbik fővárosi képviselője fölvetette a fizetős parkolás reformjának kérdését, Tarlós István visszapattintotta a képviselőnk, és azt mondta, hogy minden rendben van a pótdíjazás ügyében, minden jó ügy, ahogy van, törvényes a Fővárosi Közgyűlés gyakorlata, amit fideszes szavazatokkal meg tudott valósítani, és teljesen rendben van az is, hogy az autósokat gyakorlatilag elképesztő összegű pótdíjbefizetésekkel sújtják rendszeresen. Ezzel szemben azonban a Kúria állásfoglalása teljesen mást mondott. A Kúria a fővárosi képviselőnknek, Tokody Marcellnek adott gyakorlatilag igazat, amikor megállapította azt, hogy a képviselőtársam által kifogásolt fővárosi parkolási rendelet két ponton is jogsértő, és ennek a jogsértő gyakorlatnak a megszüntetésére szólította fel az önkormányzatot. Megjegyzem egyébként, államtitkár úr, ebben az esetben is a Jobbik volt a jogállamiság pártján, a Jobbik volt a józan ész pártján, és a Jobbik képviselte a Fővárosi Önkormányzat önkényének kiszolgáltatott budapesti autósok érdekeit; kizárólag mi. Két, egymástól függetlenül dolgozó ombudsmani vizsgálat, Takács Albert és Szabó Máté ombudsmanok vizsgálata is megállapította ezeket a jogsértéseket, azonban az arrogáns fideszes városvezetés mégsem tett semmit.

(15.20)

Ebben az esetben egészen a Kúriáig kellett annak érdekében menni, hogy ebben az ügyben változzon valami. Ezúton is szeretném megköszönni Tokody Marcell munkáját, hiszen neki köszönhető az, hogy idáig is eljuthattunk, és Budapesten ez az elképesztő helyzet változhatott.

Megjegyzem, amikor arról beszéltem a legelején, hogy különböző pártok különböző helyre teszik a hangsúlyt, nagyon sajnálom, hogy az LMP egyetlen országgyűlési képviselője sem ér rá jelenleg a törvényjavaslat tárgyalásánál, pedig szívesen megkérdeztem volna őket arról, hogy az LMP fővárosi képviselője, Csárdi Antal vajon miért értett egyet a budapesti dugódíj bevezetésével, sőt miért emelte volna ennek összegét. Ő ugyanis napi 700 forintos összeget fizettetne a budapesti autósokkal, gyakorlatilag behajtási díjként a városba. Tudom, hogy az LMP-nek is, hasonlóan, ahogy a Jobbiknak is fontos a közösségi közlekedési helyzete, de az autósokat fideszes

mintára tovább sarcolni, tovább büntetni őket újabb és újabb terhekkel szerintem nem helyes.

Fontos változás volt, amit ez a törvényjavaslat is részint kezel, hogy nem jogos a bírság, ha az ellenőrzés időpontja és a parkolójegy vagy a mobiltelefonos parkolási díj-fizetés érvényességének kezdő időpontja között nem telt el 5 percnél hosszabb idő. Nagyon sokszor ugyanis az történt, hogy az autósok, miközben elmentek adott esetben pénzt váltani vagy elstáztak a parkolóautomatához, megbüntették őket a parkolóőrök. E miatt a gyakorlat miatt, amit éveken keresztül zavartalanul űztek, elsősorban az ország nagyvárosaiban, fordulhatott elő az, hogy nagyobbak voltak a bírságbevételek, mint amennyi parkolási bevétel képződött. Nem azért, mert az autósok voltak gonoszok, felelőtlenek és gondatlanok, hanem azért, mert a fideszes városvezetés, nem kis részben a Vitézy Dávid-féle közlekedési szakemberek nyomására, büntette az autósokat.

Fontosnak tartom azokat a változásokat elmondani itt nagyon röviden, államtitkár úr, amit jó néhány módosító javaslat formájában benyújtottunk a kormány részére. Ebből csak egy kis kivonatot szeretnék idő hiányában adni. Fontosnak tartottuk itt a nemzeti fejlesztési terv prioritásait az alul- és felüljárókkal is kiegészíteni.

Fontos ugyanis, hogy azok a közösségi források, amelyek rendelkezésre állnak, terjedjenek ki erre a területre is. Úgy gondolom, ezeket a fejlesztéseket már csak az eljutási idők lerövidítése, a balesetbiztonság szempontjából is fontos lenne elvégezni. Így kérem a kormányt, hogy ezekre is terjedjenek ki a nemzeti fejlesztési terv típusai.

Szintén nagyon fontosnak tartom azt is, hogy akkor, amikor valakit az útdíj fizetésének elmulasztása miatt meg szeretnék büntetni, akkor mozduljon el a kormány az e-közigazgatás irányába azzal, hogy ezt az embert e-mailen keresztül is értesítsék ki, amennyiben például egy kamionvezetőről vagy egy cég tulajdonában álló autóról van szó. Hiszen ezeket az adatokat ugyanúgy maga az állam tartja nyilván, az állam kezeli, az ügyfélkapun keresztül, az elektronikus ügyfélkapun keresztül, mert minden gazdálkodó szervezetnek elvileg kell legyen e-mail címe, elérhetősége, fontos lenne annak lehetőségét megteremteni, hogy ebben az esetben automatikus értesítést kapjanak a cégek. Megjegyzem, egyébként a legtöbbször gyakorlatilag gyorsabban megtörténik így az intézkedés, és gyorsabban, hatékonyabban megtörténik az állam kintlévőségeinek behajtása is.

Kérem, államtitkár úr, majd nézzék át ezeket a javaslatokat, jó néhány részletszabályt pontosítottunk, módosítottunk a javítás szándékával. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most, mivel független képviselők nem vesznek részt a vitában, kétperces felszólalások következnek.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Vas Imre képviselőtársam gondolatai között volt egy olyan is, ami a gyorsút minősítésével volt kapcsolatos, ami gyakorlatilag a magas színvonal létét támasztotta alá. No, annyit szeretnék csak ehhez hozzáillesztetten mondani, hogy veszélyes játék az, amit önök e tekintetben űznek. Bár több sajtóorgánum hungarikumnak is nevezi ezt a történetet, a kormány pedig legitimizálja, mert a Magyar Közlyönön keresztül már meg is jelent mindez.

A szakma, akik útfejlesztéssel foglalkoznak, mérnökök sokasága, maga a mérnökszakma, vagy az Autóklub és mindenki más, akinek van köze ehhez, veszélyesnek minősíti ezt a történetet, a gyorsútépítési történetet. Van, aki ettől sokkal durvább megfogalmazásokat tesz. Már különféle bejegyzésekre nem is akarok hivatkozni, csak tényleg szakmailag mondható felületeken. Agyrémnek mondják mindazt, amit önök csinálnak, műszaki nonszensznek nevezik. Gyakorlatilag egy olyan öszvér megoldásnak, ami csak egy dologról szól, hogy a kitézőtnek mondott közútfejlesztési célokat, persze amelyek autópálya és autótút tekintetében kerültek megfogalmazásra, kvázi mintha teljesítenék, olyan, mintha elérnék.

Agyrém, műszaki nonszensz, és ami ettől sokkal fontosabb, hogy emberi életek sokasága forog kockán. Belátható módon. Balesetek sokaságát lehetne elkerülni, ha nem ezt az utat választanák. Leállóság hiányában vagy épp burkolt üzemi sáv nélkül hogyan gondolják azt, hogy lehet biztonságosan közlekedni? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Varga László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így folytatjuk további képviselői felszólalásokkal munkánkat. Megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatnak, ahogy képviselőtársam, Vas Imre is fogalmazott, van egy másik módosítási célja is, ez pedig a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos jogi szabályozás, amelynek összességében az a célja, hogy az online vitarendezésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, az úgynevezett OVR rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezések megállapításával elősegítse az online ügyletekhez kapcsolódó fogyasztóvédelmi problémák egyszerű, gyors és hatékony megoldását, és ennek éppen az a lényege, hogy mindezt természetesen peren kívül.

A jól működő alternatív eljárások arra ösztönzik a fogyasztókat, hogy megoldásokat keressenek azokra a problémákra, amelyek a termékek vásárlásánál és a szolgáltatások igénybevételénél merültek fel. A fogyasztók részére színvonalas alternatív vitarendez-

zési szervezeteknek kell rendelkezésre állniuk. Ez esetben, ugye, a peren kívüli megoldásokat, az úgynevezett online vitarendezéssel összefüggő feladatokat a kereskedelmi és iparkamarák mellett működő békéltető testületek fogják ellátni Magyarországon.

Ennek a vitarendezési eljárásnak több győztese, illetve több haszonélvezője is van, nyilvánvalóan elsősorban a fogyasztók, de természetesen ez a vállalkozásoknak is jó. Azt gondolom, hogy az állami intézményrendszernek, sőt magának a bírósági rendszernek is előnye származik abból, ha ezek a megoldások megszülethetnek az EU-rendelet alkalmazása, illetve átültetése kapcsán, illetve azoknak a körülményeknek a meghatározása kapcsán, amelyek ebben a törvényjavaslatban foglaltak.

A fogyasztók jelentős anyagi és időbeni megtakarításhoz juthatnak, hiszen a békéltető testületi eljárás peren kívüli, és a fogyasztók számára ingyenes lehetőség, hogy a jogvita a fogyasztó és a vállalkozás között megoldódjon, és így a fogyasztó az őt ért anyagi hátrányt a vállalkozással rendezze, a jogvitát rövid határidőn belül - ezek maximum 3-4 hónapok szoktak lenni - megoldhassa. A békéltető testületi eljárás tehát ingyenesen igénybe vehető, és az egész ország területén hozzáférhető, úgynevezett alternatív, peren kívüli vitarendezési fórum.

Ezzel szemben a bírósági jogérvényesítés hosszadalmas. Ugye, tudjuk, hogy Magyarországon ez 4-5 éves is lehet, és rendkívül költséges, hiszen meg kell fizetni az eljárási illetéket, a jogi képviselet, az ügyvédek díját és a szakértői költségeket is. A fogyasztókat megfelelő információkkal kell ellátni az alternatív vitarendezés keretében a számukra rendelkezésre álló lehetőségekről, ezt pedig az úgynevezett békéltető testületek fogják megtenni.

(15.30)

A vállalkozásoknak is jó, hiszen a vállalkozások jó hírnevét erősítheti egy ilyen helyzet. A fogyasztók részére pénzben kifejezhető megtakarítás mellett várható a fogyasztói bizalom növekedése, a vállalkozások jó hírnevének elterjedése, amelyek elősegítik a piac megfelelő működését. A vállalkozásokat is megfelelő információkkal kell ellátni az alternatív vitarendezés keretében a részükre rendelkezésre álló lehetőségekről. És természetesen az állami intézményrendszer is előnyöket tud ebből a lehetőségből a maga számára foganatosítani. A békéltető testület által lefolytatandó online vitarendezési eljárásoknak hatalmas szerepük van a fogyasztóvédelmi igényérvényesítésben, meglétük enyhíti az igazságszolgáltatásra nehezedő terhet, valamint a vállalkozás és a fogyasztó oldaláról nézve gyakorlatias és költséghatékony vitarendezési lehetőséget biztosítanak.

A fogyasztók egyre nagyobb bizalommal fordulnak a hazai békéltető testületekhez, amit alátámasztanak az évről évre növekedő ügyszámadatok is. 2006-ban összesen 3542 ügyet tárgyaltak a testületek, míg ez tavaly már 10 210 ügyszámot jelentett. Az

állam minden évben a költségvetési törvényben meghatározott összeggel - ez ebben az évben 360 millió forint - támogatja a békéltető testületek működését. Ez az összeg a békéltető testületek között ügyszámarányosan oszlik meg. Az állam felelősséggel tartozik a költségvetési támogatás eredményes felhasználása iránt, ezért lényeges, hogy minél több ügy érdemi megoldást nyerjen a békéltető testületeknél.

A fentiek tekintetében a Fidesz támogatja a törvényjavaslatot. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy ők is támogassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az az expozéban is elhangzott és a vezérszónoki hozzászólásainkban is benne foglaltott, minden olyan intézkedés, amely a fogyasztóvédelmet erősíti, számunkra támogatandó. A baj az, hogy számos olyan más intézkedés is szerepel ebben a csomagban, ami sajnos nem teszi elfogadhatóvá a mostani törvénymódosítást. Erről Gúr Nándor és Bangóné Borbély Ildikó kolléganőm is beszélt már, kiemelten a gyorsít veszélyeivel kapcsolatban.

De ha államtitkár úr itt van és erről a témaköréről, a vasútfejlesztésről, a közútról, a közlekedésről beszélünk, akkor két dologra hadd hívjam fel államtitkár úr figyelmét. Az egyik: a választási kampányban is többször elhangzott a Fidesz részéről, de a mi részünkről is, hogy szükség lenne Magyarországon egy nemzeti úthálózat-fejlesztési programot indítani, mégpedig olyan formában, ami átível a kormányzati ciklusokon, hiszen mindenki tudja, hogy azt a problémamennyiséget, ami felhalmozódott az elmúlt 20-30-40 évben az úthálózat állapota okán, bizony nem lehet egyik pillanatról a másikra megoldani, sőt sok esetben ebben egy kormányzati ciklus vagy akár két kormányzati ciklus is kevés.

Éppen ezért mi a magunk részéről partnerek letünk volna abban, hogy egy hosszú távú úthálózat-fejlesztési programot, egy nemzeti úthálózat-fejlesztési programot fogadjunk el. Ebben mi alapvető prioritásként azt határoztuk volna meg a saját meggyőződésünk alapján, hogy az alacsonyabb rendű utak minőségi fejlesztése ma már talán magasabb prioritást élvez, mint az autópálya-építés. A második ilyen fontos kérdés az autóutak fejlesztése, és a harmadik lett volna az olyan típusú autópálya-fejlesztés, ami a mostani autópálya-úthálózatához és a környező országok autópálya-hálózatához való becsatlakozás okán fontos lehet. Tehát nagyjából ez lett volna az a három irány, amit mi fontosnak tartottunk volna, és alapvetően európai uniós forrást, akár 1 milliárd euró/év nagyságrendű forrást is hasznosnak tartot-

tunk volna, amit erre akár hat-nyolc éven keresztül is fel tudnánk használni.

Ezzel szemben a kormány a gyorsút kapcsán egy teljesen másik irányt vett, hiszen nem a hagyományos kategóriákat használja, hanem - ahogy erről az imént Gúr Nándor is beszélt - egy hungarikumot vezet be, ami csökkentett műszaki tartalmat jelent, de szerintünk ettől sokkal veszélyesebbé válik a közlekedés Magyarországon. Éppen ezért arra kérjük a kormányzatot, hogy jó lenne, ha maradnánk az eddigi megszokott kategóriák mentén, és erre építenénk aztán egy hosszú távú stratégiát. Ez az egyik megjegyzés.

A másik ezzel kapcsolatos megjegyzés: arra is kérnénk a kormány képviselőit, hogy ne az alapján dőljön el, hogy egy út megépülhet vagy nem, hogy azt éppen milyen fideszes barátok vagy ellenségek csinálják. Érttem én, hogy a barátok néha összevesznek egymással és egy korábban favorizált cég, a Közgép kiesik a pikszisből, de hát amikor olyan projektekről van szó, mint például az M4-es autópálya Abony-Fegyvernek közötti része, akkor nem a szeretem, nem szeretem politikájának kellene teret adni, hanem a józan ész alapján kellene eljárni. Magyarul, ha már belekezdtek valamibe - és az M4 egyébként egy kiemelt fontosságú útszakasz, hiszen rendkívül sok baleset történik ezen az útszakaszon, sőt azt gondolom, az elmúlt 25 év összes kormányának hiányossága, hogy ezen a területen nem sikerült előre lépni -, akkor hatalmas pazarlás is, ha egy belekezdett beruházás nem kerül befejezésre. Éppen ezért arra szeretnénk biztatni a kormányzatot, ne ijedjenek meg attól, hogy Simicska Lajos építi - mondom én ezt szocialistaként -, hanem fejezzék be, és biztosítsák a szükséges forrásokat arra, hogy ott egy biztonságos közlekedés legyen, és ezt ne a műszaki tartalom csökkentésével érzék el, hanem az eredeti tervek alapján valóban autópálya legyen M4-es autópálya néven.

A másik dolog a vasúthálózattal kapcsolatos. A vasútfejlesztés szempontjából is fontosnak tartanánk egy hosszú távú stratégiát. Nemcsak európai uniós irányelvek, hanem a józan ész és sok minden más gazdasági érdek is emellett szól. Itt is két kellemetlen tendenciát szeretnék államtitkár úr figyelmébe ajánlani. Az elmúlt napokban, hetekben beszélgettem vasutas szakszervezetekkel és más szakértőkkel, akik felhívták a figyelmet arra, hogy ma már annyira kevés a vasutas, ami egyszerűen veszélyezteti a vasúti közlekedés működésének a biztonságát, illetve hatékonyságát, ha szabad így fogalmazni. Tehát érdemes lenne odafigyelni arra, hogy nagy a fluktuáció, de már nem töltődik újra az állomány, sőt vannak speciális tudásigényű szakmák, amelyek veszélyes üzemet jelentenek a vasúton belül is. Így könnyen a működésképtelenség határára sodródhatnak a vasúti közlekedésben részt vevő járművek, hiszen effektíve már nem lesz szakember, nem lesz ember, aki ezért a pénzért és ilyen feltételek mellett vállalná az ott folyó munkát.

A másik egy pár nappal ezelőtti, talán pénteki fejlemény, amikor megjelent az új menetrend a vasútnál. Itt azt mondják a szakértők, hogy december 13-tól körülbelül 5 millió kilométer futást fog kivenni a menetrend-változtatás a vasút működéséből. A szakemberek szerint ez mínusz 6 százalékos járatritkítást jelent. Mi azt gondoljuk, hogy ez a mínusz 6 százalék, ez az 5 millió kilométer futás egy hatalmas szám, és semmiféleképpen nem szolgálja azokat a kormányzati célokat és európai uniós irányelveket, amikről beszélünk. Arról nem is beszélve, hogy 2010-ben önök nagyon nagy lendülettel bejelentették, hogy az összes megszüntetett, illetve nem is megszüntetett, hanem csak felfüggesztett szárnyvonalat újranítják. Azon már túl vagyunk, hogy nem nyitották újra őket, csak egyet mutatóban Zirc környékén, hogy Navracsics Tibor örüljön, de a többit nem nyitották újra. Most pedig nemhogy újakat nyitnának vagy a korábban felfüggesztetteket újranítják, hanem még további 5 millió kilométer futást is ki akarnak vonni ebből, ami a menetrendszerű vonatjáratok tekintetében komoly problémát jelent majd a lakosságnak. Ráadásul nem túl elegáns módon péntek délután jelent meg az új menetrend. A Házban is van példa arra, hogy péntek délután, lehetőleg 6-7 órakor kerülnek be bizonyos kezdeményezések a tisztelt Házba.

Ezekre szerettem volna felhívni államtitkár úr figyelmét. Mi a magunk részéről minden olyan szándékot és célt támogatnánk, ami vagy a vasútfejlesztés korszerűsítését, a hálózatfejlesztést, vagy éppen a nemzeti úthálózat fejlesztését tenné lehetővé. Szerintem ebben lehetne a politikai pártok között is konszenzust elérni. Természetesen ehhez, mint minden más ilyen hatalmas beruházáshoz kell, hogy társuljon a transzparencia, az átláthatóság és a hatékonyság mind a pénz elköltése, mind a munkálatok elvégzése szempontjából. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Most folytatnám egy másik területtel, amit szintén érint a törvényjavaslat. Az útépités tekintetében, államtitkár úr, hogy is áll jelenleg a helyzet? Az elmúlt években nemcsak az útépitésnél, hanem a nagyobb infrastrukturális beruházásoknál egyaránt azt láthattuk, hogy kéz a kézben egymással, békésen, a legnagyobb egyetértésben különböző párt közeli cégek kivitelezik ezeket a nagyberuházásokat. Nagyon sokszor például azt láttuk, hogy a kormányhoz teljesen egyértelműen köthető, a miniszterelnök úr közvetlen környezetéből kikerülő vállalkozók vannak az egyik oldalon, a másik oldalon pedig velük akár

konzorciumi partnerekként történő együttműködésben olyan vállalkozók vannak, akiket egyértelműen a baloldalhoz köthetünk, olyan nagy útépítő cégek, nemegyszer külföldi cégek jelennek meg az útépítésekben, akik szintén politika közeliek. Talán még emlékszik államtitkár úr arra, amikor a Magyar Nemzet azt írta, hogy a „strabag demokraták szövetségével” mi a helyzet. Azért írta, mert a baloldalhoz egyes nyomozások szerint különböző guruló pénzek kerültek, amelyek a magyar útépítésekből és hasonló projektekből származtak.

Tehát látható az, hogy alapvetően egy olyan ágazatról beszélünk, ahol döntő a politikai befolyás, döntő a politikai befolyás abban, hogy kik birtokoljanak olyan cégeket, kikhez juthat a közpénz, kikhez juthat a megrendelés. Fontos látni azt is, hogy menynyi visszaélés kíséri ennek az ágazatnak a működését és milyen módon valósul ez meg. Először is arról, hogy az állam működtessen egy lebonyolító szervezetet, ami adott esetben egy útépítésnek a felsőbb szintű menedzsmentfeladatait látja el, természetesen a Fidesznél hallani sem lehetett erről, olvasni sem lehetett semmilyen koncepciót. S nagyon sokszor mi történik? Sokszor a hasonló nagyberuházásokat úgy bonyolítják, hogy odakerül egy 6-7 főt foglalkoztató adminisztrátorcéghez a feladat, a 6-7 főt foglalkoztató adminisztrátorcég továbbadja ezt a megrendelést, majd pedig a politikához kevésbé köthető valódi vállalkozók, azok, akiknek van gépük, eszközük arra, hogy adott esetben ezekbe az építési folyamatokba beszálljanak, elvégzik ténylegesen a munkát. Természetesen a profit nagy része elsősorban a politikához köthető cégeknél csapódik le, a kisebb része pedig a vállalkozásokhoz kerül, de ők azok, akik nagyon sokszor ki sincsenek fizetve, nincsenek megbecsülve, és bármilyen szánlamasan hangzik, de az a helyzet, hogy az európai uniós források, amik Magyarországra jönnek, nem kis részben a Strabaghoz, a Swietelskyhez, a Colashoz és egyéb nagy útépítő cégekhez vándorolnak.

Magyarul, mi történik? Ad nekünk az Európai Unió pénzt azért, hogy infrastruktúrát építsünk, majd pedig ennek a pénznek egy jelentős részét megkapják a Nyugat-Európából érkező, gazdagabb európai országokból érkező cégek, megkapják megrendelés formájában, és természetesen az így képződött profitot annak rendje és módja szerint ki is viszik az országból. Kérdés, államtitkár úr, ha az önök kormánya nemzetinek mondja magát, akkor tessék mondani, miért nem lehet azt megoldani, hogy legalább az utakat, a nagy infrastrukturális beruházásokat Magyarországon magyar tulajdonú cégek kivitelezzék, ne multik, ne külföldiek. Kérdés, hogy ennek az-e az oka, hogy mondjuk, a magyar emberek elfelejtettek tudni utat építeni. Nem tudunk talán egy hidat kivitelezni? Nem értünk az autópálya-építéshez? Vajon miért van az, hogy idejön egy külföldi cég, és 100 milliárdos forgalmat bonyolít évente vagy éppen 200 milliárdosat, mint ahogy a Strabagnál láthattuk, és karrierizál a magyar közbeszerzési

rendszerben, elviszi a magyar vállalkozások elől a lehetőséget?

Vajon elképzelhető-e az az eset, hogy egy magyar cég indul el például egy német autópálya-beszerzésen, egy autópálya-építésen és nyer a magyar cég a német cégek előtt? Vagy mondjuk, Ausztriában az elképzelhető lenne, hogy egy magyar cég elindul a közbeszerzési pályázaton, és megveri odakinn az osztrák cégeket? Valljuk meg őszintén, kevésbé elképzelhető ez az eset. Magyarországon fordulhat elő csak az a csoda, hogy idejön egy külföldi cég, és elviszi még egy ilyen relatíve egyszerű ágazatban is a profitot a vállalkozások elől, mint a nagy infrastrukturális beruházások kivitelezése, vagy amilyen egy autópálya-építés. Magyarországon valahogy nem tudjuk azt megakadályozni, hogy a külföldiek szerephez, jelentős megrendeléshez jussanak magyar közpénzből. Államtitkár úr, én úgy gondolom, ez egy olyan feladat lenne a kormány előtt, amelyben érdemi előrelépésre van szükség.

A magyar építési ágazatot, hogyha ön megnézi, azt lehet látni, hogy mélyponton van. A magasépítési ágazat adatai azt mutatják, hogy néhány évvel ezelőtt, 2003-2004-ben még 43-44 ezer lakás épült, jelenleg ennek a mennyiségnek az ötöde valósul csupán meg. Az összes dolog, ami jelenleg a magyar gazdaságot fűti, az európai uniós forrásoknak köszönhető, annak, hogy az Európai Unió pénzt ad Magyarország részére, és sajnos ez a pénz, ahogy itt az előbb el is mondtam, nem kis részben visszakerül a külföldi tulajdonú cégekhez, és kiviszik nem kis részben ezt az összeget az országból. Tehát ebben a dologban, én úgy gondolom, hogy fontos lenne előrelépni.

Fontosnak tartom azt is elmondani, államtitkár úr, hogy amikor megvalósulnak a különböző nagyberuházások vagy erről szóló tervek születnek, akkor minden esetben érdemes azt megnézni, hogy van-e gazdasági megalapozottságuk ezeknek a terveknek. Emlékeztetnék az M6-os autópályára például, ami jó természetesen a régióban élő embereknek, de valljuk meg őszintén, kong az ürességtől, mert nincs akkora járműforgalom rajta, hogy ez az autópálya valaha is megtérüljön. Ugyanilyen rossz terv, amit, államtitkár úr, én már tettem itt nemegyszer kritika tárgyává, a Vo-ás vasúti körgyűrű, ami 300 milliárd forint körüli összegről bruttó sodott föl a végén 360 milliárd forintos becsült bekerülési önköltségre. Erre a kormány még hitelt is fel szeretne venni, azért, mert délről a Budapestet elkerülő vasúti körgyűrűt ebből az elképesztően nagy összegből meg szeretné építeni.

Érdemes azt is megnézni, hogy mire szánjuk a vasúti körgyűrűt. Arra, hogy a teherforgalom zajlódjon a Vo-ás vasúti körgyűrűn, erre szánunk 360 milliárd forintot. És hogyha megkérdem önt, államtitkár úr, vagy bármelyik fideszes képviselőt, hogy mondja meg, hogy hol vannak azok a magyar ipari cégek, amelyek megtöltik saját áruval ezeket a vagonokat a későbbiek folyamán, akkor önök mit mondanak erre? Magyar ipar gyakorlatilag nincs. Akkor mi is történik, képviselőtársaim? Felvesz a magyar

állam a kormány tervei szerint 360 milliárd forintnyi hitelt külföldiektől annak érdekében, hogy megépítsünk egy olyan vasúti körgyűrűt, ami a külföldiek itt megtelepedett vállalatainak áruforgalmát fogja szállítani. Magyarul, az történik, hogy Magyarország, egy gyakorlatilag gyarmati helyzetben levő ország a saját adófizetőinek pénzét használja föl arra, hitelt vesz föl, hogy az itt megtelepedett külföldi cégek számára kiépítsék az infrastruktúrát.

Hasonló ez, mint amikor a brit gyarmattartó birodalom kiépítette Indiában az utakat. Nem azért épített utat Anglia akkoriban, mert úgy gondolták, hogy az indiai embereknek nem kéne a sárban járniuk, hanem azért, mert ez szükséges ahhoz, hogy a gyarmatot kizsákmányolják, onnan megfelelő módon a logisztikai háttér megteremtésével, az infrastruktúra megteremtésével el tudják a megfelelő árumennyiséget szállítani. Magyarországon ugyanez történik, 360 milliárd forintot akar a kormány erre a beruházásra elkölteni, miközben gyakorlatilag azok a magyar ipari cégek, amelyek megtölthetnék ezeket a tehervagonokat az érintett szakaszokon, gyakorlatilag nem léteznek. Ezzel mindannyiunknak szembe-sülni kell.

Még jó néhány olyan vasúti fejlesztést tudunk említeni, államtitkár úr, ami szintén ezen a területen valósul meg hasonló értelmetlenséggel. Gondolhatok itt például a kelebiai vasútvonalra. Ki az, aki komolyan gondolja, hogy 100 milliárd forintos forgalmakat valaha meg fog az észak-déli vasúti összeköttetés Belgrád felé termelni az ország számára, most őszintén?! Hol vannak azok a hatástanulmányok, amik alapján a kormány egy ilyen óriásberuházást megalapozottnak lát? Én szeretném ezt látni. Szeretném azt látni, hogy valaha megtérülnek ezek a beruházások, és nem csak arról van szó, hogy a kormányhoz köthető egyes tőkés csoportok részére értelmetlen beruházások közpénzből történő kivitelezésével megpróbál a kormány megfelelő mennyiségű megrendelést teremteni.

(15.50)

Itt egyszerűen arról van szó, államtitkár úr, hogy ha itt van az Országgyűlés, akkor be kell hozni ezeket a hatástanulmányokat, meg kell vitatnunk, akár bizottsági szinten is hajlandóak vagyunk arra, hogy ezeket a szakmai vitákat lefolytassuk, de azt kérem, államtitkár úr, hogy tolmácsolja a kormányfő felé is azt az igényt, hogy a parlament ellenzéki pártja, a Jobbik, el szeretné számoltatni a kormányt, és a saját lelkiismeretünk, szakmai tisztességünk érdekében mindent meg szeretnénk annak érdekében tenni, hogy a parlamentben az ellenőrzési jogunkat gyakorolhassuk a kormány fölött. Ha van ilyen hatástanulmány, akkor azt meg szeretnénk ismerni. Ha nincs ilyen hatástanulmány, akkor meg arra kérem önöket, hogy ezektől az elképesztő, gyakorlatilag teljesen értelmetlen beruházásoktól álljanak el.

Érdemes azt is megnézni, államtitkár úr, ha már ezeknél a beruházásoknál tartunk, hogy mit mondanak az érintett logisztikai ágazat vezetői, azok például, akik a vasúti teherfuvarozást bonyolítják Magyarországon. Azt mondják, hogy nekik nem arra van elsősorban szükségük, hogy ezeket az új, rendkívül drága szakaszokat megépítsék, hanem arra, hogy a kormány olyan állapotba hozza a meglévő pályaszakaszokat, hogy kikerüljenek a lassújelek, és ne kelljen hússzal meg harminccal döcögniük a tehervonatoknak ezeken a szakaszokon, hogy fölgyorsuljon a vasúti közlekedés. Ez egy sokkal előremutatóbb, sokkal kevesebb pénzbe kerülő, sokkal megtérülőbb befektetés. Ráadásul még hazudni sem kell szakmailag, ostoba indokokat melléteni, mint amikor például a kormányzati háttéranyag azt állítja, hogy a VO-ás vasúti körgyűrűt azért kell 360 milliárd forintért megépíteni, mert kicsi Budapest áruátengedő kapacitása a vasúti teherforgalom tekintetében. Jellem, államtitkár úr, hogy ugyanez a vasúti infrastruktúra a rendszerváltás idején háromszor akkora teherforgalmat bonyolított le zavartalanul az érintett szakaszon. Tehát ezek az indokok, amiket mellétesznek hivatalos magyarázatként, egyszerűen égbekiáltóan hazug módon lettek megfogalmazva, minden szakmai vélemény, minden adat, minden számítás ezt mutatja.

Azt kérem, államtitkár úr, hogy ön egy becsületes ember, képviselje a kormánynál ezeket a szakmai szempontokat, kritikákat, akkor valósuljon meg egy beruházás, ha van ennek gazdasági racionalitása. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Varga László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott az előterjesztésről, és a frakcióból is többen felszólaltak, nyilván elmondták kritikájukat az előterjesztéssel kapcsolatban, elsősorban a gyorsút mint fogalom és bevezetendő új műszaki tartalmú út kapcsán. Van ennek az előterjesztésnek természetesen a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos előnyös részei is akár, de azt gondolom, hogy ez az új kategória, egyetértve képviselőtársaimmal, nem elfogadható. Nem elfogadható, mert olyan szintbeli kereszteszűrészeket is tartalmaz ez az új kategória, amely nyilván párosulva egy magasabb sebességhatárral, komoly balesetveszélyt okozhat.

Hadd hívjam fel újra a képviselőtársaim és a nyilvánosság figyelmét arra, hogy ebben az ügyben Borsod megyeiként én felszólaltam már korábban az Országgyűlésben, az M30-as kapcsán vettem föl kérdéseket, hiszen augusztusban ez az új kategória már megjelent a Közlönyben, és Tasó László államtitkár úr egyébként sajtózott is ebben a témában, egy nagyon új és modern lehetőségként beharangozva az

M gyorsutat. Azon nyomban rákérdeztem a kormány és a miskolciak közötti megállapodás, a „Modern városok” program keretében kötött megállapodás egyik pontjára ezért, az M30-as autópálya Miskolc és országhatár közötti szakaszára. Autópálya szót használtam, hiszen azt gondolom, hogy ennek az M30-as szakasznak egy észak-déli európai uniós közlekedési folyosó részének kell lennie, egy olyan folyosó részének, amely összeköti Magyarországot Lengyelországgal.

Egy olyan folyosónak kell lennie, amely akár kormányközi megállapodások keretében ezen országok keleti részének, ahol nyilván a társadalmi problémák fokozottan jelennek meg és a gazdasági problémák is, egy új lehetőséget nyit. Ennek a megépítését meg kell ejteni ebben a hétéves európai uniós fejlesztési ciklusban, én ezt állítom, mert azt gondolom, hogy ha ez elhúzódik, akkor nem garantálható az M30-asnak ez a fajta fejlesztése.

Először Tasó László azt mondta, hogy ő elképzelhetőnek tartja - ezt a parlamenti jegyzőkönyvből is vissza lehet nézni a kérdésemre adott válaszból -, hogy akár csökkentett műszaki tartalom legyen az M30-as tekintetében, nyilván a forgalmi adatok figyelembevételével. Én nagyon határozottan azt mondtam, hogy egy ilyen folyosó és Miskolc, Kassa összekötése csakis autópálya formájában képzelhető el, ez adhat lehetőséget Borsodnak, de az abauji térségnek is. Ezek után azonnali kérdést tettem föl múlt hét hétfőn Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, és ő tulajdonképpen, bár eleinte megpróbált nem konkrétan válaszolni a kérdésekre, a végén azt mondta, hogy nem hókuszpókusz, hanem autópálya épül a határig az M30-as tekintetében. Azt kérném államtitkár úrtól, hogy ahogy az előterjesztésből remélem kiolvadni, tegyen meg mindent azért, hiszen ön is Borsod megyéből származik, hogy az M30-as autópályaként épüljön meg az országhatárig. Mi ezt tudjuk tenni, Magyarország ezt tudja tenni ezért a térségért, és azt javaslom önöknek, hogy vegyék fel a kapcsolatot a kormányokkal, tehát a szlovák és a lengyel kormánnyal abban a tekintetben, hogy egyébként ez milyen folyosóba és hogyan illeszkedik be. Volt erről korábban is kommunikáció az országok között, de azt nem tudom mondani ebben a pillanatban, hogy mindenki egyaránt fontosnak érzi 2019-ig ennek a megvalósítását, tehát a szlovák szakasznak is és a lengyel szakasznak is.

Azt gondolom, hogy minden egyes ilyen típusú gyorsforgalmi útnak autópályaként kell elmenni az országhatárig azért, hogy ez valódi bekötést jelentsen a környező országok vérkeringésébe, ezáltal gazdasági és társadalmi kapcsolatokat építve. Mielőtt azt mondaná államtitkár úr vagy bármelyik kormánypárti képviselőtársam, hogy miért hozom ezt ennyire föl, azt gondolom, hogy a szocialista kormányok idején megépített több mint 700 kilométernyi autópálya azért egy sikernek mondható, az ország sikere ez, és szerintem ezt a sikert az elmúlt években nem követte megfelelő folytatás, tehát a következő évek-

ben az új fejlesztési ciklusban ez elvárható szerintem. A másik, amire kitérnék, és részint Mesterházy Attila már kitért erre, ha már vasúti témája is van az előterjesztésnek, és ha már fogyasztóvédelemmel is kapcsolatos: évekkal ezelőtt kérdeztem államtitkár urat itt a parlamentben, még az előző ciklusban annak kapcsán, hogy átalakították akkor épp a MÁV-menetrendet, komoly vitát kiváltva, Miskolc és Budapest között olyan közlekedési lehetőségeket alakítottak ki, aminek a keretében egy burkolt áremelés történt, hiszen valaki vagy IC-vel jut el ma Miskolcra a fővárosba, vagy egyébként órákkal is megnő és több átszállással is tarkított az ő eljutása Budapestre. Ez egy lassan hároméves történet, nagyjából három éve hangzott el az az ominózus kérdésem egy akkori átalakítás kapcsán. Megjegyzem, hogy valóra vált sajnos az a félelem, amit én akkor mondtam, gyorsvonatokkal gyakorlatilag minimális terepe van Miskolc és Budapest viszonylatában az utazóknak a két várost megközelíteni. Csak az intercityjáratok emellett pót díjas közlekedése biztosított. Tehát ez egy burkolt áremelés volt, és vannak olyan viszonylatok is, ahol több átszállással akár 7-8 óra is lehet az eljutás ebben a tekintetben.

Tehát történt már egy, a fogyasztóvédelmet nem igazán szolgáló színvonalcsökkenés az előző ciklusban, arról nem is beszélek, hogy egyébként a folyamatos sebességkorlátozások mit jelentenek az eljutási idő tekintetében, hiszen számtalan panasz érkezik hozzám, hogy az a korábban két órán belüli menetidő már jócskán nem tartható, rendszeresen két és fél vagy még több óráig tart egyébként eljutni Miskolcra Budapestre vagy akár fordítva. Ma pedig arról hallunk, hogy a ma menetrendben található járatok mintegy 6 százalékát szüntetik meg. Tehát az az 5 millió kilométernyi meneteljesítmény, amit a MÁV Start kezdeményezésére kivesznek a menetrendből, ez nyilván a leghátrányosabb helyzetű térségeket érinti. Érinti így Miskolc és Budapest viszonylatát, tehát ezt a vonalat, tovább csökken az elérhetősége tulajdonképpen a miskolciak, borsodiak részére így a fővárosnak. Nem is beszélve más keletmagyarországi vonalakról, talán majd Gúr Nándor még kitér erre majd a későbbiekben, hiszen ő is foglalkozik ezzel a témával. Azt szeretném mondani, hogy nem elfogadható ez a további csökkenés Miskolc és Budapest között. Nem elfogadható ez a további teljesítménycsökkenés, általában is azt mondom, hogy a MÁV-nak azzal kellene foglalkoznia szerintem, és javaslom Mesterházy Attilához hasonlóan, hogy ebben egyébként az Országgyűlés foglaljon állást vagy döntsön, hogy mit vár el ettől az állami vállalatától, mit vár el ettől a nagy cégtől, hiszen nagyon egyértelmű az, hogy az ország és az utasok érdeke egy kínálati menetrend előállítására lenne.

(16.00)

Ugyanis ha folyamatosan csökken ez a színvonal, akkor egy idő után az emberek nem fognak bízni

tulajdonképpen megfelelően a vasúti közlekedésben, vagy fennáll ennek a veszélye, mondjuk így, és ebben az esetben nyilván alternatívát keresnek az ő biztos eljutásukra, személyautóval vagy egyéb közlekedési eszközzel fogják majd ezeket a kérdéseket megoldani. Tehát egy kínálati menetrend, ahol valóban van olyan, hogy nyilván nem zsúfolt vonatok közlekednek, hanem kisebb létszámban közlekednek ezeken a vonalakon, az egyébként hosszú távon, a megfelelő színvonal mellett a vasút fejlődését eredményezheti.

Hallottunk arról, hogy létszámproblémák vannak a vasút tekintetében, és hallottunk arról is, hogy egyébként kocsikat sem tudnak megfelelő mennyiségben kiállítani. Ez az egyik oka ennek a járatritkításnak. Ez persze a sajtóban megjelent hír, a valóságról jó lenne többet tudni, és jó lenne az emberek által választott országgyűlési képviselőknek itt állást foglalni abban a kérdésben, hogy az emberek érdekében mit várnak el a magyar állami vasúttársaságtól, és mit várnak a vasúti közlekedés tekintetében az emberek érdekében.

Én tehát a választóközvetem, a borsodiak, Miskolc érdekében szólaltam fel ennek a kettőnek a tekintetében, tehát autópályát a határig; az M30-as Kassáig való meghosszabbítása mindenképpen autópályával történjen, ahogy egyébként miniszterelnök úr itt ezt jelezte, én ezt az ígéretet valóra szeretném váltani. A másik pedig az, hogy nem elfogadható, hogy évről évre folyamatosan csökken a Miskolc és Budapest közötti vasúti közlekedés színvonala, csak úgy nem elfogadható, hogy az ország többi részén ez így történjen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogyan Mesterházy Attila képviselőtársam is jelezte, illetve dr. Varga László képviselőtársam is, elfogadhatatlan az, hogy egy salátatörvény keretei között olyan dolgokat hoznak be, ami egyszerűen nonszensz, amelyeket nem lehet támogatni, miközben vannak a törvénytervezet kapcsán olyan jellegű dolgok is, amelyeket meg szívesen támogatna a képviselő.

Igen, a fogyasztóvédelmet érintő dolgok azok a kísérletek, amelyek megfogalmazódnak akár a fogyasztói jogviták online keretek között való rendezésére, vitarendezésére és még sok egyéb más dolog. Mondhatnám a nemzeti - bár hogy miért kell mindennek nemzetinek lenni, ettől nem lesz jobb, de egye fene -, a nemzeti tengelysúlymérő ellenőrző rendszer kialakítását és sok minden egyéb mást, a lakcímváltozáshoz hozzáillesztetten azt a módosítást, hogy ne legyen kötelező cserélni a gépjárművek forgalmi engedélyét, ezek olyan dolgok, amelyek természetesen az emberek érdekeit szolgálják, tehát azt

mondhatom, hogy ez is, a fogyasztóvédelem és a lakcímváltozásnál a forgalmi engedélynek a változtatlanul hagyása, ezek mind normális javaslatok, ezeket lehetne támogatni.

De ezeket az ügyeket önök összekapcsolják olyan történetekkel, mint a gyorsút kategóriája, amit egy bevezető kétpercesben elmondtam annak kapcsán, amit Vas Imre rögzített, mármint hogy magas színvonalú utakról van szó - nem én mondom, hanem azok, akik szakmabeli emberek, tőlünk, mind egyikünkötől szerintem többet értenek hozzá, talán még közvetlen formában államtitkár úrtól is, bár ő a közlekedéssel elég szoros kapcsolatban volt az elmúlt évtizedek tekintetében -, hogy ez a megoldás azt szüli, hogy a kockázati tényezők emelkednek. Ez a megoldás azt szüli, hogy leállósávoknak a hiányában, vagy ahogy mondtuk, a burkolt üzemi sávoknak a nélkülözésével új veszélyforrások alakulnak ki, amelyek nyilván adott esetben, isten ne adj', emberéleteket is követelnek.

Hogyan gondolják azt képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, hogy egy ilyen csökkentett műszaki tartalmú hibrid vagy nem is hibrid, hanem torz megoldáshoz hozzáillesztetten el tudja nyerni az ellenzéki oldalon lévő képviselők támogató szavazatát? Ja, merthogy önök, hát önök talán még megfontolás nélkül is képesek és hajlandóak ezt megtenni, bár meg nem értem, de azt gondolom, hogy az ellenzéki oldalon attól egy kicsit felelősségteljesebben foglalkoznak a kérdéssel a képviselők, mint hogy az emberek kárára cselekedjenek.

Azt, ami műszaki értelemben vetten is tényleg egy nonszensz, egy elfogadhatatlan kategória, azt nem lehet támogatni. Kétszer két sáv, mint mondtam, leállósávok nélkül - borzalom. Belegondolni borzalom, ha végiggondolom az elmúlt évtizedek történéseit, azt, hogy mit kellett megélni, mondjuk, 25-30 évvel ezelőtt egy M3-as hiányában, akkor eszembe jutnak azok az emlékek, és látható módon, nyugodt lelkiállással merem mondani azt, hogy halálutakat építenek. Nem lehet ez a szándékuk! Nem hiszem, hogy végiggondolták a történetet, hogy erre az előterjesztésre csak úgy, bátran, vagy bátorság nélkül, vakon - tudják, nem vak az, csak vakmerő - ráadják a voksukat, odaadják a voksukat. Nem hiszem. Ha mást nem, szeretném önöket ebben a vonatkozásban elgondolkodtatni, szeretném, hogyha felelősségteljes döntést hoznának, nemcsak úgy, hogy egy előterjesztésre igen gombot nyomnának.

A gyorsutak tekintetében, azon túl, hogy nagy a kockázat, azt is el kell mondani, hogy a költségek vonatkozásában pedig nincs arányosság. A kockázatvállalás többlete és a költségeknek a minimalizálása, csökkentése nem áll arányban egymással. De itt néhez is arányosságot találni, mert mint mondtam, emberéletek forognak kockán, nem mindegy, hogy milyen színvonalú úthálózat építésére kerül sor.

Ha a vasúti hálózati rendszer működését nézzük és helyezzük górcső alá, akkor - mint ahogy az előbb elhangzott - elfogadhatatlan az, hogy olyan menet-

rendek készüljenek most, vagy talán már el is készültek a napokban, amelyek gyakorlatilag 5 millió kilométernyi - mint elhangzott - futásteljesítménybeli csökkenést hoznak magukkal. Elfogadhatatlan ez a 6-7 százalékos mértékű csökkenés, elfogadhatatlan, főleg annak a jegyében, ahogy önök hosszú éveken keresztül, mondhatom: évtizeden keresztül a vasútfejlesztési koncepciók jegyében szónokoltak. Elfogadhatatlan, és az ország különböző területeit érintően különböző formában, de a károkozások jelei foghatók meg. Miskolc, Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Északkelet-Magyarország vonatkozásában látható, hogy alapvetően érintettek vagyunk ezekben a futásteljesítménybeli csökkentésekben. Látható, hogy járatkiadásokkal is párosul a dolog. Mondjuk, az ország másik része, a fejlettebb része vonatkozásában, északnyugat tekintetében, Győr és környéke tekintetében pedig az látható, hogy a gyorsvonal kategóriáját kezdik el likvidálni, és csak az IC működését biztosítani, persze ez meg drágítja a közlekedés lehetőségét.

És hogyha egy kicsit még beljebb megyünk a hátrányosnak mondható térségek és régiók vonatkozásában, nemcsak a megyeközpontok tekintetében nézzük ezt a helyzetet, akkor meg adott esetekben tragikusnak mondható szituációkkal találja magát szembe az ember.

Ezek nem támogathatóak. Ezek nem támogathatóak akkor, amikor közben pedig hatásvizsgálatok nélkül, anélkül hogy óriási fejlesztéseket életre hívnának vagy fejlesztési terveket vizionálnak vagy indítanak útjára, a parlament, a parlamenti képviselő meg sem tud győződni arról, hogy mi ennek a mögöttes tartalma, hol vannak azok a hatástanulmányok.

(16.10)

De ha nem óriási, ha nem tíz- meg százmilliárd forintos fejlesztésekről beszélek, csak mondjuk, 600 millió forintosról - tudják, a kisvasútról Felcsúton -, ott se láttam hatástanulmányt, de nem is nagyon jöttem vele, hogy mitől lesz ez majd kedvező, kiknek, hogyan és miképpen szolgálja az érdekeit mindez. Azt gondolom, ez nem egy koncepcionális gondolkodás, ez önmagában nem nagyon támogatható.

Ha vasúti közlekedésről beszélünk, akkor persze érdemes a háttéréről is beszélni a dolgoknak, érdemes arról is szólni, hogy mondjuk, az elmúlt hetekben, hónapokban példaként a MÁV Létesítményüzemeltető és Vasúti Kft. tevékenységébe tartozó dolgokat érintően milyen közbeszerzési eljárásokat indítanak útjára, amelyek legalább a kérdések felvetését igénylik. A Közbeszerzési Értesítőben - csak azért mondom képviselőtársaimnak, hogy tudjanak mihez nyúlni - nézzék meg a 121. és a 123. szám alá tartozót: háttérfeleletről van szó, az egyik a takarításról, a másik a vasúti épületörzések kérdéséről szól. Erről csak azért beszélek, merthogy ezek a tevékenységek beletartoznak a MÁV Létesítményüzemeltető és Vasúti Kft. tevékenységi körébe, azoknak a körébe, akiket érintően egyébként döntöttek, hogy

2015. december végével visszaintegrálják a MÁV Zrt. keretei közé. Ez egy 2180 főt érintő nagyságrend, és a visszaintegrálási döntés - ami valahol szeptember környékén született - mellett önök olyan közbeszerzési pályázatokat írnak ki, amelyek a visszaintegrált szervezetet hozzák lehetetlen helyzetbe, mert az ő kötelei között összességében a vasútörös és a takarítással kapcsolatos tevékenységet folytató emberek száma meghaladja az 500 főt, azt hiszem, 512, és közben önök közbeszerzési pályázatot írnak ki. Miről szólnak ezek a történetek? Egymásnak homlokegyenest ellentmondó, fejetlen intézkedések sokaságáról. Arról szólnak, hogy lehet, hogy előtte már voltak, akiknek az érdekeit szolgálva ezeket ki akarják írni; ezek az aggályos kiszervezések lehetőségét hordozzák magukban.

A munkaadók egyébként különféle tárgyalásokon történő elszólásai is alátámasztják mindezt, mert a vasúti tevékenység végzését egy háromtagú konzorciumot érintően fogalmazták meg, hogy majd ők fogják megpályázni és várhatóan el is nyerni, miközben a pályázati kiírás úgy szól, hogy a pályázat beadásának a határideje 2015. november 19. Nem tudom, ma talán 18-a van, tehát még most nem vagyunk ott, de már közben a vizionálások megtörténtek.

Vagy egy másik egyszerű dolog: akkor, amikor a munkaköröket érintő értékelések kapcsán vagy besorolások tekintetében olyan intézkedéseket fogantatnak, hogy az utolsó pillanatban adják oda az emberek kezébe, majd serkentik, sürgetik őket, hogy írják alá ezeket, aki sérelmezi, annak azt mondják, hogy forduljon bírósághoz, vagy olyan passzusokkal egészítik ki ezeket a módosításokat, amelyek arról szólnak, hogy a munkakörön kívül is köteles minden olyan feladat végzését ellátni, amivel a főnöke, a felettes megbízza - szóval, hogy néz ki struktúrájában mindaz, amit önök csinálnak? Gumiszabályokat alkotnak, a munkaadói visszaélések lehetőségét teremtik meg. Önöknek nem fontos sem a munka törvénykönyve, sem a kollektív szerződés, semmi nem fontos, és az sem, hogy ezen törvények keretei között biztosított pótlékok és egyéb díjazások ilyen értelemben akár elvesznek az emberek számára.

De jöjjünk még közelebb vagy jöjjünk vissza közelebbre! Rendkívüli lépéseket tervezgetnek a tekintetben, hogy rendkívüli képzések lesznek az év végén, mondjuk, mozdonyvezetői, jegyvizsgálói képzések. Miért? Azért, mert olyan mértékű az elhagyás, hogy már a fluktuációval sem lehet gyakorlatilag azt a helyzetet biztosítani, megteremteni, hogy normál működési keretek között menjen a MÁV.

Arról már nem is akarok beszélni, hogy az M4-es vonatkozásában - vissza a közutakhoz - mi történt, hogy 30 milliárd forint feletti kifizetéseknek miért kellett úgy megtörténniük, mint ahogy, miközben önök felmondták azokat a szerződéseket, amelyek gyakorlatilag az Abony és Fegyvernek közötti úthálózat kialakításával kapcsolatosan megvoltak.

De a legvége, a legfontosabb a mi szemszögünkből, Borsod-Abaúj-Zemplén megye szemszögéből

nézve az, amiről Varga képviselőtársam szólt, és amiben megszólította a miniszterelnököt is: igen, a M30-as Miskolc és Kassa között nem ilyen hókuszpókusz, hanem autópálya, erről volt szó, ezt mondta a miniszterelnök is, ennek tegyenek önök eleget, ne pedig összevissza mindenfajta kormányzati szerepvállaló mindenfajta más vélekedést hangoztasson. Ahhoz, hogy a hátrányos helyzetű térségek előbbre tudjanak lépni, igenis szükségesek ezek az infrastrukturális felületek.

Azt szeretném mondani, hogy egyébként pedig, amiről Mesterházy Attila beszélt, azok a koncepcionális - nevezhetjük nemzetinek is, na nem attól, mert koncepcionális - útfejlesztési programok közös egyezségek alapján kellene hogy kialakuljanak akár a Parlament falai között is. Ha nem útfejlesztés, hanem vasúthálózati fejlesztés, akkor a pályafelületek fejlesztését kellene megtenni.

Államtitkár úr, ön ismeri azt, amit mondok: Budapest és Miskolc között van egy olyan szakasz, hogy Budapest-Hatvan, ismeri a sebességkorlátozások mikéntjét. 60 kilométeres és az alatti sebességhatározat írnak elő. IC-k közlekednek ezen a pályaszakaszon. Talán erre kellene fordítani az energiákat, a forrásokat meg a gondolkodást. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Dr. Varga László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy pillanatig nem titkolom, hogy mint a magyar közlekedés és infrastruktúra iránt elkötelezett ember mindig örülök, amikor e díszes épület ékes falai között sok szó esik a magyar infrastruktúráról, ezért örömmel hallottam, hogy ugyan egy teljesen más előterjesztés és javaslat kapcsán, de nagyon értékes gondolatok hangzottak el. Anélkül, hogy itt a saját, privát érzéseimmel terhelném a jelenlévőket, engedjék meg, hogy bizonyos fokig fiatalkoromat hozzam vissza: annak idején én is mindig az első három tételt tanultam meg, ma is el tudom mondani, hogy Balassi Bálint 1554-ben született Zólyom várában, de ennél azért több kell a dolgokhoz.

Előljáróban - az előterjesztésre fordítva a szót - én köszönöm azokat az egyébként ellenzéki oldalról is elhangzott megnyilvánulásokat és nyilatkozatokat, amelyek a jelen javaslat általuk is, tehát mind az MSZP, mind a Jobbik által elfogadható részeire vonatkoznak. Nekünk is meggyőződésünk, hogy minden olyan egyszerűsítés, amely ezeket az eljárásokat akár gyorsabbá, egyszerűbbé vagy olcsóbbá teszi, azok hasznosak mind az üzemeltetők számára és általában mindazok számára, akik ezek-

ben részt vesznek, úgyhogy ezeket a támogatásokat köszönöm.

Ha megengedik, néhány olyan témára reflektálók, amelyek többször vagy súllyal hangzottak el, vagy amelyek jelentősége túlnő egy szerda délutáni politikai párbeszéd kereteinél, és függetlenül az azt kiváltó javaslat másszerűségétől, meggyőződésem szerint reflektálásra érdemesek.

(16.20)

Az első: itt a képviselőtársaim kiemelten foglalkoztak a gyorsút kérdésével. Erre a kormányrendelet megszületett. A jelenlegi javaslat ezt a közutakról szóló törvénybe, illetve a közérdekűségről és a fejlesztésekről szóló törvénybe emeli be.

Azért, hogy a jegyzőkönyv és a közvélemény számára megismételjem és elmondjam, és ne hagyjam képviselőtársaim aggályait megválaszolatlanul, engedjék meg, hogy szó szerint elmondjam. „A gyorsutak megvalósítási céljukat tekintve regionális viszonylatokban - tehát regionális viszonylatokban - magas szolgáltatási szintű kapcsolatot biztosítanak a megyei jogú városok és az ipari-technológiai központok számára, biztosítják az egyes kisebb jelentőségű tranzitkapcsolatok létrehozását.” Volner képviselőtársamnak mondom, igen, ezek részei a Magyarország számára már földrajzi helyzete miatt is létfontosságú tranzitutak szerepének.

„A gyorsutak fő műszaki jellemzőit tekintve általános esetben - hangsúlyozom: nem mindig, általános esetben - 110 kilométer/órás tervezési sebességű, kétszer kétsávos, osztott pályás, csökkentett keresztmetszetű, burkolt üzemi sáv nélküli utak, amelyek gépjárművek visszatartására alkalmas fizikai elválasztással, valamint külön szintű, illetve szabályozott szintbeli csomópontokkal rendelkeznek. Nyomvonaluk általános esetben települési átkelést nem tartalmaz - tehát elkerülő útként is megjelennek -, de indokolt esetben rövid szakaszon megfelelő forgalombiztonsági és környezetvédelmi eszközök biztosításával érinthetnek lakott területet, haladhatnak lakott területek között álló beépítetlen folyosóba.”

Ennek a kategóriának a bevezetése a Magyarország számára alapvetően fontos közúthálózat fejlesztését és a realitásokat veszi figyelembe. Külön szeretném kiemelni, mert ezzel kapcsolatban aggályok hangzottak el korábban is és most is, hogy ezeknek általában alkalmasnak kell lennie arra, hogy a későbbiekben, amennyiben a forgalmi viszonyok ezt indokolják, akkor autópálya kiépítésére megfelelő alapot nyújtsanak. Tehát ezek nem a pokolba vezető utak, nem nemzetihalál, nem - nem tudom én, milyen - rafinált nemzetrontó intézkedések, hanem ezek egy ilyen műszaki feltételekkel megvalósuló útkategóriát jelentenek.

Volner képviselő úr nincs jelen, ezért hadd mondjam neki, azért, mert ő említett itt fővárosi hatáskörbe tartozó dolgokat, hogy én annyit tudok felajánlani, és

ezt megteszem, hogy fel fogom hívni a főpolgármester úr figyelmét a ma délutánról készült országgyűlési jegyzőkönyvre, hogy tanulmányozza a főváros számára itt a Házban elhangzott megjegyzéseket, és ha szükségesnek tartja, akkor reagáljon rájuk.

Azzal a javaslattal egyébként, amely technikailag van... - és bízom benne, hogy módosítóknak beadják, hogy az érintettek az egyes intézkedésekről e-mailles értesítést kapjanak, a magam részéről egyetértek, és ha a törvényjavaslatot szerkesztő kollegák ezzel egyetértenek, akkor ezt a magam részéről beépítésre fogom javasolni.

Többen beszéltek vasútról, egyáltalában vasúti pályákról és menetrendről, hivatkoztak - mint ilyenkor szoktak - szakértőkre, számos névtelen aláíróra, közvéleményre és a többire. Ez igaz egyébként, azt hiszem, mérnökök sokaságát említették itt képviselőtársaim. Nagyon örülnék, ha ebből a sok mérnökből néhánynak neve meg arca volna, mert ezeket az anyagokat azért számos helyen megvitatták, és valóban számos helyen megjelentek vélemények, amelyek kivétel nélkül minden esetben támogatták az úthálózat fejlesztését, és megjelöltek bizonyos olyan paramétereket, amelyeket az előbb én egyébként a kormány által elfogadott szövegezésben benne foglaltam találtam.

Ami a menetrendet illeti, csak mondták, hogy a szakértők azt mondták, hogy 6 százalék, kérem, hogy vagy váltsanak szakértőt vagy maguk is olvassák el. Nem 6 százalék! Csak hogy számokat mondjak. 2900 napi vonalból emlékezetem szerint 47-et érint az új menetrend, nem haladja meg a szokásos őszi-tavaszi menetrendváltás kereteit. Lényegében arról van szó, hogy azokon, ahol a forgalom és az igénybevétel magasabb, például az elővárosi vonalakon, Tatabánya-Budapest viszonylatban vagy másutt, ahol egyébként az elmúlt hónapokban több mint negyven új motorvonatot beállítottunk, vagy egyébként jelentős uniós pénzekből jelentős mértékben javítottuk a rendelkezésre álló pályahálózatnak mind a kapacitását, mind a menetsebességét, ott bővítettük a menetrendet, szaporítottuk a járatok számát, és néhány esetben, ahol a kihasználtság 10 százalék alatt van, ott valóban, mondom, 2900-ból emlékezetem szerint negyven-egynéhány helyen valóban, ott, ahol nem tudom én, órás járat volt, ott kétórásra szűkítettük. Ez nem 6 százalék, nem 5 millió kilométer; a 2900 járatból 47 pontosan, ha jól emlékszem, kérem, olvassák el az új menetrendet. Bocsanat, 49, fölirtam a számot, nem 47, hanem 49.

Volner képviselő úrnak mondom, hogy az útépitéseket Magyarországon hosszú évek óta egy állami szervezet koordinálja, felügyeli és irányítja, úgy hívják, hogy Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztési Zrt., köznyelven NIF-nek hívják. Ennek ez a dolga, hogy ezt csinálja.

Abba a vitába én itt ma délután nem akarok részletesen belemenni, már csak azért se, mert a törvényjavaslat nem érinti, de abban a vitában, hogy kellenek-e Magyarországon külföldi cégek vagy nem

kellenek, vannak-e magyar útépitők vagy nincsenek, a válaszom az, hogy de vannak magyar útépitő cégek, és ezek általában a képviselő úr által felsorolt külföldi cégekkel együtt dolgoznak. Ezek a külföldi cégek egyébként nagy létszámú magyar munkaerőt foglalkoztatnak. Ma már egy-két kivételtől eltekintve kizárólag magyar vezetéssel és magyar menedzsmenttel dolgoznak, és magyar utakat és magyar vasútvonalakat állítanak elő. Úgy gondolom, hogy Magyarország ebben a tekintetben nem követheti Albániának az 1950-60-as években követett példáját. Talán nem jó, pláne infrastruktúra-fejlesztés területén, ha elzárkózunk a világtól.

Ismerve szocialista képviselőtársaim azon véleményét, hogy 2010-től mi vagyunk kormányon, hogy hagyjuk már abba a 2010 előtti dolgok felemlegetését, én magam tartózkodok szoktam ettől, de Varga képviselő úr föltette azt a kérdést, hogy tulajdonképpen mit várunk a MÁV-tól és mi a MÁV alaphelyzete, alapkérdése. Gúr képviselő úr is említette, egyébként Mesterházy képviselő úr is. Ebben igazuk van, és ezzel egyetértek magam is, hogy bizony a vasútnál ma már mind létszámban, mind funkcionálisan munkaerő-problémák vannak, illetve nem problémák, hanem a MÁV sokévi fenyegetettség után nem ott tart, hogy elbocsátásra készül, hanem embereket vesz fel, és sokévi szakember-kibocsátás után megint felerősítette a saját szakemberképzését. Miért is? Kérem szépen, 2002-ben közlekedési miniszterként 27 milliárd forint adóssággal adtam át a szocialista-SZDSZ-es kormányban ezt a posztot betöltő miniszter kollegámnak a tárcát. 27 milliárd forint az sok pénz, ennek a túlnyomó része egyébként emlékezetem szerint túlnyomórészt mozdonyvásárlásra felvett beruházási hitel volt, és egypár milliárd forint volt ebből üzemviteli pénz.

Kedves Képviselőtársaim! 2010-ben ezt 330 milliárd adóssággal kaptuk vissza, nyolc év alatt sikerült több mint 11-szeresére emelni a MÁV adósságát úgy, hogy közben eladták a Cargót, a teherszállítási üzletágat 100 milliárdért, aminek se nyoma, se füstje nem maradt a magyar gazdaságban.

(16.30)

Itt valaki emlegette, hogy talán egy vonalat nyitottunk vissza. Hogy mondjam? Kihúзва egy kicsit magamat kénytelen vagyok azt mondani, hogy igen, azt kell mondani, hogy nem önök, hanem az önök mellől már kikopott SZDSZ 37 vonalat zárt be, mi 11-et indítottunk újra, ahol műszakilag indokolt volt, és valóban, egyel tartozunk, a Putnok-Szilvásvár-Eger-vonallal, ott ráomlott a hegy a sínre, és milliárdok kellenek, hogy kitakarítsuk; továbbra is fontosnak tartjuk, és hogyha odajutunk, akkor ki fogjuk takarítani.

Kedves képviselőtársaim, 2010 óta munkabéke van a MÁV-nál, nem volt MÁV-sztrájk. (Dr. Varga László: Mert módosítottátok a sztrájk törvényt!) Azelőtt zsinórban voltak a MÁV-sztrájkok. (Gúr

Nándor közbeszól.) Megnövekedett vagy kezd visszaállni az elmúlt évek eredményeként a vasutas becsülete. Önök tönkretették a vasút, a Magyar Államvasutak és a vasutas becsületét. (Gúr Nándor és dr. Varga László közbeszól.) Azért mentek el az emberek, azért volt az, mert bizonytalan volt a jövőjük, bizonytalan volt a munkájuk. Igen, most hál' isten, ott tart a MÁV, hogy embereket akar felvenni, mert stabilizálódott a működése, és ott tart, hogy mondjuk, egy új mozdonyparkra új mozdonyvezetőket (Dr. Varga László közbeszól.), friss, korszerű ismeretekkel rendelkező embereket akar kiképezni, mert ki kell képeznie, mert az elmúlt 10-15-20 évben önök elvették a kedvét az embereknek attól, hogy valakinek az évszázadon keresztül biztos megélhetést biztosító MÁV jelentsen... (Gúr Nándor, Kucsák László közbeszól.) Képviselő úr, nem akartam mondani, igen, 130 ezer ember dolgozott valamikor a MÁV-nál, az önök idejében jelentősen csökkent, nálunk annyi munkaerő-csökkenés volt, amennyi ember nyugdíjba ment. (Gúr Nándor közbeszól.) A magyar vasútnak ismét van becsülete, a magyar vasutasnak ismét van gerince, van becsülete és biztos megélhetése. Ezt csináltuk ennyi idő alatt, és azért mondom, hogy amikor önök felteszik a kérdést, hogy mit jelent a MÁV, a MÁV a magyar gazdaság, a magyar társadalom csontvázát jelenti, az tartja össze a társadalom szervezetét, és ezért fontos (Gúr Nándor közbeszól.), és ezzel mi tisztában is vagyunk, és ennek megfelelően csináljuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még annyit - Volner képviselő úrnak mondom -, bár nem akarok Budapest dolgaiba beavatkozni, és ez igaz egyébként más egyéb illetően megjegyzésre is: '98-ban az első intézkedések közé tartozott, hogy akkor a 4-es metróval kapcsolatos lépéseket leállítottuk, mert a '98 tavaszán Medgyessy Péter miniszterelnök-helyettes által az utolsó délután aláírt 200 milliárd, amit a 4-es metróra szántak volna, nem volt benne a magyar költségvetésben, tehát megalapozatlanul, fedezetlenül vállalt kötelezettséget. Utána ez a metró megépült. Lehet azon vitatkozni, hogy ott kellett volna-e, hogy épüljön, de megépült. Lehet azon vitatkozni, hogy a végén meg az elején kell-e további állomásokat építeni, de megépült, ott van, se betönni nem lehet, se felszámolni; megvan, örülünk neki, és azon gondolkozzunk, hogy hogyan lehet ezt a jövőben Budapest és az egész ország javára felhasználni. Kár azon lamentálni, hogy ott kellett-e valamit építeni, ahol építenek, egyébként erről mindig évszázados viták vannak, hogy ott kellett-e valaminek épülnie, vagy nem kellett volna ott épülnie - megépült. Megépült, nagyon szép lett, jó lett, az a feladatunk, hogy Budapest és az egész ország megfelelően tudja használni, és a jövőben mint a lehetséges fejlesztés egyik bázisaként szerepeljen.

Végezetül, de nem utolsósorban, és ezzel szeretnék Mesterházy képviselőtársam mondataira reagálni, tökéletesen igaza van abban, hogy az infrastruktúra-fejlesztés nem négyéves periódusoktól függ.

Utakat, vasutakat 50-100 vagy még több évre építünk, ezért kell egy folyamat. Örömmel mondom, hogy tulajdonképpen ez sok évtizede megvan, különböző címek alatt futnak ezek a programok, mindig voltak ilyenek, jelenleg is vannak. Jelenleg az a helyzet - amit önök pontosan tudnak -, hogy a magyar infrastruktúra-fejlesztésnek az elmúlt évtizedben és 2020-ig az alapvető anyagi bázisa az uniós források, ezért a 2014 és 2020 közötti periódusban nekünk az európai forrásokat nekünk figyelembe kellett és kell vennünk. Ennek megfelelően igenis van 2014 és 2020 között útépítési program, amit ez a kormány - nagyon remélem, hogy az ellenzék támogatása mellett, hiszen ez az infrastruktúra-fejlesztés az önök számára is fontos - végre fog hajtani.

Végezetül még egyszer megköszönöm a javaslatunk, a törvényjavaslat érdemi részeivel egyetértő nyilatkozatokat, és kérem, amit a bevezetőben is említettem, hogy akinek ehhez jobbító módosító javaslatok vannak, azokat nyújtsa be, azok érdemi megtárgyalására mi készek vagyunk. Köszönöm, elnök úr, a türelmet. (Taps a kormánypártok sorában. - Varga Szimeon tapsol.)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által T/7389. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Varga Szimeon úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr.

Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket!

Mint a törvénymódosítás kezdeményezője, mint felkért szószóló tájékoztatom az Országgyűlést, hogy bizottságunk a törvényjavaslat előterjesztőjeként a részletes vitát lefolytatta, és önálló bizottsági indítványként nyújtja be az Országgyűlés részére megvitatásra.

Az 1994. évben létrehozott kisebbségi önkormányzati rendszer a jogállamiság fontos intézménye, a társadalom alappillére, a helyi önkormányzatok mellett a demokratikus közösségi önkormányzás megjelenítője, azzal a céllal, hogy általa erősödjön Magyarország nemzetiségi kulturális autonómiája. A

nemzetiségi önkormányzati rendszer alapvetően beváltotta a hozzá fűzött reményeket, azonban a gyakorlati tapasztalatok olyan szabályozási ellentmondásokat, hiányosságokat hoztak napvilágra, amelyek a törvények átfogó felülvizsgálatát igényelték. Annak érdekében, hogy az elért eredmények megőrzése mellett tovább erősödjék a nemzetiségek kulturális autonómiája, a jogi szabályozást tovább kell fejleszteni, összhangba kell hozni.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi. CXCVI. törvény előttünk fekvő módosítására irányuló törvényjavaslat célja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok, azok társulásai és a nemzetiségi önkormányzatok intézményei - mint közfeladatot ellátó szervezetek - a nemzeti vagyon lehetséges vagyonkezelőiként meghatározásra kerüljenek a törvényben. A jelenleg hatályos törvény 3. § (1) bekezdés 19. pontjában a vagyonkezelők lehetséges körében nem kerültek nevesítésre a nemzetiségi önkormányzatok, valamint azok társulásai és intézményei. A hatályos törvényi előírások így hátrányosan érintik a közfeladatot ellátó ezen szervezeteket.

A törvény hatálybalépését megelőzően vagyonkezelésbe átadott ingatlanok vonatkozásában a nemzetiségi önkormányzatok vagyonkezelői joga a törvény átmeneti rendelkezése alapján megmaradt ugyan, így azon nemzetiségi önkormányzatok, amelyek vagyonkezelők voltak, továbbra is megmaradtak vagyonkezelői mivoltukban, de a mostani szabályozás szerint a meglévő szerződés módosítására irányuló szándék már nem hajtható végre, sőt, új szerződés pedig nem köthető.

(16.40)

E jogalkalmazási értelmezés elkerülése érdekében meggyőződésünk, hogy a most benyújtott módosítási javaslat ezt a törvényi szabályozási hiányosságot megszünteti azzal, hogy a törvényben vagyonkezelőként nevesíti a nemzetiségi önkormányzatokat, azok társulásait és intézményeit, tekintettel arra, hogy egyébként a nemzetiségi önkormányzatok és társulások átlátható szervezetnek minősülnek.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvénye rögzíti, hogy az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon. A törvényt azzal a szándékkal fogadták el, hogy a közösségi szükségletek céljára történő hasznosítás, a természeti erőforrások megóvása, a nemzeti értékek megőrzése és védelme és a jövő nemzedéke szükségleteinek biztosítása megvalósuljon, illetve hogy a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás átlátható módon, a felelős gazdálkodás követelményei szerint teljesüljön.

A nemzeti vagyonról szóló törvény általános rendelkezései között meghatározásra került a nemzeti vagyon védelmének és felelős gazdálkodásának a követelményrendszere, valamint a nemzeti vagyon köre is. A nemzeti vagyon behatárolása azt a célt tűzte ki, hogy az állam és az önkormányzatok által ellátott közfeladatok megosztásának az elve érvénye-

süljön. Itt értelemszerűen a nemzetiségi önkormányzatokat is érteni kell, ha leírva nem is látjuk.

A nemzeti vagyon elsődleges rendeltetése a közfeladatok ellátásának biztosítását határozza meg. A nemzeti vagyon védelmét a lehető legszigorúbb szabályozással kell biztosítani, de az észszerű és okszerű gazdálkodást is szem előtt kell tartani. A nemzeti vagyonnal való rendelkezésnek vagy a vagyon kezelésének alapelvei között szerepel a közérdek szolgálata, a közös szükséglet kielégítése és a legfőbb rendelkezés, a közfeladatok ellátása. A nemzeti vagyonnal való gazdálkodás követelménye a költségtakarékos, értékmegőrző és értéknövelő működtetés és hasznosítás, aminek több mint húsz éve gondosan tesznek eleget a nemzeti önkormányzatok, intézmények és társulásai.

A nemzeti vagyonról szóló törvény jelenlegi szabályozása meghatározza azt a közfeladatot ellátó kört, akinek a nemzeti vagyon vagyonkezelésbe adható. Itt el is érkeztünk ahhoz a ponthoz, mely miatt jelen törvénymódosítási javaslat a tisztelt Ház előtt fekszik. A szószólói intézmény megteremtésével az Országgyűlésben, élve a jogunkkal, most a nemzetiségek életét és jövőjét meghatározó jogszabály pontosítására és kiegészítésére nyújtunk be javaslatot, remélve az egyetértésüket és támogatásukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vagyonkezelői jog rendkívül széles körű, kvázi tulajdonosi jogkört jelent, amely jog gyakorlását állami és önkormányzati szereplők részére biztosítják, melynek célszerűsége abban keresendő, hogy ezen szereplőknél valósul meg az állami vagyonnal történő felelős gazdálkodás és vagyonmegőrzés. A nemzeti vagyonról szóló 3. § (1) bekezdésében kerültek felsorolásra a jogszabály alkalmazását segítő fogalom meghatározások. A 3. § (1) bekezdés 1. pont a) alpontja szerint átlátható szervezet a nemzetiségi önkormányzat is, ugyanakkor ugyanezen bekezdés 19. pontjában a vagyonkezelői körben már nincs a nemzetiségi önkormányzat nevesítve. Más jogszabályból ugyan levezethető a vagyonkezelési jogosultság, így az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 3. § (3) bekezdés b) pontja értelmében a helyi nemzetiségi önkormányzatok és az országos nemzetiségi önkormányzat, valamint azok társulásai az államháztartás önkormányzati rendszerének elemeit alkotják, így költségvetési szervként jogosultak a vagyonkezelésre. Továbbá a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 124. §-ának (1) bekezdése szerint a nemzetiségi önkormányzat vagyona a nemzetiségi közügyek ellátását szolgálja. A (2) bekezdése szerint a nemzetiségi önkormányzat vagyonára a nemzeti vagyonról szóló törvény helyi önkormányzatokra való rendelkezéseit kell alkalmazni, a 125. §-ban foglalt eltéréssel.

Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések összekapcsolásával megállapítható, hogy Magyarország államháztartási rendszerében a helyi önkormányzatok és a nemzetiségi önkormányzatok azonos jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mert azokat az államháztartásról szóló törvény egynemű-

ként szabályozza. Így értelemszerű és nem igényel különösebb jogi levezetést, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 3. §-ában az állami és önkormányzati vagyon tekintetében is jogosult a nemzetiségi önkormányzat, azok társulásai, illetőleg intézményei az állami és önkormányzati vagyon vagyongazdálkodására. Utóbbi esetében még a nemzetiségi önkormányzat százszázalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet is lehet vagyongazdálkodó. A nemzetiségi önkormányzatokat, társulásait és intézményeit nem nevesítő ezen hiányosság viszont számunkra számtalan jogalkalmazási nehézséget szül a gyakorlatban. A most benyújtott módosítási javaslat ezt a törvényi szabályozási hiányosságot megszünteti azáltal, hogy a törvényben vagyongazdálkodóként nevesíti a nemzetiségi önkormányzatokat, azok társulásait és intézményeit is, így a jövőben értelemszerű és átlátható szabályozás kerül elénk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák szavazatukkal a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott törvényi módosítási javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за вашето внимание. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány politikájának kiemelten fontos törekvése, hogy az állam a társadalom érdekében vállalt feladatait a lehető legmagasabb szakmai színvonalon, kiemelkedő hatékonysággal, kellő körültekintéssel és tudatossággal végezze. Ennek a törekvésnek minden esetben érvényesülnie kell, legyen szó magyar vagy bármilyen más nemzetiséghez tartozó állampolgár akarataról.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény preambuluma kimondja, hogy a magyarsággal e hazában évszázadok óta együtt élő nemzetiségek sajátos kultúrájának megőrzése, anyanyelvük ápolása és fejlesztése, egyéni és közösségi jogainak széles körű biztosítása a mindenkori kormányzat feladata és felelőssége. Magyarország védelemben részesíti a nemzetiségeket, biztosítja saját kultúrájuk ápolását, anyanyelvük használatát, az anyanyelvű oktatást, a saját nyelven való névhasználat jogát, kollektív részvételüket a közéletben, továbbá elősegíti a kulturális autonómiájuk megvalósulását, garantálja a valós közösségeik önigazgatásához, önkormányzatisághoz való jogát. Ennek szellemében a kormány a korábbi éveknél jelentősebb mértékben kívánja támogatni az egyes közösségeket. Ennek kézzelfogható példája, hogy 2016-ban több mint 2 milliárd forinttal növekszik a magyarországi nemzetiségek költségvetési támogatása. A pénzügyi támogatás növelésén túlmenően természetesen szükséges a nemzetiségek érdekképvésletét ellátó nemzetiségi önkormányzatok, illetve in-

tézményeik munkájának egyéb módon történő támogatása is.

A 2011-ben elfogadott nemzetiségekről szóló törvény alapján a nemzetiségi önkormányzatok nevelési és oktatási céljaik megvalósítása, illetve kulturális autonómiájuk megerősítése érdekében nevelési-oktatási és kulturális célú intézményeket alapíthatnak és működtethetnek, valamint átvehetik más fenntartók által létesített intézmények fenntartását. A jogszabályban rögzített lehetőséggel élve az elmúlt évek során az országos nemzetiségi önkormányzatok számos kulturális intézmény fenntartásában vállaltak szerepet, a települési nemzetiségi önkormányzatok pedig több nemzetiségi köznevelési intézmény fenntartását vették át a helyi önkormányzatoktól, illetve a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól.

Az intézmények elhelyezésére számos esetben az állam, illetve a helyi önkormányzatok által tulajdonba vagy vagyongazdálkodásba adott ingatlanokban került sor. A 2012. január 1-jén hatályba lépett nemzeti vagyonról szóló törvény azonban a nemzeti vagyon vagyongazdálkodásra jogosultak köréből, szűkítve a korábbi szabályozást, kihagyta a nemzetiségi önkormányzatokat, valamint azok társulásait és intézményeit. A nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépése előtt vagyongazdálkodásba adott ingatlanok vonatkozásában a nemzetiségi önkormányzatok vagyongazdálkodói joga a jogszerűen és jóhiszeműen szerzett jogok és kötelezettségek védelmére tekintettel megmaradt, új vagyongazdálkodási szerződés azonban már nem köthető, a meglévő szerződések pedig nem módosíthatóak, így az utóbbi években bekövetkezett változások, illetve az egyébként felmerült módosítási igények átvezetésére jelenleg nincs jogszabályi lehetőség.

(16.50)

Mindez nagymértékben nehezíti egyes nemzetiségi intézmények működését. Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága az utóbbi években felmerült problémák orvoslása érdekében kezdeményezte a nemzeti vagyonról szóló törvény ezeknek megfelelő módosítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat céljaival egyetértünk, annak elfogadását támogatjuk. Megítélésünk szerint a törvényjavaslat a napi politikai kérdéseken túlmutató, általános célkitűzésére tekintettel valamennyi, a magyarországi nemzetiségek sorsát, boldogulását szem előtt tartó parlamenti párt támogatására érdemes. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést és képviselőtársaimat, hogy a T/7389. számú törvényjavaslatot megvitatni és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a kormány által is kiemelt fontosságúnak ítélt és elismert törekvéseit támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket, ismételten kérem támogatásukat. Köszönöm, elnök úr. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások követ-

keznek. Megadom a szót Szabolcs Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. A javaslat célja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok, azok társulásai és a nemzetiségi önkormányzatok intézményei mint közfeladatot ellátó szervezetek, a nemzeti vagyon lehetséges vagyonekezeként meghatározásra kerüljenek a törvényben.

A törvényjavaslatot az Országgyűlés számára a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nyújtotta be 2015. november 10-én. Magyarországon, a nemzetiségek jogairól szóló törvény értelmében, összesen 13 kisebbség van, amelyek rendelkeznek is nemzetiségi önkormányzattal. Ezek az önkormányzatok számos közfeladatot ellátnak, ezért indokolt tevékenységük támogatása. Mivel a vagyonekezek lehetséges körében most nem jelennek meg a nemzetiségi önkormányzatok és azok társulásai, így a mostani szabályozás hátrányosan érinti e közfeladatot ellátó szervezetek tevékenységét.

Számos esetben a működésüket az állam által tulajdonolt és vagyonekezésbe adott ingatlanokban végzik, így az előttünk fekvő kezdeményezés, amely szerint a nemzetiségi önkormányzatokat is nevesíteni kell a nemzeti vagyonról szóló törvényben mint vagyonekezelőt, teljes mértékben indokolt. Ezáltal megerősítve lesznek a nemzetiségi önkormányzatok vagyonekezelői pozíciójukban, és stabil anyagi bázist kapnak hozzá, ezáltal is elismerve az ő munkájukat és az általuk ellátott közfeladatok terén végzett működésüket.

Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat, a nemzetiségek jogairól szóló törvény ezen módosításai sarkalatosnak minősülnek, kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák majd a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magam nagy szimpátiával fogadom a Magyarországi nemzetiségek bizottságának jogfejlesztő tevékenységét, mert azt gondolom, hogy a nemzetiségi szószólói intézmény egyik fontos mellékágaként ennek a bizottságnak a működése nagyon sok olyan diszfunkciót tár fel, aminek a javítása, azt gondolom, mindenkinek közös érdeke lehet. Ez is egy ilyen terület, ami most itt előttünk van.

Maga a bizottság számos olyan törvényjavaslatot tett a Ház elé, amelyeket nagy többséggel fogadott el a parlament, azt lehet mondani, konszenzust sikerült

találni ezekben a kérdésekben; ugye, egy kivételével a bizottság összes javaslata ilyen volt. Remélem, hogy ez is ebbe az „egy kivételével az összes” kategóriába fog tartozni, ezt a fajta konszenzust fogja tovább növelni, hiszen a Magyar Szocialista Párt is egyetért ezzel a javaslattal.

Egyszerűen fogalmazva miről is van szó? Arról van szó, hogy a törvény jelenleg egy nem normális helyzetet teremt, és a bizottság arra tesz javaslatot, hogy a törvény a józan ésszel találkozzon, legyen normális. Ha röviden összefoglaljuk, hogy miről is van szó: az önkormányzatoknak a vagyon tekintetében, amely irányításuk alatt áll vagy pedig fenntartásuk alatt áll, legyen vagyonekezési joguk. Ha egy kicsit belegondol az ember, akkor odajut, hogy persze, ez a természetes, hogy ez az állapot így van. Az nem természetes, hogy ez az állapot nincs így.

Magam azt gondolom, nagyon helyes, hogy előttünk van ez a kérdés, és fontos is, hogy ez meg tudjon változni. Mert lehet arról beszélni, hogy számos önkormányzat fenntart intézményeket és ellát ilyen feladatokat, de magam is attól tartok, osztva egyébként Varga Szimeon szószóló úr és a bizottság aggodalmát, hogy a törvény fennmaradása gátja lehet annak, hogy ezek az önkormányzatok jól végezzék az intézményfenntartói tevékenységüket. Éppen ezért szükséges és helyes az, hogy ez a jogszabály megváltozzon. Magam mindenképpen tudom támogatni, és a Magyar Szocialista Párt is támogatja mind az előterjesztés konkrét szövegét, mind az irányát.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az Alaptörvényünk úgy fogalmaz, hogy a nemzetiségek az állam alkotórészei, és ilyen értelemben Óbuda képviselőjeként magam is tudom, hogy egy kis helyi közösségben mit jelentenek a nemzetiségek. Nálunk is számos nemzetiségi önkormányzat működik, és azt kell mondjam, hogy nagyon sok nemzetiség annyit tesz hozzá a helyi közösség kulturális értékeihez, hogy nélkülözhetetlenné váltak. Éppen ezért helyesnek tartom tehát azt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok tartsanak fenn intézményeket, és helyesnek tartom azt is, hogy a jogrendszerből ki-gyomláljuk azokat a szükségtelen, rossz szabályozásokat, amelyek egyébként szándékolatlanul maradtak benne.

Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt nevében azt tudom mondani, hogy támogatjuk ezt a javaslatot, és kérjük a többi frakciót, hogy ők is támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szószóló úr, államtitkár

úr, a vezérszónokok gyakorlatilag elmondtak mindent ezzel a törvénymódosítással kapcsolatban.

A KDNP nevében azt tudom mondani, hogy nagyon fontos ez a törvényjavaslat, mert hátrányos helyzetet kíván orvosolni. A KDNP teljes egészében egyetért a nemzetiségi bizottság szándékával, a törvényjavaslatot elfogadja, és arra kéri minden képviselőtársunkat, hogy fogadják el ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szávay István-nak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kiss képviselőtársamhoz hasonlóan magam is azzal szeretném kezdeni, hogy a nemzetiségek bizottságának munkáját üdvözöljem. Úgy gondolom, nagyon előremutató és bizonyos szempontból itt közép-európai szinten példamutató is egyrészt önmagában az, hogy ez a bizottság már létezik, hogy annak idején a magyar parlament, köztük a Jobbik képviselői is úgy döntöttek, úgy szavaztak, hogy a nemzetiségek számára egy ilyenfajta jelenlétet is biztosítani kell a magyar Országgyűlésben.

Ugyanakkor szeretném felhívni kormánypárti képviselőtársaim és különösen a kormány figyelmét arra, hogy kövessék is figyelemmel a nemzetiségek bizottságának munkáját. Én ezt magam személyesen, illetve munkatársaim révén megteszem. Legyünk figyelemmel azokra a kérdésekre is, amelyek nem mindig vagy nem feltétlenül kerülnek ide, az Országgyűlés nyilvánossága elé, ugyanakkor a nemzetiségi szószólók vagy a nemzetiségi bizottság részéről megfogalmazódik, vagy a bizottság ülésein szóba kerül, legyen szó a nemzetiségi oktatás már említett helyzetéről, vagy például a közmédia, a közmédiumok nemzetiségi műsorairól, illetve az ezzel kapcsolatban felmerült problémákról és észrevételekről.

(17.00)

Államtitkár úr hosszan sorolta a 2011-es nemzetiségi törvényt. Ezt mi magunk is támogattuk annak idején. Helyeseltük és egyetértettünk azzal, hogy a nemzetiségi önkormányzatok nagyobb jogokat és lehetőségeket kapjanak például az intézményeik fenntartásában és működtetésében. Elvi alapon is egyetértünk azzal, ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy jó példa ez önmagában itt a Kárpát-medencében, Közép-Európában.

Ez a törvény most valójában nem szól másról, mint egyfajta korrekcióról. Csak egy kodifikációs problémával állunk szemben, hiszen a szándék az Országgyűlés részéről már a 2011-es törvény megalkotásakor is megvolt azzal kapcsolatban, hogy a nemzetiségi önkormányzatok az intézmények fenntartását megkapják, amely intézmények fenntartásának a jogához természetesen az ezzel kapcsolatos

felelősségnek is párosulnia kell. Szomorú az, ha ez a felelősség néha egyfajta büntetőjogi felelősség formájában is megjelenik, mint ahogy az utóbbi időben elég sokat hallhattunk ezzel kapcsolatban a roma nemzetiségi önkormányzat háza tájáról; most csak rájuk célok, ezt szeretném világosan megjegyezni.

Ezzel kapcsolatban persze ismét felmerül a kérdés, amit én magam az elmúlt öt évben jó néhány-szor feltettem itt az Országgyűlésben akkor, amikor a nemzetiségeket érintő törvényekről, javaslatokról tárgyaltunk, ez a kérdés pedig úgy hangzik, hogy hol van Farkas Flórián. Kedves képviselőtársaim, fideszes képviselőtársaim, rendszeresen fel szoktak háborodni azon, ha a Jobbik az önök roma képviselőit díszcigánynak nevezi. De ezt a kérdést megint fel kell tenni, hogy miért van két cigány képviselő a Fidesz-frakcióban, ha soha, egyetlenegyszer, de még véletlenszerűen sem vesznek részt a parlament olyan ülésein, amelyeken egyébként az általuk is képviselt közösség ügyeit tárgyaljuk. Farkas Flórián az Országos Roma Önkormányzat volt elnökeként, a Fidesz-frakció roma képviselőjeként - de a korrektség kedvéért Varga képviselő úr nevét is említsük meg -, bár tudom, hogy van számos feladata és problémája, mostanában erről részletesen beszámol a sajtó, kutya kötelessége lenne ezen az ülésen itt lenni, sőt, akár lehetett is volna a Fidesz-frakció vezérszónoka. De az nem az én feladatomban, hogy ezt önök helyett eldöntsem. A kérdés azért mindenképpen kínzóan felmerül: hol van Farkas Flórián?

A 2011-es nemzetiségi törvényhez visszatérve szeretném elmondani, fontosnak tartjuk és büszkék vagyunk arra, hogy ahhoz mi a magunk módján szintén hozzájárulhattunk. Én magam személyesen is tettem ehhez a törvényhez annak idején olyan módosító javaslatokat, amelyek a kisebbségi nyelvhasználatot, az anyanyelvi ügyintézés lehetőségét bővítik. Ez is egy fontos eleme volt ennek a törvénynek.

A másik fontos eleme pedig gyakorlatilag ennek az egyfajta, bár szűken vett, de kétségtől meglévő kulturális autonómiának a megteremtése, ami azt eredményezte, hogy a nemzetiségi önkormányzatok az eddig meglévőknél lényegesen szélesebb lehetőséget kaptak a saját intézményeik működtetésére, amelyek nyilván meghatározó szerepet töltenek be a nemzetiségi önzonosság-tudat megőrzésében, a nemzeti identitás fejlesztésében, kiemelten gondolva itt természetesen az oktatási és kulturális intézményekre. Úgy gondolom, jó példaként kell hogy szolgáljon ez a környező országok, a szomszéd országok számára is, azon országok számára, amelyek Magyarországgal ellentétben nem, vagy csak vonatottan ismerik el a nemzetiségi jogokat, vagy ha elismerik, akkor azokat pusztán csak az egyéni jogok szintjére korlátozzák.

A Jobbik természetesen támogatni fogja ezt a javaslatot, és ahogy előttem felszólaló képviselőtársaimtól hallottam, valószínűleg egy széles körű konszenzus fogja ezt a javaslatot övezni. Bár részletesen hallottuk ennek a kifejtését, de valójában csak egy

kis rendszerkorrekcióról van szó, hiszen számos más vonatkozó törvény már természetesként elismeri ezt a jogot és lehetőséget. Mi magunk a javaslatot tehát támogatni fogjuk.

A nemzetiségi szószólókat képviselő társaimat pedig a magam részéről jó szívvel biztatom arra, hogy ha úgy érzik, hogy olyan törvények, olyan javaslatok kerülnek elő, amelyek őket a legtöbb esetben inkább csak figyelmetlenségéből vagy oda nem figyelésből hátrányosan érintik, vagy esetleg kimaradnak valamiből, akkor azt bátran jelezzék, ugyanígy tegyék szavá, legyen élő, létező és aktív ez a bizottság itt az Országgyűlésben, mint ahogy mi a magunk részéről is rendszeresen biztatjuk a kormányt, illetve figyelemztetjük akkor, ha úgy látjuk, hogy valamely törvény, valamely jogszabály indokolatlan különbséget tesz magyar és magyar között, indokolatlan különbséget tesz például magyarországi és külföldi magyar állampolgárok között. A legtöbb ilyen törvényjavaslat vagy jogszabály ezeket a különbségtételeket természetesen nem szánt szándékkal, nem direkt fogalmazza meg. Bonyolult a jogalkotás folyamata. Számos javaslat, számos törvény születik, amely számos más jogszabállyal van összefüggésben.

Azt hiszem, fontos, hogy mindenki fel tudja tárni, figyelmünkbe tudja ajánlani ezeket a hiányosságokat azokon a területeken, amelyekkel részletesebben foglalkozik. Ez most megtörtént. Ez a kis kiigazítás létre fog jönni, és mi ehhez természetesen jó szívvel adjuk a támogatásunkat, mint ahogy azt eddig is megtettük, és hasonló esetekben vélhetően a jövőben is meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt. Kíván-e még valaki hozzászólni a vitához? *(Nincs jelentkező.)* Senki. Ebben az esetben Varga Szimeon úrnak adom meg a szót.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországon élő nemzetiségek életében egyértelmű áttörés és pozitív elmozdulás volt, amikor biztosítva lett számunkra a parlamenti képviselet, így van lehetőségünk kifejezni a véleményünket.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 12 egyhangú szavazattal döntött a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló T/7389. számú törvényjavaslat benyújtásáról. A most benyújtott módosítási javaslat ezt a törvényi szabályozási hiányosságot megszünteti azzal, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvényben vagyonkezelőként nevesíti a nemzetiségi önkormányzatokat és azok társulásait, valamint intézményeit is.

Nagyon örülök annak, hogy ilyen konszenzus alakult ki itt a tisztelt Házban a bizottság által benyújtott törvény módosítási javaslattal kapcsolatban.

Azt is szeretném jelezni, és nem ijesztgetni kívánom a képviselőket, hogy van még egypár tervünk a nemzetiségi törvénnyel kapcsolatban, amiket be kívánunk majd nyújtani a tisztelt Ház elé. Bízom benne, hogy hasonló konszenzussal és egyetértésben támogatni fog minden frakció és a kormány minket, hogy amit elgondoltunk, és ami a működésünkhöz, az életünkhöz megfelelő itt Magyarországon, azt folyamatosan tudjuk magunknak biztosítani.

Még egyszer köszönöm szépen a figyelmet, és bízom benne, hogy a szavazáskor majd támogatják a bizottságunk javaslatát. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Csizi Péter, Bánki Erik és Vas Imre képviselők által T/7406. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat azt a helyzetet kívánja rendezni, amikor egy követelést egy másik követelés biztosítása érdekében elrendelt büntügyi zárlat, például a büntetőeljárás törvény szerinti zár alá vétel esetén lefoglalnak, és mint már esedékesé vált követelést a fedezetbiztosítás keretében a végrehajtói letéti számlára befizettek. Ilyen esetben, ha a követelést az eredeti hitelező akár végrehajtási, akár felszámolási eljárásban érvényesítené, az adós lényegében kétszer teljesítené azt, és külön eljárást kellene a hitelezőnek nem járó összeg visszafizetése érdekében kezdeményeznie. A javaslat kimondja, hogy a csődeljárásban ezeket a követeléseket a vitatott követelések között veszi nyilvántartásba a vagyonfelügyelő, a felszámolási eljárás kezdeményezésének pedig akadályát képezi a jelzett helyzet.

(17.10)

Ha pedig az eljárás már olyan szakaszban van, hogy már elrendelték a felszámolást, a bíróság a felszámolási eljárást hivatalból felfüggeszti mindaddig, amíg a büntetőeljárásban el nem dől, hogy feloldja-e a bírósági zár alá vételt vagy a követelés megfizetése tárgyában hoz döntést. Ezekben az esetekben a felszámoló kirendelését az eljárás felfüggesztése miatt nem kell visszavonni, és a törvényjavaslat szabályozza a felszámoló jogait, kötelezettségeit a felfüggesztés időtartama alatt is.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítására azért kerül sor, hogy az átutalási végzés meghozatalára a fent jelzett esetben ne

kerülhessen sor; a végzés meghozatalára irányuló eljárásban ugyanis az adós nem vesz részt, a követelés időközbeni teljesítésére vonatkozó kifogásával így nem tud élni. Ezt az egyszerű helyzetet kívánja feloldani a törvényjavaslat, ami látszólag technikai módosítást jelent, azonban mindazon érintetteknek, akik ezekben az eljárásokban a korábbi időszakokban, a technikai módosítást megelőzően kénytelenek voltak dupla fizetést elszemvedni, majd az általuk egyébként duplán befizetett díjból visszavenni a saját követelésüket, ezt most rendezné ez a törvény, és azt gondolom, a későbbiekben egy sokkal tisztább és sokkal egyszerűbb eljárási menetet hozhat. Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e felszólalni, államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm a képviselőtársaim által benyújtott törvényjavaslatot, amely a büntetőeljárásban zár alá vett követelések felszámolási vagy bírósági végrehajtási eljárás keretében történő érvényesíthetőségét rendező szabályokat tartalmaz. A törvényjavaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvényt, valamint a bírósági végrehajtásról szóló törvényt érinti és egészíti ki a vonatkozó rendelkezésekkel.

A büntetőeljárásról szóló törvény szerint a követelés zár alá vétele felfüggeszti a követelés feletti rendelkezési jogot, ami azt jelenti, hogy a jogosult a követeléssel nem rendelkezhet. A zár alá vétel célja, hogy biztosítsa a vagyonelkobzás vagy a polgári jogi igény fedezetét a folyamatban lévő büntetőeljárás során. A zár alá vétel elvégzése a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerint a végrehajtó hatáskörébe tartozik, aki a zár alá vett vagyon fajtájától függően megteszi a törvényben előírt intézkedéseket.

Jelenleg sem a csődtörvény, sem a bírósági végrehajtásról szóló törvény nem rendezi azt a kérdést, hogy a büntetőügyben zár alá vétellel lefoglalt követelés alapján kezdeményezhető-e az adós felszámolása, az ilyen követelés érvényesíthető-e hitelezői igényként a már folyamatban lévő felszámolási eljárás során, illetve van-e lehetőség az ilyen követelést bírósági végrehajtás keretében behajtani. A büntetőügyben zár alá vett követelést a kormány álláspontja szerint is indokolt a csődeljárás során vitatott követelésként besorolni, hiszen olyan követelésről van szó, amely fennáll ugyan, azonban jogi sorsa lényegében a büntetőeljárás kimenetelétől függ.

A törvényjavaslat részletes szabályokat állapít meg a zár alá vett követelés felszámolási eljárásban, illetve a bírósági végrehajtási eljárásban való érvényesíthetőségéről is. Felszámolási eljárás esetén a törvényjavaslat világosan megkülönbözteti azt az esetet,

amikor a felszámolási eljárás még nem indult meg, illetve amikor az már folyamatban van. A még meg nem indult felszámolási eljárások esetében a törvényjavaslat kimondja, hogy a zár alá vett követelés jogosultja a zár alá vett követelés alapján felszámolást nem kezdeményezhet. Ezen felül hitelezői igényt nem jelenthet be akkor, ha a zár alá vett követelés összegét a végrehajtói letéti számlára befizették. Ilyen felszámolási kérelem esetén az eljárást a bíróságnak kérelemre vagy hivatalból fel kell függesztenie.

A törvényjavaslat rendezi azt az esetet is, amikor a felszámolási eljárás már folyamatban van, de azt olyan hitelezői követelés alapján rendelték el, amelyet a felszámolási eljárás folyamatában zár alá vettek. Ilyen esetben a felszámolási eljárást a bíróság hivatalból köteles felfüggeszteni. A felfüggesztés a felszámoló kötelezettségeit nem érinti, az adós vagyont az azonban csak a bíróság engedélyével, a vagyonvesztés elkerülése érdekében értékesítheti. A törvényjavaslat értelmében a bűnügyi zár alá vett követelés bírósági végrehajtási eljárás során sem érvényesíthető akkor, ha a lefoglalt követelés összegét a végrehajtói letéti számlára befizették.

A törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy a büntetőeljárásban zár alá vétellel lefoglalt és a végrehajtói letéti számlára befizetett követelések esetén ne kerülhessen sor az adós részéről kétszeres teljesítésre. Ha ugyanis a zár alá vétellel párhuzamosan a követelést felszámolási eljárásban vagy végrehajtási eljárásban is lehet érvényesíteni, az adós kétszeresen fog teljesíteni, így az adós kényszerülne arra, hogy külön eljárásban kezdeményezze a hitelezőnek nem járó összeg visszafizetését. A törvényjavaslat ezt a kérdést egyértelműen rendezi, összehangolva a zár alá vett követelések vonatkozásában a csődtörvény és a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályait.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a törvényjavaslatot támogatja, a vonatkozó szabályozás összehangolt, észszerű, racionális rendelkezéseket tartalmaz, amelyek elősegítik és egységesíthetik a joggyakorlatot. Minderre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem a Fidesz-frakciót, kíván-e valaki hozzászólni vezérszónokként. *(Bánki Erik: Nem.)* Nincs jelentkező. A KDNP nincs jelen, így nyilván nem. Akkor megadom a szót Lukács László György úrnak, a Jobbik vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Képviselőtársaim! A csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításának jelen, viszonylag rövid sza-

kaszaival kapcsolatosan mindenképpen érdemes felhívni a figyelmet arra az anomáliára, hogy nem is olyan régen, októberben, amikor a magáncsőd intézményéről beszéltünk, akkor a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló törvény átfogóan, lényegében nagyobb volumenében változtatásra került, illetve változással volt érintett. Így különösen érdekes, hogy most egyéni előterjesztés alapján kerül ismételtén ez a jogszabály változásra, természetesen úgy, hogy egy joghézagra való hivatkozás van az előterjesztők által, amely joghézagot én próbáltam keresni a gyakorlatban és próbáltam rábukkanni akár bírósági egyedi döntések vagy akár olyan iránymutatások által, amelyek már felhívták volna erre a meglévő - egyébként valóban meglévő - joghézagra a figyelmet, ami azt támasztotta volna alá, hogy a csődeljárás során, adott esetben a felszámolási eljárásokban valóban van egy olyan helyzet, egy égető helyzet, amelyet most egyébként ilyen gyorsan és egyéni képviselők indítványával orvosolni kell, és amelyet egyébként a kormány valamilyen módon elmulasztott orvosolni, amikor egyébként a magáncsőddel érintetten magát a csődeljárást és a felszámolási eljárást is módosította. Nos, a kutatásaimnak, kereséseimnek az eredménye az lett, hogy - mint említettem - nem találtam olyan, egyébként égető helyzetet, amely a joggyakorlatban felmerült volna, vagy egy éveken keresztül megoldatlan joghézagot tárt volna föl, így mindenesetre csak a jóhiszeműség maradt, hogy bízunk abban, hogy az előterjesztők által idehozott módosítás mégis egy olyan joghézag, amely a gazdasági, illetve a kereskedelmi élet működési rendjében, a felszámolási eljárásokban, a csődeljárásban komoly gondot okoz a jogkereső magánszemélyeknek, adott esetben jogi személyeknek.

Mindenesetre azt azért érdemes tisztázni, hogy társadalmi értelemben a felelősségnél, amikor valaki arról beszél, hogy mi is a társadalmi felelősség vagy mi is maga a felelősség, akkor egy felróhatóan elkövetett, társadalomra veszélyes magatartásnak a kiváltásáról beszélünk, polgári jogi szempontból természetesen nem a megtorló jellegű szankciókra helyezi a hangsúlyt a jog, hanem olyan vagyoni jellegű szankciók alkalmazására, amelyekkel helyreállítható, úgymond reparálható ez a jogviszony. Ezt teszi azért, mert a gazdasági forgalomba vetett hitnek az erősítése kell, hiszen a gazdasági forgalomban, a kereskedelemben a felek kölcsönös bizalmát ha valaki megszege- és sok esetben értékelhetjük úgy, hogy akik csőd-, illetve felszámolási eljárás alatt vannak, valamilyen módon mégiscsak restanciában, valamilyen szinten felelősségzegésben állnak, és a vállalt kötelezettségnek nem tudnak eleget tenni -, ezekben a jogviszonyokban mindenképpen szükséges a forgalomba vetett hitnek az erősítése.

(17.20)

Jelen törvényjavaslatnak egyébként megvannak azok a pontjai, azok az eszközei, amelyekkel helyre-

állítható vagy valamilyen szinten reparálható ez a - mondjuk úgy - károkozás, ami történik. Bár nem károkozás és jogilag nem károkozás, de mindannak a bizalomvesztésnek a helyreállítására alkalmas, amelyre egyébként ki lett találva maga a csőd- és felszámolási eljárás és ezzel összhangban a bírósági végrehajtás szabályai is.

Szintén fontos elv a reorganizáció elve. Úgy néz ki, hogy ennek is megfelel ez a törvényjavaslat, tehát a benne foglaltak, ami egyébként egy merőben új jellegű jogintézményt is bevet vagy tesz ezáltal alkalmazhatóvá, én úgy gondolom, hogy megfelel annak az alkalmazási tesztnek, amely majd rá fog várni. Itt ismételtén arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy egyéni képviselők előterjesztéséről van szó, jó lett volna látni - illetve esetleg az előterjesztő majd be tud róla számolni -, tekintettel arra, hogy a bíróságokra is terhet fog valamilyen szinten róni, illetve a bíróságnak ad ezzel feladatot, hogy az Országos Bírósági Hivatalnak vagy például a Kúriának milyenfajta ítélkezési észrevételei vannak ezzel kapcsolatosan. Természetesen lehet, hogy államtitkár úr erre tud majd válaszolni, hiszen nyilván ez a jogszabály is akkor lesz könnyen alkalmazható és a bírósági végrehajtás során is akkor lesz zökkenőmentesen alkalmazható, ha maguk a bíróságok is egyetértenek azzal a céllal, ami benne van és az ő szervezetrendszerükhöz is tud illeszkedni.

Tehát én ezt még egyszer leszögezni, hogy a jelen módosításokra én nem találtam a gyakorlatban szükségességet, de elhiszem és jóhiszeműen bízom abban, hogy egyébként erre szükség van, hogy ezt a joghézagot betöltsük, erre a törvényjavaslatban foglaltak technikailag megfelelőek lesznek, tehát mind a csődeljárásról szóló törvény, mind a bírósági végrehajtásról szóló törvény megfelelő módon lesz módosítva. Talán még annyi, hogy a 38/A. § új mint kiegészítés, lehet, hogy jogtechnikailag vagy dogmatikailag más helyre is beilleszthető lett volna a jogszabályba, egy kicsit ott mégiscsak én úgy érzem, hogy kilóg azokból a rendelkezésekből, amik akár a 38. §-ban vagy az azt megelőző paragrafusokban vannak, de én úgy gondolom, hogy ez mind nem fog levonni az értékéből, hogyha magát a jogintézményt nézzük és magában azt a célt nézzük, amit kitűzött maga elé, az egyébként szövegében meglehetősen nehezen érthető, de az indokolásból már sokkal jobban kihámozható célt, mert ez is hozzátartozik a kritikájához, hogy magában a jogszabály szövegében sajnos jó hagyománnyal a csődeljárásban és felszámolási eljárásokban alkalmazott, gyakorlatilag nehezen átlátható jogi érvelés mellett, hál' istennek, az indokolás azért tisztábban fogalmaz és jobban látható, hogy mi is volt a jogalkotó célja.

Úgy gondolom, hogy ettől függetlenül, ha van rá mód és lehetőség, akkor akár a kormánynak is jobban kell egy kicsit odafigyelnie arra, hogy ha van egy ilyen joghézag, akkor, akkor nyújtsa be ezeket a módosításokat, amikor például a magáncsőddel kapcsolatosan a csődeljárásnak is van egy átfogó áttekintése

és vele együtt bejöhet, úgymond egy kicsit salátává téve azt a célt.

Összességében az előterjesztés, én úgy gondolom, támogatható és megpróbálom azért figyelni arra is, amit önök esetleg válaszként elmondanak, hogy mégis mik azok a valós életben előforduló szituációk, amelyek megalapozzák ezt a joghézagot, akkor annak fényében természetesen még jobban meg lehet fontolni, de egyébként szerintem nem lesz akadálya, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, és amennyiben ez tényleg égető, akkor kerüljön minél hamarabb elfogadásra és kerüljön inkorporálásra az említett három törvénybe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az MSZP, LMP nem kíván hozzászólni a vezérszónoki vitához, így a vezérszónoki vitának a végére értünk. További felszólaló sincs, de azért megkérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. (Nincs jelzés.) Nincs jelentkező.

Így az általános vitát lezárom és megkérdezem az előterjesztőt, Bánki Eriket, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném újra a bevezetőben elmondottakat megismételni, csak szeretném azt, hogyha néhány részletre felhívnam még a figyelmet itt az általános vita lezárásaként. Tehát ennek a törvényjavaslatnak, amelyet éppen most tárgyalt a Ház, és amelyhez meglátjuk, hogy esetleg kormányparti vagy ellenzéki oldalról módosító indítványok érkeznek-e, alapvetően az a célja, hogy azokat a joghézagokat, amelyeknek a gyakorlati alkalmazásban előjött problémáit igyekszik kezelni a törvényjavaslat, azokat be tudjuk zárni.

Elsősorban a legfontosabb probléma, amit kezel a kérdés: a büntügyi zárlat során az adós vagyont, amikor zár alá veszik, amelybe az adós harmadik személyekkel szembeni követelései is beletartoznak, itt a követelés biztosítása annak lefoglalásával történik, melynek összegét, ha az esedékessé vált, a harmadadósnak meg kell fizetnie a hitelezőjének. A zár alá vétel esetén az állam e célra szolgáló letéti számlájára kell ezt a befizetést teljesítenie. Ha az adós a harmadadóssal szemben ennek ellenére próbálna meg a követelést felszámolási eljárásban érvényesíteni, úgy a javaslat arról rendelkezik, hogy a bíróság nem rendeli el a felszámolást, hanem felfüggeszti az eljárást mindaddig, amíg nem dől el a büntetőeljárásban, hogy feloldják-e a zár alá vételt, vagy pedig a zár alá vétellel biztosított követelés megfizetésére vonatkozóan hoz a bíróság végrehajtási határozatot.

Azt gondolom, még egyszer kiemelve, hogy olyan technikai módosításokat tartalmaz a javaslat, amely megkönnyíti a jogalkalmazást és azokat a visszasságoakat, amelyek eddig a korábbi törvényben szereplő joghézagok voltak, ezeket igyekszik a javaslat felszámolni. Arra kérem még egyszer képviselőtársaimat, hogy támogassák ennek a javaslatnak a parlamenti elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gazdasági bizottság által T/7378. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót szintén Bánki Erik úrnak, a Gazdasági bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének.

BÁNKI ERIK a Gazdasági bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár több törvényjavaslat módosítását is tartalmazza ez a csomag, azt gondolom, hogy alapvetően apró módosításokról van szó, mégis olyan módosításokról, amelyek megint csak azt a célt, amelyet a jogalkotó a törvény elfogadásakor maga elé tűzött ki, azt a célt próbálják hatékonyabban, az eddiginél eredményesebben elérni.

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosuló rendelkezése biztosítja, hogy az állami játékszervező a sportról szóló 2004. évi I. törvény szerinti vagyoni értékű jogra megkötött szerződés ellenértékét a sorsolásos és fogadási játékok távszerencsejáték-játékadójából az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül levonhatja. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvényt érintő módosító javaslat a sportfejlesztési programok pénzügyi megvalósításának biztosítását és a tervezhetőségek garanciális feltételeit szabályozza.

Mit jelent ez a gyakorlatban? A társasági adókedvezmény keretében a sportot támogató szervezetek a klubok, illetve szövetségek megkeresése alapján jogosultak arra, hogy adójuk 70 százalékos mértékéig ne a költségvetésbe fizessék be a fizetendő adót, hanem a támogatandó szervezeteknek tudják odaadni. Ennek feltétele az, hogy a szakági szakszövetségek kiadjanak egy olyan támogatási igazolást, amelyben az általuk a pályázó sportprogramját, szakmai programját, illetve fejlesztési, létesítményfejlesztési programját minősítve ők az adott sportági szakterületen azt megvalósíthatónak és szakmailag korrektnek tartják.

Eddig a pályázók a pályázat benyújtását követően, annak pozitív elbírálása után kezdték el a gyakorlatban felkutatni azokat a támogatókat, akiknek az adótámogatásából ezeket a programokat meg tudták valósítani. Nagyon sok esetben az volt a gyakorlati példa, hogy bár a jó szándék a pályázók részéről és a támogatók részéről is megvolt, nem sikerült annyit támogatót gyűjteniük, amennyivel ezeket a programokat meg is tudták volna valósítani.

A mostani jogszabály semmi mást nem céloz, a jogszabály-módosítás semmi mást nem céloz, mint azt, hogy már egy előzetes egyeztetést folytasson le a

pályázó a támogatók körével annak érdekében, hogy az általa benyújtott pályázatok fejlesztésiforrás- vagy működésiköltség-igényét a támogatói kör adókedvezményeiből össze tudják rakni és azt le tudják hívni.

(17.30)

Ez részben a sportszövetségek számára is egy garancia arra vonatkozóan, hogy az általuk kiadott igazolások alapján azok a beruházások és azok a fejlesztések, azok a sportszakmai programok meg fognak valósulni, és azt gondolom – államtitkár úrra nézve –, hogy a költségvetés számára is egy biztonságot adnak arra vonatkozóan, hogy valóban az a kiadott támogatási mennyiség, ami az adótámogatás lehívására vonatkozik, az nagy valószínűséggel abban a tárgyévben vagy a következő években lehívásra kerül. Nyilvánvalóan a működési költségek tekintetében egyévnyi lehetőségük van erre, a fejlesztések tekintetében 3+1 év, tehát igazából azt gondolom, hogy sokkal jobban tervezhetővé teszi egyrészt a beruházásokat, másrészt a költségvetés számára jóval tervezhetőbbé teszi a kiadási oldalát az adólevonások által.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény 36. § (1) bekezdése 2012. január 1-je óta mondja ki, hogy a sporttevékenység és a sportversenyek televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus, digitális technikákkal, például interneten keresztül történő közvetítésének, rögzítésének és ezek kereskedelmi célú hasznosításának engedélyezése, továbbá a versenyrendszer kiírása, szervezése, lebonyolítása vagyoni értékű jogot képez. A sporttevékenységgel kapcsolatos reklám- és marketingjogokat a törvény jelenlegi szövege nem definiálja kellő alapossággal mint vagyoni értékű jogot, azonban nyilvánvaló, hogy ezek a jogok is legalább olyan szoros kapcsolatban állnak a sporttevékenységekkel, a sportrendezvényekkel, mint a már nevesített vagyoni értékű jogként kezelendő sportközvetítési és versenyszervezési jogok. A fentiek alapján indokolt a sporttörvény 36. § (1) bekezdésében egyértelművé tenni, hogy a sporttal összefüggő reklám- és marketingjogok a közvetítéssel, illetve a versenyrendszer kiírásával, szervezésével és lebonyolításával összefüggő jogokkal azonos módon vagyoni értékű jogokat képeznek. A sporttörvény módosítása továbbá a törvény belső koherenciáját biztosítja, jogtechnikai jellegű pontosításokat tartalmaz, és biztosítja az egységes fogalomhasználatot.

Tehát ahogy említettem, alapvetően olyan pontosításokról van szó, amelyek a törvény korábbi szellemiségéből is következtek. A törvény alkalmazása, a joggyakorlat alapján a mindennapi életben kiderült az, hogy nem feltétlenül pontosak ezek a megfogalmazások, nem feltétlenül tudja mindenki úgy értelmezni, ahogy egyébként a jogalkotó szándéka azt megkívánná, ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak a parlamenti elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Banai Péter államtitkár úrnak a kormány részéről.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A kormányzat egyetért a benyújtott javaslat irányával, szándékával, így alapvetően csatlakozni tudok Bánki Erik elnök úr szavaihoz.

A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény módosítása a Szerencsejáték Zrt. játékadóval szembeni adólevonási jogát érinti. A hatályos szabályok szerint az állami játékszervező a játékadójából elsősorban a sportfogadási tevékenységéhez kapcsolódó, a sportági szövetségekkel kötött felhasználási szerződés ellenértékét vonhatja le. A módosítás a sportról szóló vagyoni értékű jogok fogalmát pontosítja, ennek eredményeként a sporttevékenység és sportversenyek, így a mérkőzések kereskedelmi célú hasznosítása, valamint a vagyoni értékű jog definíciójában a reklám- és marketingjogok is nevesítésre kerülnek. A Szerencsejáték Zrt. levonási jogát biztosító rendelkezés így a sportversenyek reklám- és marketingjogaira kötött szerződések ellenértékére is kiterjedhet.

A módosító rendelkezés az állami szervezővel szemben előírja, hogy a levonási jogot szerencsejátékra arányosítva és ne összevontan gyakorolja. Ez a technika a játékadó-befizetés költségvetési és államháztartási szabályoknak megfelelő nyilvántartását, nyomonkövethetőségét biztosítja.

A módosítás végezetül egyértelművé teszi azt is, hogy az állami szervező a levonási jogot az adómegállapításhoz való jog elévülési idejében görgetve is gyakorolhatja, ezzel az adott tárgyhónapban nem érvényesíthető levonási jog az elévülési időn belül a későbbi elszámolási időszakokban is érvényesíthető lesz.

A törvényjavaslat a társasági adót érintően a sportfejlesztési programok pénzügyi megvalósítása biztosításának és tervezhetőségének garanciális feltételeit szabályozza. A javaslat ezen cél jegyében a látvány-csapatsportok támogatására tekintettel igénybe vehető adókedvezmény érvényesítésének feltételeit egy új feltétellel egészíti ki. Eszerint a támogató adózó csak akkor részesülhet adókedvezményben, ha támogatói szándéknyilatkozatot tesz a támogatott szervezet felé. A támogatói szándéknyilatkozat nemcsak az adókedvezmény igénybevételének, hanem a támogatási igazolás kiállításának is egyik feltétele lesz. Ezen módosítások révén a sportfejlesztési programok pénzügyi szempontból jóval átláthatóbb és biztosabb módon válnak megvalósíthatóvá, ahogyan arra Bánki Erik elnök úr is rámutatott.

A javaslatnak a sportról szóló törvény módosítására irányuló rendelkezései egyrészt a látvány-csapatsport támogatásrendszeréhez kapcsolódó, a gyakorlati jogalkalmazás során felmerülő eljárásjogi pontosítást, másrészt a törvény belső koherenciájának biztosítását szolgáló rendelkezéseket tartalmaznak. A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a látvány-csapatsportágak szakszövetségei a részükre jogszabályban meghatározott, a támogatási rendszer ellenőrzésével összefüggő feladatokat milyen eljárásrend szerint végzik. A módosítás ennek megfelelően

kimondja - az eredeti jogalkotói szándékkal azonosan -, hogy a látványcsapatsport-támogatásból megvalósuló programok ellenőrzése nem közigazgatási hatósági jogkörben történik.

A sportról szóló törvény módosítása továbbá technikai jellegű pontosításokra, illetve a sportversenyek vagyoni értékű jogként hasznosítható egyes elemeinek kiegészítésére irányul.

Mindezek alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni és a későbbiekben majd elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következik. A Fidesz részéről nincs jelentkező erre, úgyhogy megadom a szót Varga László úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes, hogy egy ennyire rövid módosítási salátacsomagot mennyire másképp is lehet látni, hiszen én nem feltétlenül ezeket a szándékokat olvasom ki belőle, amelyek az előterjesztők részéről elhangzottak.

Azonban kezdeném máshonnan, hiszen Bánki Erik is a társaságiadó-kedvezmény rendszerének a módosításával kezdte. Egy olyan rendszernek a módosításával, amely öt éve érinti a sportegyesületek életét, ott is a látvány-csapatsportágak körét érinti. Én azt gondolom, hogy ez egy olyan ügy is lehetett volna, amely konszenzusos ügy lehetett volna, hiszen így indult el, azt gondolom, az első javaslatok még nagy konszenzusra találtak az Országgyűlésben.

Volt is ilyen korábbi rendszer, 2010 előtt jött létre a színház- és filmművészet tekintetében hasonló társaságiadó-kedvezménnyel operáló rendszer, és azt gondolom, hogy egy-egy területet ez beindíthat. Voltak kritikáink akkor ezzel, elmondtuk, hogy miért nem például a teljes olimpiai sportágak körére vonatkozik ez, vagy miért nem bármely sportegyesületre, amely ilyen módon is támogatókat gyűjthet be. Önök ragaszkodtak az öt látvány-csapatsportághoz.

Ezután szörnyen debütált a rendszer, hiszen már az első évében az volt a hír, hogy többet kapott csak a felcsúti egyesület, labdarúgóklub, az utánpótlással egyetemben, mint egyébként a másik négy, labdarúgáson kívüli látvány-csapatsportág és a MOB együttesen. Mondhatták erre azt, hogy ez majd utánpótláscélokot szolgál, de egyébként világosan stadion épült belőle, ahol egyébként egy NB I-es labdarúgóklub is játszhat.

Most ezt csak azért mondom el, mert amikor arról beszélünk a jogszabály-módosítás kapcsán, hogy igen, vannak klubok, amelyek pályáztak, igen, vannak klubok, amelyeknek nagyobb keretet ítélt meg az egyes szakszövetségek, majd ezeket a kereteket nem tudták feltölteni, merthogy nem volt meg az adott pillanatban, a pályázat időpontjában az, hogy

ők egyébként honnan fogják ezeket a társaságiadó-lehetőségeket, mely cégektől összeszedni, akkor azért ez egy kicsit igazságtalan szerintem. Merthogy a vak is látja, hogy ebben az országban a társaságiadó-befizetési kötelezettséggel rendelkező cégek, hát, bizony, talán irányítva vannak bizonyos helyekre, hogy hát ezekkel a taokedvezményekkel mely egyesületeknél kell élni.

Tehát a kisebb klubokhoz nyilván, ahová eredetileg szolt volna ez a javaslat, eredetileg célzott volna, az öt látvány-csapatsportág utánpótlásához, hát oda bizony jóval kevesebb jutott. Szerintem ez már egy komoly bizalomvesztés ebben a tekintetben, és ezen az sem javít, ahogy Korózs Lajos képviselőtársam mondta, hogy éppen a nemzet kazánháza fog megépülni Felcsúton, tehát azt gondolom, hogy a sport ügyét az ilyen típusú problémák nem segítik.

Egyébként persze lehet azzal egyetemesi, hogy legyen világos elképzelése arról egy egyesületnek már a pályázás időpontjában, hogy honnan fogja ezeket a lehetőségeket igénybe venni.

(17.40)

Ezzel együtt azt mondanám, hogy főként vidéki klubokat érint az, hogy a már meglévő keretek feltöltésére legyen lehetőség. Tehát most itt hadd szóljak haza, tehát például a Diósgyőri VTK-nak is vannak olyan lehetőségei a következő években, hogy azt gondolom, az méltán lehet sikeres, és méltán lehet egy megfelelő utánpótlásközpontot építeni Miskolcon is, de ehhez bizony szükség van még meghatározható társaságiadókedvezmény-keretekre. Tehát itt azt javasolnám, hogy amúgy, ha már módosítunk, nézzük meg az olimpiai sportágak bevonásának a lehetőségét, próbáljuk szélesíteni a társaságiadókedvezmények lehetőségét a sport tekintetében, ne csak az öt látvány-csapatsportágra korlátozzuk. Ennek nyilván vannak költségvetési hatásai, én ezt nem vitatom, természetes, de azt gondolom, hogy annyira az öt látvány-csapatsportág viszi ebben a prímét, hogy máshol néhány millió, néhány tízmillió forint rengeteget jelentene egy-egy sportágban, akár olyan sportágakban is, amelyek amúgy olimpiai sikersportágak, kajak-kenu, úszás, sorolhatnám azokat a hagyományos magyar sportágakat, ahol ez bizony fontos lehetne. Ez nyilván nem része a javaslatnak, de akár lehetne is része.

A Szerencsejáték Zrt.-t meg is nevezte államtitkár úr, Bánki Erik még ebben egy kicsit titokzatosabb volt, merthogy természetesen vannak technikai módosítások, amelyek miért ne lennének támogathatóak. Én még el is gondolkodnék ezen, ha nem lenne ez a bizonyos első szakasz. Mert én azt mondom, hogy én itt nem látom a Szerencsejáték Zrt.-t leírva, én szerencsejáték-szervezőt látok leírva, akinek van játékadó-fizetési kötelezettsége, és mondjuk, egyébként akár egy látvány-csapatsportágak körébe tartozó szakszövetség által szervezett bajnokságnak, mondjuk, a névhasználatáért fizet, ezáltal tulajdon-

képpen egy vagyoni értékű jogért fizet, és ha jól értem, akkor ezt egyébként a játékadó-fizetési kötelezettségéből leírhatja. Ez lehet, hogy rendez bizonyos dolgokat az SZRT-nél, én ezt nem vitatom, vagy tisztábbá tesz, de játékszervező, szerencsejáték-szervező az önök jóvoltából azért még lehet más is, pláne ezeken a területeken, amiket a javaslat felsorol. Nem térnék ki rá, itt komoly közéleti viták vannak, Andy Vajnáától kezdve sorolhatnám azokat, akiket folyamatosan támadnak ezekkel a kérdésekkel.

Tehát szeretnék választ kapni a következő napokban, hetekben, a frakcióm nevében mondhatom ezt, ha egyébként tisztábbá tesz, mondjuk, az SZRT életében valamit ez a pont, akkor meg lehet úgy fogalmazni, hogy arra vonatkozzon, szerintem. Ha meg egyébként kinyit egy kaput, és éppen az inkriminált úrnak vagy amúgy is milliárdos embereknek az adóbefizetési kötelezettségét csökkenti, akkor ne haragudjanak, hadd ne hasson már minket ez. Nem nekik akarunk adót csökkenteni, hanem éppen arról van szó, hogy például az egykulcsos személyi jövedelemadó miatt, a minimálbér 16 százalékos adókulccsal terhelt, míg 2010 előtt nulla kulcsos volt, csökkentünk milliárdok, nehezen élő milliárdok adóterheit, ne milliárdosokét! Erről most már végképp le kellene tenni, de remélem, hogy meg tud nyugtatni vagy államtitkár úr, vagy Bánki Erik, hogy a szándéka a javaslatnak nem ez. Akkor persze pontosan kell szerintem fogalmazni.

Ha már itt szóba került egy nagy állami cég, hadd mondjak ebben egy gyakorlatot is. Nyilván az SZRT támogatási rendszere sem oszlat el kételyeket. Szerintem az állami cégeknek versenysemlegesnek kell hozzáállni a magyar sporthoz. Tehát nem jó az a gyakorlat, hogy egyébként korábbi években akár az MVM is teljesen kibogarázhatatlan módon, mindenféle világos politika, támogatási politika nélkül, mondjuk, 10 milliárdos szponzorációs és hirdetési kerettel rendelkezik - konkrétan, még egyszer hangsúlyozom, az MVM-re gondolok -, és ebben van klub, amelyik kaphat összeget, támogatást, mindenféle logika nélkül, van, ami meg nem. Mert például az MVM konkrétan Miskolcon is működtet fűtőműveket a választókerületemben, és az a helyzet, hogy ehhez képest támogatni a miskolci sport életét vagy akár a kulturális életet, csak töredékében támogatja.

Tehát azt javaslom, hogy amúgy meg ne ilyen módon tegyünk akár az SZRT vagy az MVM életében rendet, hanem világos legyen az, hogy milyen módon és transzparensszerűen bemutatható legyen az, hogy hogyan támogatják a magyar sportot. Ezzel együtt tartom azt a javaslatomat, amelyet már több írásbeli kérdésben is, persze nem az előterjesztéshez tartozik ez szorosan, de azért elmondanám, hogy tartom a javaslatomat, hogy az MVM támogassa megfelelő módon a miskolci sportot. Számos olyan sportegyesület van, amely bizonyított, a DVTK-ra gondolok, a frissen a DVTK-családhoz csatlakozó Miskolci Jegesmedvékre, ami már DVTK Jegesmedvék néven fut. Azt gondolom, ezek a klubok is méltán megér-

demelnék, és még sok egyéb klubot sorolhatnánk, akár a MEAFC-ot vagy egyéb sportágakat. Igen, szükség van vidéken is az ilyen típusú támogatásokra. Nyilván ebben tovább fogok küzdeni.

A konkrét javaslattal kapcsolatban meg azt mondom, hogy szerintem lehet olyan javaslatot csinálni belőle, hogy elfogadható legyen, de ehhez az első szakasz szándékait tisztázni kell: vagyoni értékű jogok, szerencsejáték-szervező kiléte, kiket céloz ez a javaslat; ez bizony nem nyugtat meg, és azt kérem önöktől, tegyék egyértelművé ezt a részét a javaslatnak. Mert még egyszer: nem milliárdosokat kell a magyar költségvetésből tovább támogatni, hanem az egyébként is nehéz helyzetben lévő embereket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A KDNP részéről nincs hozzászólási szándék. Akkor most megadom a szót Volner János úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypárti frakció erősen megfoghatott, mindössze egy főre szűkült; láthatóan nem képes biztosítani a kétharmadot még ilyen kései órán sem a frakció. Bánki Erik képviselő úr mindenestre vitézül tartja a frontot. *(Derűltség.)*

Amit el tudnék ezzel kapcsolatban mondani: nemrég, nem kell túl messzire nyúlni a memóriánkban, az elmúlt héten módosítottuk a szerencsejátékról szóló törvényt oly módon, hogy most ezen a héten megint hozzányúl a kormány egy újabb módosítással, és megint belekotor valahol a törvénybe. Mi is történt az elmúlt héten? A kormány az online kaszinójátékból származó jövedelmet adómentessé tette, és ezt érdemes párhuzamba állítani azzal, amit emberek milliói nap mint nap megélnék Magyarországon. Azt, hogy egy dolgozó ember pénzét 50 százalékában elviszi az állam különböző közterhek formájában, adók, járulékok, miegyebek, amelyek terhelnek egy munkabért. Ehhez képest, képviselőtársaim, aki kaszinózik, az megúszhatja adómentesen, hazaviheti ilyen módon a nyereséjét.

Vajon miért van, hogy ennyire furcsa módon módosítja a kormány folyamatosan a szerencsejátékról szóló törvényt? Kinek kedvez ez? Ki az a vállalkozó, aki az adómentesen eltehető jövedelmek ígéretében tovább gazdagodhat, tovább növelheti milliárdjainak számát? Ezt a vállalkozót Andy Vajnáinak hívják, a miniszterelnök úr közvetlen környezetében dolgozik, az Orbán-kormány kormánybiztosa, és egyben az az ember, akinek a gazdagodásáról az Orbán-kormány folyamatosan gondoskodik úgy, hogy például a nagy nemzetközi cégek is most már csak Andy Vajna cégén keresztül tudják az online kaszinójátékaikat Magyarország területén működtetni, mert a kormány úgy módosította még korábban a szerencsejátékról szóló törvényt, hogy aki kaszinókoncesszióval rendelkezik, csak az juthat hozzá az online szerencsejátékok lehetőségéhez. Ezt az embert Andy Vajnáinak hívják. Nyil-

ván csak a véletlen műve lehet, hogy ennyi tehetséges és sikeres ember pont a miniszterelnök úr környezetében kezd el ezekben az években meggazdagodni. Én azonban látok valami tendenciózus vagyongyarapódási folyamatot. Ez általában azt mutatja, hogy aki jóban van az Orbán-kormánnyal, az valahogy hirtelen közpénzek milliárdjaihoz fog jutni. No, ebben az esetben is ez történik.

Az a törvény, amiről most beszélünk, ezek a jogszabályok a sporton belül 200-300 milliárd forint közötti összeget érintenek éves szinten, képviselőtársaim. Ennyi megy el a sport különböző formájú, célú támogatására. Érdemes megnézni azt, hogy milyen módon költjük el ezt a pénzt, és hogyan hasznosul. Először is rögzíteni kell, hogy az az összeg, amit most elköltünk hasonló módon, az nagyjából kétszerese a felsőoktatási költségvetésnek; különböző módon, taopénzekből, állami költségvetési forrásból, miegyebekből kerül pénz a magyar sportba. A magyar sporttól természetesen nem sajnáljuk a pénzt, én azt kérem számon teljesen egyértelműen a kormányon, hogy ha a pénzt elköltjük valamire, megpróbálunk a sporton belül például utánpótlást nevelni, egyes sportágakat felhozni, nemzetközi szinten versenyképessé tenni, akkor ezt tegyük meg oly módon, ahogy a szakmai tisztesség diktálja, azaz teljesen egyértelmű indikátorok mentén, mért teljesítménnyel kell kiosztani a pénzeket.

(17.50)

Érdekes volt például, a múlt héten ugyanaz a helyzet, mint ami most itt ebben az esetben látható, megisméltődött egy másik törvény vitájában, pontosabban egy másik esetben. A közmunkarendszerről tartottunk a Vállalkozásfejlesztési bizottságon belül beszámolót. A kormány elmondta azt, hogy nagyjából már 1000 milliárd forintos összegnél tart a kormány által elindított közmunkaprogram, ennyit költöttek el a közmunkaprogramon belül, de nincsenek egyértelmű gazdasági indikátorok, a kormány nem méri a közmunkarendszeren belüli teljesítményt, nem méri azt a gazdasági produktumot, amit létrehozunk, így költ el a kormány, még egyszer mondom, 1000 milliárd forintos nagyságrendű összeget.

Itt pedig arról beszélünk, hogy éves szinten 200-300 milliárd forint gyakorlatilag úgy kerül bele a sportba, hogy fideszes országgyűlési képviselők, vezető politikusok beülnek egy-egy szakági szövetség elnöki tisztségébe, egy-egy menőnek számító egyesület vezetésébe, ők maguk a vezetői adott esetben, és nem attól függ a sportág vagy az egyesület támogatása, hogy a sportág vagy az egyesület mennyire teljesít jól, mennyire hozza jól az eredményeket, mekkora lehetőségek vannak benne. Egy piaci alapon működő vállalkozás így finanszírozza a saját tevékenységét. Magyarországon ez másképp néz ki; attól függ, hogy az adott fideszes politikus mekkora lobbierővel bír különböző vállalatoknál, és mennyire hatékonyan tudja rávenni őket arra, hogy a sportegyesület vagy a

szakági szövetség részére milliókat, százmilliókat adott esetben adakozzanak és a társasági adójukból ilyen módon eljuttassák a forrást a sportágba.

Mi lenne az ideális állapot? Az ideális állapot az lenne, ha nem egy-egy fideszes politikus regnálási idejében történne meg alkalmi jelleggel a sport finanszírozása, hanem egyértelmű teljesítménymutatók alapján a becsületesen gazdálkodó állami szervezet osztaná el az erre szóló forrásokat, mert akkor biztos, hogy előrébb jutnánk, mint jelenleg.

Csak emlékeztetni szeretném képviselőtársaimat, hogy azok a jogszabályok, amiket most ez alkalommal is toldozgatni-foldozgatni szeretne a kormány, hova vezettek. Itt volt például a magyar futballakadémiákat vizsgáló felmérés, amikor megnézték azt, hogy mennyi pénz költenek egy-egy futballakadémia működésére és ehhez képest milyen kimeneti teljesítményt produkál a futballakadémia. Hát, érdekes és tanulságos volt.

Az a Felcsút nevű település, ami teljesen véletlenül miniszterelnökünk számára rendkívül fontosnak számít, épített egy, a saját lélekszámánál nagyobb befogadóképességű stadiont. Most már a miniszterelnök úr arról beszél, hogy már azt a vasutat, amit oda terveznek, most már csak dacból is meg kell építeni, ha az ellenzék azt mondja, hogy Felcsútra nem kell vasút, akkor már csak dacból is megépíti a miniszterelnök. Én azonban azt szeretném, hogy sem a sportban, sem az infrastrukturális beruházásokban nem a kormányfő szeszélye, nem a kormányfő dacossága, hanem a józan ész lenne az, ami számít. Ebben az esetben például a felcsúti futballakadémiánál is azt láthattuk, hogy bizony-bizony az ország egyik leggyengébben működő futballakadémiája, ha a ráfordítások arányában nézzük a futballakadémia eredményességét. Ezt is nagyon fontos rögzíteni.

Érdemes megnézni azt is, hogy akkor, amikor a kormány ezeket a jogszabályokat toldozza-foldozza, akkor van-e valakiben egyáltalán szándék a kormánypárti oldalon arra, hogy változtassunk az elosztás szisztémáján, a mindenki által, oldalfüggetlenül zavarosnak tartott sportfinanszírozás rendszerén szeretne-e változtatni a kormány előremutató módon, úgy, hogy ebből valamilyen egészséges folyamat, egy tendenciózus építkezés legyen.

Képviselőtársaim, ha tud valaki olyanról, akkor azt jelezze nekem, legyen kedves, ebben a vitában, mert bevallom őszintén, én ilyen folyamatról nem tudok. Én azt látom, hogy megneveznek utánpótlásfejlesztést, megneveznek különböző sportágakat, de oda alapvetően azért megy a pénz, mert ott van egy nagy lobbierővel bíró fideszes politikus, aki eltéríti ezeket az összegeket. Nem a szakemberek állnak a szakmai szövetségek vagy az egyesületek élén, hanem vezető fideszes politikusok, és ez nincs jól. Van olyan szegmens, amibe a politikának nem kellene behatolnia. Ilyen például a sport is.

Ha most engem például fölkérnének, hogy legyen egy sportegyesület vezetője vagy vezessek egy szakági szövetséget, nyugodt lelkiismerettel tudom

mondani, képviselőtársaim, hogy én nem vállalnám, egyszerűen azért, mert nem értek hozzá. Fideszes politikusok meg annak ellenére vállalják, hogy szintén nem értenek hozzá. Van egy főállásuk, amiben épp elég helyállni, most este 6 óra van, reggel 9-kor én például itt kezdtem a parlamentben, vajon mikor foglalkoznék a sportállásommal. Egyszerűen nincs rá idő. Főállásban a parlamentben kell teljesítenie egy országgyűlési képviselőnek, nem egy sportegyesület élén hahniznia másodállásban gyakorlatilag és állás-halmazoként.

Tehát kérem Bánki Eriket mint az egyetlen megmaradt fideszes képviselőt, hogy továbbítsa, legyen kedves, önön nagyon sok múlik, hiszen más képviselőtársának most nincs esélye arra, hogy élőben hallgassa a felszólalásom tartalmát, de egyértelműen szeretnénk azt az üzenetet megfogalmazni a kormány részére, hogy ezen a gyakorlaton az általam felsorolt okokból sürgősen, mindannyiunk érdekében, elsősorban a magyar sport érdekében változtatni kell. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Az LMP képviselői sincsenek jelen, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál időkeretben megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Gazdasági bizottság előterjesztése, már ami a szerencsejáték-szervezésről szóló törvény módosítását illeti, sajnos többszörösen is elfogadhatatlan. Egyrészt tartalmilag elfogadhatatlan, mert a változtatás a fizetendő játékadón keresztül a költségvetés bevételeit érinti, azonban egyetlen szóval sem tér ki az indokolás a várható pénzügyi hatásokra. Nem tesz említést arról, hogy a módosítástól az előterjesztők az adóbevételek növekedését vagy csökkenését várják. Mindezek hiányában nehéz elképzelni, hogy vajon miért is van szükség erre a módosításra, miért nem maradhat meg a hatályos szabályozás.

Nem szeretném ismételni az ellenzéki képviselőket. Erre a válasz minden valószínűség szerint egyértelműen egyetlen név: Andy Vajna. Valószínűleg önök ezért változtatnak ismét ezen a törvényen, hogy ennek az embernek előnyöket juttassanak és rajta keresztül, gondolom, még sok másnak is, akinek esetleg Andy Vajna kezeli a pénzét, de ez már messzebb vezetne, hogy erről is beszéljünk, hogy meddig ér vajon Andy Vajna keze, vagyis meddig ér a hatalma.

Másrészt azért is elfogadhatatlan az előterjesztés a szövegezés értelmében, mert maga a szövegezés értelmetlen, magyartalan, a grammatikai szabályokat figyelmen kívül hagyó, és az előterjesztett szöveg szabálytalan mondatai a félreértés melegágyai, mint ilyen, a végrehajtást ellehetetlenítik. Tehát a szöveg pontosítása és értelmezhetősége nagyon fontos szempont lenne szerintem mindenki számára. Ami-

kor a kodifikációt önök csinálják, és ha erre egy kis időt hagynának, és nem csak elkapkodnák és bizonyos érdekek miatt gyorsan hoznák be ide a Ház elé, akkor több figyelmet fordíthatnának arra, hogy ezek a törvényjavaslatok és utána ezek a törvények megfelelően legyenek értelmezhetőek. Akkor talán nem tapasztalnánk azt, hogy behoznak egy törvényt, és még talán életbe sem lép, de már módosítani kell.

A másik, ami a módosításokat jelenti ebben a törvényjavaslatban, az a sportra vonatkozik, és nincs jó véleményem erről. Azért nincs jó véleményem, mert a második és a harmadik Orbán-kormány egy újabb korrupciós területet alakított ki Magyarországon, ez pedig a sportkorrupció. Egyértelmű, hogy kialakítottak egy olyan sportkorrupciós rendszert, amit önök nagyon jól működtetnek. Már csak azért sem tudnak vitatkozni ezzel a megállapítással, mert én már azt is korrupciónak tartom és korrupciónak nevezem, amiről Volner János képviselőtársam is beszélt már, hogy fideszes politikusok kerülnek a sportági szakszövetségek, a nagyobb egyesületek élére, pontosan azért, hogy oda majd pénzt vigyenek. Hát mi más ez, mint hogy korrupció?!

Arról pedig, hogy a taotörvénnyel kapcsolatosan milyen összeviesszag és kuszaság van, jobb nem is beszélni. A látvány-csapatsportágak támogatásának rendszerét módosító javaslat ráadásul egy új aktussal egészítené ki ezt az egészet. A jelenleg hatályos eljárás egyszerűnek most sem mondható, ez már csak abból is látszik, hogy Bánki Erik képviselő úr fölvázolta és úgy vázolta fel egyébként, ahogy jelen pillanatban működik a rendszer, de hát még neki is gondot okozott, hogy teljesen el tudja mondani, hogy akkor most mikor milyen támogatást, hogy kell meg minden, mert egy kicsit összeviessza és kusza ez az egész rendszer jelen pillanatban. Tehát most sem mondható egyszerűnek.

(18.00)

Az adókedvezmény igénybevételére a cégek akkor jogosultak, ha az előzetesen megkötött támogatási vagy szponzori szerződésben foglaltaknak megfelelően részükre támogatási igazolás kerül kiállításra, a támogatás összegét fizessék meg a támogatott sportszervezetnek, illetve az átutalás tényét az állami adóhatóságnak jelentsék be. Eddig nagyjából ez volt a rendszer, de itt is azért, mert ciklusokon átnyúlóan is voltak és működtek a támogatások, amit esetleg elfogadott az adott szakági sportszövetség, vagy nem valósult meg, ugyan pályázott rá valamelyik egyesület, a szakági sportszövetség meg is adta rá az engedélyt, de nem kapta meg vagy a támogatást, vagy megkapta még a cégtől is esetleg a támogatást, de valami oknál fogva nem valósult meg, akkor ezt vissza kellett papírozni és minden egyéb, tehát elég kusza így is. De azt nem értjük, hogy a módosítás ebbe a folyamatba kívánja beiktatni azt a lépést, hogy a támogatási igazolás kiállítását megelőzően az adókedvezményt igénybe venni szándékozó cégek

úgynevezett támogatási szándéknyilatkozatot állítanak ki. A támogatási szándéknyilatkozat tehát egy új jogintézmény ebben az átláthatatlan rendszerben, álláspontom szerint ezen előzetes nyilatkozat nem bír olyan funkcióval, ami a támogató cég és a támogatott szervezet közötti megállapodásban ne lenne rendezhető, tehát éppen ezért feleslegesen bonyolítja a rendszert.

Képviselőtársam, Bánki Erik azt mondta, hogy ez egy pluszgaranciát jelent. Szerintem semmiféle garanciát nem jelent igazából a megvalósulásra, hiszen ez a támogatási szándéknyilatkozat nem egy kötelező érvényű vállalás. Attól még, hogy lesz egy ilyen támogatási szándéknyilatkozat, attól még nyugodtan mondhatja azt a cég, hogy: kérem, én meg gondoltam magam, mégsem történik ez. Tehát egyáltalán nem lesz könnyebben tervezhető senki számára az, hogy mennyi pénz fog befolyni a táóra, és mennyit fognak ezzel kapcsolatban elkölteni. Mi tehát úgy gondoljuk, hogy az egyszerűsítés és a bürokráciacsökkentés jegyében ennek a módosító javaslatnak, amely erre vonatkozik, a két pontját el kell utasítanunk. Hozzáteszem, hogy a törvényjavaslatához jó pár módosító javaslatot is benyújtottunk képviselőtársammal, Volner Jánossal, és szeretném, hogyha ezt megfontolnák.

Szeretném, ha azt is megfontolnák - és ez ismételtén úgy érthető, hogyha valóban elfogadjuk, és ezért kezdtem azzal, hogy sajnós, hogy kialakították ezt a sportkorrupciós rendszert -, hogy mi is történik itt a vagyoni értékű joggal. Mert önök most azt mondják, hogy itt semmi más nem történik, mint hogy eddig a reklám- és a marketingjogok nem voltak kellőképpen kihangsúlyozva, és nem voltak kellőképpen definiálva, hogy ez is vagyoni értékű jognak számít, ezért most bekerül a sporttörvénybe az, hogy innentől kezdve a reklám- és marketingjogok is vagyoni értékű jogok. A probléma csak az egyébként, hogy itt is egy eléggé tág fogalom van meghatározva, hiszen azt, hogy reklám- és marketingjog, önök nem bontották ki jobban, hogy mit is jelent. Mit jelent maga a reklám- és marketingjog ebben az esetben? Csak a tévéközvetítésekhez vagy az online közvetítésekhez kapcsolódó tévés reklámjogokról beszélünk? Egyértelmű, hogy nem. Beszélünk arról, mondjuk, a játékosok mezén vagy bármilyen más felületén elhelyezett reklámokról beszélünk? Valószínűleg igen. De arról már senki nem beszél, hogy vajon a merchandisingjogok beletartoznak-e a marketingjogok körébe, mert az én véleményem szerint nem, de akárhogy lehetne ezt, tehát... - de hogyha valaki akarja, akkor akár bele is tartozhatna igazándiból, mert nincs konkrétan meghatározva, hogy mit is értünk reklám- és marketingjogokon.

A legnagyobb probléma az, hogy ugyan önök most azt mondják, hogy ezt definiálták, és innentől kezdve a reklám- és marketingjog belekerült a sporttörvénybe, de arról már nem beszélnek, hogy ebben a sporttörvényben jelen pillanatban van egy olyan szakasz, amely pontosan meghatározza, hogy mi is

történik, mi is történik majd a vagyoni értékű jogokkal, mi történhet. Nevezetesen, a 37. § (1) bekezdése azt mondja: „A sportszövetség jogosult az általa kiírt és szervezett versenyrendszerre nézve szabályzatban úgy rendelkezni, hogy tagjai 36. § szerinti egyes vagyoni értékű jogait hasznosításra meghatározott időre magához vonja.” Mit is jelent ez? Azt jelenti, hogy önök ismételten lehetőséget adnak az önök által irányított szakági sportszövetségeknek, hogy eldöntsék, hogy mely klubokat kívánják támogatni, és mely klubokat kívánják tönkretenni. Ha az önök barátai vannak egyes egyesületek élén, akkor azokat támogatni fogják, ahol nem az önök barátai vannak, azokat pedig tönkre fogják tenni. Mert mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a vagyoni értékű jogokat az adott sportszövetség egyértelműen magához vonhatja, tehát elveheti a sportolótól, mert ezek a vagyoni értékű jogok ma a sportolótól vagy a sportegyesületet, a sportszervezetet illetik meg.

És vegyük mondjuk, a labdarúgást, ami Orbán Viktornak szívügye és szíve csücske, önök holnaptól kezdve, vagyis amikor a törvény majd életbe lép, a Magyar Labdarúgó Szövetségen keresztül eldönthetik azt, hogy egyes egyesületektől elvonják ezt a jogot, és mondjuk, ezzel akár tönkre is tehetik azokat, mert amikor elvonják ezt a jogot... Mondjuk vegyünk egy olyan egyesületet, amelyet egyébként nem fognak önök tönkretenni valószínűleg addig, amíg Kubatov Gábor az elnöke, de ha a Ferencvárostól elvonnák, mondjuk, a reklámtáblák vagyoni értékű jogát, akkor minden valószínűség szerint nem tudnának annyi pénzt fizetni a Ferencvárosnak, mint amennyit ezek a jogok érnek jelen pillanatban, tehát azt is mondhatnák, hogy holnaptól kezdve ezért mi csak 10-20 vagy 30 millió forintot fizetünk. Ellenben hogyha az MTK-t vesszük, amelynek már nem olyan értékesek a táblái a nézőközönséget figyelembe véve, és egyébként hogy hányszor kerül a tévéképernyőre és hasonlókat, akkor neki meg mondhatják azt, hogy kapsz egy újabb támogatást, és adunk, mondjuk, 300 millió forintot azokért a reklámtáblahelyekért, amelyek egyébként nem érnek 10 milliót sem.

Önök tehát ezzel az egész rendszerrel semmi mást nem akarnak, mint azt betonozzák be, és azt biztosítják be, hogy ha - készülve esetleg a 2018-as kormányváltásra - 2018-tól nem a Fidesz fogja kormányozni ezt az országot, a sporton, a sportkorrupciós rendszeren önök akkor is rajta tudják tartani a kezüket, hiszen ez egyértelműen olyan lehetőséget ad önöknek, amelyekkel még inkább azt tudják mondani akár a sportági szakszövetségeknek egyébként, akár az egyesületeknek, hogy: tessék, innentől kezdve vagy azt csináljátok, amit mi mondunk, vagy pedig a sportági szakszövetségen keresztül tönkre is tudunk benneteket tenni, vagy hogyha nekünk megfelelőek vagytok, akkor segítünk nektek.

Egyértelmű, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom ehhez nem fog asszisztálni, nem tudjuk támogatni az önök ezen szándékát, tehát én arra kérem önöket, hogy azt a három módosító javaslatot,

amelyet benyújtottunk, fontolják meg, vegyék figyelembe, hogy jobbító szándékkal adtuk be ezeket a törvénymódosításokat, tehát nem azért adjuk be, hogy támadjuk a kormányt, hanem azért, mert véleményünk szerint szeretnénk, hogyha konstruktívan tudnánk a sport területén is együttműködni. Eddig is bebizonyítottuk egy jó pár olyan, sporthoz kapcsolódó kérdésben - gondolhatunk itt a vizes világbajnokságra vagy az olimpiára -, hogy ami valóban a nemzet érdeke és a nemzet ügye, azokat a kérdéseket mi támogatni tudtuk, viszont ebben az esetben, amikor a sportkorrupciót próbálják még inkább megerősíteni és kiépíteni, nem tudjuk támogatni ezen törvényjavaslataikat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat és az államtitkár urat, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Bánai Péter Benő jelzésére:)* Az államtitkár úr jelentkezett. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy a kormány részéről néhány szóban reagáljak az elhangzottakra. Varga László képviselő úr felvetette azt, hogy a jelenlegi öt látvány-csapatsportág számát lehetne-e bővíteni. Én azt gondolom, hogy azzal a céllal egyetértünk, hogy a sport támogatása kiemelten fontos, és a sport támogatását a kormány 2010 óta kiemelten fontosnak tartotta, sok intézkedést tett ennek érdekében, és kíván tenni a jövőben is. A céllal tehát egyetértünk, hogy az öt látvány-csapatsportágon kívül más területeket is szükséges támogatni. A megoldásokat tekintve hívom fel arra a figyelmet, hogy a legnépszerűbb csapatsportágak mellett direkt költségvetési támogatással idén is és jövőre is 16 kiemelt sportág, így például az ön által említett kajak-kenu sportág is igen jelentős támogatásokat kap.

A másik dolog, amit Varga László képviselő úr is és Szilágyi György képviselő úr is kiemelt, és amit, azt gondolom, nagyon egyértelműen rögzítenünk kell, az a törvényben szereplő adólevonási jog érvényesítése, illetve az a kérdés, hogy ez az adólevonás kinél jelentkezik, ki élhet ezzel a rendelkezéssel. Egyértelművé szeretném tenni, hogy a törvény értelmében magántulajdonban lévő szervezetek nem élhetnek az adólevonási joggal, ezzel a joggal kizárólag egy szervezet, a Szerencsejáték Zrt., egy százszázalékos állami tulajdonú szervezet élhet. *(Bánki Erik tapsol.)* Konkrét név is elhangzott, ismétlem: kizárólag százszázalékos állami tulajdonú cég élhet ezzel a lehetőséggel.

(18.10)

Ami Volner János úr felvetéseit illeti: voltak olyan mondatok képviselő úrtól, amelyek, úgy érzem, túlnyúlnak a javaslaton, de reagálnom kell rájuk. Az első kérdés az, hogy a sporttámogatás konk-

rétan mire megy, illetőleg van-e indikátorrendszer a támogatások felhasználása tekintetében. A jelenlegi törvénymódosítás az öt látvány-csapatsportágot illetően a taorendszert érinti. Itt el kell mondjam, hogy van egy igen jelentős szakmai szűrő a programok támogatása tekintetében. Minden egyesület támogatásáról a szakszövetség, szakmai szempontok alapján dönt. Van tehát egy olyan szakmai szűrő, amely minden programnál kell hogy érvényesüljön jogszabály szerint. Ha 300 millió forintnál nagyobb értékű programokról, illetőleg szakszövetségi programokról van szó, akkor pedig a sportért felelős miniszterium, az Emberi Erőforrások Miniszteriuma, illetőleg az adó- és államháztartási ügyekért felelős miniszterium, a Nemzetgazdasági Miniszterium jóváhagyása kell. Tehát van egy olyan szűrőrendszer, amely biztosítja azt, hogy a szakmailag legfontosabb programok, projektek tudjanak megvalósulni.

Arra is felhívom a figyelmet, hogy a társaságiadókedvezmény alapvetően, döntő részben az utánpótlásnevelést támogatja. Iszonyú mértékben, hál' istennek, pozitívan kiugró mértékben növekedett az utánpótlásnevelésben lévő gyermekek száma. Közhely, de a sport sok mindenre megtanítja az embert, nemcsak fizikai adottságokat javít, hanem jellemet formál, ilyen szempontból azt gondolom, hogy a társaságiadókedvezmény rendszere túlmutat azon, hogy sporttámogatásról beszélünk-e, és a jellemformáláson túl az egészségmegőrzésének is kulcsszerepe van abban, hogy fennmaradjon ez a rendszer.

Képviselő úr ismét említette az indikátorok között a közmunkaprogramot. Én azt gondolom, hogy az az összeg, amit képviselő úr említett, az ezermilliárdos összeg egy kumulált, több év alatt jelentkező összeg, és azt gondolom, hogy a közmunkaprogram nemcsak az egyének számára jelent előrelépést, hiszen segély helyett értékkeremtő munkából tudnak megélni mindazok az emberek, akik ebben a programban részt vesznek, hanem igenis ennek a programnak a sikerességét is jelzi az, hogy a magyar gazdaság növekedése az elmúlt két-három évben, 2013 óta az európai uniós átlagot meghaladó mértékű volt, és ez a bővülés az Európai Bizottság és a nemzetközi szervezetek előrejelzése szerint is az elkövetkezendő években is az uniós átlag felett maradhat. A közmunkaprogram tehát, azt gondolom, hogy nemzetgazdasági szinten is letette az eredményeit az asztalra.

Végül egyetlen dolgot hadd említsek meg Szilágyi György képviselő úr felvetései kapcsán, aki a korrupció szót többször említette. Én tisztviselőként és közpénzekért felelős emberként is mindenkinek azt mondom, hogy ha konkrét korrupciós ügyről tud, akkor azt azonnal a megfelelő hivatalos szerveknek jelentse. Ellenkező esetben, azt gondolom, hogy csak szólásokat lehet mondani, ha nem történik az állítások mögött konkrét intézkedés. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr jelentkezett, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Először is szeretném megköszönni Banai Péter Benőnek, tényleg, én örülök, amikor ő van itt, mert ez nem szokása a kormánynak, hogy nemcsak a zárszóban szólal meg, hanem valóban elmondja még az általános vita során a véleményét, és erre lehet reagálni, tehát ez abszolút pozitív.

Azt mondja ön, hogy van egy szakmai szűrőrendszer a taotámogatásoknál, hogy mire használják fel az egyesületek, és ez valóban így van: a sportági szakszövetséghez kell benyújtani egy olyan tervezetet, egy olyan koncepciót, amit utána eldönt a sportági szakszövetség, hogy ő ezt megfelelőnek tartja-e és támogatni tudja-e, ekkor indulhat ez az egyesület. Nem is ezzel, nem a szakmai szűrővel van a probléma, hanem az ellenőrző rendszerrel van a probléma. Az a legnagyobb probléma, hogy az ellenőrzése utána ennek a projektnek - amikor engedélyt kapnak rá -, tehát az ellenőrző rendszere nincs meg normálisan, és itt jön a másik probléma.

Valóban, amit ön mond, hogy utánpótlás-nevelésre lehet fordítani a taotámogatások nagy részét, ez a szándék - én el is hiszem, hogy ez volt az önök szándéka, retorikában ezt mondták végig - nemes cél. A probléma ott kezdődik megint, hogy ha egy adott egységet ráköltünk a taotámogatásokból az utánpótlásra, akkor, mivel nincs ellenőrzés, nem tudjuk azt megmondani, hogy ami papíron utánpótlás-nevelésre és utánpótlás-támogatásra ment, abból valóban mennyi ment utánpótlás-nevelésre és utánpótlás-támogatásra. Elmondom, miért. Azért, mert sajnos - és addig, amíg Magyarországon működik ez a rendszer, sajnos így is működik, és mi erre fölhívjuk a figyelmet - nemegyszer visszaosztást kérnek a cégek azért, hogy támogatást adjanak, mert nemegyszer az egyesületek trükköznek azzal, hogy profi sportolóknak adjanak a taotámogatásból, ezt is ropant egyszerűen lehet, államtitkár úr, és semmi törvénytelen nincs benne, elég, ha csak három-négy profi sportolóval kötünk egy utánpótlásfedzői szerződést, és már rögtön az utánpótlásra ment a pénz, csak éppen kevesebbet kap adott esetben azért, hogy futballozik, és hetente egyszer egy órát eltölt papíron az utánpótláskorú játékosokkal, és már tiszta is, már nem is lehet feljelenteni.

Arra pedig, hogy azt mondja, hogy ha korrupciós esettel kapcsolatosan bármilyen tudomásunk van, tegyünk feljelentést: nézze, államtitkár úr, csak én magam az elmúlt hat évben, ha nem tettem 30 feljelentést, akkor egyet sem, de Volner Jánostól is meg lehetne kérdezni, hogy hány korrupciós ügyben tett feljelentést. Mivel önök hozták meg ezt a törvényt, hogy még csak fellebbezni sem lehet, ha nem vagyunk érintettek, általában ezek a feljelentések úgy végződnek, hogy egy egyszerű mondatot ír oda az ügyészség: ez a cselekmény nem bűncselekmény, és lezárja a nyomozást - ennyi. Ennyi! Amikor egyértelmű, higgye el nekem, egyértelmű korrupciós esetekben, jogilag alátámasztott feljelentések - hiszen olyan jogászok vannak a Jobbiknál, akik nem adnak

ki a kezükből olyan feljelentéseket, ami jogilag ne lenne alátámasztva - mennek el, akkor sem fogadják el ezeket.

Még egyszer mondom: én a taorendszerénél is megértem esetleg és el is hiszem, hogy a szándék tényleg az volt, csak itt az a probléma, hogy pont a kormánynak lenne az érdeke az, hogy minél szigorúbb és minél nagyobb ellenőrzést hajtsen végre. Hiszen ha a kormány azt mondja, hogy kérem, én közpénzt arra adok; és ebben is igaza van, hogy a sportnak igazából nemcsak a versenysport számít, hanem az, hogy hány gyermek kezd el sportolni, hány gyermek szereti meg a sportot, ezáltal az a gyermek, aki megszerette a sportot, felnőttkorában is sportolni fog, ez hatással van az egészségügyre és hatással van nagyon sok más ágazatra is, ezzel maximálisan egyetértünk. De pontosan ezért, ha ebből a pénzből, amit önök jó szándékkal az utánpótlás-nevelésre kívánnak fordítani, valaki csak egy forintot is ellop, egy forinttal is trükközik, és nem arra a célra használja föl, mint amire önök szánják, akkor pont önöknek kellene a leginkább ellenőrizni ezt, hogy valóban az önök szándékai szerint arra fordítódjanak ezek a pénzek.

Az már egy másik kérdés egyébként, hogy vajon mi lesz az utánpótlás-neveléssel, mi lesz ezekkel a nemes célokkal 2017 után, hiszen semmit nem hallunk a kormány részéről, hogy mi a terv 2017 után. Az Európai Unió 2017-ig engedte az taotámogatások rendszerét. Ha 2017 után esetleg azt mondja az Európai Unió, hogy nem fogom engedni a taotámogatás rendszerét úgy működni, ahogy működött, vagy pedig egyáltalán nem fogja engedni, az egy másik kérdés lesz, hogy mi lesz akkor a magyar sporttal, vagy mi lesz akkor az utánpótlással és az utánpótlás-támogatásokkal. De ezzel már messze mentünk ettől a törvénytől.

Csak azt szerettem volna elmondani, hogy amit ön mondott, azzal elviekben egyet is tudnék érteni, csak sajnos a kivitelezés megint egy kicsit félresikerült.

ELNÖK: További felszólalási szándékot nem látok, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Bánki Eriket, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót a képviselő úrnak. *(Farkas Gergely egy sálát helyez el kiterítve az asztalán, amely egyik végén a lengyel, másik végén a magyar zászlót jelképezi, a következő felirattal: POLSKA-WEGRY.)*

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott a törvényjavaslat általános vitájában, ezeknek jó részére nincs is értelme válaszolni, hiszen azt pontosan tudjuk, hogy ha bármilyen, a szerencsejáték-törvénnyel kapcsolatos módosítás előkerül, akkor önök egyből előveszik Andy Vajnat.

Államtitkár úr tökéletesen megválaszolta azokat a kérdéseket, amelyeket költői kérdésként tettek fel a vitában, hiszen önök is pontosan tudták rá a választ,

hiszen aki elolvasta a törvényjavaslatot, illetve annak általános, valamint részletes indokolását, egyértelműen kivehette, hogy egyetlenegy piaci szereplő számára adjuk meg azt a lehetőséget ezzel a törvényjavaslattal, hogy az adólevonás jogával éljen, ez pedig az állami tulajdonban lévő állami szerencsejáték-szervező, a Szerencsejáték Zrt. Tehát ezt a részt, azt gondolom, hogy viszonylag gyorsan átugorhatjuk.

Nagyon köszönöm államtitkár úrnak azt a megerősítést, miszerint a kormány továbbra is elkötelezett a sport támogatása mellett.

(18.20)

Azt gondolom, és erre valamennyien büszkék lehetünk, hogy Európa legnagyobb sportköltségvetése a magyar sportköltségvetés. És itt nem szégyenkeznünk kell, tisztelt uraim, hanem büszkének kell lennünk erre. Miért mondom ezt? Azért mondom ezt, mert minden kormány bölcs, amelyik azt mondja, hogy a lehetőségeihez mérten a legnagyobb támogatást adja meg a sport számára. Államtitkár úr már említette, hogy a sport mennyi mindenben segíti nemcsak a gyermekek fejlődését, hanem az egész társadalmi kohéziót. Engedjék meg, hogy egy idézettel támasszam alá államtitkár úr szavait is. Nem kisebb tudósunktól, a nemzet büszkeségétől, egyenesen Szent-Györgyi Alberttől származik ez az idézet, aki a következőket mondta: „A sport a játék alatt tanítja meg az embert rövid idő alatt a legfontosabb polgári erényekre: az összetartásra, az önfeláldozásra, az egyéni érdek teljes alárendelésére, a kitartásra, a tettekre, a gyors elhatározásra, az önálló megítélésre, az abszolút tisztességre és mindenekelőtt a fair play, a nemes küzdelem szabályaira.”

Tisztelt Uraim! Nincs még egy olyan területe a társadalomnak, amely egyben ekkora értéket tudna teremteni. És akkor itt még nem beszéltünk a társadalmi felzárkóztatásról, a másság elfogadásáról. Hiszen én magam is sportoló voltam, tudom azt, hogy nincs különbség a sportpályán a gazdagok, a szegények, az okosak, a gyengébb képességűek, a romák, a németek, a horvátok vagy a magyarok között. Ott mindenki megtanulja azt, hogy egymásért tisztességesen kell küzdeni az adott sportban.

Szilágyi képviselő úr beszélt a társasági adórendszer átláthatatlanságáról, illetve a felhasználás ellenőrzésének hiányosságáról. Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván ön is ismeri a törvényt, ami szerintem kellő szigorot alkalmaz minden, nem tisztességesen vagy nem az adóigazolásban szereplő módon felhasznált összegre. Hiszen egy nagyon komoly szankciót tartalmaz a társaságiadó-kezdményről szóló törvény: aki nem rendeltetésszerűen használja fel a társaságiadó-támogatását, az két évig kizárható az adótámogatások köréből. Az ellenőrzést pedig két szerv is végzi párhuzamosan. Szakmai fronton az adott sportági szakszövetség, amelyik a támogatásigazolást kiadta, az államháztartás szempontjából

pedig az EMMI, ahol a sportállamtitkárságon van az a szervezet, amelyik az adófelhasználás ellenőrzését végzi.

Nyilván képviselő úr is találkozott már olyan sportegyesületekkel - talán már önhöz is fordultak? -, amelyekkel visszafizettette az állam azt a támogatást, amit nem megfelelően használtak fel. Van erre is példa, nem kevés, képviselő úr. Azt gondolom, hogy az ellenőrzés ilyen oldalról is megoldott.

Azt pedig Volner képviselő úr fejtette ki elég bőven, hogy csak olyan területekre áramlik társaságiadó-támogatás, amelyeknek fideszes lobbista képviselője van. Tisztelt Képviselő Úr! A teljes vertikumról nem tudok átfogó képet mondani önnek, de a Magyar Labdarúgó Szövetséghez beérkezett pályázatokról tudok. Körülbelül kétezer pályázat érkezik be minden évben, most már ezt mondhatom, egységesen a Magyar Labdarúgó Szövetséghez. Ennek közel 90 százaléka olyan kis egyesület, ahol semmiféle sportpolitikai kérdéstről szó sem lehet, és ahol egyébként az adótámogatók köre pont azokból a helyi vállalkozókból kerül ki, akik lelkesedésből, a sport és a településük iránti elkötelezettségből támogatják az adott egyesületeket. Azt gondolom, hogy a nagy többsége, a társaságiadó-felajánlások döntő többsége teljesen önkéntesen, helyi lobbierdekek alapján történik, nem pedig politikai vezetők lobbierdekei alapján.

Összességében azt kell mondanom, hogy a társaságiadó-kezdmény rendszere egyébként bőven, bőséggel beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Erre is utalt államtitkár úr. Egy konkrét példát hadd mondjak a labdarúgás területéről. A társaságiadó-kezdmény rendszerének indulása előtt 150 ezer igazolt játékos volt a magyar utánpótlásban, ma 330 ezer gyerek sportol rendszeresen. Ezért azt gondoljuk, hogy ez a szám, különösen most, hogy 44 év után a magyar labdarúgó-válogatott kijutott az Európa-bajnokságra, 30 év után szerepelünk újra világeseményen, ez még inkább meg fogja emelni azon gyerekek számát, akik sportolni fognak.

És szintén, ahogy államtitkár úr is említette, nemcsak a csapatsportágak tekintetében gondolja fontosnak a kormány a támogatást, hanem a 16 kiemelt csapatsportág számára is nagyon magas színvonalú támogatást biztosít, ami mind az olimpiai felkészülést, mind az utánpótlás-nevelés eszköz- és létesítményigényeit ki tudja szolgálni. Azt gondolom, a magyar kormány, a magyar parlament is megtett mindent annak érdekében, hogy sportolóink a legmagasabb színvonalon képviselhessék Magyarországot az európai és világversenyeken. Nagyon bízom benne, hogy ez a következő időszakban is hozza majd azokat az eredményeket, amelyeket az elmúlt évek során megtapasztalhattunk.

Még egy példát hadd mondjak önöknek, hogy többek között miért fontos a sport támogatása. Az Egyesült Államokban készült néhány évvel ezelőtt egy tanulmány a sport jelentőségéről. A tanulmány azt mutatta ki, hogy minden egyes dollár, amit sport-

fejlesztésre, sporttámogatásra fordít a kormány, három dollár megtakarítást jelent az egészségügyi költségvetés területéről. Ugyanis ennyivel kevesebb lesz azon gyerekek, majd később azon felnőttek száma, akik betegek lesznek. Egyébként kimutathatóan sokkal jobban teljesítenek az iskolában azok a gyerekek, akik rendszeresen sportolnak, nem beszélve arról, hogy a munkahelyükön sokkal szívósabb, sokkal kitartóbb munkaerőként, sokkal eredményesebben fognak tudni dolgozni.

Azt gondolom, hogy minden egyes forint, amit sporttámogatásra tudunk fordítani, bőséggel megtérül mind a magyar költségvetés számára, de főleg a magyar társadalom, a magyar emberek számára. Kérem önöket ezért, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet, köszönöm a szót, elnök úr. *(Banaí Péter Benő tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. De előtte szeretném megkérdezni Farkas Gergő képviselő urat, hogy a nyaksálát előre bejelentette-e a Házbizottságnál, hogy itt fogja elhelyezni, nem a ruhatárban. *(Derűlttség. - Farkas Gergely: Nem jelentettem be, szemléltető eszközként akarom használni.)* Értem, csak jelezni kell majd a Házbizottság felé. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! 2008 óta szervezik meg lengyel hazafias szervezetek és lengyel hazafiak a lengyel függetlenség menetét, amelyen nekem idén többszörre sikerült részt vennem, és ennek kapcsán szeretnék néhány szót szólni a parlamentben.

1918. november 11. az a dátum, ami a lengyeleknek nemzeti ünnep, amikor is 123 év után újra független állam lett Lengyelország. Erre emlékezve évről évre egyre több, idén már közel 100 ezer ember emlékezett meg Varsóban, 100 ezer hazafi emlékezett Varsóban erre a dátumra. Büszkén, lengyel hazafiként vonult fel ezen a menetben, amelyen több száz magyar is részt vett. Csak a Jobbik ifjúsági tagozatának delegációjával, egy 50 fős delegációval voltunk jelen ezen az eseményen. Miért is vettünk részt ezen az eseményen? Egyrészt mindenekelőtt ilyen esetben a történelmi barátságunkat kell említenem, az ezeréves történelmi barátságunkat, amely számos közös uralkodóban vagy éppen egymás megsegítésében mutatkozott meg, vagy éppen, amikor valamelyik ország a függetlenségéért harcolt, az abba való beavatkozásban. Tehát számos ilyen közös történelmi barátságon alapuló esemény van, ami minket is arra indított, hogy részt vegyünk ezen a menetben.

Említhetném azt is, hogy a Ruch Narodowy, a Jobbik egyik szövetségese, vagy pedig éppen az

Összlengyel Ifjúság nevű szervezet, amely a Jobbik ifjúsági tagozatának testvérszervezete volt az egyik szervezője ennek a menetnek, így egyfajta meghívásnak is eleget tettünk. Mindebből akár úgy is tűnhetne, hogy egyfajta gesztust tettünk lengyel testvéreinknek ezzel, hogy ott voltunk, de egyáltalán nem arról van szó. Személyemben is azt tudom megerősíteni, és mindazokkal együtt, akikkel ott voltam, azt tudjuk megerősíteni, hogy hatalmas élmény volt ott lenni, egy olyan közösségi élmény, olyan felemelő élmény, amiről úgy gondolom, jó, ha minél többen tudnak Magyarországon is.

Milyen szempontból volt tanulságos számunkra ez a menet? Egyrészt a lengyel hazafiság megnyilvánulása volt az, ami számomra, úgy gondolom, példaértékű volt. Lengyel testvéreink úgy gondolják, hogy politikai szempontból nálunk a nemzeti erőik kiteljesedése előrébb jár. Olyan szempontból igazuk van, hogy tényleg a Jobbik mint nemzeti párt Magyarország második legnagyobb ereje, a Fidesz kihívója, mindezzel szemben náluk, az ottani nemzeti mozgalmaknak most sikerült egy áttörést elérni, és sikerült néhány képviselőt bejuttatni a szejmbe. De ilyen értelemben igazuk van ebben.

Társadalmi szempontból viszont úgy érzem, amikor ott voltam, nagyon sokszor volt olyan érzésem, hogy az ő társadalmuk egészét sokkal jobban áthatja a hazafiság, a keresztény értékek fontossága és mindezek megélése, az antikommunizmus, ami összeköti őket. Szinte láttam a mindennapjaikban, a több napos utunk során, a menetben pedig még inkább.

(18.30)

Láttam azt, hogy tizenéves fiataloktól kezdve 60 évesnél idősebb házaspárokig, idős emberekig, a társadalom egésze képviseltette magát ezen a hatalmas rendezvényen, amely ebből a szempontból is felemelő volt.

De felemelő volt abból a szempontból is, ahogy hozzánk, magyarokhoz viszonyultak. Nehéz szavakban visszaadni azokat az élményeket, amiket ott kaptunk a menetben részt véve. Amikor meglátták azt, hogy magyarok vagyunk, magyar zászlóval, odajöttek hozzánk közös képet készíteni, megöleltek minket, kezet fogtak velünk, hálás tekintettel fejezték ki azt, amit éreztek azért, hogy ott vagyunk az ő nemzeti ünnepükön. Ilyenkor azt tudom mondani, ha valaki esetleg úgy gondolná, hogy a lengyel-magyar barátság csak egy szimbolikus dolog lenne, akkor vegyen részt egy ilyen menetben, vegyen részt egy ilyen eseményen, és akkor újra fogja értékelni ezeket. Még egyszer mondom, szavakban nehéz azt kifejezni, amit ott átélünk, csak azért, mert magyarok vagyunk.

Érdeemes a menetet abból a szempontból is elemezni, hogy milyen üzenete volt ennek. Az egész menetnek volt egy üzenete Európa felé, a konzervatív, tradicionális értékek melletti kiállást tükrözte, azok helyett a liberális globalizációval átszótt értékek

helyett, ami az Európai Uniót manapság sajnos jellemzi, vagy amelyek Nyugat-Európában - talán mondhatjuk - nyeresre állnak. Az ottani több tízezres hazafias tömeg kifejezte azt, hogy nem kérnek ebből az Európai Unióból, hanem azon értékek mellett szeretnének kiállni, amiket például a Jobbik vagy az ő szervezeteik a zászlajukra tűznek.

A lengyel-magyar barátság tehát egy nagyon értékes és élő kapcsolat, a magyarságunkat látva mondhatjuk, hogy egyedi. Semelyik más néppel nincs ilyenfajta kapcsolatunk, épp ezért tartom én ezt nagyon értékesnek. És arra szeretném kérni magyar honfitársaimat és természetesen a lengyel testvéreinket, hogy ápoljuk ezt a barátságot, erősítsük meg, tegyük élővé és minél erősebbé a két nemzet között lévő kapcsolatot. Fontos az is, hogy ez ne csak egy érzelmi alapú szövetség legyen, hanem nagyon sok szempontból a két ország sorsa hasonló, a geopolitikai, geostratégiai sorsa, az Európai Unióhoz

való viszonya a nemzeti erőknél. Fontos, hogy ilyen értelemben is szövetségre leljünk egymásban. Ezt fejezte ki a mi molinónk is, amit elvittünk erre a menetre, amely azt a szöveget tartalmazta, hogy „a jelen barátsága a jövő szövetsége”. Ennek tükrében tekintek én is a lengyel testvéreinkkel való közös jövőbeli együttműködésre, és bízom benne, hogy ez a barátság még nagyon sok időn keresztül fent fog állni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülésünket. Az **ülésnapot bezárom**.

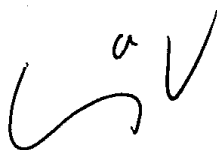
(Az ülésnap 18 óra 32 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)